



The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
October 2021

“ મીઠા બાળકો - તમે ખૂબ ઊંચી જાતિનાં છો , તમારે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનવાનું છે એટલે ગંદી વિકારી આદતો ને મિટાવવાની છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાતનું કનેક્શન (સંબંધ) આ ભણતર થી નથી?

ઉત્તર :- ડ્રેસ (કપડા) વગેરે નું કનેક્શન આ ભણતર થી નથી, આમાં કોઈ ડ્રેસ બદલવાની વાત જ નથી. બાપ તો આત્માઓને ભણાવે છે. આત્મા જાણે છે આ જૂનું પતિત શરીર છે, આને કેવાં પણ હલ્કા-સુલ્કા કપડા પહેરાવો, વાંધો નથી. શરીર અને આત્મા બંનેવ કાળા છે. બાપ કાળા ને જ ગોરા બનાવે છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપની સામે રુહાની બાળકો બેઠાં છે, રુહાની પાઠશાળા માં. આ શરીરધારી પાઠશાળા નથી. રુહાની પાઠશાળા માં રુહાની બાપ બેસી રાજ્યોગ શિખવાડી રહ્યાં છે, રુહાની બાળકો ને. આપ બાળકો જાણો છો આપણે ફરીથી નર થી નારાયણ અથવા દેવી-દેવતા પદ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે રુહાની બાપ ની પાસે બેઠાં છીએ. આ છે નવી વાત. આ પણ તમે જાણો છો લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, તે ડબલ સિરતાજ હતાં. લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ અને રતન જડિત તાજ બંનેય હતાં. પહેલાં-પહેલાં હોય છે લાઈટ નો તાજ, જે થઈને ગયાં તેમને સફેદ લાઈટ બતાવે છે. આ છે પવિત્રતાની નિશાની. અપવિત્રતા ને ક્યારેય લાઈટ નહીં બતાવશે. તમારો ફોટો નીકાળો તો લાઈટ ન આપી શકાય. આ પવિત્રતાની નિશાની આપે છે. લાઈટ અને ડાર્ક. બ્રહ્મા નો દિવસ લાઈટ (પ્રકાશ), બ્રહ્મા ની રાત ડાર્ક (અંધારું). ડાર્ક અર્થાત્ તેનાં પર લાઈટ નથી. આપ બાળકો જાણો છો - બાપ જ આવીને, આટલાં જે પતિત અર્થાત્ ડાર્ક જ ડાર્ક છે, તેમને પાવન બનાવે છે. હમણાં તો પવિત્ર રાજધાની છે નહીં. સતયુગમાં હતાં યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા, બધાં પવિત્ર હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. આ ચિત્ર પર આપ બાળકોએ ખૂબ સારી રીતે સમજાવવાનું છે. આ છે તમારો લક્ષ-હેતુ. સમજાવવાનાં માટે બીજા પણ સારા ચિત્ર છે એટલે આટલાં ચિત્ર રખાય છે. મનુષ્ય કોઈ ફટ થી સમજતાં નથી કે અમે આ યાદની યાત્રા થી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનીશું, પછી મુક્તિ અથવા જીવનમુક્તિ માં ચાલ્યાં જઈશું. દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી કે જીવનમુક્તિ કોને કહેવાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હતું - આ પણ કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમે જાણો છો અમે બાપ થી પવિત્રતા નું દેવી સ્વરાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. ચિત્રો પર તમે સારી રીતે સમજાવી શકો છો. ભારતમાં જ ડબલ સિરતાજ વાળા ની પૂજા કરે છે. એવું ચિત્ર પણ સીડી માં છે. તે તાજ છે પરંતુ લાઈટ નો તાજ નથી. પવિત્ર ની જ પૂજા થાય છે. લાઈટ છે પવિત્રતાની નિશાની. બાકી એવું નથી કે કોઈ તખ્ત (ગાદી) પર બેસવાથી જ લાઈટ નીકળે છે. ના, આ પવિત્રતાની નિશાની છે. તમે હમણાં પુરુષાર્થી છો એટલે તમારા પર લાઈટ ન આપી શકે. દેવી-દેવતાઓની આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. અહીંયા તો કોઈનું પવિત્ર શરીર છે નહીં એટલે લાઈટ આપી ન શકાય. તમારામાં કોઈ તો પૂરા પવિત્ર રહે છે. કોઈ પછી સેમી પવિત્ર રહે છે. માયા નાં તોફાન ખૂબ આવે છે તો તેમને સેમી પવિત્ર કહેશું. કોઈ તો એકદમ પતિત બની પડે છે. પોતે પણ સમજે છે અમે પતિત બની ગયાં છીએ. આત્મા જ પતિત બને છે, તેને લાઈટ આપી ન શકાય.

આપ બાળકોએ આ ભૂલવું ન જોઈએ કે અમે ઊંચામાં ઊંચા બાપ નાં બાળકો છીએ, તો કેટલી રોયલ્ટી હોવી જોઈએ. સમજો કોઈ મહેતર છે, તે એમ.એલ.એ. અથવા એમ.પી. બની જાય છે અથવા ભણીને કોઈ પોઝિશન (પદ) પામી લે છે તો ટીપટોપ થઈ જાય છે. એવાં ઘણાં થઈ ગયાં છે. જાતિ ભલે તે જ છે - પરંતુ પોઝિશન મળવાથી નશો ચઢી જાય છે. પછી ડ્રેસ વગેરે પણ એવાં જ પહેરશે. એવી રીતે હવે તમે પણ ભણી રહ્યાં છો, પતિત થી પાવન બનવાનાં માટે. તે પણ ભણતર થી ડોક્ટર, બેરિસ્ટર વગેરે બને છે. પરંતુ પતિત તો છે ને કારણ કે તેમનું ભણતર કોઈ પાવન બનવાનાં માટે નથી. તમે તો જાણો છો આપણે ભવિષ્યમાં પવિત્ર દેવી-દેવતા બનીએ છીએ, તો શૂદ્રપણા ની આદત મટતી જશે. અંદરમાં આ નશો રહેવો જોઈએ કે અમને પરમપિતા પરમાત્મા ડબલ સિરતાજ બનાવે છે. આપણે શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનીએ છીએ પછી દેવતા બનીશું તો પછી તે ગંદી વિકારી આદતો નીકળી જાય છે. આસુરી વસ્તુ બધી છોડવી પડે. મહેતર થી એમ.પી. બની જાય છે

તો રહેણી-કરણી મકાન વગેરે બધું ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સરસ) બની જાય છે. તેમનું તો છે આ સમયનાં માટે. તમે તો જાણો છો કે આપણે ભવિષ્યમાં શું બનવાનાં છીએ. પોતાની સાથે એવી-એવી વાતો કરવી જોઈએ. અમે શું હતાં, અમે હમણાં શું બન્યાં છીએ. તમે પણ શુદ્ધ જાતિનાં હતાં, હવે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. જ્યારે કોઈ ઊંચ પદ પામે છે તો પછી તે ફખુર (નશો) રહે છે. તો તમે પણ હતાં કોણ? (પતિત) છી-છી હતાં. હવે તમને ભગવાન ભણાવીને બેહદ નાં માલિક બનાવે છે. આ પણ તમે સમજો છો પરમપિતા પરમાત્મા જરૂર અહીંયા જ આવીને રાજયોગ શિખવાડશે. મૂળવતન કે સૂક્ષ્મવતન માં તો નહીં શિખવાડશે. દૂરદેશ ની રહેવાવાળી આત્માઓ તમે બધાં છો, અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવો છો. ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. તેઓ તો કહી દે છે ૮૪ લાખ યોનિઓ. કેટલાં ઘોર અંધકાર માં છે. હવે તમે સમજો છો - ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આપણે દેવી-દેવતા હતાં. હવે તો પતિત બની ગયાં છીએ. ગાયે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, અમને પાવન બનાવો. પરંતુ સમજતાં નથી. હમણાં બાપ સ્વયં પાવન બનાવવાં આવ્યાં છે. રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. ભણતર વગર કોઈ ઊંચ પદ પામી ન શકે. તમે જાણો છો બાબા આપણને ભણાવીને નર થી નારાયણ બનાવે છે. લક્ષ-હેતુ સામે છે. પ્રજા પદ કોઈ લક્ષ-હેતુ નથી. ચિત્ર પણ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં છે. આવાં ચિત્ર ક્યાંય રાખી ભણાવતાં હશે? તમારી બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ છે. આપણે ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બન્યાં છીએ. સીડી નું ચિત્ર ખૂબ સારું છે. આ પતિત દુનિયા છે ને, આમાં સાધુ-સંત બધાં આવી જાય છે. તે સ્વયં પણ ગાતાં રહે છે પતિત-પાવન આવો. પતિત દુનિયાને પાવન દુનિયા નહીં કહેશે. નવી દુનિયા છે પાવન દુનિયા. જૂની પતિત દુનિયામાં કોઈ પાવન રહી ન શકે. તો આપ બાળકોને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. આપણે ગોડ ફાધરલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ, ઈશ્વર આપણને ભણાવે છે. ગરીબોને જ બાપ આવીને ભણાવે છે. ગરીબો નાં કપડાં વગેરે મેલા હોય છે ને. તમારી આત્મા તો ભણે છે ને. આત્મા જાણે છે આ જૂનું શરીર છે. આને તો હલ્કા-સુલ્કા કોઈ પણ કપડા પહેરાવો તો વાંધો નથી. આમાં કોઈ ડ્રેસ વગેરે બદલવાની કે ભપકો કરવાની વાત નથી. ડ્રેસ ની સાથે કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) જ નથી. બાપ તો આત્માઓને ભણાવે છે. શરીર તો પતિત છે, એનાં પર કેટલાં પણ સારા કપડાં પહેરો. પરંતુ આત્મા અને શરીર પતિત છે ને. કૃષ્ણ ને શ્યામ દેખાડે છે ને. તેમની આત્મા અને શરીર બંને કાળા હતાં. ગામડા નો છોકરો હતો, તમે બધાં ગામડા નાં છોકરાઓ હતાં. દુનિયામાં મનુષ્ય માત્ર નિધન નાં છે. બાપ ને જાણતાં જ નથી. હદ નાં બાપ તો બધાંને છે. બેહદ નાં બાપ આપ બ્રાહ્મણો ને જ મળ્યાં છે. હમણાં બેહદ નાં બાપ તમને રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. ભક્તિ અને જ્ઞાન. ભક્તિ નો જ્યારે અંત થાય ત્યારે ફરી બાપ આવીને જ્ઞાન આપે. હમણાં છે અંત. સતયુગ માં આ કાંઈ પણ હોતું નથી. હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ આવીને પહોંચ્યો છે. પાવન દુનિયાને સ્વર્ગ કહેવાય છે. ચિત્રોમાં કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવાય છે. રાધા કૃષ્ણ જ ફરી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી. તમે જાણો છો બંનેય અલગ-અલગ રાજધાની નાં હતાં. તમે સ્વર્ગ નો સ્વયંવર પણ જોયો છે. પાકિસ્તાન માં આપ બાળકોનાં મનોરંજન માટે બધાં સાઝ હતાં, બધાં સાક્ષાત્કાર તમને થતાં હતાં.

હવે તમે જાણો છો - અમે રાજયોગ શિખી રહ્યાં છીએ, આ ભૂલવું ન જોઈએ. ભલે રસોઈ નું કામ કરો છો અથવા વાસણ માંજો છો પરંતુ ભણે તો બધાંની આત્મા છે ને. અહીંયા બધાં આવીને બેસે છે એટલે મોટાં-મોટાં વ્યક્તિ આવતાં નથી - સમજે છે અહીંયા તો બધાં ગરીબ જ છે, એટલે લજ્જા (શરમ) આવે છે. બાપ તો છે જ ગરીબ નિવાઝ. કોઈ-કોઈ સેવાકેન્દ્રો પર મેહતર પણ આવે છે. કોઈ મુસલમાન પણ આવે છે. બાપ કહે છે - દેહ નાં બધાં ધર્મ છોડો. અમે ગુજરાતી છીએ, અમે ફલાણા છીએ - આ બધું દેહ-અભિમાન છે. અહીંયા તો આત્માઓ ને પરમાત્મા ભણાવે છે. બાપ કહે છે - હું આવ્યો પણ છું સાધારણ તન માં. તો સાધારણ ની પાસે સાધારણ જ આવશે. આ તો સમજે છે આ તો ઝવેરી હતાં. બાપ સ્વયં રિમાઈન્ડ (યાદ) કરાવે છે કે કલ્પ પહેલાં પણ મેં કહ્યું હતું કે હું સાધારણ વૃદ્ધ તન માં આવું છું. અનેક જન્મો નાં અંતનાં પણ અંતિમ જન્મ માં હું પ્રવેશ કરું છું. આમને કહે છે કે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. ફક્ત એક અર્જુન ને તો ઘોડાગાડી નાં રથ માં બેસી જ્ઞાન નથી આપ્યું ને, તેને પાઠશાળા ન કહેવાય. ન યુદ્ધનું મેદાન છે, આ ભણતર છે. બાળકોએ ભણતર પર પૂરું ધ્યાન આપવું જોઈએ. અમારે પૂરું ભણીને ડબલ સિરતાજ બનવાનું છે. હમણાં તો કોઈ તાજ નથી. ભવિષ્ય માં ડબલ તાજધારી બનવાનું છે. દ્વાપર થી લાઈટ ચાલી જાય છે તો પછી સિંગલ (એક) તાજ રહે છે. સિંગલ તાજ વાળા ડબલ તાજ વાળાને પૂજે છે. આ પણ નિશાની જરૂર હોવી જોઈએ. બાબા ચિત્રોનાં માટે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતાં રહે છે તો ચિત્ર બનાવવા વાળા ને તો મુરલી પર ખૂબ અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું પડે. ચિત્રો પર કોઈને પણ સમજાવવું ખૂબ સહજ હોય છે. જેવી રીતે કોલેજ માં નક્શા પર બતાવશે તો બુદ્ધિ માં આવી જશે. યુરોપ તે

તરફ છે, આઈલેન્ડ છે, લન્ડન તે તરફ છે. નક્શો જ નહીં જોયો હોય તો તેમને શું ખબર યુરોપ ક્યાં છે. નક્શો જોવાથી ઝટ બુદ્ધિમાં આવી જશે. હવે તમે જાણો છો ઉપર માં છે પૂજ્ય ડબલ સિરતાજ દેવી-દેવતાઓ. પછી નીચે આવે છે તો પુજારી બને છે. સીડી ઉતરે છે ને. આ સીડી તો ખૂબ સહજ છે. જે કોઈ પણ સમજી શકે. પરંતુ કોઈની બુદ્ધિમાં કાંઈ બેસતું જ નથી. તકદીર જ એવી છે. સ્કૂલ માં પાસ, નપાસ તો થાય જ છે. તકદીર માં નથી તો પુરુષાર્થ પણ નથી થતો, બીમાર પડી જાય છે. ભણી ન શકે. કોઈ તો પૂરું ભણે છે. પરંતુ છતાં પણ તે છે શારીરિક ભણતર, આ છે રુહાની ભણતર. આનાં માટે સોના ની બુદ્ધિ જોઈએ. બાપ સોનું જે એવર પ્યોર (સદા પવિત્ર) છે, એમને યાદ કરવાથી તમારી આત્મા સોની (સોનાની) બનતી જશે. કહેવાય છે કે આ તો જેમ કે એકદમ ઠીકકર બુદ્ધિ છે. ત્યાં એવું નહીં કહેશે. તે તો સ્વર્ગ હતું. આ ભૂલી ગયાં છે કે ભારત સ્વર્ગ હતું. આ પણ ક્યાંય પ્રદર્શની માં સમજાવી શકો છો, પછી રિપીટ પણ કરાવી શકો છો. પ્રોજેક્ટર માં આ નથી થઈ શકતું. પહેલાં-પહેલાં તો આ ત્રિમૂર્તિ, લક્ષ્મી-નારાયણ અને સીડી નું ચિત્ર ખૂબ જરૂરી છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્રમાં ૮૪ જન્મો નું નોલેજ આવી જાય છે. બાળકો નું આખો દિવસ આ જ ચિંતન ચાલવું જોઈએ. દરેક સેવાકેન્દ્ર માં મુખ્ય ચિત્ર તો જરૂર આ રાખવાનાં છે. ચિત્રો પર સારું સમજાવી શકશો. બ્રહ્મા દ્વારા આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. અમે છીએ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. પહેલાં આપણે શૂદ્ર વર્ણનાં હતાં, હવે આપણે બ્રાહ્મણ વર્ણનાં બન્યાં છીએ પછી દેવતા બનવાનું છે. શિવબાબા આપણને શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે. આપણું લક્ષ-હેતુ સામે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં પછી આ સીડી કેવી રીતે ઉતર્યા. શું થી શું બની જાય છે. એકદમ જેમ બુદ્ધ બની જાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ભારતમાં રાજ્ય કરતાં હતાં. ભારતવાસીઓને ખબર હોવી જોઈએ ને. પછી શું થયું, ક્યાં ચાલ્યાં ગયાં. શું એમનાં પર કોઈએ જીત પામી? તેમણે લડાઈમાં કોઈને હરાવ્યાં? ન કોઈ થી જીત્યા, ન હાર્યા. આ તો બધી માયા ની વાત છે. રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું અને ૫ વિકારો માં પડી રાજાઈ ગુમાવી, ફરી ૫ વિકારો પર જીત પામવાથી તે બનો છે. હમણાં જે રાવણ રાજ્ય નો ભભકો. આપણે ગુપ્ત રીતે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. તમે કેટલાં સાધારણ છો. ભણાવવા વાળા કેટલાં ઊંચે થી ઊંચા છે અને નિરાકાર બાપ પતિત શરીર માં આવીને બાળકોને એવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનાવે છે. દૂરદેશ થી પતિત દુનિયા પતિત શરીર માં આવે છે. તે પણ પોતાને લક્ષ્મી-નારાયણ નથી બનાવતાં, આપ બાળકોને બનાવે છે. પરંતુ પૂરો પુરુષાર્થ નથી કરતાં બનવાનાં માટે. દિવસ-રાત ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. બાબા દિવસે-પ્રતિદિવસે ખૂબ સહજ યુક્તિઓ સમજાવતાં રહે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ થી શરૂ કરવું જોઈએ. તેમણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં. પછી અંતિમ જન્મમાં ભણી રહ્યાં છે ફરી તેમની ડિનાયસ્ટી (રાજધાની) બને છે. કેટલી સમજવાની વાતો છે. ચિત્રો માટે બાબા ડાયરેક્શન આપે છે. કોઈ ચિત્ર તૈયાર કર્યું, ઝટ બાબાની પાસે ભાગી આવવું જોઈએ. બાબા કરેક્શન (સુધારો) કરી બધું ડાયરેક્શન આપી દેશે.

બાબા કહે હું સાવલશાહ છું, હુંડી ભરાઈ જશે. કોઈ વાત ની પરવા નથી. આટલાં અસંખ્ય બાળકો બેઠાં છે. બાબા જાણે છે કોનાથી હુંડી ભરાવી શકે છે. બાબાનો ખ્યાલ છે જયપુર ને જોર થી (ખૂબ) ઉઠાવવાનું છે. ત્યાં જ હઠયોગીઓનું મ્યુઝિયમ છે. તમારું પછી રાજયોગનું મ્યુઝિયમ એવું સારું બનેલું હોય જે કોઈ પણ આવીને જુએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પવિત્ર જ્ઞાન ને બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાનાં માટે પોતાનું બુદ્ધિ રૂપી વાસણ સોના નું બનાવવાનું છે. યાદ થી જ વાસણ સોનાનું થશે.
2. હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છો એટલે શૂદ્રપણા ની બધી આદતો મિટાવી દેવાની છે. ખૂબ રોયલ્ટી થી રહેવાનું છે. અમે વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ - આ નશામાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની દૃષ્ટિ અને વૃત્તિ નાં પરિવર્તન દ્વારા સૃષ્ટિ ને બદલવા વાળા સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ પોતાની વૃત્તિ નાં પરિવર્તન થી દૃષ્ટિ ને દિવ્ય બનાવો તો દૃષ્ટિ દ્વારા અનેક આત્માઓ પોતાનાં યથાર્થ રૂપ, યથાર્થ ઘર તથા યથાર્થ રાજધાની જોશે. એવો યથાર્થ સાક્ષાત્કાર કરાવવા માટે વૃત્તિ માં જરા પણ દેહ-અભિમાન ની ચંચળતા ન હોય. તો વૃત્તિ નાં સુધારા થી દૃષ્ટિ દિવ્ય બનાવો

ત્યારે આ સૃષ્ટિ પરિવર્તન થશે. જોવા વાળા અનુભવ કરશે કે આ નયન નથી પરંતુ આ એક જાદુની ડબ્બીઓ છે. આ નયન સાક્ષાત્કાર નાં સાધન બની જશે.

સ્લોગન :-

સેવા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ ની સાથે, બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ જ સફળતા નો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - હવે આ મૃત્યુલોક નો અંત છે , અમરલોક ની સ્થાપના થઈ રહી છે , એટલે તમારે મૃત્યુલોક વાળાઓ ને યાદ નથી કરવાનાં ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં ગરીબ બાળકોને કઈ સ્મૃતિ અપાવે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, જ્યારે તમે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) હતાં તો બહુજ સુખી હતાં. તમારા જેવાં સાહુકાર બીજા કોઈ નહોતાં, તમે અપાર સુખી હતાં. ધરતી, આકાશ બધું તમારા હાથમાં હતું. હવે બાપ તમને ફરીથી સાહુકાર બનાવવા આવ્યાં છે.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભુ....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, આત્માઓ એ ગીત સાંભળ્યું. કોણે કહ્યું? આત્માઓનાં રુહાની બાપે. રુહાની બાપ ને રુહાની બાળકોએ કહ્યું - બાબા. એમને ઈશ્વર પણ કહેવાય, પિતા પણ કહેવાય. કયાં પિતા? પરમપિતા. બાપ છે બે. એક લૌકિક બીજા પારલૌકિક. લૌકિક બાપ નાં બાળકો પારલૌકિક બાપ ને પોકારે છે. હેં બાબા, બાબા નું નામ? શિવ. એ શિવ નિરાકારી પૂજાય છે. એમને કહેવાય છે સુપ્રીમ ફાધર (પરમપિતા). લૌકિક બાપને સુપ્રીમ ન કહેવાય. ઊંચામાં ઊંચા બધી આત્માઓનાં બાપ એક જ છે. બધાં જીવ આત્માઓ એ બાપ ને યાદ કરે છે. આત્માઓ આ ભૂલી ગઈ છે કે અમારા બાપ કોણ છે? પોકારે છે ઓ ગોડફાધર, અમને નયનહીન ને નયન દો તો અમે પોતાનાં બાપને ઓળખીએ. ભક્તિમાર્ગ માં અમે આંધળા બની ઠોકરો ખાતા રહીએ છીએ, હવે એ ઠોકરો થી છોડાવો. બાપ જ કલ્પ-કલ્પ આવીને ભારત ને હેવન (સ્વર્ગ) બનાવે છે. હમણાં કળયુગ છે, સતયુગ આવવાનો છે. કળયુગ અને સતયુગ નાં વચ્ચે ને સંગમ કહેવાય છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમ. બેહદ નાં બાપ આવીને જે ભ્રષ્ટાચારી બની ગયા છે, એમને શ્રેષ્ઠચારી, પુરુષોત્તમ બનાવે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ પુરુષોત્તમ હતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં કુળ નું રાજ્ય હતું. આ બાબા આવીને સ્મૃતિ અપાવે છે. તમે ભારતવાસી આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગવાસી હતાં, હમણાં નર્કવાસી છો. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત હેવન (સ્વર્ગ) હતું, ભારત ની ખુબ મહિમા હતી. સોના હીરા નાં મહેલ હતાં. હમણાં કાંઈ નથી. એ સમયે બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો, ફક્ત સૂર્યવંશી હતાં. ચંદ્રવંશી પાછળ થી આવે છે. બાપ સમજાવે છે તમે જ સૂર્યવંશી હતાં. હમણાં સુધી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરો બનાવતાં રહે છે. પરંતુ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હતું? કેવી રીતે રાજ્ય પામ્યું? આ કોઈને ખબર નથી, પૂજા કરે છે પરંતુ જાણતાં નથી તો બ્લાઈન્ડ ફેથ (આંધળો વિશ્વાસ) થયો ને. શિવ ની, લક્ષ્મી-નારાયણ ની પૂજા કરે છે, બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) કોઈ નથી જાણતું. ભારતવાસી પોતે કહે છે અમે પતિત છીએ. હેં પતિત-પાવન બાબા આવો, આવીને અમને દુઃખો થી, રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત કરો. બાપ આવીને બધાંને મુક્ત કરે છે. બાળકો જાણે છે કે સતયુગમાં એક જ રાજ્ય હતું. કોંગ્રેસ લોકો અથવા બાપુજી પણ આ જ માંગતા હતાં કે અમને ફરી થી રામરાજ્ય જોઈએ. અમે સ્વર્ગવાસી બનવા ઈચ્છીએ છીએ. હમણાં નર્ક વાસીઓનાં શું હાલ છે, જોઈ રહ્યાં છો? આને કહેવાય છે હેલ (નર્ક), ડેવિલ વર્લ્ડ (આસુરી દુનિયા). આ જ ભારત ડીટી વર્લ્ડ (દેવી દુનિયા) હતું. હમણાં ડેવિલ વર્લ્ડ બની ગયું છે.

બાબા સમજાવે છે તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે, ન કે ૮૪ લાખ. આ તો શાસ્ત્રોમાં ગણોડા લગાવી દીધાં છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સદ્ગતિ માર્ગ હતો. ત્યાં ન ભક્તિ, ન દુઃખ નું નામનિશાન હતું, એને સુખધામ કહેવાય છે. બાપ સમજાવે છે તમે અસલ માં શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છો. તમે અહીંયા પાઈ ભજવવા આવ્યાં છો. પુનર્જન્મ ૮૪ હોય છે, ન કે ૮૪ લાખ. હમણાં બેહદ નાં બાપ આવ્યાં છે, આપ બાળકોને બેહદ નો વારસો આપવા. બાપ આપ બાળકો થી વાત કરે છે. બીજા સતસંગો માં મનુષ્ય, મનુષ્ય ને ભક્તિ ની વાતો સંભળાવે છે. અડધોકલ્પ જ્યારે ભારત સ્વર્ગ હતું, એક પણ પતિત નહોતાં. હમણાં એક પણ પાવન નથી. આ છે પતિત દુનિયા. બાપ સમજાવે છે - ગીતા માં કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ લખી દીધું છે. કૃષ્ણ ભગવાન નથી, ન કે એમણે ગીતા સંભળાવી છે. આ લોકો પોતાનાં ધર્મ શાસ્ત્ર ને પણ નથી જાણતાં. પોતાના ધર્મને જ ભૂલી ગયા છે. ધર્મ મુખ્ય છે ૪, પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સૂર્યવંશી, પછી ચંદ્રવંશી, બંને મળાવીને ને કહે છે દેવી-દેવતા ધર્મ.

ત્યાં દુઃખ નું નામ નહોતું. ૨૧ જન્મ તમે સુખધામ માં હતાં. પછી રાવણ રાજ્ય, ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે. શિવબાબા ક્યારે આવે છે? જ્યારે રાત થાય છે. ભારતવાસી ઘોર અંધારા માં આવી જાય છે ત્યારે બાબા આવે છે. ગુફીઓની પૂજા કરતાં રહે છે. એક ની પણ બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) નથી જાણતાં. ભક્તિમાર્ગ માં અનેક ધક્કા ખાય છે, તીર્થો પર જઈ ફેરા લગાવે. કોઈ પ્રાપ્તિ નથી. બાપ કહે છે - હું આવીને તમને બ્રહ્મા દ્વારા યથાર્થ જ્ઞાન સંભળાવું છું. પોકારે છે કે અમને સુખધામ અને શાંતિધામ નો રસ્તો બતાવો. બાપ કહે છે - આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં મેં તમને બહુજ સાહુકાર બનાવ્યાં હતાં. એટલું ધન આપ્યું પછી ક્યાં ગુમાવ્યું? તમે કેટલાં સાહુકાર હતાં. ભારત કોણ (શું) કહેવાય. ભારત જ સૌથી ઊંચામાં ઊંચો ખંડ હતો. હકીકત માં બધાનું આ તીર્થ છે કારણકે પતિત-પાવન બાપની જન્મભુમિ છે. જે પણ ધર્મ વાળા છે બધાંની બાપ આવીને સદગતિ કરે છે. હમણાં રાવણ નું રાજ્ય આખી સૃષ્ટિમાં છે ફક્ત લંકા માં નથી. જ્યારે સૂર્યવંશી રાજ્ય હતું ત્યારે આ વિકાર ન હતાં. ભારત વાઈસલેસ (પવિત્ર) હતો, હમણાં વિશશ (અપવિત્ર) છે. બધાં નર્કવાસી છે. સતયુગ માં જે દેવી સંપ્રદાય હતાં, તે પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી આસુરી સંપ્રદાય બન્યાં છે પછી દેવી સંપ્રદાય બનવાનાં છે. ભારત બહુ જ સાહુકાર હતો. હમણાં ગરીબ બન્યો છે એટલે ભીખ માંગી રહ્યાં છે. બાપ આપ ગરીબ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે બાળકો, તમે કેટલાં સુખી હતાં. તમારા જેવું સુખ કોઈને મળી ન શકે. ધરતી, આકાશ બધું તમારા હાથમાં હતું. શાસ્ત્રો માં કલ્પની આયુ લાંબી બતાવીને બધાને કુંભકર્ણ ની આસુરી નિંદર માં સુવડાવી દીધાં છે. આ ભારત શિવબાબા નું સ્થાપન કરેલું શિવાલય હતું. ત્યાં પવિત્રતા હતી, એ નવી દુનિયામાં દેવી-દેવતા રાજ્ય કરતાં હતાં. મનુષ્ય તો આ પણ નથી જાણતાં કે રાધા-કૃષ્ણ નો પરસ્પર માં શું સંબંધ છે. બંને અલગ-અલગ રાજધાની નાં હતાં પછી સ્વયંવર નાં પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બન્યાં. આ જ્ઞાન કોઈ મનુષ્ય માત્ર માં નથી. સ્પ્રીચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ ફક્ત એક બાપ જ આપે છે. હવે બાપ કહે છે - આત્મ-અભિમાની બનો. મુજ પોતાનાં પરમપિતા ને યાદ કરો. યાદ થી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. તમે અહીંયા આવો છો મનુષ્ય થી દેવતા અથવા પતિત થી પાવન બનવાં. હવે આ છે રાવણ રાજ્ય. ભક્તિ માં રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. બધાં ભક્તિ કરવા વાળા રાવણ નાં પંજા (પિંજરા) માં છે. આખી દુનિયા ૫ વિકારો રુપી રાવણની કેદ (જેલ) માં છે, શોક વાટિકા માં છે. બાપ આવીને બધાંને મુક્ત કરી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની સાથે લઈ જાય છે. એનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ છે, જે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં લાગી હતી, હવે બાપ ફરીથી સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે. એવું નથી જેમને ધન ઘણું છે, તે સ્વર્ગ માં છે. હમણાં છે જ નર્ક. પતિત-પાવન બાપને કહેવાય છે, ન કે નદી ને. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. આ વાતો બાબા જ આવી ને સમજાવે છે. હમણાં આ તો જાણો છો એક છે લૌકિક બાપ, બીજા છે પારલૌકિક, ત્રીજા છે અલૌકિક. હવે પારલૌકિક બાપ શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણો ને દેવતા બનાવવા માટે રાજયોગ શિખવાડે છે. આત્મા જ પુનર્જન્મ લે છે. આત્મા જ કહે છે હું એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. બાપ કહે છે - પોતાને આત્મા સમજો મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ ન કરો. હવે મૃત્યુલોક નો અંત છે, અમરલોક ની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાકી બધાં અનેક ધર્મ ખલાસ થઈ જશે. સતયુગ માં એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો પછી ચંદ્રવંશી રામ-સીતા ત્રેતા માં હતાં. આપ બાળકોને આખાં ચક્ર ની યાદ અપાવે છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ની સ્થાપના બાપ જ કરે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને સદગતિ આપી ન શકે. તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ.

હમણાં તમે છો ઈશ્વરીય સંતાન. બાબા થી રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છો. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. પ્રજા તો બહુજ બનવાની છે. કોટો માં કોઈ રાજા બને છે. સતયુગ ને કહેવાય છે ફૂલો નો બગીચો. હમણાં છે કાંટાઓનું જંગલ. રાવણ રાજ્ય બદલાઈ રહ્યું છે. વિનાશ થવાનો છે. આ જ્ઞાન હમણાં તમને મળી રહ્યું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ જ્ઞાન નથી રહેતું. પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં બાપ ને કોઈ પણ યથાર્થ નથી જાણતું. બાપ છે રચયિતા. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ રચના છે. સર્વવ્યાપી કહેવાથી વારસા નો હક ખલાસ થઈ જાય છે. બાબા આવીને બધાંને વારસો આપે છે. ૮૪ જન્મ તે જ લે છે જે પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં આવે છે. કિશ્વન લોકો કરીને ૪૦ જન્મ લેતાં હશે. એક ભગવાન ને શોધવાનાં માટે કેટલાં ધક્કા ખાએ છે. હવે તમે ધક્કા નહીં ખાશો. એક બાપ ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. આ છે યાત્રા. આ છે ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય). તમારી આત્મા ભણે છે. સાધુ-સંત કહી દે છે - આત્મા નિર્લેપ છે. પરંતુ આત્મા જ કર્મો અનુસાર બીજો જન્મ લે છે. આત્મા જ સારું અથવા ખરાબ કર્મ કરે છે. આ સમયે (કળયુગ માં) તમારા કર્મ વિકર્મ થાય છે, સતયુગ માં તમારા કર્મ, અકર્મ થાય છે. ત્યાં વિકર્મ થતાં નથી. તે છે પુણ્ય આત્માઓ ની દુનિયા.

અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવાનો છે. શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં છે. જ્યારે બાપ મળે છે તો કોઈ પણ પ્રકાર નાં ધક્કા નથી ખાવાનાં.
2. બાપે જે સ્મૃતિ અપાવી છે, એ સ્મૃતિ માં રાખી અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- નિમિત્તપણા ની સ્મૃતિ દ્વારા પોતાનાં દરેક સંકલ્પ પર અટેન્શન (ધ્યાન) રાખવા વાળા નિવારણ સ્વરૂપ ભવ નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ પર બધાંની નજર હોય છે એટલે નિમિત્ત બનવા વાળા ને વિશેષ પોતાનાં દરેક સંકલ્પ પર ધ્યાન રાખવું પડે. જો નિમિત્ત બનેલાં બાળકો પણ કોઈ કારણ સંભળાવે છે તો એમને ફોલો (અનુકરણ) કરવા વાળા પણ અનેક કારણ સંભળાવી દે છે. જો નિમિત્ત બનવા વાળા માં કોઈ કમી છે તો તે છુપાઈ નથી શકતી એટલે વિશેષ પોતાનાં સંકલ્પ, વાણી અને કર્મ પર ધ્યાન આપી નિવારણ સ્વરૂપ બનો.

સ્લોગન :- જ્ઞાની તૂ આત્મા તે છે જેમનામાં પોતાનાં ગુણ કે વિશેષતાઓનું પણ અભિમાન ન હોય.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય

૧ . મનુષ્ય નો લક્ષ - હેતુ શું છે ? એને પ્રાપ્ત કરવાની યથાર્થ રીત

દરેક મનુષ્યએ આ વિચારવાનું જરૂર છે, પોતાનું સારું જીવન બનાવવાનાં માટે શું ઉચિત (યોગ્ય) છે? મનુષ્યનું જીવન શેનાં માટે છે, એમાં શું કરવાનું છે? હવે પોતાનાં દિલ થી પૂછ કે તે મારા જીવનમાં પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે? મનુષ્ય જીવન માં પહેલાં તો જ્ઞાન જોઈએ પછી આ જીવન નો લક્ષ-હેતુ શું છે? આ તો જરૂર માનશે કે આ જીવન ને સર્વદા સુખ અને શાંતિ જોઈએ. શું હમણાં તે મળી રહી છે? આ ધોર કળયુગ માં તો દુઃખ અશાંતિ નાં સિવાય બીજું કંઈ છે જ નહીં, હવે વિચારવાનું છે સુખ-શાંતિ મળશે કેવી રીતે? સુખ અને શાંતિ આ બે શબ્દ જે નીકળે છે, તે જરૂર આ દુનિયામાં ક્યારેક થયાં હશે, ત્યારે તો આ વસ્તુઓની માંગણી કરે છે. જો કોઈ મનુષ્ય એવું કહે કે અમે એવી દુનિયા જોઈ જ નથી તો પછી તે દુનિયાને તમે કેવી રીતે માનો છો? આનાં પર સમજાવાય છે કે આ દિવસ અને રાત જે બે શબ્દ છે, તો જરૂર રાત અને દિવસ ચાલતાં હશે. એવું કોઈ ન કહી શકે કે અમે જોઈ જ રાત છે તો દિવસ ને માનીએ કેવી રીતે? પરંતુ જ્યારે બે નામ છે, તો એનો પાર્ટ પણ હશે. એમ આપણે પણ સાંભળ્યું છે, કે આ કળયુગ થી કોઈ ઊંચી સ્ટેજ પણ હતી જેને સતયુગ કહેવાય છે! જો એવો જ સમય ચાલતો રહે તો પછી એ સમય ને સતયુગ નું નામ કેમ અપાયું! તો આ સૃષ્ટિ પોતાની સ્ટેજ (અવસ્થા) બદલતી રહે છે, જેમ કિશોર, બાળ, યુવા, વૃદ્ધ... બદલાતાં રહે છે, તેમ સૃષ્ટિ પણ બદલાતી રહે છે. આજ નું જીવન અને એ જીવનમાં કેટલો ફરક છે. તો એ શ્રેષ્ઠ જીવન ને બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે.

૨ . “ નિરાકારી દુનિયા , આકારી દુનિયા અને સાકારી દુનિયા નો વિસ્તાર ”

આ આખાં બ્રહ્માંડ ની અંદર ત્રણ દુનિયાઓ છે - એક છે નિરાકારી દુનિયા, બીજી છે આકારી, ત્રીજી છે સાકારી. હવે આ તો જાણી લીધું કે નિરાકાર સૃષ્ટિમાં તો આત્માઓ નિવાસ કરે છે અને સાકાર સૃષ્ટિમાં સાકાર મનુષ્ય સંપ્રદાય નિવાસ કરે છે. બાકી છે આકારી સૂક્ષ્મ સૃષ્ટિ, હવે વિચાર ચાલે છે શું આ આકારી સૃષ્ટિ સદા છે કે થોડાં સમય નો પાર્ટ ચાલે છે? દુનિયાવી મનુષ્ય તો સમજે છે સૂક્ષ્મ દુનિયા કોઈ ઉપર છે, ત્યાં ફરિશ્તા રહે છે, એને જ સ્વર્ગ કહે છે. ત્યાં જઈને સુખ ભોગવશે પરંતુ હમણાં આ તો સ્પષ્ટ છે કે સ્વર્ગ અને નર્ક આ સૃષ્ટિ પર જ હોય છે. બાકી આ જે સૂક્ષ્મ આકારી સૃષ્ટિ છે, જ્યાં શુદ્ધ આત્માઓનો સાક્ષાત્કાર થાય છે, એ તો દ્રાપર થી લઈને શરૂ થયાં છે. જ્યારે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો એનાથી સિદ્ધ છે નિરાકાર સૃષ્ટિ અને સાકાર સૃષ્ટિ સદા છે જ છે. બાકી સૂક્ષ્મ દુનિયા સદા તો નહીં કહેશું, એમાં પણ ખાસ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નો સાક્ષાત્કાર આ જ સમયે આપણને થાય છે કારણ કે આ જ સમયે પરમાત્મા ત્રણ કર્તવ્ય કરવાનાં માટે ત્રણ રૂપ રચે છે. અચ્છા - ઓમ્ શાંતિ.

‘વાયા’ અને ‘કર્મણા’ - બંને શક્તિઓ ને જમા કરવાની ઈશ્વરીય સ્કીમ (યોજના)”

આજે રુહાની શમા પોતાનાં રુહાની પરવાનાઓ ને જોઈ રહ્યાં છે. ચારેય તરફનાં પરવાના શમા ની ઉપર ફિદા અર્થાત્ કુરબાન થઈ ગયાં છે. કુરબાન અથવા ફિદા થવાવાળા અનેક પરવાના છે પરંતુ કુરબાન થયાનાં પછી શમા નાં સ્નેહ માં ‘શમા સમાન’ બનવામાં, કુરબાની કરવામાં નંબરવાર છે. હકીકત માં કુરબાન થાય જ છે દિલનાં સ્નેહ નાં કારણે. ‘દિલ નો સ્નેહ’ અને ‘સ્નેહ’ - આમાં પણ અંતર છે. સ્નેહ બધાંનો છે, સ્નેહનાં કારણે કુરબાન થયાં છે. ‘દિલનાં સ્નેહી’ બાપનાં દિલની વાતોને અથવા દિલની આશાઓને જાણે પણ છે અને પૂર્ણ કરે છે. દિલનાં સ્નેહી દિલની આશાઓ પૂર્ણ કરવા વાળા છે. દિલનાં સ્નેહી અર્થાત્ જે બાપનાં દિલે કહ્યું તે બાળકોએ દિલ માં સમાવ્યું. અને જે દિલમાં સમાવ્યું તે કર્મ માં સ્વતઃજ હશે. સ્નેહી આત્માઓનાં કાંઈક દિલ માં સમાય છે, કાંઈક દિમાગ (બુદ્ધિ) માં સમાય છે. જે દિલમાં સમાય છે, તે કર્મ માં લાવે છે; જે દિમાગમાં સમાય છે તેમાં વિચાર ચાલે છે કે કરી શકીશું કે નહીં, કરવું તો છે, સમય પર થઈ જ જશે. એવાં વિચાર ચાલવાનાં કારણે વિચાર સુધી જ રહી જાય છે, કર્મ સુધી નથી થતું.

આજે બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે કુરબાન થવાવાળા તો બધાં છે. જો કુરબાન નથી થતાં તો બ્રાહ્મણ નથી કહેવાતાં. પરંતુ બાપનાં સ્નેહની પાછળ જે બાપે કહ્યું તે કરવાનાં માટે કુરબાની કરવી પડે અર્થાત્ પોતાપણું, ભલે પોતાપણા માં અભિમાન હોય કે કમજોરી હોય - બંનેનો ત્યાગ કરવો પડે છે, એને કહેવાય છે કુરબાની. કુરબાન થવા વાળા બહુજ છે પરંતુ કુરબાની કરવાનાં માટે હિંમતવાળા નંબરવાર છે.

આજે બાપદાદા ફક્ત એક મહિનાનું પરીણામ જોઈ રહ્યાં હતાં. આ જ સિઝનમાં વિશેષ બાપદાદાએ ‘બાપ સમાન’ બનવાનો ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી કેટલી વાર ઈશારો આપ્યો છે અને બાપદાદા ની વિશેષ આ જ દિલ ની શ્રેષ્ઠ આશા છે. આટલો ખજાનો મળ્યો, વરદાન મળ્યાં! વરદાન નાં માટે ભાગી-ભાગીને આવ્યાં. બાપ ને પણ ખુશી છે કે બાળકો સ્નેહ થી મળવા આવે છે, વરદાન લઈ ખુશ થાય છે. પરંતુ બાપનાં દિલ ની આશા પૂર્ણ કરવા વાળા કોણ? જે બાપે સંભળાવ્યું તેને કર્મ માં ક્યાં સુધી લાવ્યું? મન્સા, વાયા, કર્મણા - ત્રણેય નું પરિણામ ક્યાં સુધી સમજો છો? શક્તિશાળી મન્સા, સંબંધ-સંપર્ક માં ક્યાં સુધી આવી? ફક્ત પોતે જાતે બેસી મનન કર્યું - આ સ્વઉન્નતિ નાં માટે બહુ સારું છે અને કરવાનું જ છે. પરંતુ જે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ની શ્રેષ્ઠ મન્સા અર્થાત્ સંકલ્પ શક્તિશાળી છે, શુભ-ભાવના, શુભ-કામના વાળા છે. મન્સા શક્તિ નું દર્પણ કયું છે? દર્પણ છે બોલ અને કર્મ. ભલે અજ્ઞાની આત્માઓ, ભલે જ્ઞાની આત્માઓ - બંનેનાં સંબંધ-સંપર્ક માં બોલ અને કર્મ દર્પણ છે. જો બોલ અને કર્મ શુભ-ભાવના, શુભ-કામના વાળા નથી તો મન્સા શક્તિ નું પ્રત્યક્ષ સ્વરુપ કેવી રીતે સમજમાં આવશે? જેમની મન્સા શક્તિશાળી અથવા શુભ છે, તેમની વાયા અને કર્મણા સ્વતઃજ શક્તિશાળી શુદ્ધ હશે, શુભ-ભાવના વાળી હશે. મન્સા શક્તિશાળી અર્થાત્ યાદ ની શક્તિ પણ શ્રેષ્ઠ હશે, શક્તિશાળી હશે, સહજયોગી હશે. ફક્ત સહજયોગી પણ નહીં પરંતુ સહજ કર્મયોગી હશે.

બાપદાદાએ જોયું - યાદ ને શક્તિશાળી બનાવવામાં મેજોરીટી (અધિકાંશ) બાળકોનું અટેન્શન (ધ્યાન) છે, પરંતુ યાદ ને સહજ અને નિરંતર બનાવવાનાં માટે ઉમંગ-ઉત્સાહ છે. આગળ વધી પણ રહ્યાં છે અને વધતાં જ રહેશે કારણ કે બાપ થી સ્નેહ સારો છે, એટલે યાદ નું અટેન્શન સારું છે અને યાદ નો આધાર છે જ ‘સ્નેહ’. બાપ થી રુહરુહાન કરવામાં પણ બધાં સારા છે. ક્યારેક-ક્યારેક થોડી આંખો દેખાડે પણ છે, તે પણ ત્યારે જ્યારે પરસ્પર થોડાં બગડે છે. પછી બાપ ને ફરીયાદ કરે છે કે તમે કેમ નથી ઠીક કરતાં? છતાં પણ તે સ્નેહભરી મહોબ્બત ની આંખ છે. પરંતુ જ્યારે સંગઠન માં આવે, કર્મ માં આવે, કારોબાર માં આવે, પરિવાર માં આવે તો સંગઠન માં બોલ અર્થાત્ વાયા શક્તિ એમાં વ્યર્થ વધારે દેખાય છે.

વાણીની શક્તિ વ્યર્થ જવાનાં કારણે વાણીમાં જે બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનું જૌહર (બળ) અથવા શક્તિ અનુભવ

કરાવવી જોઈએ, તે ઓછી થાય છે. વાતો સારી લાગે છે, તે બીજી વાત છે. બાપ ની વાતો રિપીટ (પુનરાવર્તિત) કરો છો તો તે જરૂર સારી હશે. પરંતુ વાચા ની શક્તિ વ્યર્થ જવાનાં કારણે શક્તિ જમા નથી થતી, એટલે બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનો અવાજ બુલંદ થવામાં હજું વાર થઈ રહી છે. સાધારણ બોલ વધારે છે. ‘અલૌકિક બોલ હોય, ફરિશ્તા નાં બોલ હોય’. હવે આ વર્ષે આનાં પર અન્ડરલાઇન (ધ્યાન) કરજો. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયા - ફરિશ્તા નાં બોલ હતાં, ઓછા બોલ અને મધુર બોલ. જે બોલ નું ફળ નીકળે, તે છે યથાર્થ બોલ અને જે બોલ નું કોઈ ફળ નથી, તે છે વ્યર્થ. ભલે કારોબાર નું ફળ હોય, કારોબાર નાં માટે પણ બોલવું તો પડે છે ને, તે પણ લાંબું નહીં કરો. હવે શક્તિ ને જમા કરવાની છે. જેવી રીતે ‘યાદ’ થી મન્સા ની શક્તિ જમા કરો છો, સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં બેસો છો તો ‘સંકલ્પ-શક્તિ’ જમા કરો છો. એવી રીતે વાણી ની શક્તિ પણ જમા કરો.

હસવાની વાત સંભળાવે છે - બાપદાદા નાં વતનમાં બધાનાં જમા ની ભંડારીઓ છે. તમારા સેવાકેન્દ્ર માં પણ ભંડારીઓ છે ને. બાપનાં વતનમાં બાળકોની ભંડારી છે. દરેક આખાં દિવસમાં મન્સા, વાચા, કર્મણા - ત્રણેય શક્તિઓ બચત કરી જમા કરે છે, તે છે ભંડારી. મન્સા શક્તિ કેટલી જમા કરી, વાચા શક્તિ, કર્મણા શક્તિ કેટલી જમા કરી - આનો પૂરો પોતામેલ છે. તમે પણ ખર્ચા અને બચત નું પોતામેલ મોકલો છો ને. તો બાપદાદાએ આ જમાની ભંડારીઓ જોઈ. તો શું નીકળ્યું હશે? જમા નું ખાતું કેટલું નીકળ્યું હશે? દરેક નું પરિણામ તો પોત-પોતાનું છે. ભંડારીઓ ભરેલી તો બહુજ હતી પરંતુ ચિલ્લર વધારે હતું. નાનાં બાળકો ભંડારી માં ચિલ્લર જમા કરે છે તો ભંડારી કેટલી ભારે થઈ જાય છે! તો વાચા નાં પરિણામ માં વિશેષ આ વધારે જોયું. જેવી રીતે યાદ ની ઉપર અટેન્શન છે, તેવી રીતે વાચા ની ઉપર આટલું અટેન્શન નથી. તો આ વર્ષે વાચા અને કર્મણા - આ બંને શક્તિઓ ને જમા કરવાની સ્કીમ (યોજના) બનાવો. જેવી રીતે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) પણ ભિન્ન-ભિન્ન વિધિ થી બચત ની સ્કીમ બનાવે છે ને. એવી રીતે, આમાં મૂળ મન્સા છે - આ તો બધાં જાણે છે. પરંતુ મન્સા ની સાથે-સાથે વિશેષ વાચા અને કર્મણા - આ સંબંધ-સંપર્ક માં સ્પષ્ટ દેખાય છે. મન્સા છતાં પણ ગુપ્ત છે પરંતુ આ પ્રત્યક્ષ દેખાવા વાળી છે. બોલ માં જમા કરવાનું સાધન છે - ‘ઓછું બોલો અને મીઠું બોલો, સ્વમાન થી બોલો’. જેવી રીતે બ્રહ્મા બાપે નાનાં અથવા મોટાં ને સ્વમાન નાં બોલ થી પોતાનાં બનાવ્યાં. આ વિધિ થી જેટલાં આગળ વધશો, એટલી વિજય માળા જલ્દી તૈયાર થશે. તો આ વર્ષે શું કરવાનું છે? સેવા ની સાથે વિશેષ આ શક્તિઓ જમા કરતાં સેવા કરવાની છે.

સેવાનાં પ્લાન તો બધાએ સારા માં સારા બનાવ્યાં છે અને હજી સુધી જે પ્લાન પ્રમાણે સેવા કરી રહ્યાં છો, ચારેય તરફ - ભલે ભારત માં, ભલે વિદેશ માં, સારી કરી પણ રહ્યાં છો અને કરવાવાળા પણ છો. જેમ સેવામાં એક-બીજા થી સારા માં સારું પરિણામ નીકાળવાની શુભ-ભાવના થી આગળ વધી રહ્યાં છો, એમ સેવામાં સંગઠિત રૂપમાં સદા સંતુષ્ટ રહેવું અને સંતુષ્ટ કરવાનો વિશેષ સંકલ્પ - આ પણ સદા સાથે-સાથે રહે કારણ કે એક જ સમયે ત્રણ પ્રકાર ની સેવા સાથે-સાથે થાય છે. એક - પોતાની સંતુષ્ટતા, આ છે સ્વ ની સેવા. બીજી - સંગઠન માં સંતુષ્ટતા, આ છે પરિવાર ની સેવા. ત્રીજી - ભાષા દ્વારા કે કોઈ પણ વિધિ દ્વારા વિશ્વ ની આત્માઓની સેવા. એક જ સમય પર ત્રણેય સેવા થાય છે. કોઈ પણ પ્રોગ્રામ (કાર્યક્રમ) બનાવો છો તો તેમાં ત્રણેય સેવા સમાયેલી હોય. જેવી રીતે વિશ્વ ની સેવાનું પરિણામ અથવા વિધિ અટેન્શન માં રાખો છો, એવી રીતે બંને સેવાઓ ‘સ્વ’ અને ‘સંગઠન’ ની - ત્રણેય નિર્વિઘ્ન હોય, ત્યારે કહેવાશે સેવાની નંબરવન સફળતા. ત્રણેય સફળતા સાથે થવી જ નંબર લેવો છે. આ વર્ષે ત્રણેય સેવાઓમાં સફળતા સાથે-સાથે થાય - નગારા વાગે. જો એક ખૂણામાં નગારા વાગે છે તો કુંભકર્ણો નાં કાન સુધી નથી પહોંચતાં. જ્યારે ચારેય તરફ આ નગારા વાગશે, ત્યારે બધાં કુંભકર્ણ જાગશે. હમણાં એક જાગે છે તો બીજો સુવે છે, બીજો જાગે છે તો ત્રીજો સુવે છે. થોડાં જાગે પણ છે તો ‘સારું-સારું’ કરીને ફરી સૂઈ જાય છે. પરંતુ જાગી જાય અને મુખ થી કે મન થી ‘અહો પ્રભુ!’ કહે અને મુક્તિ નો વારસો લે, ત્યારે સમાપ્તિ થાય. જાગશે ત્યારે તો મુક્તિ નો વારસો લેશે. તો સમજ્યાં, શું કરવાનું છે? એક-બીજા નાં સહયોગી બનો. બીજાનાં બચાવ માં પોતાનો બચાવ અર્થાત્ બચત થઈ જશે.

સેવા નાં પ્લાન માં જેટલાં સંપર્ક માં સમીપ લાવો, એટલું સેવાનું પ્રત્યક્ષ પરિણામ દેખાશે. સંદેશ આપવાની સેવા તો કરતાં આવ્યાં છો, કરતાં રહેજો પરંતુ વિશેષ આ વર્ષે ફક્ત સંદેશ નથી આપવાનો, સહયોગી બનાવવાનાં છે અર્થાત્ સંપર્ક માં સમીપ લાવવાનાં છે. ફક્ત ફોર્મ ભરાવી દીધું - આ તો ચાલતું રહે છે પરંતુ આ વર્ષે આગળ વધો. ફોર્મ ભરાવો પરંતુ ફોર્મ ભરાવવા સુધી નહીં છોડી દો, સંબંધ માં લાવવાનાં છે. જેવી વ્યક્તિ

તેવાં સંપર્ક માં લાવવા નો પ્લાન બનાવો. નાનાં-નાનાં પ્રોગ્રામ કરો પરંતુ લક્ષ આ રાખો. સહયોગી ફક્ત એક કલાક નાં માટે કે ફોર્મ ભરવાનાં સમય સુધી નથી બનાવવાનાં પરંતુ સહયોગ દ્વારા તેમને સમીપ લાવવાનાં છે. સંપર્ક માં, સંબંધ માં લાવો. તો આગળ ચાલી સેવાનું રુપ પરિવર્તન થશે. તમારે તમારા માટે નહીં કરવું પડે. તમારા તરફ થી સંબંધ માં આવવા વાળા બોલશે, તમારે ફક્ત આશીર્વાદ અને દૃષ્ટિ આપવી પડશે. જેવી રીતે આજકાલ શંકરાચાર્ય ને ખુરશી પર બેસાડે છે, તેવી રીતે તમને પૂજ્ય ની ખુરશી પર બેસાડશે, ચાંદી ની નહીં. ધરણી (ધરતી) તૈયાર કરવા વાળા નિમિત્ત બનશે અને તમારે ફક્ત દૃષ્ટિ થી બીજ નાખવાનું છે, બે આશીર્વાદ નાં બોલ બોલવાનાં છે ત્યારે તો પ્રત્યક્ષતા થશે. તમારા માં બાપ દેખાશે અને બાપ ની દૃષ્ટિ, બાપ નાં સ્નેહની અનુભૂતિ લેતાં જ પ્રત્યક્ષતા નાં નારા લાગવાનાં શરૂ થઈ જશે.

હમણાં સેવાની ગોલ્ડન જુબલી તો પૂરી કરી લીધી. હજી વધારે સેવા કરશે અને તમે જોઈ-જોઈ હર્ષિત થતાં રહેશો. જેમ, પોપ શું કરે છે? આટલી મોટી સભાનાં વચ્ચે દૃષ્ટિ આપી આશીર્વાદ નાં બોલ બોલે છે. લાંબું-પહોળું ભાષણ કરવા વાળા બીજા નિમિત્ત બનશે. તમે કહો કે અમને બાપે સંભળાવ્યું છે, તેનાં બદલે બીજા કહેશે - આમણે જે સંભળાવ્યું, તે બાપનું છે, બીજા કોઈ છે જ નહીં. તો ધીરે-ધીરે એવાં હેન્ડસ (મદદગાર) તૈયાર થશે. જેવી રીતે સેવાકેન્દ્ર સંભાળવાનાં માટે હેન્ડસ તૈયાર થયાં છે ને, એવી રીતે સ્ટેજ પર તમારા તરફ થી બીજા બોલવા વાળા, અનુભવ કરીને બોલવા વાળા નીકળશે. ફક્ત મહિમા કરવા વાળા નહીં, જ્ઞાન ની ગુહ્ય પોઈન્ટ (વાતો) ને સ્પષ્ટ કરવા વાળા, પરમાત્મા-જ્ઞાન ને સિદ્ધ કરવા વાળા - એવાં નિમિત્ત બનશે. પરંતુ તેનાં માટે એવાં-એવાં લોકો ને સ્નેહી, સહયોગી અને સંપર્ક માં લાવતાં સંબંધ માં લાવો. આ આખાં કાર્યક્રમ નું લક્ષ જ આ છે કે એવાં સહયોગી બનાવો જે સ્વયં તમે ‘માઈટ’ (શક્તિ) બની જાઓ અને તે ‘માઈક’ બની જાય. આ વર્ષનાં સહયોગ ની સેવાનું લક્ષ ‘માઈક’ તૈયાર કરવાનાં છે જે અનુભવ નાં આધાર થી તમારા કે બાપ નાં જ્ઞાન ને પ્રત્યક્ષ કરે. જેમનો પ્રભાવ સ્વતઃજ બીજાઓની ઉપર સહજ જ પડે છે, એવાં માઈક તૈયાર કરો. સમજ્યાં, સેવા નો ઉદ્દેશ્ય શું છે, આટલાં જે પ્રોગ્રામ્સ બનાવ્યાં છે તેમાં માખણ શું નીકળશે? ખૂબ સેવા કરો પરંતુ આ વર્ષે સંદેશ ની સાથે-સાથે આ એડ (ઉમેરો) કરો. નજર માં રાખો - કોણ-કોણ એવાં પાત્ર છે અને તેમને સમય પ્રતિ સમય ભિન્ન-ભિન્ન વિધિ થી સંપર્ક માં લાવો. એવું નહીં - એક પ્રોગ્રામ કર્યો, પછી બીજો ઉપર થી કર્યો, ત્રીજો ઉપર થી કર્યો અને પહેલાં વાળા ત્યાં જ રહી ગયાં, ત્રીજા આવી ગયાં. આ પણ જમા ની શક્તિ પ્રયોગ માં લાવવી પડશે. દરેક પ્રોગ્રામ થી જમા કરતાં જાઓ. લાસ્ટ (અંત) માં એવાં સંબંધ-સંપર્ક વાળા ની માળા બની જશે. સમજ્યાં? બાકી શું રહ્યું? મળવાનો પ્રોગ્રામ.

આ વર્ષે બાપદાદા ૬ મહિનાની સેવાનું પરિણામ જોવા ઈચ્છે છે. સેવામાં જે પણ પ્લાન્સ બનાવ્યાં છે, તે ચારેય તરફ એક-બીજા ને સહયોગી બની ખૂબ ચક્ર લગાવો. બધાં નાનાં-મોટાં ને ઉમંગ-ઉત્સાહ માં લાવીને ત્રણેય પ્રકારની સેવા માં આગળ વધારો એટલે બાપદાદાએ આ વર્ષમાં પૂરી રાત ને દિવસ બનાવીને સેવા આપી દીધી. હવે ત્રણેય પ્રકારની સેવાનું ફળ ખાવાનું આ વર્ષ છે. આવવાનું નથી, ફળ ખાવાનું છે. આ વર્ષ આવવાની નોંધ નથી. સકાશ તો બાપ નો સદા સાથે છે. જે ડ્રામા ની નોંધ છે તે બતાવી દીધી. ડ્રામા ની મંજુરી ને મંજુર કરવી જ પડે છે. સેવા ખૂબ કરો. ૬ મહિનામાં જ પરિણામ ખબર પડી જશે. બાપની આશાઓને પૂર્ણ કરવાનો પ્લાન બનાવો. જ્યાં પણ જુઓ, જેમને પણ જુઓ - દરેક નો સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ બાપ ની આશાઓનો દીપ જગાવવા વાળો હોય. પહેલાં મધુબન માં આ ઉદાહરણ દેખાડો. બચત ની સ્કીમ નું મોડલ (નમૂનો) પહેલાં મધુબન માં બનાવો. આ બેંકમાં જમા કરો પહેલાં. મધુબન વાળાઓને પણ વરદાન તો મળી જ ગયું. બાકી જે રહી ગયાં છે, તેમને પણ આ વર્ષ માં જલ્દી પૂરા કરશે કારણ કે બાપનો સ્નેહ તો બધાં બાળકોની સાથે છે. આમ તો દરેક બાળકો નાં પ્રતિ દરેક કદમ માં વરદાન છે. જે દિલ ની સ્નેહી આત્માઓ છે, તે ચાલે જ દરેક કદમ વરદાન થી છે. બાપ નું વરદાન ફક્ત મુખ થી નથી પરંતુ દિલ થી પણ છે અને દિલ નું વરદાન સદા દિલમાં ખુશી, ઉમંગ-ઉત્સાહ નો અનુભવ કરાવે છે. આ દિલ નાં વરદાન ની નિશાની છે. દિલ નાં વરદાન ને જે પણ પોતાનાં દિલ થી ધારણ કરે છે, તેમની નિશાની આ છે તે સદા ખુશી અને ઉમંગ-ઉત્સાહ થી આગળ વધતાં રહે છે. ક્યારેય પણ કોઈ વાતમાં ન અટકશે, ન રોકાશે, વરદાન થી ઉડતાં રહેશે બીજી વાતો બધી નીચે રહી જશે. સાઈડસીન્સ પણ ઉડાવા વાળા ને રોકી ન શકે.

આજે બાપદાદા બધાં બાળકોને જેમણે પણ દિલ થી અથક બની સેવા કરી, તે બધાં સેવાધારીઓને આ સિઝન

ની સેવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. મધુબન માં આવીને મધુબન નાં શ્રંગાર બન્યાં, એવાં શ્રંગાર બનવા વાળા બાળકોને પણ બાપદાદા મુબારક આપી રહ્યાં છે અને નિમિત્ત બનેલી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને પણ સદા અથક બની બાપ સમાન પોતાની સેવાઓ થી સર્વને રીફ્રેશ કરવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે અને રથ ને પણ મુબારક છે. ચારેય તરફ નાં સેવાધારી બાળકોને મુબારક છે. નિર્વિઘ્ન બની વધતાં રહો છો અને વધતાં રહેવાનું છે. દેશ-વિદેશ નાં બધાં બાળકોને આવવાની પણ મુબારક છે તો રીફ્રેશ થવાની પણ મુબારક છે. પરંતુ સદા રીફ્રેશ રહેવાનું, ૬ મહિના સુધી નથી રહેવાનું. રીફ્રેશ માં રીફ્રેશ થવા ભલે આવજો કારણ કે બાપનાં ખજાના નો તો બધાં બાળકોને સદા અધિકાર છે. બાપ અને ખજાનો સદા સાથે છે અને સદા સાથે રહેશે. ફક્ત જે અન્ડરલાઇન કરાવી, તેમાં વિશેષ સ્વયં ને ઉદાહરણ બનાવી પરીક્ષા માં એક્સ્ટ્રા (વધારે) માર્ક્સ લેજો. બીજાઓને નહીં જોતાં, પોતાને ઉદાહરણ બનાવો. આમાં જે ઓટે તે અર્જુન અર્થાત્ નંબરવન. બીજી વાર બાપદાદા આવે તો ફરિશ્તા નાં કર્મ, ફરિશ્તા નાં બોલ, ફરિશ્તા નાં સંકલ્પ ધારણ કરવાવાળા સદા દરેક દેખાય. એવું પરિવર્તન સંગઠન માં દેખાય. દરેક અનુભવ કરે કે આ ફરિશ્તા નાં બોલ, ફરિશ્તા નાં કર્મ કેટલાં અલૌકિક છે! આ પરિવર્તન સમારોહ બાપદાદા જોવા ઈચ્છે છે. જો દરેક આખાં દિવસ નાં બોલ પોતાનાં ટેપ કરો તો ખૂબ સારી રીતે થી ખબર પડી જશે. ચેક કરો તો ખબર પડી જશે કે કેટલાં વ્યર્થ જાય છે? મન ની ટેપ માં ચેક કરો, સ્થૂળ ટેપ માં નહીં. સાધારણ બોલ પણ વ્યર્થ માં જમા થાય છે. જો ૪ બોલ નાં બદલે ૨૪ બોલો બોલો તો ૨૦ સેમાં ગયાં? એનર્જી (શક્તિ) જમા કરો, ત્યારે તમારા બે બોલ આશીર્વાદ નાં, એક કલાક નાં ભાષણ નું કામ કરશે. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં બધાં કુરબાન થવાવાળા રુહાની પરવાનાઓ ને, સર્વ બાપ સમાન બનવાનાં દૃઢ સંકલ્પ થી આગળ વધવા વાળી વિશેષ આત્માઓ ને, સદા ઉડતી કળા દ્વારા કોઈ પણ પ્રકારનાં સાઈડસીન ને પાર કરવા વાળા ડબલ લાઈટ બાળકોને રુહાની શમા બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- કલ્યાણ ની ભાવના દ્વારા દરેક આત્માનાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરવાવાળા નિશ્ચય બુદ્ધિ ભવ જેવી રીતે બાપ માં ૧૦૦ ટકા નિશ્ચયબુદ્ધિ છો, કોઈ કેટલું પણ ડગમગ કરવાની કોશિશ કરે પરંતુ થઈ ન શકો, એવી રીતે દૈવી પરિવાર તથા સંસારી આત્માઓ દ્વારા ભલે કોઈ કેવું પણ પેપર લે, ક્રોધી બની સામનો કરે કે કોઈ અપમાન કરી દે, ગાળો આપે - તેમાં પણ ડગમગ થઈ ન શકો, આમાં ફક્ત દરેક આત્મા પ્રતિ કલ્યાણની ભાવના હોય, આ ભાવના તેમનાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરી દેશે. આમાં ફક્ત અધીરા નથી થવાનું, સમય પ્રમાણે ફળ અવશ્ય નીકળશે - આ ડ્રામા માં નોંધ છે.

સ્લોગન :- પવિત્રતા ની શક્તિ થી પોતાનાં સંકલ્પો ને શુદ્ધ, જ્ઞાન સ્વરૂપ બનાવીને કમજોરીઓ ને સમાપ્ત કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ને યાદ કરવાની ભિન્ન - ભિન્ન યુક્તિઓ રયો , પુરુષાર્થ કરી ચાઈ રાખો , થાકો નહીં , તોફાનો માં અડોલ રહો ”

પ્રશ્ન :- બાળકોએ પોતાનો કયો અનુભવ પરસ્પર એક-બીજા ને સંભળાવવો જોઈએ?

ઉત્તર :- અમે બાપને કેટલો સમય અને કેવી રીતે યાદ કરીએ છીએ! ભોજન નાં સમયે બાપ ની યાદ રહે છે કે અનેક પ્રકાર નાં વિચારો આવી જાય છે! બાબા કહે છે બાળકો દ્રાય (પ્રયત્ન) કરીને જુઓ. ભોજન પર બાપ નાં સિવાય બીજું કંઈ યાદ તો નથી આવતું! પછી પરસ્પર એક-બીજા ને અનુભવ સંભળાવો. ૨. કોઈ પણ દર્દભર્યા દૃશ્ય જોતાં અમારી સ્થિતિ કેવી રહી! આનો પણ અનુભવ સંભળાવવો જોઈએ.

ગીત :- લાખ જમાને વાલે....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો હવે બેહદ બાપ ને કેવી રીતે ભૂલશે, જેમનાથી બેહદ નો વારસો મળે છે. જેમને અડધાકલ્પ થી યાદ કરતાં હતાં. આ તો સમજાવ્યું છે કે મનુષ્ય ને ક્યારેય ભગવાન ન કહેવાય. તો હવે જ્યારે કે બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે, એમની યાદ માં જ કરામત છે. જેટલાં પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરશો, એટલાં પાવન બનતાં જશો. તમે પોતાને હમણાં પાવન કહી ન શકો, જ્યાં સુધી અંત થાય. જ્યારે સંપૂર્ણ પાવન બની જશો તો આ શરીર છોડી જઈ સંપૂર્ણ પવિત્ર શરીર લેશો. જ્યારે સતયુગ માં નવું શરીર મળે ત્યારે સંપૂર્ણ કહેશે. પછી રાવણ નો વિનાશ થઈ જાય છે. સતયુગ માં રાવણની એકીજી (પૂતળું) નથી બનાવાતી. તો આપ બાળકો જ્યારે બેસો છો, ચાલો-ફરો છો તો આ બુદ્ધિ માં આ યાદ રહે. હમણાં અમે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે નવું ચક્ર શરૂ થાય છે. તે છે જ નવી પવિત્ર દુનિયા, નવું ભારત નવું દિલ્હી. બાળકો જાણે છે પહેલાં જમુના નો કાંઠો છે, જેનાં પર પરિસ્તાન (સ્વર્ગ) બનવાનું છે. બાળકોને બહુજ સારી રીતે સમજાવાય છે, પહેલાં-પહેલાં તો બાપ ને યાદ કરો. ભગવાન બાપ ભણાવે છે. તે જ બાપ શિક્ષક ગુરુ છે, આ બધું યાદ રાખો. બાબાએ આ પણ સમજાવ્યું હતું કે તમે બાજોલી રમો છો. વર્ણ નું ચિત્ર પણ બહુ જ જડુરી છે. સૌથી ઊપર છે શિવબાબા પછી ચોટી બ્રાહ્મણ. આ સમજાવવા માટે બાબા કહે છે. અચ્છા, આ બુદ્ધિ માં રાખો કે આપણે ૮૪ જન્મો ની બાજોલી રમીએ છીએ. હમણાં સંગમ છે, બાપ વધારે સમય નથી રહેતાં. તો પણ ૧૦૦ વર્ષ તો લાગે છે. ઉથલ પાથલ પૂરી થાય પછી રાજ્ય શરૂ થઈ જાય છે. મહાભારત લડાઈ તો તે જ છે, જેમાં અનેક ધર્મ વિનાશ, એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારી કળાબાજી તો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. તમને ખબર છે ફકીર લોકો કળાબાજી રમે, તીર્થો પર જાય છે. મનુષ્યો ની શ્રદ્ધા તો રહે છે ને. તો એમને કાંઈ ને કાંઈ આપી દે છે. પરવરિશ એમની થતી રહે છે કારણ કે એવાં મનુષ્ય પોતાની સાથે શું ઉઠાવશે. બાબા તો આ બધી વાતો નાં અનુભવી છે. બાબાએ અનુભવી રથ લીધો છે. ગુરુ પણ કર્યા. જોયું પણ ઘણું બધું. તીર્થ પણ કર્યા છે. હવે બાબા કહે છે બાજોલી તો યાદ કરી શકો છો. આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ છીએ પછી દેવતા, ક્ષત્રિય બનીશું. આ છે આખી ભારત ની વાત. બાપે એવું સમજાવ્યું છે બીજા ધર્મ તો જેમ બાઈપ્લોટ (થોડો સમય) છે. બાપે તમને જ તમારા ૮૪ જન્મો ની કહાની (કથા) બતાવી છે. સેન્સિબલ (સમજદાર) જે છે તે હિસાબ થી સમજી શકે છે. ઈસ્લામી આવશે તો એવરેજ કેટલાં જન્મ લેશે. એક્યુરેટ (ચોક્કસ) હિસાબની તો દરકાર નથી. એ વાતોમાં તો કોઈ ચિંતા ની વાત નથી. સૌથી વધારે ચિંતા આ રહે છે કે આપણે બાબા ને યાદ કરતાં રહીએ. બસ એક જ ચિંતા છે, એક ને યાદ કરવાની. ઘડી-ઘડી માયા વધારે ચિંતામાં નાખી દે છે, આમાં માયા ચિંતા માં બહુજ નાખે છે. બાળકોએ યાદ કરવું જ જોઈએ. હવે આપણે ઘરે જવાનું છે. સ્વીટ હોમ કોઈને યાદ નહીં આવશે. માંગે પણ છે શાંતિ દેવા. ભગવાન ને કહે છે - અમને શાંતિ આપો.

હવે આપ બાળકો આ તો જાણો છો આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જવાની છે. આ પણ તમારી બુદ્ધિ માં છે અને મનુષ્ય તો ધોર અંધારા માં છે. શાંતિ સતયુગ માં જ હોય છે. એક ધર્મ, એક ભાષા, રીત-રિવાજ પણ એક જ છે. ત્યાં છે જ શાંતિ નું રાજ્ય. અદ્વૈત ની વાત જ નથી. ત્યાં તો એક જ રાજાઈ હોય છે અને સતોપ્રધાન છે. રાવણરાજ્ય છે નહીં જે લડાઈ થાય. તો આપ બાળકોને ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. શાસ્ત્રો માં જે ગાયન છે

અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓથી પૂછો. ગોપ-ગોપીઓ તો તમે છો ને. તમે સામે બેઠાં છો. તમારી પાસે પણ નંબરવાર છે જેમને યાદ રહે છે કે બાબા અમારા બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. આ તો વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. લાઈફ (જીવન) સુધી સાથ આપે છે. ગોદ માં (ખોળે) લીધાં અને ભણતર શરૂ કરી દીધું. તો આ યાદ રહેવાથી પણ ખુશી બહુજ રહેશે. પરંતુ માયા છતાં આ પણ ભુલાવી દે છે. મનુષ્યોને આ પણ સમજાવવાનું હોય છે, મનુષ્ય પૂછે છે, બાકી થોડો સમય કહે છે, શું પૂઠ (સાબિતી) છે? બોલો, જુઓ આમાં લખેલું છે ભગવાનુવાચ. યજ્ઞ પણ રચેલો છે. યજ્ઞ છે જ્ઞાન યજ્ઞ. હમણાં કૃષ્ણ તો યજ્ઞ રચી ન શકે.

બાળકોને આ પણ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ કે અમે બ્રાહ્મણ આ બેહદ યજ્ઞ નાં છીએ. બાબાએ અમને નિમિત્ત બનાવ્યાં છે. જ્યારે તમે સારી રીતે જ્ઞાન અને યોગ ની ધારણા કરો છો, આત્મા સંપૂર્ણ બની જાય છે ત્યારે આ ભંભોર ને આગ લાગશે. મનુષ્યો ને જ ખબર હોય છે ને કે આ બેહદનું કર્મક્ષેત્ર છે, જ્યાં બધાં આવીને રમત કરે છે. બન્યું-બનેલ બની રહ્યું....બાપ કહે છે બાળકો ચિંતા એની કરાય જે અનહોની થાય. થઈ ગયું તે ડ્રામા માં હતું પછી એનું ચિંતન શા માટે કરો. આપણે ડ્રામા ને જોઈએ છીએ. ડ્રામા માં જ્યારે કોઈ એવું દર્દભર્યું દૃશ્ય હોય છે તો મનુષ્ય જોઈને રડે છે. હવે તે તો થયો જુદો ડ્રામા. આ તો સાચ્યો ડ્રામા છે. સાચ્યો-સાચ્યો કરે છે. પરંતુ તમને કોઈ દુઃખનાં આંસુ ન આવવાં જોઈએ. સાક્ષી થઈને તમારે જોવાનું છે. જાણો છો આ ડ્રામા છે, એમાં રડવાની શું દરકાર છે. પાસ્ટ ઈઝ પાસ્ટ (વીતી ગયું તે વીતી ગયું). ક્યારેય વિચાર પણ ન કરવો જોઈએ. તમે આગળ વધતાં બાપ ને યાદ કરતાં રહો અને બધાંને રસ્તો બતાવતાં રહો. બાબા તો સલાહ આપતાં રહે છે. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર તમારી પાસે બહુ છે. સ્પષ્ટ લખેલું છે એ શિવબાબા, આ વારસો. આપ બાળકોને આ ચિત્ર જોવાથી બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. બાબા થી અમને વિષ્ણુપુરી નો વારસો મળે છે. જૂની દુનિયા તો ખતમ થવાની છે. બસ આ ચિત્ર સામે રાખી દો, એમાં ખર્ચો તો કાંઈ પણ નથી. ઝાડ પણ ખૂબ સારું છે. રોજ સવારે ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરો. સ્વયં નાં શિક્ષક સ્વયં જ બનીને ભણો. બુદ્ધિ તો બધાંને છે. ચિત્ર પોતાનાં ઘર માં રાખી દો. દરેક ચિત્ર માં ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સરસ) જ્ઞાન છે. કહે છે વિનાશ થશે તો તમારી બાપની સાથે પ્રીત છે ને. કહે પણ છે સદ્ગુરુ મળ્યાં દલાલ નાં રૂપ માં...તો તમને કેટલી સારી-સારી વાતો સમજવા-સમજાવવા માટે મળી છે. તો પણ માયા નો પામ્પ (પ્રભાવ) ખૂબ છે. ૧૦૦ વર્ષ પહેલાં આ વીજળી, ગેસ વગેરે થોડી હતાં. પહેલાં વાઇસરોય વગેરે ૪ ઘોડા ની, ૮ ઘોડા ની ગાડી માં આવતાં હતાં. પહેલાં સાહકાર લોકો ગાડીમાં ચઢતાં હતાં. હવે તો વિમાન વગેરે નીકળી પડ્યાં છે. આગળ આ કાંઈ નહોતું. ૧૦૦ વર્ષ ની અંદર આ શું થઈ ગયું છે. મનુષ્ય સમજે છે કે આ જ સ્વર્ગ છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો સ્વર્ગ તો સ્વર્ગ છે. આ બધી પાઈ પૈસા ની વસ્તુ છે, આને આર્ટિફિશિયલ પોમ્પ (બનાવટી પ્રભાવ) કહેવાય છે. હમણાં આપ બાળકોને આ જ એક કુરણા (નશો) જોઈએ કે અમે બાપ ને યાદ કરીએ, જેમાં જ માયા વિઘ્ન નાંખે છે. બાબા પોતાનું દૃષ્ટાંત પણ બતાવે છે. ભોજન ખાઉં છું, બહુજ કોશિશ કરું છું - યાદ માં રહી ખાઉં તો પણ ભૂલી જાઉં છું. તો સમજું છું બાળકોને તો મહેનત બહુજ થતી હશે. સારું, બાળકો તમે પ્રયત્ન કરીને જુઓ. બાબા ની યાદ માં રહી ને દેખાડો. જુઓ પૂરો સમય યાદ રહી શકે છે. અનુભવ સંભળાવવો જોઈએ. બાબા પૂરો સમય યાદ રહી નથી શકતી. બહુ જ જુદી-જુદી વાતો યાદ આવી જાય છે. બાબા સ્વયં પોતાનો અનુભવ બતાવે છે. બાબાએ જેમાં પ્રવેશ કર્યો એ પણ પુરુષાર્થ છે, એમનાં પર તો બહુજ ઝંઝટ છે. મોટું કહેવડાવવું, મોટું દુઃખ પામવું. કેટલાં સમાચાર આવે છે. વિકારો નાં કારણે કેટલું મારે છે. ઘરે થી નીકળી દે છે. બાળકીઓ કહે છે હું ઈશ્વર ની શરણમાં આવી છું. કેટલાં વિઘ્ન પડે છે. કોઈની પાસે શાંતિ નથી. આપ બાળકોને ખાતરી (વિશ્વાસ) છે. હમણાં પુરુષાર્થ કરી શ્રીમત પર ચાલી શાંતિ માં રહો છો. આ બાબાએ અહીંયા પણ ઘણાં એવાં ઘર જોયાં છે જ્યાં પરસ્પર મેળ-મેળાપ માં બહુજ રહે છે. બધાં મોટાઓની આજ્ઞા માં ચાલે છે. કહે છે અમારી પાસે તો જેમ સ્વર્ગ જ છે.

હવે બાબા તમને એવાં સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. જ્યાં બધાં પ્રકારનાં સુખ છે. દેવતાઓનાં ૩૬ પ્રકારનાં ભોજન ગવાયેલાં છે. હમણાં તમે સ્વર્ગ નો વારસો બાપ થી લો છો. ત્યાં તો કેટલાં સ્વાદિષ્ટ વૈભવ ખાતાં રહેશો અને પવિત્ર હશો. હવે તમે તે દુનિયાનાં માલિક બનો છો. રાજા-રાણી, પ્રજા માં ફરક હશે ને. આગળ રાજા લોકો બહુ જ ભપકા માં રહેતાં હતાં. આ તો રહ્યાં પતિત અને રાવણ નાં રાજ્ય માં, તો વિચાર કરો સતયુગ માં શું હશે. સામે ચિત્ર લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાખ્યું છે. કૃષ્ણ નાં માટે જુદી વાતો લખી બદનામી કરી દીધી છે. જુદું એટલે જુદું, સાચાં ની રત્તી (કણ) નથી. હમણાં તમે સમજો છો અમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં ફરી ૮૪ જન્મ લઈ બિલકુલ શૂદ્ર બુદ્ધિ બની ગયાં છીએ. શું હાલ થઈ ગયો છે. હવે ફરી પુરુષાર્થ કરી શું બનો છો! બાબા પુછે પણ છે ને કે તમે શું

બનશો? તો બધાં હાથ ઉઠાવે છે સૂર્યવંશી બનીશું. અમે તો માતા-પિતા ને પૂરું ફોલો (અનુકરણ) કરશું. ઓછો પુરુષાર્થ થોડી કરશું. બધી મહેનત યાદ અને આપ સમાન બનાવવાનાં પર છે એટલે બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે સર્વિસ (સેવા) કરવાનું શીખો. છે બહુજ સહજ. આ શિવબાબા, આ વિષ્ણુપુરી, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હશે. આ તો બહુજ અનુભવી છે. સીડી પર તમે સમજાવી શકો છો. આપ બાળકોને આ ઝાડ, ચક્ર જોવાથી જ બુદ્ધિ માં પૂરું જ્ઞાન આવી જવું જોઈએ. આ જે લક્ષ્મી-નારાયણ છે એમની રાજધાની ક્યાં ચાલી ગઈ! કોણે લડાઈ કરી! જેનાથી હરાવ્યાં. હમણાં તો તે રાજ્ય છે નહીં. આ ઈશ્વરીય વાતો ને કાંઈ નથી જાણતા. આપ બાળકોને આ પણ સાક્ષાત્કાર થયો છે. કેવી રીતે ગુફાઓ, ખાણો થી જઈને સોના, હીરા વગેરે લઈ આવે છે. આ વિજ્ઞાન તમારા સુખ નાં માટે હશે. અહીંયા છે દુઃખ નાં માટે, ત્યાં એરોપ્લેન પણ કુલપૂફ હશે. બાળકોએ શરું-શરું માં આ બધો જ સાક્ષાત્કાર કરેલો છે. અંતમાં પણ તમે બહુજ સાક્ષાત્કાર કરશો. આ પણ તમે સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. ચોર લૂંટવા આવે છે, પછી તમારી શક્તિનું રૂપ જોઈ ભાગી જાય છે. તે બધી વાતો અંત ની છે. ચોર લૂંટવા તો આવશે, તમે બાપ ની યાદ માં ઉભાં હશો તો તે એકદમ ભાગી જશે.

હમણાં બાપ કહે છે બાળકો ખૂબ પુરુષાર્થ કરો. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતા ની. એક જન્મ પવિત્ર બનવાનું છે. મોત તો સામે છે. કુદરતી આપદાઓ બહુજ આકરી આવશે, જેમાં બધું ખતમ થઈ જશે. શિવબાબા આમનાં દ્વારા સમજાવે છે, આમની આત્મા પણ સાંભળે છે. આ બાબા બધું બતાવે છે. શિવબાબા ને તો અનુભવ નથી. બાળકોને અનુભવ થાય છે. માયા નાં તોફાન કેવી રીતે આવે છે. પહેલાં નંબરમાં આ છે, તો એમને બધો અનુભવ હશે. તો એમાં ડરવાનું નથી, અડોલ રહેવાનું છે. બાપ ની યાદ માં રહેવાથી જ શક્તિ મળે છે. કોઈ બાળકો ચાર્ટ લખે છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં બંધ કરી દે છે. બાબા સમજી જાય છે થાકી ગયાં છે. પારલૌકિક બાપ જેનાથી આટલો મોટો વારસો મળે છે એવાં બાપને ક્યારેય પત્ર પણ નથી લખતાં. યાદ જ નથી કરતાં! એવાં બાપને તો કેટલાં યાદ કરવાં જોઈએ. શિવબાબા અમે તમને બહુજ યાદ કરીએ છીએ. બાબા તમારી યાદ વગર અમે ભલા કેવી રીતે રહી શકીએ! જે બાપ થી વિશ્વની બાદશાહી મળે છે, એવાં બાપ ને કેવી રીતે ભૂલશું. એક કાર્ડ લખ્યું તે પણ તો યાદ કર્યાં ને. લૌકિક બાપ પણ બાળકોને પત્ર લખે છે - નૂરે રત્ન... સ્ત્રી, પતિને કેવી રીતે પત્ર લખે છે! અહીંયા તો બંને સંબંધ છે. આ પણ યાદ કરવાની યુક્તિ છે. કેટલાં મીઠા બાબા છે! આપણાથી શું માંગે છે? કાંઈ પણ નહીં. એ તો દાતા છે, આપવા વાળા છે ને. આ લેવા વાળા નથી. કહે છે સ્વીટ ચિલ્ડ્રન (મીઠા બાળકો) હું આવ્યો છું, ભારતને સુગંધિત બગીચો બનાવીને જાઉં છું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સૂર્યવંશી બનવાનાં માટે માતા-પિતા ને પૂરે-પૂરું ફોલો કરવાનું છે. યાદમાં રહેવાની અને આપ સમાન બનાવવાની મહેનત કરવાની છે.
2. પુરુષાર્થ કરી શ્રીમત પર ચાલી શાંત રહેવાનું છે. મોટાઓની આજ્ઞા માનવાની છે.

વરદાન :- સ્વયં ને સેવાધારી સમજીને ઝૂકવા અને સર્વ ને ઝૂકાવવા વાળા નિમિત્ત અને નમ્રચિત્ત ભવ નિમિત્ત એને કહેવાય - જે પોતાનાં દરેક સંકલ્પ તથા દરેક કર્મ ને બાપનાં આગળ અર્પણ કરી દે છે. નિમિત્ત બનવું અર્થાત્ અર્પણ થવું અને નમ્રચિત્ત તે છે જે નમે છે, જેટલાં સંસ્કારો માં, સંકલ્પો માં નમશો એટલું વિશ્વ તમારી આગળ નમશે. નમવું અર્થાત્ નમાવવું. આ સંકલ્પ પણ ન હોય કે બીજા પણ અમારી આગળ થોડાં તો નમે. જે સાચાં સેવાધારી હોય છે - તે સદૈવ નમે છે. ક્યારેય પોતાનો રોબ નથી બતાવતાં.

સ્લોગન :- હવે સમસ્યા સ્વરૂપ નહીં, સમાધાન સ્વરૂપ બનો.

“ મીઠા બાળકો - આત્મા અને શરીર જે પતિત અને કાળા બની ગયાં છે , બાપ ની યાદ થી તેને પાવન બનાવો કારણ કે હવે પાવન દુનિયામાં ચાલવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- ભગવાન કયાં બાળકો ને મળે છે, બાપે કયો હિસાબ બતાવ્યો છે?

ઉત્તર :- જેમણે શરૂ થી ભક્તિ કરી છે તેમને જ ભગવાન મળે છે. બાબાએ આ હિસાબ બતાવ્યો છે કે સૌથી પહેલાં તમે ભક્તિ કરો છો એટલે તમને જ પહેલાં-પહેલાં ભગવાન દ્વારા જ્ઞાન મળે છે, જેનાથી ફરી તમે નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરો છો. બાપ કહે છે તમે અડધોકલ્પ મને યાદ કર્યો છે હવે હું આવ્યો છું, તમને ભક્તિ નું ફળ આપવાં.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. જ્યારે કોઈ મરે છે તો બાપનાં પાસે જન્મ લે છે. જાણો છો આપણે આત્માઓ છીએ. તે થઈ ગઈ શરીર ની વાત. એક શરીર છોડી પછી બીજા બાપ નાં પાસે જાય છે. તમે કેટલાં સાકારી બાપ કર્યાં છે. અસલ માં (ખરેખર) છો નિરાકારી બાપ નાં બાળકો. આપ આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા નાં બાળકો છો, રહેવા વાળા પણ ત્યાંના છો, જેને નિર્વાણધામ અથવા શાંતિધામ કહેવાય છે. બાપ પણ ત્યાં રહે છે. અહીંયા તમે આવીને લૌકિક બાપ નાં બાળકો બનો છો, તો પછી એ બાપ ભૂલી જાઓ છો. સતયુગ માં તમે સુખી બની જાઓ છો, તો એ પારલૌકિક બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. સુખમાં એ બાપનું સિમરણ નથી કરતાં. દુઃખ માં યાદ કરો છો અને આત્મા યાદ કરે છે. જ્યારે લૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે તો બુદ્ધિ શરીર તરફ રહે છે. એ બાબા ને યાદ કરશે તો કહેશે ઓ બાબા, છે બંને બાબા. રાઈટ (સાચો) અક્ષર બાપ જ છે. તે પણ ફાધર (પિતા), આ પણ ફાધર. આત્મા રુહાની બાપ ને યાદ કરે છે તો બુદ્ધિ ત્યાં ચાલી જાય છે. આ બાપ બેસી બાળકોને સમજાવે છે. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે, આપણને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બાપ કહે છે - પહેલાં-પહેલાં મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યાં. તમે ખૂબ સાહુકાર હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર હવે તમે દુઃખી થઈ પડ્યાં છો. ડ્રામા અનુસાર આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. તમારી આત્મા અને શરીર રૂપી વસ્ત્ર સતોપ્રધાન હતાં પછી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી આત્મા સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) માં આવી તો શરીર પણ સિલ્વર માં આવ્યું પછી કોપર એજ (દ્વાપર) માં આવ્યાં. હવે તો તમારી આત્મા બિલકુલ જ પતિત થઈ ગઈ છે, તો શરીર પણ પતિત છે. જેવી રીતે ૧૪ કેરેટ નું સોનું કોઈ પસંદ નથી કરતું, કાળું પડી જાય છે. તમે પણ હવે કાળા આયરન એજેડ (કળયુગી) બની ગયાં છો. હવે આત્મા અને શરીર જે એવાં કાળા બની ગયાં છે તો ફરી પવિત્ર કેવી રીતે બને. આત્મા પવિત્ર બને તો શરીર પણ પવિત્ર મળે. તે કેવી રીતે થશે? શું ગંગા સ્નાન કરવાથી? નહીં, પોકારે જ છે - હેં પતિત-પાવન આવો. આ આત્મા કહે છે તો બુદ્ધિ પારલૌકિક બાપ તરફ ચાલી જાય છે. હેં બાબા, જુઓ બાબા અક્ષર જ કેટલો મીઠો છે. ભારતમાં જ બાબા-બાબા કહે છે. હમણાં તમે આત્મા-અભિમાની બની બાબા નાં બન્યાં છો. બાબા કહે છે મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યાં હતાં, નવું શરીર ધારણ કર્યું હતું. હવે તમે શું બની ગયાં છો. આ વાતો હંમેશા અંદર રહેવી જોઈએ. બાબા ને યાદ કરવાં જોઈએ. યાદ બધાં કરે છે ને - હેં બાબા, અમે આત્માઓ પતિત બની ગઈ છીએ, હવે આવો, આવીને પાવન બનાવો. ડ્રામા માં આ પણ પાર્ટ છે, ત્યારે તો બોલાવે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવશે પણ ત્યારે જ્યારે જૂની દુનિયા થી નવી બને છે. તો જરૂર સંગમ પર જ આવશે. આપ બાળકોને નિશ્ચય છે - બીલવેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય) બાબા છે. કહે પણ છે સ્વીટ, સ્વીટેસ્ટ..... હવે સ્વીટ કોણ છે? લૌકિક સંબંધ માં પહેલાં ફાધર છે, જે જન્મ આપે છે. પછી છે શિક્ષક. શિક્ષક થી ભણીને તમે પદ પામો છો. નોલેજ ઈઝ સોર્સ ઓફ ઈનકમ (જ્ઞાન આવક નું સાધન) કહેવાય છે. જ્ઞાન છે નોલેજ, યોગ છે યાદ. તો બેહદ ની કોઈને ખબર નથી. ચિત્રો માં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) બતાવ્યું પણ છે, બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના શિવબાબા કરાવે છે. કૃષ્ણ કેવી રીતે રાજયોગ શિખવાડશે. રાજયોગ શિખવાડે જ છે સતયુગ નાં માટે. તો જરૂર સંગમ પર બાપે શિખવાડ્યો હશે. સતયુગ ની સ્થાપના કરવા વાળા છે બાબા. બ્રહ્મા દ્વારા કરાવે છે, કરનકરાવનહાર છે ને. તે લોકો તો ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહી દે છે. પરંતુ ઊંચા માં ઊંચા શિવ છે ને. આ સાકાર છે, તે નિરાકાર છે. સૃષ્ટિ પણ આ જ છે. આ સૃષ્ટિનું જ ચક્ર ફરે છે, રિપીટ (પુનરાવર્તન) થતું રહે છે. સૂક્ષ્મવતન ની સૃષ્ટિ નું ચક્ર નથી ગવાતું.

વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થાય છે. ગાયે પણ છે સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ. વચમાં જરૂર સંગમયુગ જોઈએ. નહીં તો કળયુગ ને સતયુગ કોણ બનાવે! નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવવા બાપ સંગમ પર જ આવે છે. જેટલી જૂની દુનિયા તેટલું દુઃખ વધારે. આત્મા જેટલી તમોપ્રધાન બનતી જાય છે, એટલી દુઃખી થાય છે. દેવતાઓ છે સતોપ્રધાન. આ તો હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી ગોડ ફાધરલી ગવર્મેન્ટ (સર્વોચ્ચ સત્તા ઈશ્વરીય સરકાર) છે. સાથે ધર્મરાજ પણ છે. બાપ કહે છે - તમે શિવાલય માં રહેવાવાળા હતાં, હમણાં છે વેશ્યાલય. તમે પાવન હતાં હવે પતિત બન્યાં છો તો કહો છો અમે તો પાપી છીએ. આત્મા કહે છે મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહીં. કોઈપણ દેવતા નાં મંદિર માં જશે તો તેમની આગળ એવું કહેશે. કહેવું જોઈએ બાપ નાં આગળ. એમને છોડી બ્રધર્સ (ભાઈઓ) ને લાગે છે, આ દેવતાઓ બ્રધર્સ થયાં ને. બ્રધર્સ થી તો કાંઈ મળવાનું નથી. ભાઈઓની પૂજા કરતાં-કરતાં નીચે પડતાં આવ્યાં છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - બાપ આવેલાં છે, એમનાથી આપણને વારસો મળે છે. બાકી મનુષ્ય તો બાપ ને જાણતાં જ નથી. સર્વવ્યાપી કહી દે છે. કોઈ પછી કહે અખંડ જ્યોતિ તત્ત્વ છે. કોઈ કહે એ નામરૂપ થી ન્યારા છે. અરે તમે કહો છો અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે, પછી નામરૂપ થી ન્યારા કેવી રીતે કહો છો. બાપને ન જાણવાનાં કારણે જ પતિત બની પડ્યાં છે. તમોપ્રધાન પણ બનવાનું જ છે. પછી જ્યારે બાપ આવે ત્યારે બધાંને પાવન બનાવે. આત્માઓ નિરાકારી દુનિયામાં બધી બાપ નાં સાથે રહે છે. પછી અહીંયા આવીને સતો રજો તમો નો પાર્ટ ભજવે છે. આત્મા જ બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ આવે પણ છે, કહે છે બ્રહ્મા તન નો આધાર લઉં છું, આ છે ભાગ્યશાળી રથ. આત્મા વગર રથ થોડી હોય છે. કહે છે ભાગીરથે ગંગા લાવી. હવે આ વાત તો થઈ ન શકે. પરંતુ કાંઈ પણ સમજતાં નથી કે અમે કહીએ શું છીએ!

હવે આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે - આ છે જ્ઞાન વર્ષા. આનાથી શું થાય છે? પતિત થી પાવન બનો છો. ગંગા જમના તો સતયુગ માં પણ હોય છે. કહે છે કૃષ્ણ જમુના નાં કિનારા પર ખેલપાલ કરે છે. એવી કોઈ વાત તો છે નહીં. તે તો સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે, તેની ખૂબ સંભાળ થી પાલના થાય છે કારણ કે ફૂલ છે ને. ફૂલ કેટલાં સુંદર હોય છે. ફૂલ થી બધાં આવીને સુગંધ લે છે. કાંટા થી થોડી સુગંધ લેશે. હમણાં તો છે જ કાંટાઓની દુનિયા. જંગલ ને બાપ આવીને ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર (ફૂલો નો બગીચો) બનાવે છે એટલે એમનું નામ બબુલનાથ પણ રાખી દીધું છે. કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે એટલે મહિમા ગાયે છે કાંટા થી ફૂલ બનાવવા વાળા બાબા. હવે આપ બાળકોનો બાપ સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. હવે તમે જાણો છો આપણે બેહદ નાં બાપ નાં બન્યાં છીએ. હમણાં તમારો સંબંધ એમનાથી પણ છે તો લૌકિક થી પણ છે. પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાથી તમે પાવન બનશો. આત્મા જાણે છે, એ અમારા લૌકિક અને આ પારલૌકિક બાપ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ આત્મા જાણે છે, તે અમારા લૌકિક બાપ અને આ ગોડ ફાધર. અવિનાશી બાપ ને યાદ કરે છે. એ બાપ ક્યારે આવીને હેવન (સ્વર્ગ) સ્થાપન કરે છે, આ કોઈને ખબર નથી. બાપ આવે જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. તો જરૂર સંગમ પર આવશે. શાસ્ત્રો માં તો કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લખીને મનુષ્યો ને બિલકુલ ધોર અંધકાર માં નાખી દીધાં છે. કહે છે જે ખૂબ ભક્તિ કરે છે તેમને ભગવાન મળે છે તો સૌથી વધારે ભક્તિ કરવા વાળા ને જરૂર પહેલાં મળવા જોઈએ. બાપે હિસાબ પણ બતાવ્યો છે. સૌથી પહેલાં ભક્તિ તમે કરો છો તમને જ પહેલાં-પહેલાં ભગવાન દ્વારા જ્ઞાન મળવું જોઈએ, જે પછી તમે જ નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરો. બેહદ નાં બાપ આપ બાળકોને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે, આમાં તકલીફ ની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે તમે અડધોકલ્પ યાદ કર્યાં છે. સુખ માં તો કોઈ યાદ કરતું જ નથી. અંતમાં જ્યારે દુઃખી થઈ જાઓ છો ત્યારે હું આવીને સુખી બનાવું છું. હવે તમે ખૂબ મોટાં વ્યક્તિ બનો છો. ચીફ મિનિસ્ટર (મુખ્ય પ્રધાન), પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) વગેરેનાં બંગલા કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સરસ) હોય છે. બધું ફર્નિચર એવું ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. તમે તો કેટલાં મોટાં વ્યક્તિ (દેવતા) બનો છો. દૈવી ગુણ વાળા દેવતા સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. ત્યાં તમારા માટે મહેલ પણ હીરા-ઝવેરાત નાં હોય છે. ત્યાં તમારું ફર્નિચર સોનું જડિત ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે.

આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. શિવ ને રુદ્ર પણ કહે છે. જ્યારે ભક્તિ પૂરી થાય છે તો ભગવાન રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે. સતયુગ માં યજ્ઞ અથવા ભક્તિ ની વાત જ નથી. આ સમયે જ બાપ આ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચે છે, જેનું ફરી પછી થી ગાયન ચાલે છે. ભક્તિ તો સદૈવ નહીં ચાલતી રહેશે. ભક્તિ અને જ્ઞાન, ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. બાપ આવીને દિવસ બનાવે છે, તો બાળકો નો પણ બાપની સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. બાપ આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. મોસ્ટ બીલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબા છે ને. એમનાથી વધારે પ્રિય વસ્તુ કોઈ હોઈ ન શકે. અડધાકલ્પ થી યાદ કરતાં આવ્યાં છો. બાબા આવીને અમારા દુઃખ હરો. હવે બાપ આવ્યાં છે, સમજાવે છે

બાળકો, તમારે પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવાનું જ છે. અહીંયા બાબા નાં પાસે ક્યાં સુધી બેસશો. સાથે તો પરમધામ માં જ રહી શકો. અહીંયા તો ન રહી શકો. અહીંયા તો નોલેજ ભણવાનું છે. નોલેજ ભણવાવાળા થોડાં હોય છે. લાઉડ સ્પીકર પર ક્યારેય ભણતર થાય છે શું? શિક્ષક સવાલ કેવી રીતે પૂછશે? લાઉડ સ્પીકર પર રેસ્પોન્સ (ઉત્તર) કેવી રીતે આપી શકશો? એટલે થોડાં-થોડાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને ભણાવે છે. કોલેજ તો ખૂબ હોય છે પછી બધાંની પરીક્ષા હોય છે. રીઝલ્ટ (પરિણામ) નીકળે છે. અહીંયા તો એક બાપ જ ભણાવે છે. આ પણ સમજાવવું જોઈએ કે બે બાપ છે - લૌકિક અને પારલૌકિક. દુઃખ માં સિમરણ એ પારલૌકિક બાપનું કરે છે. હમણાં એ બાપ આવેલાં છે. મહાભારત લડાઈ પણ સામે છે. તે સમજાવે છે મહાભારત લડાઈ માં કૃષ્ણ આવ્યાં, આ તો હોઈ ન શકે. બિયારા મૂંઝાયેલા છે. છતાં પણ કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કરતાં રહે છે. હવે મોસ્ટ બીલવેડ શિવ પણ છે તો કૃષ્ણ પણ છે. પરંતુ એ છે નિરાકાર, તે છે સાકાર. નિરાકાર બાપ બધી આત્માઓ નાં બાપ છે. છે બંને મોસ્ટ બીલવેડ. કૃષ્ણ પણ વિશ્વનાં માલિક છે ને. હવે તમે જજ (નિર્ણય) કરી શકો છો કે વધારે પ્રિય કોણ? શિવબાબા જ એવાં લાયક બનાવે છે ને. કૃષ્ણ શું કરે છે? બાપ જ તો એમને એવાં બનાવે છે ને. તો ગાયન પણ વધારે એ બાપનું હોવું જોઈએ ને. બાપે સમજાવ્યું છે - તમે બધી પાર્વતીઓ છો. આ શિવ અમરનાથ તમને કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. તમે જ બધાં અર્જુન છો, તમે જ બધી દ્રૌપદીઓ છો. આ વિશ્વ (વિકારી) દુનિયાને રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. તે છે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) વર્લ્ડ (દુનિયા). વિકાર ની વાત નથી. નિરાકાર બાપ વિકારી દુનિયા રચશે શું? વિકાર માં જ દુઃખ છે. સંન્યાસીઓનો છે જ હઠયોગ, નિવૃત્તિ માર્ગ. કર્મ સંન્યાસ તો ક્યારેય થતો જ નથી. તે ત્યારે થાય જ્યારે આત્મા શરીર થી અલગ થઈ જાય. ગર્ભજેલ માં ફરી કર્મો નો હિસાબ શરૂ થઈ જાય છે. બાકી કર્મ સંન્યાસ કહેવાનું રોંગ (ખોટું) છે, હઠયોગ વગેરે ખૂબ શિખે છે, ગુફાઓમાં જઈને બેસે છે. આગ થી પણ ચાલ્યાં જાય છે. રિદ્ધિ સિદ્ધિ પણ ખૂબ છે. જાદુગરી થી બહુ વસ્તુઓ પણ નીકળે છે. ભગવાન ને પણ જાદુગર, રત્નાગર, સોદાગર કહે છે. પરંતુ એમનાથી કોઈને ગતિ સદ્ગતિ તો ન મળી શકે. એ તો એક જ સાચાં સદ્ગુરુ આવીને બધાંની ગતિ સદ્ગતિ કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કાંટા થી ફૂલ બનાવવા વાળા મોસ્ટ બીલવેડ એક બાપ છે, એમને ખૂબ લવ (પ્રેમ) થી યાદ કરવાનાં છે. સુગંધિત પાવન ફૂલ બની બધાંને સુખ આપવાનું છે.
2. આ નોલેજ (ભણતર) સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવક નું સાધન) છે, આનાથી ૨૧ જન્મ નાં માટે તમે ખૂબ મોટાં વ્યક્તિ બનો છો એટલે આને સારી રીતે ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે.

વરદાન :- બાપદાદા ને પોતાનાં સાથી સમજી ડબલ ફોર્સ (તીવ્ર વેગ) થી કાર્ય કરવા વાળા સહજયોગી ભવ કોઈ પણ કાર્ય કરતાં બાપદાદા ને પોતાનાં સાથી બનાવી લો તો ડબલ ફોર્સ થી કાર્ય થશે અને સ્મૃતિ પણ ખૂબ સહજ રહેશે કારણ કે જે સદા સાથે રહે છે તેમની યાદ સ્વતઃ બની રહે છે. તો એવાં સાથી રહેવાથી કે બુદ્ધિ દ્વારા નિરંતર સત નો સંગ કરવાથી સહજયોગી બની જશો અને પાવરફુલ (શક્તિશાળી) સંગ હોવાનાં કારણે દરેક કર્તવ્ય માં તમારો ડબલ ફોર્સ રહેશે, જેનાથી દરેક કાર્ય માં સફળતા ની અનુભૂતિ થશે.

સ્લોગન :- મહારથી તે છે જે ક્યારેય માયા નાં પ્રભાવ માં પરવશ ન થાય.

“ મીઠા બાળકો - આ જૂની દુનિયા થી બેહદ નાં વૈરાગી બનો કારણ કે બાપ તમારા માટે નવું સ્વર્ગ રૂપી ઘર બનાવી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- આ અવિનાશી રુદ્ર યજ્ઞ માં કઈ-કઈ વાતો નાં કારણે જ વિઘ્ન પડે છે?

ઉત્તર :- આ શિવબાબા નો રચેલો અવિનાશી રુદ્ર યજ્ઞ છે, આમાં તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે પવિત્ર બનો છો, ભક્તિ વગેરે છોડો છો એનાં કારણે વિઘ્ન પડે છે. લોકો કહે છે - શાંતિ થાય, વિનાશ ન થાય અને બાપે આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો જ છે જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નાં માટે. એનાં પછી જ શાંતિ ની દુનિયા આવશે.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ બાપે બાળકોને સમજાવ્યો છે. અહમ્ (મુજ) આત્મા નો સ્વધર્મ છે શાંત. શાંતિધામ માં જવાનાં માટે કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરવો પડતો. આત્મા સ્વયં શાંત સ્વરૂપ, શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છે. અહીંયા થોડાં સમય નાં માટે શાંત રહી શકે છે. આત્મા કહે છે મારી કર્મેન્દ્રિયો નું વાજું થાકી ગયું છે. હું મારા સ્વધર્મ માં ટકી જાઉં છું, શરીર થી અલગ થઈ જાઉં છું. પરંતુ કર્મ તો કરવાનું જ છે. શાંતિ માં ક્યાં સુધી બેસી રહેશો. આત્મા કહે છે - હું શાંતિ દેશની રહેવાસી છું. ફક્ત અહીંયા શરીરમાં આવવાથી ટોકી બન્યો (વાયામાં આવું) છું. અહમ્ (હું) આત્મા મમ્ (મારું) શરીર છે. આત્મા જ પતિત અને પાવન બને છે. આત્મા પતિત બને છે તો શરીર પણ પતિત બને છે કારણ કે સતયુગ માં ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન હોય છે. અહીંયા ૫ તત્વ તમોપ્રધાન છે. સોનામાં ખાદ પડવાથી સોનું પતિત બની જાય છે. પછી એને સાફ કરવા માટે આગ માં નખાય છે. એને યોગ અગ્નિ નથી કહેવાતી. યોગ અગ્નિ પણ છે, જેનાથી પાપ બળે છે. આત્મા ને પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા પરમાત્મા છે. નામ જ એક નું છે. બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બધાંને પતિત તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. આ ઝાડ છે ને. એ ઝાડ નું બીજ નીચે રહે છે, આનું બીજ ઊપર માં છે. બાપને જ્યારે બોલાવે છે તો બુદ્ધિ ઊપર ચાલી જાય છે. જેમનાથી તમે વારસો લઈ રહ્યાં છો તે હમણાં નીચે આવેલાં છે. કહે છે મારે આવવું પડે છે. મારું જે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝાડ છે, આ અનેક વેરાયટી (વિભિન્ન) ધર્મોનું છે. હમણાં તે તમોપ્રધાન પતિત જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. બાપ બેસી બાળકોને સમજાવે છે - સતયુગમાં પહેલાં-પહેલાં હોય છે દેવી-દેવતાઓ. હમણાં કળયુગ માં છે અસુર. બાકી અસુર અને દેવતાઓ ની લડાઈ લાગી નથી. તમે આ આસુરી ૫ વિકારો પર યોગબળ થી જીત પામો છો. બાકી કોઈ હિંસક લડાઈની વાત નથી. તમે કોઈ પણ પ્રકારની હિંસા નથી કરતાં. તમે કોઈને હાથ પણ નહીં લગાવશો. તમે ડબલ અહિંસક છો. કામ કટારી ચલાવવી, આ તો સૌથી મોટું પાપ છે. બાપ કહે છે-આ કામ કટારી આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે. વિકારમાં નથી જવાનું. દેવતાઓની આગળ મહિમા ગાયે છે - આપ સર્વગુણ સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. આત્મા આ ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા જાણે છે. કહે છે કે અમે પતિત બની ગયાં છીએ તો જરૂર ક્યારેક પાવન હતાં, જે કહે છે અમે પતિત બન્યાં છીએ. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. જ્યારે પાવન છે ત્યારે કોઈ બોલાવતું જ નથી. એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. અહીંયા તો સાધુ-સંત વગેરે કેટલી ધૂન લગાવે છે પતિત-પાવન સીતારામ....જ્યાં પણ જાઓ ગાતાં રહે છે. બાપ સમજાવે છે કે આખી દુનિયા પતિત છે. રાવણ રાજ્ય છે ને, રાવણ ને બાળે છે. પરંતુ એમનું રાજ્ય ક્યાર થી થયું, કોઈને ખબર નથી. અનેકા-અનેક ભક્તિ માર્ગ ની સામગ્રી છે. કોઈ શું કરે, કોઈ શું કરે. સંન્યાસી પણ કેટલાં યોગ શિખવાડે છે. હકીકત માં યોગ કોને કહેવાય છે - આ કોઈને ખબર નથી. આ પણ કોઈનો દોષ નથી. આ ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે. જ્યાં સુધી હું ન આવું, એમને પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ, જ્ઞાન છે દિવસ સતયુગ-ત્રેતા, ભક્તિ છે રાત દ્વાપર-કળયુગ પછી છે વૈરાગ્ય. જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. આ છે બેહદ નું વૈરાગ્ય. એમનું છે હદ નું વૈરાગ્ય. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા હમણાં ખતમ થવાની છે. નવું ઘર બનાવે છે તો જૂના થી વૈરાગ્ય થઈ જાય છે.

જુઓ, બેહદ નાં બાપ કેવાં છે! તમને સ્વર્ગ રૂપી ઘર બનાવીને આપે છે. સ્વર્ગ છે નવી દુનિયા. નર્ક છે જૂની દુનિયા. નવી થી જૂની તે ફરી નવી બને છે. નવી દુનિયાની આયુ કેટલી છે, આ કોઈને ખબર નથી. હમણાં જૂની દુનિયામાં રહી આપણે નવી દુનિયા બનાવીએ છીએ. જૂનાં કબ્રિસ્તાન પર આપણે પરિસ્તાન બનાવીશું. આ જ

જમુના નો કિનારો હશે, આનાં પર મહેલ બનશે. આ જ દિલ્લી જમુના નદી પર હશે. બાકી આ જે બતાવે છે - પાંડવો નાં કિલ્લા હતાં. આ બધું ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ફરી પણ બનશે. જેમ તમે તપ દાન વગેરે કરતાં હશો, આ ફરી પણ કરવાનું હશે. પહેલાં શિવ ની ભક્તિ કરો છો. ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સુંદર) મંદિર બનાવો છો, એને અવ્યભિચારી ભક્તિ કહેવાય છે. હમણાં તમે જ્ઞાન માર્ગ માં છો. આ છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન. એક જ શિવબાબા થી તમે સાંભળો છો જેમની પહેલાં તમે ભક્તિ કરી, એ સમયે કોઈ બીજો ધર્મ હોતો નથી. એ સમયે તમે બહુજ સુખી રહો છો. દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે. નામ લેવાથી મુખ મીઠું થઈ જાય છે. તમે એક બાપ થી જ જ્ઞાન સાંભળો છો. બાપ કહે છે બીજા કોઈ થી તમે ન સાંભળો. આ છે તમારું અવ્યભિચારી જ્ઞાન. બેહદ બાપ નાં તમે બન્યાં છો. બાપ થી જ વારસો મળશે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ થોડાં સમય નાં માટે સાકાર માં આવેલાં છે. કહે છે મારે આપ બાળકો ને જ જ્ઞાન આપવાનું છે. મારું આ સ્થાઈ શરીર નથી, હું આમાં પ્રવેશ કરું છું. શિવજયંતી થી પછી ઝટ ગીતાજયંતી થઈ જાય છે. એમનાંથી જ્ઞાન શરૂ કરી દે છે. આ રુહાની વિદ્યા સુપ્રીમ રુહ આપી રહ્યાં છે. પાણી ની વાત નથી. પાણીને થોડી જ્ઞાન કહેશે. પતિત થી પાવન, જ્ઞાન થી બનશો. પાણી થી થોડી પાવન બનશો. નદીઓ તો આખી દુનિયામાં છે જ. આ તો જ્ઞાન સાગર બાપ આવે છે, આમાં પ્રવેશ કરી જ્ઞાન સંભળાવે છે. અહીંયા ગૌમુખ પર જાય છે. હકીકત માં ગૌમુખ તમે ચૈતન્ય માં છો. તમારા મુખ થી જ્ઞાન અમૃત નીકળે છે. ગાય થી તો દૂધ મળે છે. પાણી ની તો વાત જ નથી, આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. જે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. હમણાં બધાં દુર્ગતિ માં પડ્યાં છે. આગળ તમે નહોતાં જાણતાં કે રાવણને કેમ બાળે છે. હવે તમે જાણો છો બેહદ નો દશેરા થવાનો છે. આ આખી દુનિયા બેટ (ટાપુ) છે. રાવણ નું રાજ્ય આખી સૃષ્ટિ પર છે. જે શાસ્ત્રો માં છે વાનર સેના હતી, વાનરો એ પુલ બનાવ્યો.... આ બધી છે દંત કથાઓ. ભક્તિ વગેરે ચાલે છે, પહેલાં હોય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ, પછી વ્યભિચારી ભક્તિ. દશેરા, રક્ષાબંધન બધું હમણાંનાં જ તહેવાર છે. શિવજયંતી નાં પછી થાય છે કૃષ્ણ જયંતી. હમણાં કૃષ્ણપુરી સ્થાપન થઈ રહી છે. આજે છે કંસપુરી, કાલે હશે કૃષ્ણપુરી. કંસ આસુરી સંપ્રદાય ને કહેવાય છે. પાંડવ અને કૌરવો ની લડાઈ નથી. કૃષ્ણ નો જન્મ છે સતયુગ માં, તે છે ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (રાજકુમાર). શાળા માં ભણવા જાય છે. જ્યારે મોટાં થાય છે તો રાજગાદી પર બેસે છે. મહિમા બધી શિવબાબા ની છે, જે પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે. બાકી આ રાસ લીલા વગેરે આ તો પરસ્પર માં ખુશી મનાવતાં હશે. બાકી કૃષ્ણ કોઈ ને જ્ઞાન સંભળાવે, આ કેવી રીતે હોઈ શકે. બાબા કહે છે - કોઈને મનાઈ નથી કરવાની કે ભક્તિ ન કરો. જાતે જ છુટી જાય છે. ભક્તિ છોડે છે, વિકાર છોડે છે, આનાં પર જ હંગામા થાય છે. બાબાએ કહ્યું છે હું રુદ્ર યજ્ઞ રચું છું, એમાં આસુરી સંપ્રદાય નાં વિઘ્ન પડે છે. આ છે શિવબાબા નો બેહદ નો યજ્ઞ, જેનાથી મનુષ્ય થી દેવતા બને છે. ગવાયેલું છે જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રગટ થઈ. જ્યારે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય-ત્યારે તમે નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરશો. લોકો કહે છે અમે કહીએ શાંતિ આપો, આ બી. કે. કહે છે વિનાશ થાય. જ્ઞાન ન સમજવાનાં કારણે એવું બોલે છે. બાપ સમજાવે છે - આ આખી જૂની દુનિયા આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં સ્વાહા થઈ જશે. જૂની દુનિયાને આગ લાગવાની છે. કુદરતી આપત્તિઓ આવશે, સરસી (રાય) ની માફક બધાં પિસાઈને ખતમ થઈ જશે. બાકી થોડી આત્માઓ બચી જશે. આત્મા તો અવિનાશી છે. હવે બેહદ ની હોળીકા થવાની છે, જેમાં શરીર બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્મા પવિત્ર બનીને ચાલી જશે. આગ માં વસ્તુ શુદ્ધ થાય છે. હવન કરે છે શુદ્ધતા નાં માટે. તે બધી છે શારીરીક વાતો. આ આખી દુનિયા સ્વાહા થવાની છે. વિનાશ નાં પહેલાં જરૂર સ્થાપના થવી જોઈએ. કોઈને સમજાવો - પહેલાં સ્થાપના પછી વિનાશ. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. પ્રજાપિતા પ્રખ્યાત છે આદિ દેવ, આદિ દેવી જગદંબા નાં લાખો મંદિર છે. કેટલાં મેળા લાગે છે. તમે છો જગદંબા નાં બાળકો જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી, પછી બનશો રાજ-રાજેશ્વરી. તમે ખૂબ ધનવાન બનો છો. પછી ભક્તિમાર્ગ માં લક્ષ્મી થી દિપમાળા પર વિનાશી ધન માંગે છે. ત્યાં તમને બધું જ મળી જાય છે આયુષ્યવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ. ત્યાં ૧૫૦ વર્ષ આયુષ્ય રહે છે. તમે જેટલો યોગ લગાવશો એટલું આયુષ્ય વધતું જશે. તમે ઈશ્વર થી યોગ લગાવીને યોગેશ્વર બનો છો.

બાપ કહે છે હું ઘોબી છું. બધી મુત પલીત (પતિત) આત્માઓ ને સાફ કરું છું. પછી શરીર પણ શુદ્ધ મળશે. હું સેકન્ડમાં દુનિયાનાં કપડા સાફ કરી લઉં છું. ફક્ત મનમનાભવ થવાથી આત્મા અને શરીર પવિત્ર બની જશે. છું મંતર થયું ને. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ, કેટલો સહજ ઉપાય છે. ચાલતાં-ફરતાં ફક્ત બાપ ને યાદ કરો બીજી કોઈ જરા પણ તકલીફ નથી આપતો. હમણાં તમારી એક સેકન્ડમાં ચઢતી કળા થાય છે. બાપ કહે છે - હું આપ બાળકો નો સરવન્ટ (સેવક) બનીને આવ્યો છું. તમે બોલાવ્યો છે - હૈં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો સેવક થયો ને. જ્યારે તમે બહુજ પતિત બનો છો તો જોર થી ચિલ્લાવો છો. હમણાં હું આવ્યો છું. હું

કલ્પ-કલ્પ આવીને બાળકોને મંત્ર આપું છું કે મને યાદ કરો. મનમનાભવ નો અર્થ પણ આ છે. પછી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનશો. તમે આવ્યાં છો વિષ્ણુપુરી નું રાજ્ય લેવાં, રાવણપુરી નાં પછી છે વિષ્ણુપુરી. કંસપુરી નાં પછી કૃષ્ણપુરી. કેટલું સહજ સમજાવાય છે. બાપ કહે છે આ જૂની દુનિયા થી ફક્ત મમત્વ મિટાવી દો. હવે આપણે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. આ જુનું શરીર છોડી આપણે જઈશું નવી દુનિયામાં. યાદ થી જ તમારા પાપ કપાઈ જશે, એટલી હિંમત કરવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મુખ થી સદૈવ જ્ઞાન અમૃત નીકાળવાનું છે. જ્ઞાન થી જ બધાંની સદ્ગતિ કરવાની છે. એક બાપ થી જ જ્ઞાન સાંભળવાનું છે, બીજા થી નહીં.
2. ચઢતી કળા માં જવાનાં માટે ચાલતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. આ જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીર થી મમત્વ મિટાવી દેવાનું છે.

વરદાન :- એક જ રસ્તો અને એક થી સંબંધ રાખવા વાળા સંપૂર્ણ ફરિશ્તા ભવ નિરાકાર તથા સાકાર રુપ થી બુદ્ધિ નો સંગ અથવા સંબંધ એક બાપ થી પાક્કો હોય તો ફરિશ્તા બની જશો. જેમનાં બધાં સંબંધ અથવા બધાં સંગ એકની સાથે છે તે જ સદા ફરિશ્તા છે. જેમ ગવર્મેન્ટ (સરકાર) રસ્તા માં બોર્ડ લગાવી દે છે કે આ રસ્તો બ્લોક (બંધ) છે, એમ બધાં રસ્તા બ્લોક (બંધ) કરી દો તો બુદ્ધિ નું ભટકવાનું છૂટી જશે. બાપદાદા નું આ જ ફરમાન (આજ્ઞા) છે - કે પહેલાં બધાં રસ્તા બંધ કરો. એનાથી સહજ ફરિશ્તા બની જશો.

સ્લોગન :- સદા સેવા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવું - આ જ માયા થી સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ નિરંતર ઈશ્વરીય યાદ ની બેઠક ”

હમણાં જ્યારે પરમાત્મા ની યાદ માં બેસો છો તો બેસવાનો અર્થ શું છે? આપણે ફક્ત પરમાત્મા ની યાદ માં બેસવાનું નથી પરંતુ પોતાની ઈશ્વરીય યાદ તો નિત્ય ચાલતાં-ફરતાં દરેક સમયે કરવાની છે અને યાદ પણ એ વસ્તુ ની રહે છે જેનો પરિચય હોય. એમનું નામ, રુપ શું છે, જો આપણે કહીએ ઈશ્વર નામ, રુપ થી ન્યારા છે તો પછી કયાં રુપ ને યાદ કરીએ? જો કહીએ ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે તો એમની વ્યાપકતા તો સર્વત્ર થઈ ગઈ તો પછી યાદ કોને કરીએ, જો યાદ શબ્દ છે તો અવશ્ય યાદ નું રુપ પણ હશે. યાદ નો અર્થ છે એક યાદ કરવા વાળા, બીજું જેને યાદ કરો છો તો જરૂર યાદ કરવા વાળા એમનાથી પણ ભિન્ન છે, તો પછી ઈશ્વર સર્વવ્યાપી ન થયાં. જો કોઈ કહે અમે આત્માઓ પરમાત્મા નાં અંશ છીએ તો શું પરમાત્મા પણ ટુકડા-ટુકડા થાય છે. પછી તો પરમાત્મા વિનાશી થયાં! એમની યાદ પણ વિનાશી થઈ. આ વાત ને લોકો નથી જાણતાં, પરમાત્મા પણ અવિનાશી છે, આપણે એ અવિનાશી પરમપિતા પરમાત્મા નાં સંતાન આત્મા પણ અવિનાશી છીએ. તો આપણે વંશ થયાં ન કે અંશ. હવે આ જોઈએ નોલેજ, જે પરમાત્મા સ્વયં આવીને આપણને બાળકોને આપે છે. પરમાત્મા નાં આપણાં બાળકોનાં પ્રતિ મહાવાક્ય છે બાળકો, હું જે છું જેવો છું એ રુપ ને યાદ કરવાથી તમે મને અવશ્ય પ્રાપ્ત કરશો. જો હું દુઃખ સુખ થી ન્યારો પિતા સર્વવ્યાપી હોત તો પછી ખેલ માં સુખ દુઃખ ન હોત. તો હું સર્વવ્યાપી નથી, હું પણ આત્મા સદૃશ્ય આત્મા છું પરંતુ સર્વ આત્માઓ થી મારા ગુણ પરમ છે એટલે મને પરમ આત્મા અર્થાત્ પરમાત્મા કહે છે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - આ જૂની દુનિયા થી બેહદ નાં વૈરાગી બનો કારણ કે બાપ તમારા માટે નવું સ્વર્ગ રૂપી ઘર બનાવી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- આ અવિનાશી રુદ્ર યજ્ઞ માં કઈ-કઈ વાતો નાં કારણે જ વિધ્ન પડે છે?

ઉત્તર :- આ શિવબાબા નો રચેલો અવિનાશી રુદ્ર યજ્ઞ છે, આમાં તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે પવિત્ર બનો છો, ભક્તિ વગેરે છોડો છો એનાં કારણે વિધ્ન પડે છે. લોકો કહે છે - શાંતિ થાય, વિનાશ ન થાય અને બાપે આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો જ છે જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નાં માટે. એનાં પછી જ શાંતિ ની દુનિયા આવશે.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ બાપે બાળકોને સમજાવ્યો છે. અહમ્ (મુજ) આત્મા નો સ્વધર્મ છે શાંત. શાંતિધામ માં જવાનાં માટે કોઈ પુરુષાર્થ નથી કરવો પડતો. આત્મા સ્વયં શાંત સ્વરૂપ, શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છે. અહીંયા થોડાં સમય નાં માટે શાંત રહી શકે છે. આત્મા કહે છે મારી કર્મેન્દ્રિયો નું વાજું થાકી ગયું છે. હું મારા સ્વધર્મ માં ટકી જાઉં છું, શરીર થી અલગ થઈ જાઉં છું. પરંતુ કર્મ તો કરવાનું જ છે. શાંતિ માં ક્યાં સુધી બેસી રહેશો. આત્મા કહે છે - હું શાંતિ દેશની રહેવાસી છું. ફક્ત અહીંયા શરીરમાં આવવાથી ટોકી બન્યો (વાયામાં આવું) છું. અહમ્ (હું) આત્મા મમ્ (મારું) શરીર છે. આત્મા જ પતિત અને પાવન બને છે. આત્મા પતિત બને છે તો શરીર પણ પતિત બને છે કારણ કે સતયુગ માં ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન હોય છે. અહીંયા ૫ તત્વ તમોપ્રધાન છે. સોનામાં ખાદ પડવાથી સોનું પતિત બની જાય છે. પછી એને સાફ કરવા માટે આગ માં નખાય છે. એને યોગ અગ્નિ નથી કહેવાતી. યોગ અગ્નિ પણ છે, જેનાથી પાપ બળે છે. આત્મા ને પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા પરમાત્મા છે. નામ જ એક નું છે. બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બધાંને પતિત તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. આ ઝાડ છે ને. એ ઝાડ નું બીજ નીચે રહે છે, આનું બીજ ઊપર માં છે. બાપને જ્યારે બોલાવે છે તો બુદ્ધિ ઊપર ચાલી જાય છે. જેમનાથી તમે વારસો લઈ રહ્યાં છો તે હમણાં નીચે આવેલાં છે. કહે છે મારે આવવું પડે છે. મારું જે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝાડ છે, આ અનેક વેરાયટી (વિભિન્ન) ધર્મોનું છે. હમણાં તે તમોપ્રધાન પતિત જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. બાપ બેસી બાળકોને સમજાવે છે - સતયુગમાં પહેલાં-પહેલાં હોય છે દેવી-દેવતાઓ. હમણાં કળયુગ માં છે અસુર. બાકી અસુર અને દેવતાઓ ની લડાઈ લાગી નથી. તમે આ આસુરી ૫ વિકારો પર યોગબળ થી જીત પામો છો. બાકી કોઈ હિંસક લડાઈની વાત નથી. તમે કોઈ પણ પ્રકારની હિંસા નથી કરતાં. તમે કોઈને હાથ પણ નહીં લગાવશો. તમે ડબલ અહિંસક છો. કામ કટારી ચલાવવી, આ તો સૌથી મોટું પાપ છે. બાપ કહે છે-આ કામ કટારી આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે. વિકારમાં નથી જવાનું. દેવતાઓની આગળ મહિમા ગાયે છે - આપ સર્વગુણ સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. આત્મા આ ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા જાણે છે. કહે છે કે અમે પતિત બની ગયાં છીએ તો જરૂર ક્યારેક પાવન હતાં, જે કહે છે અમે પતિત બન્યાં છીએ. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. જ્યારે પાવન છે ત્યારે કોઈ બોલાવતું જ નથી. એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. અહીંયા તો સાધુ-સંત વગેરે કેટલી ધૂન લગાવે છે પતિત-પાવન સીતારામ....જ્યાં પણ જાઓ ગાતાં રહે છે. બાપ સમજાવે છે કે આખી દુનિયા પતિત છે. રાવણ રાજ્ય છે ને, રાવણ ને બાળે છે. પરંતુ એમનું રાજ્ય ક્યાર થી થયું, કોઈને ખબર નથી. અનેકા-અનેક ભક્તિ માર્ગ ની સામગ્રી છે. કોઈ શું કરે, કોઈ શું કરે. સંન્યાસી પણ કેટલાં યોગ શિખવાડે છે. હકીકત માં યોગ કોને કહેવાય છે - આ કોઈને ખબર નથી. આ પણ કોઈનો દોષ નથી. આ ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે. જ્યાં સુધી હું ન આવું, એમને પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ, જ્ઞાન છે દિવસ સતયુગ-ત્રેતા, ભક્તિ છે રાત દ્વાપર-કળયુગ પછી છે વૈરાગ્ય. જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. આ છે બેહદ નું વૈરાગ્ય. એમનું છે હદ નું વૈરાગ્ય. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા હમણાં ખતમ થવાની છે. નવું ઘર બનાવે છે તો જૂના થી વૈરાગ્ય થઈ જાય છે.

જુઓ, બેહદ નાં બાપ કેવાં છે! તમને સ્વર્ગ રૂપી ઘર બનાવીને આપે છે. સ્વર્ગ છે નવી દુનિયા. નર્ક છે જૂની દુનિયા. નવી થી જૂની તે ફરી નવી બને છે. નવી દુનિયાની આયુ કેટલી છે, આ કોઈને ખબર નથી. હમણાં જૂની દુનિયામાં રહી આપણે નવી દુનિયા બનાવીએ છીએ. જૂનાં કબ્રિસ્તાન પર આપણે પરિસ્તાન બનાવીશું. આ જ

જમુના નો કિનારો હશે, આનાં પર મહેલ બનશે. આ જ દિલ્લી જમુના નદી પર હશે. બાકી આ જે બતાવે છે - પાંડવો નાં કિલ્લા હતાં. આ બધું ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ફરી પણ બનશે. જેમ તમે તપ દાન વગેરે કરતાં હશો, આ ફરી પણ કરવાનું હશે. પહેલાં શિવ ની ભક્તિ કરો છો. ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સુંદર) મંદિર બનાવો છો, એને અવ્યભિચારી ભક્તિ કહેવાય છે. હમણાં તમે જ્ઞાન માર્ગ માં છો. આ છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન. એક જ શિવબાબા થી તમે સાંભળો છો જેમની પહેલાં તમે ભક્તિ કરી, એ સમયે કોઈ બીજો ધર્મ હોતો નથી. એ સમયે તમે બહુજ સુખી રહો છો. દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે. નામ લેવાથી મુખ મીઠું થઈ જાય છે. તમે એક બાપ થી જ જ્ઞાન સાંભળો છો. બાપ કહે છે બીજા કોઈ થી તમે ન સાંભળો. આ છે તમારું અવ્યભિચારી જ્ઞાન. બેહદ બાપ નાં તમે બન્યાં છો. બાપ થી જ વારસો મળશે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ થોડાં સમય નાં માટે સાકાર માં આવેલાં છે. કહે છે મારે આપ બાળકો ને જ જ્ઞાન આપવાનું છે. મારું આ સ્થાઈ શરીર નથી, હું આમાં પ્રવેશ કરું છું. શિવજયંતી થી પછી ઝટ ગીતાજયંતી થઈ જાય છે. એમનાંથી જ્ઞાન શરૂ કરી દે છે. આ રુહાની વિદ્યા સુપ્રીમ રુહ આપી રહ્યાં છે. પાણી ની વાત નથી. પાણીને થોડી જ્ઞાન કહેશે. પતિત થી પાવન, જ્ઞાન થી બનશો. પાણી થી થોડી પાવન બનશો. નદીઓ તો આખી દુનિયામાં છે જ. આ તો જ્ઞાન સાગર બાપ આવે છે, આમાં પ્રવેશ કરી જ્ઞાન સંભળાવે છે. અહીંયા ગૌમુખ પર જાય છે. હકીકત માં ગૌમુખ તમે ચૈતન્ય માં છો. તમારા મુખ થી જ્ઞાન અમૃત નીકળે છે. ગાય થી તો દૂધ મળે છે. પાણી ની તો વાત જ નથી, આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. જે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. હમણાં બધાં દુર્ગતિ માં પડ્યાં છે. આગળ તમે નહોતાં જાણતાં કે રાવણને કેમ બાળે છે. હવે તમે જાણો છો બેહદ નો દશેરા થવાનો છે. આ આખી દુનિયા બેટ (ટાપુ) છે. રાવણ નું રાજ્ય આખી સૃષ્ટિ પર છે. જે શાસ્ત્રો માં છે વાનર સેના હતી, વાનરો એ પુલ બનાવ્યો.... આ બધી છે દંત કથાઓ. ભક્તિ વગેરે ચાલે છે, પહેલાં હોય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ, પછી વ્યભિચારી ભક્તિ. દશેરા, રક્ષાબંધન બધું હમણાંનાં જ તહેવાર છે. શિવજયંતી નાં પછી થાય છે કૃષ્ણ જયંતી. હમણાં કૃષ્ણપુરી સ્થાપન થઈ રહી છે. આજે છે કંસપુરી, કાલે હશે કૃષ્ણપુરી. કંસ આસુરી સંપ્રદાય ને કહેવાય છે. પાંડવ અને કૌરવો ની લડાઈ નથી. કૃષ્ણ નો જન્મ છે સતયુગ માં, તે છે ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (રાજકુમાર). શાળા માં ભણવા જાય છે. જ્યારે મોટાં થાય છે તો રાજગાદી પર બેસે છે. મહિમા બધી શિવબાબા ની છે, જે પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે. બાકી આ રાસ લીલા વગેરે આ તો પરસ્પર માં ખુશી મનાવતાં હશે. બાકી કૃષ્ણ કોઈ ને જ્ઞાન સંભળાવે, આ કેવી રીતે હોઈ શકે. બાબા કહે છે - કોઈને મનાઈ નથી કરવાની કે ભક્તિ ન કરો. જાતે જ છુટી જાય છે. ભક્તિ છોડે છે, વિકાર છોડે છે, આનાં પર જ હંગામા થાય છે. બાબાએ કહ્યું છે હું રુદ્ર યજ્ઞ રચું છું, એમાં આસુરી સંપ્રદાય નાં વિઘ્ન પડે છે. આ છે શિવબાબા નો બેહદ નો યજ્ઞ, જેનાથી મનુષ્ય થી દેવતા બને છે. ગવાયેલું છે જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રગટ થઈ. જ્યારે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય-ત્યારે તમે નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરશો. લોકો કહે છે અમે કહીએ શાંતિ આપો, આ બી. કે. કહે છે વિનાશ થાય. જ્ઞાન ન સમજવાનાં કારણે એવું બોલે છે. બાપ સમજાવે છે - આ આખી જૂની દુનિયા આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં સ્વાહા થઈ જશે. જૂની દુનિયાને આગ લાગવાની છે. કુદરતી આપત્તિઓ આવશે, સરસી (રાય) ની માફક બધાં પિસાઈને ખતમ થઈ જશે. બાકી થોડી આત્માઓ બચી જશે. આત્મા તો અવિનાશી છે. હવે બેહદ ની હોળીકા થવાની છે, જેમાં શરીર બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી આત્મા પવિત્ર બનીને ચાલી જશે. આગ માં વસ્તુ શુદ્ધ થાય છે. હવન કરે છે શુદ્ધતા નાં માટે. તે બધી છે શારીરીક વાતો. આ આખી દુનિયા સ્વાહા થવાની છે. વિનાશ નાં પહેલાં જરૂર સ્થાપના થવી જોઈએ. કોઈને સમજાવો - પહેલાં સ્થાપના પછી વિનાશ. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. પ્રજાપિતા પ્રખ્યાત છે આદિ દેવ, આદિ દેવી જગદંબા નાં લાખો મંદિર છે. કેટલાં મેળા લાગે છે. તમે છો જગદંબા નાં બાળકો જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી, પછી બનશો રાજ-રાજેશ્વરી. તમે ખૂબ ધનવાન બનો છો. પછી ભક્તિમાર્ગ માં લક્ષ્મી થી દિપમાળા પર વિનાશી ધન માંગે છે. ત્યાં તમને બધું જ મળી જાય છે આયુષ્યવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ. ત્યાં ૧૫૦ વર્ષ આયુષ્ય રહે છે. તમે જેટલો યોગ લગાવશો એટલું આયુષ્ય વધતું જશે. તમે ઈશ્વર થી યોગ લગાવીને યોગેશ્વર બનો છો.

બાપ કહે છે હું ઘોબી છું. બધી મુત પલીત (પતિત) આત્માઓ ને સાફ કરું છું. પછી શરીર પણ શુદ્ધ મળશે. હું સેકન્ડમાં દુનિયાનાં કપડા સાફ કરી લઉં છું. ફક્ત મનમનાભવ થવાથી આત્મા અને શરીર પવિત્ર બની જશે. છું મંતર થયું ને. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ, કેટલો સહજ ઉપાય છે. ચાલતાં-ફરતાં ફક્ત બાપ ને યાદ કરો બીજી કોઈ જરા પણ તકલીફ નથી આપતો. હમણાં તમારી એક સેકન્ડમાં ચઢતી કળા થાય છે. બાપ કહે છે - હું આપ બાળકો નો સરવન્ટ (સેવક) બનીને આવ્યો છું. તમે બોલાવ્યો છે - હૈં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો સેવક થયો ને. જ્યારે તમે બહુજ પતિત બનો છો તો જોર થી ચિલ્લાવો છો. હમણાં હું આવ્યો છું. હું

કલ્પ-કલ્પ આવીને બાળકોને મંત્ર આપું છું કે મને યાદ કરો. મનમનાભવ નો અર્થ પણ આ છે. પછી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનશો. તમે આવ્યાં છો વિષ્ણુપુરી નું રાજ્ય લેવાં, રાવણપુરી નાં પછી છે વિષ્ણુપુરી. કંસપુરી નાં પછી કૃષ્ણપુરી. કેટલું સહજ સમજાવાય છે. બાપ કહે છે આ જૂની દુનિયા થી ફક્ત મમત્વ મિટાવી દો. હવે આપણે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. આ જુનું શરીર છોડી આપણે જઈશું નવી દુનિયામાં. યાદ થી જ તમારા પાપ કપાઈ જશે, એટલી હિંમત કરવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મુખ થી સદૈવ જ્ઞાન અમૃત નીકાળવાનું છે. જ્ઞાન થી જ બધાંની સદ્ગતિ કરવાની છે. એક બાપ થી જ જ્ઞાન સાંભળવાનું છે, બીજા થી નહીં.
2. ચઢતી કળા માં જવાનાં માટે ચાલતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. આ જૂની દુનિયા, જૂનાં શરીર થી મમત્વ મિટાવી દેવાનું છે.

વરદાન :- એક જ રસ્તો અને એક થી સંબંધ રાખવા વાળા સંપૂર્ણ ફરિશ્તા ભવ નિરાકાર તથા સાકાર રુપ થી બુદ્ધિ નો સંગ અથવા સંબંધ એક બાપ થી પાક્કો હોય તો ફરિશ્તા બની જશો. જેમનાં બધાં સંબંધ અથવા બધાં સંગ એકની સાથે છે તે જ સદા ફરિશ્તા છે. જેમ ગવર્મેન્ટ (સરકાર) રસ્તા માં બોર્ડ લગાવી દે છે કે આ રસ્તો બ્લોક (બંધ) છે, એમ બધાં રસ્તા બ્લોક (બંધ) કરી દો તો બુદ્ધિ નું ભટકવાનું છૂટી જશે. બાપદાદા નું આ જ ફરમાન (આજ્ઞા) છે - કે પહેલાં બધાં રસ્તા બંધ કરો. એનાથી સહજ ફરિશ્તા બની જશો.

સ્લોગન :- સદા સેવા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવું - આ જ માયા થી સેફ્ટી (સુરક્ષા) નું સાધન છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ નિરંતર ઈશ્વરીય યાદ ની બેઠક ”

હમણાં જ્યારે પરમાત્મા ની યાદ માં બેસો છો તો બેસવાનો અર્થ શું છે? આપણે ફક્ત પરમાત્મા ની યાદ માં બેસવાનું નથી પરંતુ પોતાની ઈશ્વરીય યાદ તો નિત્ય ચાલતાં-ફરતાં દરેક સમયે કરવાની છે અને યાદ પણ એ વસ્તુ ની રહે છે જેનો પરિચય હોય. એમનું નામ, રુપ શું છે, જો આપણે કહીએ ઈશ્વર નામ, રુપ થી ન્યારા છે તો પછી કયાં રુપ ને યાદ કરીએ? જો કહીએ ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે તો એમની વ્યાપકતા તો સર્વત્ર થઈ ગઈ તો પછી યાદ કોને કરીએ, જો યાદ શબ્દ છે તો અવશ્ય યાદ નું રુપ પણ હશે. યાદ નો અર્થ છે એક યાદ કરવા વાળા, બીજું જેને યાદ કરો છો તો જરૂર યાદ કરવા વાળા એમનાથી પણ ભિન્ન છે, તો પછી ઈશ્વર સર્વવ્યાપી ન થયાં. જો કોઈ કહે અમે આત્માઓ પરમાત્મા નાં અંશ છીએ તો શું પરમાત્મા પણ ટુકડા-ટુકડા થાય છે. પછી તો પરમાત્મા વિનાશી થયાં! એમની યાદ પણ વિનાશી થઈ. આ વાત ને લોકો નથી જાણતાં, પરમાત્મા પણ અવિનાશી છે, આપણે એ અવિનાશી પરમપિતા પરમાત્મા નાં સંતાન આત્મા પણ અવિનાશી છીએ. તો આપણે વંશ થયાં ન કે અંશ. હવે આ જોઈએ નોલેજ, જે પરમાત્મા સ્વયં આવીને આપણને બાળકોને આપે છે. પરમાત્મા નાં આપણાં બાળકોનાં પ્રતિ મહાવાક્ય છે બાળકો, હું જે છું જેવો છું એ રુપ ને યાદ કરવાથી તમે મને અવશ્ય પ્રાપ્ત કરશો. જો હું દુઃખ સુખ થી ન્યારો પિતા સર્વવ્યાપી હોત તો પછી ખેલ માં સુખ દુઃખ ન હોત. તો હું સર્વવ્યાપી નથી, હું પણ આત્મા સદૃશ્ય આત્મા છું પરંતુ સર્વ આત્માઓ થી મારા ગુણ પરમ છે એટલે મને પરમ આત્મા અર્થાત્ પરમાત્મા કહે છે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - હવે વિદેહી બનવાનો અભ્યાસ કરો , પોતાનાં આ વિનાશી દેહ થી પ્રેમ નીકાળી એક શિવબાબા ને પ્રેમ કરો ”

પ્રશ્ન :- આ બેહદ ની જૂની દુનિયા થી જેમને વૈરાગ્ય આવી ચૂક્યો છે એમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- તે આ આંખોથી જે કાંઈ જુએ છે - તે જોવા છતાં પણ જેમકે નથી જોતાં. એમની બુદ્ધિ માં આ હશે કે આ બધું ખતમ થવાનું છે. આ બધાં મરેલાં છે. મારે તો શાંતિધામ, સુખધામ માં જવાનું છે. એમનું મમત્વ છૂટતું જશે. યોગમાં રહીને કોઈ થી વાત કરશે તો એમને પણ કશિશ (આકર્ષણ) થશે. જ્ઞાન નો નશો ચઢેલો હશે.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય....

ઓમ શાંતિ ! બાપ કહે છે-મીઠા બાળકો તમે શિવબાબા ને જાણી ગયાં છો. પછી આ ગીત ગાવું તો જેવી રીતે ભક્તિમાર્ગ નું થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ વાળા શિવાય નમઃ પણ કહે છે, માતા-પિતા પણ કહે છે, પરંતુ જાણતાં નથી. શિવબાબા થી સ્વર્ગ નો વારસો મળવો જોઈએ. આપ બાળકોને તો બાપ મળ્યાં છે, એમનાથી વારસો મળી રહ્યો છે એટલે બાપ ને યાદ કરો છો. તમને શિવબાબા મળ્યાં છે, દુનિયા ને નથી મળ્યાં. જેમને મળ્યાં છે તે પણ સારી રીતે ચાલી નથી શકતાં. બાબા નાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) બહુજ મીઠા છે, આત્મ-અભિમાની ભવ, દેહી-અભિમાની ભવ. વાત જ આત્માઓ થી કરે છે. દેહી-અભિમાની બાપ, દેહી-અભિમાની બાળકો થી વાત કરે છે. એ તો એક જ છે. એ તો મધુબન માં આપ બાળકોની સાથે બેઠાં છે. આપ બાળકો જાણો છો કે બરાબર બાપ આવ્યાં જ છે ભણાવવાં. આ ભણતર સિવાય શિવબાબાનાં કોઈ ભણાવી ન શકે. ન બ્રહ્મા, ન વિષ્ણુ. આ તો બાપ જ આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે, અમરકથા સંભળાવે છે. એ પણ અહીંયા જ સંભળાવશે ને. અમરનાથ પર તો નહીં સંભળાવશે ને. આ જ અમરકથા સત્યનારાયણ ની કથા છે. બાપ કહે છે - હું તમને સંભળાવું તો અહીંયા જ છું. બાકી આ બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં ધક્કા. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા રામ એક નિરાકાર જ છે. એ જ પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર, શાંતિ નાં સાગર છે. એ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે વિનાશ નો સમય થાય છે. આખાં જગત નાં ગુરુ તો એક પરમપિતા પરમાત્મા જ હોય શકે છે. એ નિરાકાર છે ને. દેવતાઓ ને પણ મનુષ્ય કહેવાય છે. પરંતુ તે દેવીગુણો વાળા મનુષ્ય છે એટલે એમને દેવતા કહેવાય છે. તમને હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે. જ્ઞાનમાર્ગ માં અવસ્થા (સ્થિતિ) બહુજ મજબૂત રાખવાની છે. જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. વિદેહી બનવાનું છે. પછી દેહ થી પ્રેમ જ કેમ કરો છો! બાબા તમને કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરો પછી એમની પાસે આવો. મનુષ્ય તો સમજે છે આ દાદા ને મળવા જાય છે. આ તો તમે જાણો છો શિવબાબા ને યાદ કરી અમે એમને મળીએ છીએ. ત્યાં તો છે જ નિરાકારી આત્માઓ, બિન્દુ. બિન્દુ થી તો મળી ન શકાય. તો શિવબાબા થી કેવી રીતે મળશે એટલે અહીંયા સમજાવાય છે, હેં આત્માઓ સ્વયંને આત્મા સમજી બુદ્ધિ માં આ રાખો કે અમે શિવબાબા ને મળીએ છીએ. આ તો બહુજ ગુહ્ય રહસ્ય છે ને. ઘણાંને શિવબાબાની યાદ નથી રહેતી. બાબા સમજાવે છે હંમેશા શિવબાબા ને યાદ કરો. શિવબાબા તમને મળવા આવે છે. બસ તમારા બન્યાં છે. શિવબાબા આમાં આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે. એ પણ નિરાકાર આત્મા છે, તમે પણ આત્મા છો. એક બાપ જ છે જે બાળકોને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. તે પણ બુદ્ધિ થી યાદ કરવાનાં છે. અમે બાપ નાં પાસે આવ્યાં છીએ. બાબા આ પતિત શરીરમાં આવ્યાં છે. મારા (શિવબાબા) સામે આવવાથી જ નિશ્ચય કરી દે છે, શિવબાબા અમે તમારા બન્યાં છીએ. મુરલીઓમાં પણ આ જ સાંભળો છો - મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે.

તમે જાણો છો આ એ જ પતિત-પાવન બાપ છે. સાચાં-સાચાં સદ્ગુરુ એ છે. હવે આપ પાંડવોની છે પરમપિતા પરમાત્મા થી પ્રીતબુદ્ધિ. બાકી બધાંની તો કોઈને કોઈની સાથે વિપરીત બુદ્ધિ છે. શિવબાબા નાં જે બને છે એમને તો ખુશી નો પારો બહુજ જોર થી ચઢેલો રહેવો જોઈએ. જેટલો સમય નજીક આવે છે, એટલી ખુશી થાય છે. આપણાં હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં. હમણાં આ અંતિમ જન્મ છે. આપણે જઈએ છીએ પોતાનાં ઘરે. આ સીડી તો બહુજ સારી છે, આમાં સ્પષ્ટ છે. તો બાળકોએ આખો દિવસ બુદ્ધિ ચલાવવી જોઈએ. ચિત્ર બનાવવા વાળાએ તો બહુજ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે, જે મુખ્ય છે એમનાં ખ્યાલ ચાલવાં જોઈએ. તમે તો ચેલેંજ (પડકાર)

આપો છો - સતયુગ શ્રેષ્ઠચારી દેવી રાજ્ય માં ૯ લાખ હશે. કોઈ બોલે એનું શુ પુફ (સાબિતી) છે? કહો આ તો સમજવાની વાત છે ને. સતયુગ માં ઝાડ હશે જ નાનું. ધર્મ પણ એક છે તો જરૂર મનુષ્ય પણ થોડાં હશે. સીડી માં બધું નોલેજ આવી જાય છે. જેવી રીતે આ કુંભકરણ વાળું ચિત્ર છે. તો આ એવું બનાવવું જોઈએ - બી. કે. જ્ઞાન અમૃત પીવડાવે છે, તે વિષ (વિકાર) માંગે છે. બાબા મુરલી માં બધાં ડાયરેક્શન આપતાં રહે છે. દરેક ચિત્ર ની સમજણ બહુજ સારી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર બોલો - આ ભારત સ્વર્ગ હતું, એક ધર્મ હતો તો કેટલાં મનુષ્ય હશે. હમણાં કેટલું મોટું ઝાડ થઈ ગયું છે. હવે વિનાશ થવાનો છે. જૂની સૃષ્ટિ ને બદલવા વાળા એક જ બાપ છે. ૪-૫ ચિત્ર છે મુખ્ય - જેનાથી કોઈને ધક થી તીર લાગી જાય. ડ્રામા અનુસાર દિવસે-પ્રતિદિવસે જ્ઞાન ની પોઈન્ટ (વાતો) ગુહ્ય થતી જાય છે. તો ચિત્રોમાં પણ પરીવર્તન થશે. બાળકોની બુદ્ધિ માં પણ પરીવર્તન થાય છે. આગળ આ થોડી જ સમજતાં હતાં કે શિવબાબા બિન્દુ છે. એવું થોડી કહેશે કે પહેલાં આવું કેમ નહીં બતાવ્યું. બાપ કહે છે - બધી વાતો પહેલેથી જ થોડી સમજાવાય છે. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જ્ઞાન આપતાં જ રહેશે. કરેક્શન (સુધારો) થતું રહેશે. પહેલેથી જ થોડી બતાવી દેશે. પછી આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) થઈ જાય. અચાનક કોઈ ઇતફાક (ઘટના) વગેરે થતી રહેશે પછી કહેશે ડ્રામા. એવું નહીં આ ન થવું જોઈએ. મમ્મા ને તો અંત સુધી રહેવાનું હતું, પછી મમ્મા કેમ ચાલી ગઈ. ડ્રામા માં જે થયું તે રાઈટ (બરાબર). બાબાએ પણ જે કહ્યું તે ડ્રામા અનુસાર કહ્યું. ડ્રામા માં મારો પાર્ટ આવો છે. બાબા પણ ડ્રામા પર રાખી દે છે. મનુષ્ય કહે છે ઈશ્વર ની ભાવી. ઈશ્વર કહે છે ડ્રામા ની ભાવી. ઈશ્વરે કહ્યું કે આમણે કહ્યું, ડ્રામા માં હતું. કોઈ ઉલ્ટું કામ થયું ડ્રામા માં હતું, પછી સુલ્ટું થઈ જશે. ચઢતી કળા જરૂર છે. ચઢાઈ પર (ચુક્ર માં) જાય છે, ક્યારેક ડગમગ થઈ જાય છે. આ બધાં માયા નાં તોજાન છે. જ્યાં સુધી માયા છે વિકલ્પ જરૂર આવશે. સતયુગ માં માયા જ નથી તો વિકલ્પ ની વાત જ નથી. સતયુગ માં ક્યારેય કર્મ વિકર્મ નથી થતાં. બાકી થોડાં દિવસ છે, ખુશી રહે છે. આ આપણો અંતિમ જન્મ છે. હવે અમરલોક માં જવાનાં માટે શિવબાબા થી અમરકથા સાંભળીએ છીએ. આ વાતો તમે જ સમજો છો. તે લોકો ક્યાં-ક્યાં અમરનાથ પર જઈને ધક્કા ખાતાં રહે છે. એ નથી સમજતાં કે પાર્વતી ને કથા કોણે સંભળાવી? ત્યાં તો શિવ નું ચિત્ર બતાવે છે. અચ્છા શિવ શેમાં બેઠાં? શિવ અને શંકર બતાવે છે. શું શિવે શંકર માં બેસી કથા સંભળાવી? કાંઈ પણ સમજતાં નથી, ભક્તિમાર્ગ વાળા હજી સુધી તીર્થ કરવા જતાં રહે છે. કથા પણ હકીકત માં મોટી નથી. અસલ (ખરેખર) છે મનમનાભવ. બસ, બીજ ને યાદ કરો. ડ્રામા નાં ચક્રને યાદ કરો. જે જ્ઞાન બાબા નાં પાસે છે તે જ જ્ઞાન તમારી આત્મા માં પણ છે. એ પણ જ્ઞાન સાગર, આપણે આત્મા પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનીએ છીએ. નશો ચઢવો જોઈએ ને. એ આપણને ભાઈઓ (આત્માઓ) ને સંભળાવે છે. સંભળાવશે તો શરીર દ્વારા જ. એમાં સંશય (શંકા) ન લાવવો જોઈએ. બાપને યાદ કરતાં-કરતાં બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. બાપની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે, મમત્વ છૂટતું જશે. કોઈ નો નામ-માત્ર પ્રેમ હોય છે. આપણું પણ એવું છે. હવે તો આપણે જઈએ છીએ સુખધામ. આ તો જેવી રીતે બધાં મર્યા પડ્યાં છે, એમનાથી દિલ શું લગાડવાનું. શાંતિધામ માં જઈને પછી સુખધામ માં આવીને રાજ્ય કરશો. આને કહેવાય છે જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. બાપ કહે છે - આ આંખો થી જે કાંઈ જુઓ છો તે બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. વિનાશ નાં પછી સ્વર્ગ જોશો. હવે આપ બાળકોએ બહુજ મીઠા બનવું જોઈએ. યોગ માં રહી કોઈ વાત કરશે તો એમને બહુજ કશિશ (આકર્ષણ) થશે. આ જ્ઞાન એવું છે જે બાકી બધું ભૂલાઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાનમાર્ગ માં પોતાની અવસ્થા બહુજ મજબૂત બનાવવાની છે. વિદેહી બનવાનું છે. એક બાપ થી સાચી-સાચી પ્રીત રાખવાની છે.
2. ડ્રામા ની ભાવી પર અડોલ રહેવાનું છે. ડ્રામા માં જે થયું તે રાઈટ. ક્યારેય ડગમગ નથી થવાનું, કોઈ પણ વાત માં સંશય નથી લાવવાનો.

વરદાન :- દાતા બની દરેક સેકન્ડ , દરેક સંકલ્પ માં દાન આપવા વાળા ઉદારચિત , મહાદાની ભવ તમે દાતા નાં બાળકો લેવા વાળા નહીં પરંતુ આપવા વાળા છો. દરેક સેકન્ડ , દરેક સંકલ્પ માં આપવાનું છે, જ્યારે એવાં દાતા બની જશો ત્યારે કહેશે ઉદારચિત, મહાદાની. એવાં મહાદાની બનવાથી મહાન શક્તિ ની પ્રાપ્તિ સ્વતઃ થાય છે. પરંતુ આપવાનાં માટે સ્વયં નો ભંડારો ભરપૂર જોઈએ. જે લેવાનું હતું તે બધું જ લઈ લીધું, બાકી રહી ગયું આપવાનું. તો આપતાં જાઓ

આપવાથી વધારે જ ભંડારો ભરાતો જશે.

સ્લોગન :- દરેક વિષયમાં કુલ માર્ક્સ જમા કરવા છે તો ગંભીરતા નો ગુણ ધારણ કરો.
માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય

૧ . “ નિરાકાર પરમાત્મા નું રિઝર્વ (નક્કી કરેલું) તન બ્રહ્મા તન છે ”

આ તો આપણને પોતાને પૂરો નિશ્ચય છે કે પરમાત્મા પોતાનાં સાકાર બ્રહ્મા તન દ્વારા આવીને ભણાવી રહ્યાં છે, આ પોઈન્ટ (વાત) પર બહુજ જિજ્ઞાસુ પ્રશ્ન પૂછે છે કે અમૃતવેલા નાં સમયે નિરાકાર પરમાત્મા જ્યારે પોતાનાં સાકાર તન માં પ્રવેશ થાય (કરે) છે તો તે સમયે શરીર માં શું પરિવર્તન થાય છે? તેઓ પૂછે છે શું તમે એ સમયે બેસી એમને જુઓ છો કે કેવી રીતે પરમાત્મા આવે છે? હવે આનાં પર સમજાવાય છે પરમાત્મા ની પ્રવેશતા થવાનાં સમયે એવું નહીં કે એ શરીર નાં કોઈ નયન, ચયન બદલાઈ જાય છે, ના. પરંતુ આપણે જ્યારે ધ્યાન માં જઈએ છે ત્યારે નયન, ચયન બદલાઈ જાય છે પરંતુ આ સાકાર બ્રહ્મા નો પાર્ટ જ ગુપ્ત છે. જ્યારે પરમાત્મા એમનાં તન માં આવે છે તો કોઈને પણ ખબર નથી પડતી, એમનું આ તન રિઝર્વ કરેલું છે એટલે સેકન્ડમાં આવે છે, સેકન્ડમાં જાય છે, હવે આ રહસ્ય ને સમજજો. બાકી એવું નહીં કોઈ પોઈન્ટ સમજમાં ન આવે તો આ ભણતર નો કોર્સ છોડી દેવાનો છે. ભણતર તો દિવસે-પ્રતિદિવસે ગુહ્ય અને સ્પષ્ટ થતું જાય છે. આખો કોર્સ એકદમ તો નહીં ભણી શકશો ને, એમ તમને સમજાવાય છે. બીજા જે પણ ધર્મ પિતાઓ આવે છે એમનામાં પણ પોત-પોતાની પવિત્ર આત્માઓ આવી પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે પછી એ આત્માઓને સુખ દુઃખ ની રમત માં આવવાનું છે, તેઓ પાછાં નથી જતાં પરંતુ જ્યારે નિરાકાર સુપ્રીમ સોલ આવે છે તો તે સુખ દુઃખ થી ન્યારા છે, તો એ ફક્ત પોતાનો પાર્ટ ભજવી પછી ચાલ્યાં જાય છે. તો આ જ વાત ને આપણે બુદ્ધિ થી સમજવાની છે.

૨ . “ આત્મા અને પરમાત્મા માં ગુણો અને તાકાત નો ફરક ”

આત્મા અને પરમાત્મા નું અંતર (ભેદ) આનાં પર સમજાવાય છે કે આત્મા અને પરમાત્મા નું રૂપ એક જેવું જ્યોતિ રૂપ છે. આત્મા અને પરમાત્મા ની આત્મા ની સાઈઝ (માપ) એક જ રીત માં છે, બાકી આત્મા અને પરમાત્મા માં ફક્ત ગુણો ની તાકાત નો ફરક અવશ્ય છે. હવે આ જે આટલાં ગુણ છે તે બધી મહિમા પરમાત્મા ની છે. પરમાત્મા દુઃખ સુખ થી ન્યારા છે, સર્વશક્તિવાન છે, સર્વગુણ સમ્પન્ન છે, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છે, એમની જ બધી શક્તિ કામ કરી રહી છે. બાકી મનુષ્ય આત્મા ની કોઈ શક્તિ ન ચાલી શકે. પરમાત્મા નો જ બધો પાર્ટ ચાલે છે, ભલે પરમાત્મા પાર્ટ માં પણ આવે છે, તો પણ પોતે ન્યારા રહે છે. પરંતુ આત્મા પાર્ટ માં આવતાં પણ પાર્ટધારી નાં રૂપમાં આવી જાય છે, પરમાત્મા પાર્ટ માં આવતાં પણ કર્મબંધન થી ન્યારા છે. આત્મા પાર્ટ માં આવતાં પણ કર્મબંધન નાં વશ થઈ જાય છે, આ છે આત્મા અને પરમાત્મા માં અંતર, ભેદ. અચ્છા-ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - માતા - પિતા ને ફોલો (અનુકરણ) કરી તખ્તનશીન બનો , આમાં કોઈ તકલીફ નથી , ફક્ત બાપ ને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો ”

પ્રશ્ન :- ગરીબ નિવાઝ બાપ પોતાનાં બાળકો નું ભાગ્ય બનાવવાનાં માટે કઈ સલાહ આપે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, શિવબાબા ને તમારું કાંઈ નથી જોઈતું. તમે ભલે ખાઓ, પીઓ, ભણો - રિક્કેશ થઈને ચાલ્યાં જાઓ પરંતુ યોખા મુઠ્ઠી નું પણ ગાયન છે. ૨૧ જન્મો નાં માટે સાહુકાર બનવું છે તો ગરીબ નો એક પૈસો પણ સાહુકાર નાં ૧૦૦ રૂપિયાનાં બરાબર છે એટલે બાપ જ્યારે ડાયરેક્ટ (પોતે) આવે છે તો પોતાનું બધું સફળ કરી લો.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા પિતા તુમ્હીં હો...

ઓમ શાંતિ ! ગીત નો અર્થ બાળકોએ સમજ્યો. તેઓ ભલે પોકારે છે પરંતુ સમજતાં નથી. તમે જાણો છો એ આપણા બાપ છે. હકીકત માં ફક્ત એ તમારા બાપ નથી પરંતુ બધાનાં બાપ છે. આ પણ સમજવાનું છે. જે પણ બધી આત્માઓ છે એ બધાનાં બાપ પરમાત્મા જરૂર છે. બાબા-બાબા કહેવાથી વારસો જરૂર યાદ આવે છે. બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ બાળકોને કહે છે તમારી આત્મા પતિત બની ગઈ છે, હવે તેને પાવન બનાવવાની છે. બધાનાં બાબા છે તો બાળકો જરૂર નિર્વિકારી હોવાં જોઈએ. કોઈ સમયે બધાં નિર્વિકારી હતાં. બાપ સ્વયં સમજાવે છે જ્યારે શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ત્યારે બધાં નિર્વિકારી હતાં. આટલાં બધાં જે મનુષ્ય આત્માઓ જુઓ છો તે પણ નિર્વિકારી હશે કારણ કે શરીર તો વિનાશ થઈ જશે બાકી આત્માઓ જઈને નિરાકારી દુનિયામાં રહે છે. ત્યાં વિકારનું તો નામ-નિશાન નથી. શરીર જ નથી. ત્યાંથી જ બધી આત્માઓ આવે છે-આ દુનિયામાં પાર્ટ ભજવવાં. પહેલાં-પહેલાં ભારતવાસી આવે છે. ભારતમાં પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો બીજા બધાં ધર્મ વાળા નિરાકારી દુનિયામાં હતાં. આ સમયે બધાં સાકારી દુનિયામાં છે. હમણાં બાપ આપ બાળકોને નિર્વિકારી બનાવે છે, નિર્વિકારી દેવી-દેવતા બનાવવાનાં માટે. જ્યારે તમે દેવી-દેવતા બની જાઓ છો ત્યારે તમારા માટે જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. જૂની દુનિયા ખતમ થવી જોઈએ. શાસ્ત્રોમાં મહાભારત લડાઈ પણ દેખાડેલી છે. બતાવે છે બાકી ૫ પાંડવ રહ્યાં તે પણ પહાડ પર ગળી ગયાં. કોઈ નહીં બચ્યું. સારું આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં ગઈ? આત્મા તો વિનાશ ને પામતી નથી. તો કહેશે નિરાકારી, નિર્વિકારી દુનિયામાં ગઈ. બાપ વિકારી દુનિયા થી નિરાકારી, નિર્વિકારી દુનિયામાં લઈ જાય છે. તમે જાણો છો બાપ થી તો જરૂર વારસો મળવો જોઈએ. હમણાં દુઃખ વધી ગયું છે. આ સમયે આપણને સુખ-શાંતિ બંને જોઈએ. ભગવાન થી બધાં માંગે છે - હેં ભગવાન અમને સુખ આપો, શાંતિ આપો. દરેક મનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે જ છે ધન નાં માટે. પૈસા છે તો સુખ છે. તમને બેહદ નાં બાપ તો ખૂબ પૈસા આપે છે. તમે સતયુગ માં કેટલાં ધનવાન હતાં. હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ હતાં. આપ બાળકો જાણો છો આપણે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ સ્વર્ગનો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. આખી દુનિયા તો નહીં આવશે. બાપ ભારતમાં જ આવે છે. ભારતવાસી જ આ સમયે નર્કવાસી છે પછી સ્વર્ગવાસી બાપ બનાવે છે. ભક્તિ માં દુઃખ નાં કારણે બાપ ને જન્મ-જન્માંતર યાદ કર્યાં છે. હેં પરમપિતા પરમાત્મા, હેં કલ્યાણકારી દુઃખહર્તા, સુખકર્તા બાબા, એમને યાદ કરે છે તો જરૂર એ આવતાં પણ હશે. એમજ મફત માં થોડી યાદ કરે છે. સમજે છે ભગવાન બાપ આવીને ભક્તોને ફળ આપશે. એ તો બધાંને આપશે ને. બાબા તો બધાનાં છે ને.

તમે જાણો છો આપણે સુખધામ માં જઈશું. બાકી બધાં શાંતિધામ માં જશે. જ્યારે સુખધામ માં છીએ તો સુખ-શાંતિ આખી સૃષ્ટિ પર રહે છે. બાપનો તો બાળકો પર લવ (પ્રેમ) હોય છે ને. અને પછી બાળકોનો પણ મા-બાપ પર પ્રેમ હોય છે. આ પણ ગાય છે, તમે માતા-પિતા.... શરીરધારી માતા-પિતા હોવા છતાં પણ ગાય છે તુમ માત-પિતા..... તુમ્હારી કૃપા સે સુખ ધનેરે. લૌકિક મા-બાપ નાં માટે તો એવું નથી ગાતાં. ભલે તે પણ બાળકોને સંભાળે છે, મહેનત કરે છે, વારસો આપે છે. સગાઈ કરાવે છે. છતાં પણ સુખ ધનેરા પારલૌકિક માત-પિતા જ આપે છે. હવે તમે છો ઈશ્વરીય ધર્મ નાં બાળકો. તે બધાં છે આસુરી ધર્મ નાં બાળકો. સતયુગ માં

ક્યારેય કોઈ ધર્મ નાં બાળકો નથી કરતાં. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી. બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું ૨૧ પેઢીનાં માટે તમને સ્વર્ગ નાં સુખ ધનેરા આપવાં.

હમણાં તમે જાણો છો બેહદ નાં બાપ થી આપણે સ્વર્ગ નાં ધનેરા સુખ પામી રહ્યાં છીએ. આ દુઃખ નાં બધાં બંધન ખલાસ થઈ જશે. સતયુગ માં છે સુખ નો સંબંધ. કળયુગ માં છે દુઃખ નું બંધન. બાપ સુખ નાં સંબંધ માં લઈ જાય છે. એમને કહેવાય જ છે - દુઃખહર્તા સુખકર્તા. બાપ આવીને બાળકોની સેવા કરે છે. બાપ કહે છે - હું ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવાધારી) છું. તમે મને અડધોકલ્પ યાદ કર્યો છે, હેં બાબા આવીને અમને સુખ ધનેરા આપો. હવે હું આવ્યો છું આપવા તો પછી શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આ મૃત્યુલોક આખો ખતમ થઈ જવાનો છે. અમરલોક સ્થાપન થાય છે. અમરપુરી માં જવાનાં માટે અમરનાથ બાબા થી તમે અમરકથા સાંભળો છો. ત્યાં તો કોઈ મરતા નથી. મુખ થી ક્યારેય એવું નહીં કહેશે ફલાણા મરી ગયાં. આત્મા કહે છે હું આ જડજડીભૂત શરીર છોડી નવું લઉં છું. તે તો સારું થયું ને. ત્યાં કોઈ બીમારી વગેરે હોતી નથી. મૃત્યુલોક નું નામ નથી. હું આવ્યો છું તમને અમરપુરી નાં માલિક બનાવવાં. ત્યાં તમે જ્યારે રાજ્ય કરશો તો મૃત્યુલોક નું કાંઈ પણ યાદ નહીં આવશે. નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં આપણે શું બનીશું, તે પણ ખબર નથી રહેતી. નહીં તો સુખ જ ઉડી જાય. અહીંયા તો તમારે આખું ચક્ર બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. બરાબર સ્વર્ગ હતું, હવે નર્ક છે ત્યારે તો બાપ ને બોલાવે છે. આપ આત્માઓ શાંતિધામ ની રહેવા વાળી છો. અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવો છો. અહીંયા થી તમે સંસ્કાર લઈ જશો ઘરે. પછી ત્યાંથી આવીને નવું શરીર ધારણ કરી રાજ્ય કરશો. હમણાં તમને નિરાકારી, આકારી અને સાકારી દુનિયાનાં સમાચાર સંભળાવે છે. સતયુગ માં થોડી આ ખબર પડશે. ત્યાં તો ફક્ત રાજ્ય કરશો. ડ્રામા ને હમણાં તમે જાણો છો. તમારી આત્મા જાણે છે સતયુગ નાં માટે અમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. સ્વર્ગમાં ચાલવા લાયક જરૂર બનીશું. પોતાનું પણ કલ્યાણ અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરીશું. પછી તેમનાં આશીર્વાદ તમારા મસ્તક પર આવતાં રહેશે. તમારો પ્લાન જુઓ કેવો છે. આ સમયે બધાનાં પોત-પોતાનાં પ્લાન છે. બાપ નો પણ પ્લાન છે. તે લોકો ડેમ વગેરે બનાવે છે તો વીજળી વગેરે પર કેટલાં કરોડો રૂપિયા ખર્ચા કરે છે. બાપ સમજાવે છે હવે તે બધાં છે આસુરી પ્લાન. આપણો છે ઈશ્વરીય પ્લાન. હવે કોનો પ્લાન વિજય ને પામશે? તે તો પરસ્પર જ લડી પડશે. બધાનાં પ્લાન માટી માં મળી જશે. તેઓ કોઈ સ્વર્ગની સ્થાપના તો નથી કરતાં. તેઓ જે કાંઈ કરે છે દુઃખ નાં માટે. બાપ નો તો પ્લાન છે સ્વર્ગ બનાવવાનો. નર્કવાસી મનુષ્ય નર્ક માં જ રહેવાનાં માટે પ્લાન બનાવે છે. બાબા નો પ્લાન સ્વર્ગ બનાવવાનો ચાલી રહ્યો છે. તો તમને કેટલી તો ખુશી હોવી જોઈએ. ગાઓ પણ છો તુમ્હારી કૃપા સે સુખ ધનેરે. તે તો પુરુષાર્થ કરી લેવાનો છે ને. બાપ કહે છે જે જોઈએ તે લો. ભલે વિશ્વ નાં માલિક રાજા-રાણી બનો, ભલે પછી દાસ-દાસી બનો. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો. બાપ ફક્ત કહે છે એક તો પવિત્ર બનો અને દરેકને બાપ નો પરિચય આપતાં રહો. અલ્ફ ને યાદ કરો તો બે બાદશાહી તમારી. બાપ ને યાદ કરવામાં જ માયા બહુ વિઘ્ન નાખે છે. બુદ્ધિયોગ તોડી દે છે. બાપ કહે છે, જેટલું મને યાદ કરશો તો પાપ પણ ભસ્મ થશે અને ઊંચ પદ પણ પામશો એટલે ભારત નો પ્રાચીન યોગ પ્રસિદ્ધ છે. બાપને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) પણ કહે છે. ૨૧ જન્મ નાં માટે બાપ તમને દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે. ભારતવાસી સુખધામ માં હશે, બાકી બધાં શાંતિધામ માં હશે. નિરાકારી દુનિયા અને સાકારી દુનિયા નો પ્લાન બતાવવાથી ઝટ સમજી જશે બીજા ધર્મવાળા સ્વર્ગમાં આવી ન શકે. સ્વર્ગમાં તો છે જ દેવી-દેવતાઓ. આ ડ્રામા નું નોલેજ બાપ નાં સિવાય કોઈ સમજાવી ન શકે. બાળકો આવે જ છે બાપ થી વારસો લેવાં. સુખ ધનેરા તો છે જ સતયુગ માં. પછી રાવણ રાજ્ય થાય છે. તેમાં હોય છે દુઃખ ધનેરા. હવે તમે સમજો છો બાબા આપણને સાચી-સાચી કથા સંભળાવી અમરલોક માં જવાનાં લાયક બનાવે છે. હમણાં એવાં કર્મ કરો છો ત્યારે તો ૨૧ જન્મોનાં માટે ધનવાન બનો છો. કહે પણ છે, ધનવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ..... ત્યાં એક બાળક, એક બાળકી તમને જરૂર હશે. આયુશ્ચાન ભવ, તમારું આયુષ્ય પણ ૧૫૦ વર્ષ હશે. અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. આ બાપ જ સમજાવે છે. તમે અડધોકલ્પ મને પોકારતાં આવ્યાં છો. સંન્યાસી એવું કહેશે શું? તેઓ શું જાણે! બાપ કેટલાં પ્રેમ થી બેસી સમજાવે છે. બાળકો, આ એક જન્મ જો પાવન બનશો તો ૨૧ જન્મ પાવન દુનિયાનાં માલિક બનશો. પવિત્રતા માં તો સુખ છે ને. તમે પવિત્ર દેવી ધર્મ વાળા હતાં. હવે અપવિત્ર બની દુઃખ માં આવ્યાં છો. સ્વર્ગમાં નિર્વિકારી હતાં, હમણાં વિકારી બનવાથી નર્ક માં દુઃખી થયાં છો. બાપ તો પુરુષાર્થ કરાવશે ને. સ્વર્ગનાં મહારાજા-મહારાણી બનો. તમારા બાબા મમ્મા બને છે ને તો તમે પણ પુરુષાર્થ કરો, આમાં મુંઝાવાની કોઈ વાત જ નથી. બાપ તો કોઈ ને પગે પડવા પણ નથી દેતાં.

બાબા સમજાવે છે મેં તમને સોના હીરા નાં મહેલ આપ્યાં. સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં. પછી અડધોકલ્પ તમે ભક્તિમાર્ગ માં માથું ઘસાવતા આવ્યાં, પૈસા પણ દેતાં આવ્યાં. તે સોના હીરા નાં મહેલ બધાં ક્યાં ગયાં? તમે સ્વર્ગ થી ઉતરતાં-ઉતરતાં નર્ક માં આવીને પડ્યાં છો. હવે તમને ફરી સ્વર્ગમાં લઈ જાઉં છું. તમને કોઈ તકલીફ નથી આપતો. ફક્ત મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. ભલે એક પૈસો પણ ન આપો. ખાઓ, પીઓ, ભણો, રિક્કેશ થઈ ચાલ્યાં જાઓ. બાબા તો ફક્ત ભણાવે છે. ભણવાનાં પૈસા કાંઈ નથી લેતાં. કહે છે બાબા અમે આપશું જરૂર, નહીં તો ત્યાં મહેલ વગેરે કેવી રીતે મળશે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે ઈશ્વર અર્થ દાન ગરીબો ને આપતાં હતાં, ફળ પણ ઈશ્વર આપશે. ગરીબ થોડી આપશે. પરંતુ તે મળે છે એક જન્મ નાં માટે. હમણાં તો બાબા તમે ડાયરેક્ટ આવ્યાં છો. અમે આ થોડાં પૈસા આપીએ છીએ, તમે અમને ૨૧ જન્મ નાં માટે સ્વર્ગમાં આપજો. બાપ બધાંને સાહુકાર બનાવી દે છે. પૈસા આપો છો તો તમારા જ રહેવાનાં માટે મકાન વગેરે બનાવે છે. નહીં તો આ બધું કેવી રીતે બનશે. બાળકો જ આ મકાન વગેરે બનાવે છે ને. શિવબાબા કહે છે મારે તો આમાં રહેવાનું નથી. શિવબાબા તો નિરાકાર દાતા છે ને. તમે આપો છો તમને ૨૧ જન્મો નાં માટે ફળ આપે છે. હું તો તમારા સ્વર્ગમાં જ નહીં આવીશ. મારે નર્ક માં આવવું પડે છે, તમને નર્ક થી નીકાળવાનાં માટે. તમારા ગુરુ લોકો તો વધારે જ દુબન (દલ-દલ) માં ફસાવી દે છે. તે કોઈ સદ્ગતિ નથી આપતાં. હવે બાપ આવ્યાં છે પવિત્ર દુનિયામાં લઈ ચાલવા પછી એવાં બાપ ને યાદ કેમ નથી કરતાં. બાપ કહે છે - કાંઈ પણ પૈસા ન આપો ફક્ત મને યાદ કરો તો પાપ નાશ થશે અને મારી પાસે આવી જશો. આ મકાન વગેરે આપ બાળકોએ પોતાનાં માટે જ બનાવડાવ્યાં છે. અહીંયા ચોખા મુઠ્ઠી નું ગાયન છે ને. ગરીબ પોતાની હિંમત અનુસાર જેટલું આપે છે એટલું તેમનું પણ બને છે. જેટલું સાહુકાર નું પદ એટલું ગરીબ નું. બંનેનું એક થઈ જાય છે. ગરીબ ની પાસે છે જ ૧૦૦ રૂપિયા તેમાંથી એક રૂપિયો આપે, સાહુકારો ને ખૂબ છે તો તે ૧૦૦ આપે, બંને નું એક જ ફળ થશે, એટલે બાપને ગરીબ નિવાઝ કહેવાય છે. સૌથી ગરીબ છે ભારત. તેને જ હું આવીને સાહુકાર બનાવું છું. ગરીબ ને જ દાન અપાય છે ને. કેટલું સ્પષ્ટ કરી બાબા સમજાવે છે. બાળકો હવે મોત સામે છે, હવે જલ્દી-જલ્દી કરો. યાદ ની રફતાર (ગતિ) વધારો. મોસ્ટ સ્વીટ (સૌથી મીઠા) બાબા ને જેટલાં યાદ કરશો એટલો વારસો મળશે. તમે ખૂબ ધનવાન બનશો. બાપ તમને એવું નહીં કહેશે કે માથું ટેકવો. મેળા મલાખડા માં જાઓ. ના. ઘરમાં બેસી બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. બસ. બાપ છે બિંદુ. એમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. સુપ્રીમ સોલ (પરમ આત્મા), સૌથી ઊંચા માં ઊંચા છે. બાપ કહે છે હું પણ બિંદુ છું, તમે પણ બિંદુ છો. ફક્ત ભક્તિમાર્ગ નાં માટે મારું મોટું રૂપ બનાવીને રાખ્યું છે. નહીં તો બિંદુ ની પૂજા કેવી રીતે કરે. એમને કહે પણ છે શિવબાબા. કોણે કહ્યું? હવે તમે કહો છો કે શિવબાબા અમને વારસો આપી રહ્યાં છે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. ૮૪ નું ચક્ર ફરતું રહે છે. અનેકવાર તમે વારસો લીધો છે અને લેતાં જ રહેશો. કેટલું સારી રીતે બાપ બેસી સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મોત સામે છે એટલે હવે યાદ ની રફતાર ને વધારવાની છે. સતયુગી દુનિયામાં ઊંચ પદ પામવાનો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરી આશીર્વાદ લેવાનાં છે. પવિત્ર દુનિયામાં ચાલવાનાં માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :-

નવાં જીવનની સ્મૃતિ થી કર્મન્દ્રિયો પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા મરજીવા ભવ જે બાળકો પૂરા મરજીવા બની ગયાં તેમને કર્મન્દ્રિયો નું આકર્ષણ હોઈ ન શકે. મરજીવા બન્યાં અર્થાત્ બધી બાજુ થી મરી ચૂક્યાં, જૂની આયુ સમાપ્ત થઈ. જ્યારે નવો જન્મ થયો, તો નવો જન્મ, નવાં જીવનમાં કર્મન્દ્રિયો નાં વશ થઈ કેવી રીતે શકો. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનાં નવાં જીવનમાં કર્મન્દ્રિયો નાં વશ થવું શું વસ્તુ હોય છે - આ નોલેજ થી પણ પરે. શૂદ્રપણા નો જરા પણ શ્વાસ અર્થાત્ સંસ્કાર ક્યાંય અટકેલો ન હોય.

સ્લોગન :-

અમૃતવેલાએ દિલ માં પરમાત્મ સ્નેહ ને સમાવી લો તો બીજો કોઈ સ્નેહ આકર્ષિત ન કરી શકે.

સફળતા નું ચુંબક - ‘ મળવું અને મોલ્ડ થવું (વળવું)’

બધાંનો સ્નેહ, સ્નેહનાં સાગર માં સમાઈ ગયો. એમ જ સદા સ્નેહમાં સમાયેલાં બીજાઓ ને પણ સ્નેહ નો અનુભવ કરાવતાં ચાલો. બાપદાદા સર્વ બાળકોનાં વિચાર સમાન મળવાનું સંમેલન જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. ઉડતાં આવવા વાળા ને સદા ઉડતી કળા નું વરદાન સ્વતઃ પ્રાપ્ત થતું રહેશે. બાપદાદા બધાં આવેલાં બાળકો નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ ને જોઈ બધાં બાળકો પર સ્નેહ નાં ફૂલો ની વર્ષા કરી રહ્યાં છે. સંકલ્પ સમાન મિલન અને આગળ સંસ્કાર બાપ સમાન મિલન - આ મિલન જ બાપ નું મિલન છે. આ જ બાપ સમાન બનવું છે. સંકલ્પ, મિલન, સંસ્કાર મિલન - મળવું જ નિર્માણ બની નિમિત્ત બનવું છે. સમીપ આવી રહ્યાં છો, આવી જ જશો. સેવા ની સફળતા ની નિશાની જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. સ્નેહ મિલન માં આવ્યાં છો સદા સ્નેહી બની સ્નેહ ની લહેર વિશ્વમાં ફેલાવવાનાં માટે. પરંતુ દરેક વાતમાં ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ (પોતાનાં થી શરૂઆત કરવી). પહેલાં સ્વ છે પોતાનું સૌથી પ્રિય ઘર. તો પહેલાં સ્વ થી, પછી બ્રાહ્મણ પરિવાર થી, પછી વિશ્વ થી. દરેક સંકલ્પ માં સ્નેહ, નિસ્વાર્થ સાચ્યો સ્નેહ, દિલનો સ્નેહ, દરેક સંકલ્પ માં સહાનુભૂતિ, દરેક સંકલ્પ માં રહેમદિલ, દાતાપણાનો નેચરલ નેચર (કુદરતી સ્વભાવ) બની જાય - આ છે સ્નેહ મિલન, સંકલ્પ મિલન, વિચાર મિલન, સંસ્કાર મિલન. સર્વ નાં સહયોગ નાં કાર્ય નાં પહેલાં સદા સર્વ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ આત્માઓનો સહયોગ વિશ્વ નાં સહયોગી સહજ અને સ્વતઃ બનાવી જ લે છે એટલે સફળતા સમીપ આવી રહી છે. મળવું અને વળવું અર્થાત મોલ્ડ થવું - આ જ સફળતા નું ચુંબક છે. બહુજ સહજ આ ચુંબક નાં આગળ સર્વ આત્માઓ આકર્ષિત થઈ આવી કે આવી!

મીટિંગ નાં બાળકોને પણ બાપદાદા સ્નેહની મુબારક આપી રહ્યાં છે. સમીપ છે અને સદા સમીપ રહેશે. ન ફક્ત બાપનું પરંતુ પરસ્પર માં પણ સમીપતા નું વિઝન (દૃશ્ય) બાપદાદા એ બતાવ્યું. વિશ્વ ને વિઝન બતાવવાનાં પહેલાં બાપદાદાએ જોયું. આવવા વાળા આપ સર્વ બાળકોની એક્શન (કર્મ) ને જોઈ - શું કર્મ કરવાનું છે, થવાનું છે, તે સહજ જ સમજી જશે. તમારી એક્શન જ એક્શન-પ્લાન છે. અચ્છા!

પ્લાન બધાં સારા બનાવ્યાં છે. બીજા પણ જેવી રીતે આ કાર્ય આરંભ થતાં બાપદાદાનો વિશેષ ઈશારો વર્ગીકરણ ને તૈયાર કરવાનો હતો અને હમણાં પણ છે. તો એવું લક્ષ જરૂર રાખો કે આ મહાન કાર્ય માં કોઈ પણ વર્ગ રહી ન જાય. ભલે સમય પ્રમાણે વધારે ન કરી શકો પરંતુ પ્રયત્ન તથા લક્ષ્ય આ જરૂર રાખો કે સેમ્પલ જરૂર તૈયાર થાય. બાકી આગળ આ જ કાર્ય ને વધારે વધારતાં રહેશે. તો સમય પ્રમાણે કરતાં રહેજો. પરંતુ સમાપ્તિ ને સમીપ લાવવાનાં માટે સર્વ નો સહયોગ જોઈએ. પરંતુ આટલી આખી દુનિયાની આત્માઓને તો એક સમય પર સંપર્ક માં ન લાવી શકો એટલે તમે ફલક (ગર્વ) થી કહી શકો કે અમે સર્વ આત્માઓ ને સર્વ વર્ગ નાં આધાર થી સહયોગી બનાવી છે, તો આ લક્ષ સર્વ નાં કારણ ને પૂરું કરી દે છે. કોઈ પણ વર્ગ ની ફરિયાદ ન રહી જાય કે અમને તો ખબર જ નથી કે શું કરી રહ્યાં છો? બીજ નાખો. બાકી વૃદ્ધિ જેમ સમય મળે, જેમ કરી શકો તેમ કરો. એમાં ભારે નથી થવાનું કે કેવી રીતે કરીએ, કેટલું કરીએ? જેટલું થવાનું છે એટલું થઈ જ જશે. જેટલું કર્યું એટલાં જ સફળતા ની સમીપ આવ્યાં. સેમ્પલ તો તૈયાર કરી શકો છો ને?

બાકી જે ઈન્ડિયન ગવર્મેન્ટ (ભારત સરકાર) ને સમીપ લાવવાનો શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ લાવ્યાં છે, તે સમય સર્વ ની બુદ્ધિઓ ને સમીપ લાવી રહ્યો છે એટલે સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓ આ વિશેષ કાર્ય નાં અર્થ આરંભ થી અંત સુધી વિશેષ શુદ્ધ સંકલ્પ “સફળતા થવાની જ છે” - આ શુદ્ધ સંકલ્પ થી અને બાપ સમાન વાઈબ્રેશન (પ્રકંપન) બનાવવા મળાવાથી, વિજય નાં નિશ્ચય ની દૃઢતા થી આગળ વધતાં ચાલો. પરંતુ જ્યારે કોઈ મોટું કાર્ય કરાય છે તો પહેલાં, જેવી રીતે સ્થૂળ માં જોયું છે - કોઈ પણ બોજ ઉઠાવશે તો શું કરે છે? બધાં મળીને આંગળી આપે છે અને એક-બીજાને હિંમત-ઉલ્લાસ વધારવાનાં બોલ બોલે છે. જોયું છે ને! એમ જ નિમિત્ત કોઈ પણ બને છે પરંતુ સદા આ વિશેષ કાર્ય નાં માટે સર્વ નાં સ્નેહ, સર્વ નાં સહયોગ, સર્વની શક્તિનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં વાઈબ્રેશન કુંભકરણ ને નિંદર થી જગાડશે. આ અટૅશન (ધ્યાન) જરૂરી છે આ વિશેષ કાર્ય નાં ઉપર. વિશેષ સ્વ, સર્વ બ્રાહ્મણ

અને વિશ્વની આત્માઓનો સહયોગ લેવો જ સફળતા નું સાધન છે. આનાં વચ માં થોડું પણ જો અંતર પડે છે તો સફળતા નું અંતર લાવવામાં નિમિત્ત બની જાય છે એટલે બાપદાદા બધાં બાળકો નાં હિંમત નો અવાજ સાંભળી એ જ સમયે હર્ષિત થઈ રહ્યાં હતાં અને ખાસ સંગઠન નાં સ્નેહનાં કારણે સ્નેહ નું રિટર્ન (વળતર) આપવા માટે આવ્યાં છે. બહુજ સારા છો અને સારા માં સારા અનેકવાર બન્યાં છો અને બનેલાં છો! એટલે ડબલ વિદેશી બાળકો ને દૂર થી એવરરેડી બની ઉડવાનાં નિમિત્ત બાપદાદા વિશેષ બાળકોને હૃદય નો હાર બનાવી સમાવે છે. અચ્છા!

કુમારીઓ તો છે જ કનૈયા ની. બસ એક શબ્દ યાદ રાખજો - બધામાં એક, એકમત, એકરસ, એક બાપ. ભારત નાં બાળકોને પણ બાપદાદા દિલ થી મુબારક આપી રહ્યાં છે. જેવું લક્ષ રાખ્યું તેવાં લક્ષણ પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) માં લાવ્યાં. સમજ્યાં? કોને કહે, કોને ન કહે - બધાંને કહે છે! (દાદી ને) જે નિમિત્ત બને છે, એમને ખ્યાલ તો રહે જ છે. આ જ સહાનુભૂતિ ની નિશાની છે. અચ્છા!

મિટિંગ માં આવેલાં બધાં ભાઈ - બહેનો ને બાપદાદાએ સ્ટેજ પર બોલાવ્યાં

બધાએ બુદ્ધિ સારી ચલાવી છે. બાપદાદા દરેક બાળકનાં સેવા નાં સ્નેહ ને જાણે છે. સેવા માં આગળ વધવાથી ક્યાં સુધી ચારેય તરફની સફળતા છે, આને ફક્ત થોડું વિચારજો અને જોજો. બાકી સેવાની લગન સારી છે. દિવસ-રાત એક કરીને સેવા નાં માટે ભાગો છો. બાપદાદા તો મહેનત ને પણ મહોબ્બત નાં રૂપ માં જુએ છે. મહેનત નથી કરી, મોહબ્બત દેખાડી. સારું! સારા ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં સાથી મળ્યાં છે. વિશાળ કાર્ય છે અને વિશાળ દિલ છે, એટલે જ્યાં વિશાળતા છે ત્યાં સફળતા છે જ. બાપદાદા બધાં બાળકોની સેવા ની લગન ને જોઈ રોજ ખુશી નાં ગીત ગાય છે. અનેકવાર ગીત સંભળાવ્યું છે - “વાહ બાળકો વાહ!” અચ્છા! આવવામાં કેટલું રહસ્ય હતું, રહસ્ય ને સમજવા વાળા છો ને! રહસ્ય જાણે, બાપ જાણે. (દાદીએ બાપદાદા ને ભોગ સ્વીકાર કરાવવા ઈચ્છ્યું) આજે દૃષ્ટિ થી જ સ્વીકાર કરશે. અચ્છા!

બધાંની બુદ્ધિ બહુજ સારી ચાલી રહી છે અને એકબીજા નાં સમીપ આવી રહ્યાં છો ને! એટલે સફળતા અતિ સમીપ છે. સમીપતા સફળતા ને સમીપ લાવશે. થાકી તો નથી ગયાં? બહુજ કામ મળી ગયું છે? પરંતુ અડધું કામ તો બાપ કરે છે. બધાંનો ઉમંગ સારો છે. દૃઢતા પણ છે ને! સમીપતા કેટલી સમીપ છે? ચુંબક રાખી દો તો સમીપતા બધાંના ગળામાં માળા નાખી દેશે, એવો અનુભવ થાય છે? સારું! બધાં સારા માં સારા છે.

દાદીઓ નાં પ્રતિ ઉચ્ચારેલાં અવ્યક્ત મહાવાક્ય :- (૩૧ - ૩ - ૮૮)

બાપ બાળકોને આભાર આપે, બાળકો બાપ ને. એક-બીજા ને આભાર આપતાં-આપતાં આગળ વધ્યાં છો, આ જ વિધિ છે આગળ વધવાની. આ જ વિધિ થી તમારા લોકો નું સંગઠન સારું છે. એક-બીજા ને ‘હાં જુ’ કહ્યું, ‘શુક્રિયા’ કહ્યું અને આગળ વધ્યાં, આ જ વિધિ ને બધાં ફોલો (અનુસરણ) કરે તો ફરિશ્તા બની જશે. બાપદાદા નાની માળા ને જોઈને ખુશ થાય છે. હમણાં કંગન બન્યાં છે, ગળા ની માળા તૈયાર થઈ રહી છે. ગળા ની માળા તૈયાર કરવામાં લાગેલાં છો. હવે અટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ. વધારે સેવામાં ચાલ્યા જાઓ છો તો પોતાનાં ઉપર અટેન્શન ક્યાંક-ક્યાંક ઓછું થઈ જાય છે. ‘વિસ્તાર’ માં ‘સાર’ ક્યારેક મર્જ (વિસ્મૃત) થઈ જાય છે, ઈમર્જ (પ્રત્યક્ષ) રૂપ માં નથી રહેતો. તમે લોકો જ કહો છો કે હવે આ થવાનું છે. ક્યારેક એવો પણ દિવસ આવશે જે કહેશે - જે થવું જોઈએ, તે જ થઈ રહ્યું છે. પહેલાં દિપકો ની માળા તો અહીંયા જ તૈયાર થશે. બાપદાદા તમને લોકોને દરેક નો ઉમંગ-ઉત્સાહ વધારવાનાં એકઝમ્પલ (દૃષ્ટાંત) સમજે છે. તમારા લોકો ની યુનિટી (એકતા) જ યજ્ઞ નો કિલ્લો છે. ભલે ૧૦ હોય, ભલે ૧૨ હોય પરંતુ કિલ્લા ની દીવાલ છે. તો બાપદાદા કેટલાં ખુશ થશે! બાપદાદા તો છે જ, તો પણ નિમિત્ત તો તમે છો. એવું જ સંગઠન બીજું, ત્રીજું ગુપ બની જાય તો કમાલ થઈ જાય. હવે એવું ગુપ તૈયાર કરો. જેમ પહેલાં ગુપ નાં માટે બધાં કહે છે કે આમનો પરસ્પર સ્નેહ છે. સ્વભાવ ભિન્ન-ભિન્ન છે, તે તો રહેશે જ પરંતુ ‘રિગાર્ડ’ (માન) છે, ‘પ્રેમ’ છે, ‘હાં જુ’ છે, સમય પર સ્વયં પોતાને મોલ્ડ કરી લે છે, એટલે આ કિલ્લાની દીવાલ મજબૂત છે, એટલે જ આગળ વધી રહ્યાં છે. ફાઉન્ડેશન (પાયા) ને જોઈને ખુશી થાય છે ને. જેવી રીતે આ પહેલું પૂર દેખાય છે, એવું શક્તિશાળી ગુપ બની જાય તો સેવા પાછળ-પાછળ આવશે. ડ્રામા માં વિજય માળા ની નોંધ છે. તો જરૂર એક-બીજા નાં નજીક આવશે, ત્યારે તો માળા બનશે. એક

દાણો એક તરફ હોય, બીજો દાણો એક થી દૂર હોય તો માળા નહીં બનશે. દાણા મળતાં જશે, સમીપ આવતાં જશે ત્યારે માળા તૈયાર થશે. તો એકઝામ્પલ (દૃષ્ટાંત) સારા છો. અચ્છા!

હવે તો મળવાનો કોટા (સમય) પૂરો કરવાનો છે. સંભળાવ્યું ને - રથને પણ એક્સ્ટ્રા (વધારે) સકાશ થી ચલાવી રહ્યાં છે. નહીં તો સાધારણ વાત નથી. જોવું તો બધું પડે છે ને. તો પણ બધી શક્તિઓની એનર્જી (શક્તિ) જમા છે, એટલે રથ પણ એટલો સહયોગ આપી રહ્યો છે. શક્તિઓ જમા ન હોત તો આટલી સેવા મુશ્કેલ થઈ જાત. આ પણ ડ્રામા માં દરેક આત્માનો પાર્ટ છે. જે શ્રેષ્ઠ કર્મની પુંજી જમા થાય છે તો સમય પર તે કામમાં આવે છે. કેટલી આત્માઓની દુવાઓ પણ મળી જાય છે, તે પણ જમા થાય છે. કોઈ ને કોઈ વિશેષ પુણ્ય ની પુંજી જમા હોવાનાં કારણે વિશેષ પાર્ટ છે. નિર્વિઘ્ન રથ ચાલે - આ પણ ડ્રામા નો પાર્ટ છે. ૬ મહિના કાંઈ ઓછું નથી. અચ્છા! બધાંને રાજી કરશે.

અવ્યક્ત મુરલી થી વીણેલા થોડાં અણમોલ મહાવાક્ય (પ્રશ્ન - ઉત્તર)

પ્રશ્ન :- કયાં એક શબ્દ નાં અર્થ સ્વરૂપ માં સ્થિત થવાથી જ સર્વ કમજોરીઓ સમાપ્ત થઈ જશે ?

ઉત્તર :-ફક્ત પુરુષાર્થી શબ્દ નાં અર્થ સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ જાયો. પુરુષ અર્થાત્ આ રથ નો રથી, પ્રકૃતિ નો માલિક. આ જ એક શબ્દ નાં અર્થ સ્વરૂપ માં સ્થિત થવાથી સર્વ કમજોરીઓ સમાપ્ત થઈ જશે. પુરુષ પ્રકૃતિ નાં અધિકારી છે ન કે અધીન. રથી રથ ને ચલાવવા વાળા છે ન કે રથ નાં અધીન થવા વાળા.

પ્રશ્ન :- આદિકાળ નાં રાજ્ય અધિકારી બનવાનાં માટે કયાં સંસ્કાર હમણાં થી ધારણ કરો ?

ઉત્તર :- પોતાનાં આદિ અવિનાશી સંસ્કાર હમણાંથી ધારણ કરો. જો લાંબોકાળ યોધ્યાપણા નાં સંસ્કાર રહ્યાં અર્થાત્ યુદ્ધ કરતાં-કરતાં સમય વીતાવ્યો, આજે જીત કાલે હાર. હમણાં-હમણાં જીત, હમણાં-હમણાં હાર, સદા નાં વિજયીપણાનાં સંસ્કાર નથી બન્યાં તો ક્ષત્રિય કહેવાશે ન કે બ્રાહ્મણ. બ્રાહ્મણ તો દેવતા બને છે, ક્ષત્રિય, ક્ષત્રિય માં ચાલ્યાં જાય છે.

૩) પ્રશ્ન :- વિશ્વ પરિવર્તક બનવાનાં પહેલાં કયું પરિવર્તન કરવાની શક્તિ જોઈએ?

ઉત્તર :- વિશ્વ પરિવર્તક બનવાનાં પહેલાં પોતાનાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરવાની શક્તિ જોઈએ. દૃષ્ટિ અને વૃત્તિ નું પરિવર્તન જોઈએ. તમે દૃષ્ટા આ દૃષ્ટિ દ્વારા જોવા વાળા છો. દિવ્ય નેત્ર થી જુઓ ન કે ચામડી (શરીર) નાં નેત્રો થી. દિવ્ય નેત્ર થી જોશો તો સ્વતઃ દિવ્ય રુપ જ દેખાશે. ચામડી ની આંખો ચામડી ને જુએ, ચામડી નાં માટે વિચારે - આ કામ ફરિશ્તા તથા બ્રાહ્મણો નું નથી.

૪) પ્રશ્ન :- પરસ્પર બહેન-ભાઈ નાં સંબંધમાં હોવા છતાં પણ કયાં દિવ્ય નેત્ર થી જુઓ તો દૃષ્ટિ કે વૃત્તિ ક્યારેય ચંચળ ન થઈ શકે?

ઉત્તર :- દરેક નારી શરીરધારી આત્મા ને શક્તિ રુપ, જગત માતા નું રુપ, દેવી નું રુપ જુઓ - આ જ દિવ્ય નેત્ર થી જોજો. શક્તિ નાં આગળ કોઈ આસુરી વૃત્તિ થી આવે છે તો ભસ્મ થઈ જાય છે એટલે અમારી બહેન કે ટીચર નહીં પરંતુ શિવશક્તિ છે. માતાઓ બહેનો પણ સદા પોતાનાં શિવશક્તિ સ્વરૂપ માં સ્થિત રહે. મારો વિશેષ ભાઈ, વિશેષ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નહીં, તે મહાવીર છે અને તે શિવ શક્તિ છે.

૫) પ્રશ્ન :- મહાવીર ની વિશેષતા શું બતાવે છે?

ઉત્તર :- એમનાં દિલમાં સદા એક રામ રહે છે. મહાવીર રામ નાં છે તો શક્તિ પણ શિવ ની છે. કોઈ પણ શરીરધારી ને જોતાં મસ્તક ની તરફ આત્માને જુઓ. વાત આત્મા થી કરવાની છે ન કે શરીર થી. નજર જ

મસ્તક મણી પર જવી જોઈએ.

૬) પ્રશ્ન :- કયાં શબ્દ ને અલબેલા રુપ માં ઉપયોગ ન કરતાં ફક્ત એક સાવધાની રાખો, તે કઈ?

ઉત્તર :- પુરુષાર્થી શબ્દ ને અલબેલા રુપ માં ઉપયોગ ન કરતાં ફક્ત એ જ સાવધાની રાખો કે દરેક વાત માં દૃઢ સંકલ્પ વાળા બનવાનું છે. જે પણ કરવાનું છે તે શ્રેષ્ઠ કર્મ જ કરવાનું છે. શ્રેષ્ઠ જ બનવાનું છે. ઓમ્ શાંતિ.

વરદાન :- વિકારો નાં વંશ નાં અંશ ને પણ સમાપ્ત કરવા વાળા સર્વ સમર્પણ અથવા ટ્રસ્ટી ભવ જે આઈવેલ નાં માટે જૂના સંસ્કારો ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) કિનારે કરી રાખી લે છે. તો માયા કોઈ ને કોઈ રીતે થી પકડી લે છે. જૂનાં રજીસ્ટર ની નાની એવી ટુકડી થી પણ પકડાઈ જશો, માયા ખૂબ તેજ છે, એની કેચિંગ પાવર (પકડવાની શક્તિ) કોઈ ઓછી નથી એટલે વિકારોનાં વંશ નાં અંશ ને પણ સમાપ્ત કરો. જરા પણ કોઈ ખૂણામાં જૂનાં ખજાના ની નિશાની ન હોય - આને કહેવાય છે સર્વ સમર્પણ, ટ્રસ્ટી અથવા યજ્ઞ નાં સ્નેહી સહયોગી.

સ્લોગન :- કોઈ પણ વિશેષતાનાં કારણે એનાથી વિશેષ સ્નેહ થઈ જવો - આ પણ લગાવ છે.

“ મીઠા બાળકો - યોગ અગ્નિ થી પાપો ને ભસ્મ કરી સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન બનવાનું છે , કોઈ પણ પાપ કર્મ નથી કરવાના ”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં ઊંચ પદ કયાં આધાર પર મળે છે? અહીંયા નો કયો કાયદો બધાંને સંભળાવો?

ઉત્તર :- સતયુગ માં પવિત્રતા નાં આધાર પર ઊંચ પદ મળે છે. જે પવિત્રતા ની ઓછી ધારણા કરે છે તે સતયુગ માં પાછળ થી આવે છે અને પદ પણ ઓછું પામે છે. અહીંયા જ્યારે કોઈ આવે છે તો તેમને કાયદો સંભળાવો - દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. ૫ વિકારો નું દાન આપો તો તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બની જશો. આપ બાળકો પણ પોતાનાં દિલ થી પૂછો કે અમારામાં કોઈ વિકાર તો નથી?

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવે છે કે મનુષ્યો ને કેવી રીતે સમજાવો કે હવે સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ ભારત માં સ્વર્ગ હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. વિચાર કરવો જોઈએ, તે સમયે કેટલાં મનુષ્ય હતાં. સતયુગ આદિ માં વધારે કરીને ૯-૧૦ લાખ હશે. શરૂઆત માં ઝાડ નાનું જ હોય છે. આ સમયે જ્યારે કે કળયુગ નો અંત છે તો કેટલું મોટું ઝાડ થઈ ગયું છે, હવે આનો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. બાળકો સમજે છે આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. આ સમયે જ ગીતા નાં ભગવાને રાજયોગ શિખવાડ્યો અને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી. સંગમ પર જ અનેક ધર્મો નો વિનાશ, એક ધર્મની સ્થાપના થઈ હતી. બાળકો આ પણ જાણે છે કે આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. એવી નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા બાપ સંગમ પર આવે છે. હમણાં તે સ્થાપના થઈ રહી છે. જૂની દુનિયા વિનાશ થઈ જશે. સતયુગ માં એક જ ભારત ખંડ હતો બીજો કોઈ ખંડ નહોતો. હમણાં તો કેટલાં ખંડ છે. ભારત ખંડ પણ છે પરંતુ આમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. તે પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. હવે ફરી પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. બાકી બધાં ધર્મ વિનાશ થઈ જાય છે. આ તો યાદ રાખવાનું છે કે સતયુગ ત્રેતા માં કોઈ બીજું રાજ્ય નહોતું બીજા બધાં ધર્મ હમણાં આવ્યાં છે. કેટલું દુઃખ અશાંતિ મારામારી છે. મહાભારે મહાભારત લડાઈ પણ આ જ છે. એક તરફ યુરોપવાસી યાદવ પણ છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ એમણે મૂસળ ઇન્વેન્શન (શોધ) કર્યાં હતાં. કૌરવ-પાંડવ પણ હતાં. પાંડવોની તરફ સ્વયં પરમપિતા પરમાત્મા હતાં. બધાંને આ જ કહ્યું કે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં મને યાદ કરવાથી તમારા પાપ વધશે નહીં અને પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં વિકર્મ વિનાશ થશે. હમણાં પણ બાપ સમજાવે છે, તમે જ ભારતવાસી સતયુગ માં સતોપ્રધાન હતાં, તે આ સમયે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે તમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. હવે સતોપ્રધાન કેવી રીતે બને. સતોપ્રધાન ત્યારે બનશો જ્યારે મુજ પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરશો. આ યોગ અગ્નિ થી જ પાપ ભસ્મ થશે અને આત્મા સતોપ્રધાન બની જશે. અને પછી સ્વર્ગ માં ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો પામશે. બાકી આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. ભારત સતયુગ માં શ્રેષ્ઠાચારી હતું અને સૃષ્ટિ નાં આદિ માં ખૂબ થોડાં મનુષ્ય હતાં. ભારત સ્વર્ગ હતું, બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. હવે બીજા ધર્મ વધતાં-વધતાં ઝાડ કેટલું મોટું થઈ ગયું છે અને તમોપ્રધાન જડજડીભૂત થઈ ગયું છે. હવે આ તમોપ્રધાન ઝાડ નો વિનાશ અને નવાં દેવી-દેવતા ધર્મ નાં ઝાડ ની સ્થાપના જરૂર જોઈએ. સંગમ પર જ થશે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની હમણાં કલમ લાગી રહી છે. પતિત મનુષ્યો ને બાપ પાવન બનાવી રહ્યાં છે, તે પછી દેવતા બનશે. જે પહેલાં નંબર માં હતાં જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તે જ ફરી પહેલાં નંબર માં આવશે. સૌથી પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતાઓનો પાર્ટ હતો. તે જ પહેલાં અલગ થયાં છે. પછી તેમનો જ પાર્ટ હોવો જોઈએ ને. સતયુગ માં છે જ સર્વગુણ સંપન્ન....હમણાં છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા), રાત-દિવસ નો ફરક છે. હવે વિશશ વર્લ્ડ ને વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) કોણ બનાવે. પોકારે પણ છે હેં પાવન બનાવવા વાળા આવો. હમણાં એ આવ્યાં છે. બાપ કહે છે - હું તમને વાઈસલેસ બનાવી રહ્યો છું. આ વિશશ દુનિયાનાં વિનાશ નાં માટે લડાઈ લાગવાની છે. હવે તેઓ કહે છે એક મત કેવી રીતે થાય કારણ કે હમણાં અનેક મત છે ને. અનેક આટલાં મત-મતાંતર ની અંદર એક ધર્મ ની મત કોણ સ્થાપન કરે. બાપ સમજાવે છે હમણાં એક મત ની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાકી બધું વિનાશ થઈ જશે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જે પાવન હતાં, તે જ ફરી ૮૪ જન્મ ભોગવી હવે પતિત બન્યાં છે. પછી બાપ આવીને ભારતવાસીઓને ફરીથી સ્વર્ગ નો વારસો

આપી રહ્યાં છે અર્થાત્ અસુર થી દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો કે બાપ કહે છે મને
 યાદ કરો તો તમે પતિત થી પાવન બની જશો. હવે તમે જ્ઞાન ચિતા પર બેસો. ચિતા પર બેસવાથી તમે પાવન
 બની જાઓ છો. પછી દ્વાપર માં રાવણ રાજ્ય હોવાનાં કારણે કામ ચિતા પર બેસતાં-બેસતાં ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા
 બની ગઈ છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દેવી-દેવતા હતાં. થોડાં મનુષ્ય હતાં. હમણાં તો કેટલાં આસુરી બની
 પડ્યાં છે. બીજા ધર્મ પણ એડ થઈ (ઉમેરાઈ ને) ઝાડ મોટું થઈ ગયું છે. બાપ સમજાવે છે ઝાડ જડજડીભૂત થઈ
 ગયું છે. હવે ફરી મારે એક મત નું રાજ્ય સ્થાપન કરવાનું છે. ભારતવાસી કહે પણ છે એક ધર્મ માં એક મત
 હોય. આ ભારતવાસી ભૂલી ગયાં છે કે સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો. અહીંયા તો અનેક ધર્મ છે. હવે બાપ
 આવીને ફરીથી એક ધર્મ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. આપ બાળકો રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો. જરૂર ભગવાન જ
 રાજયોગ શિખવાડશે. આ કોઈને ખબર નથી. પ્રદર્શની નું ઉદ્દઘાટન જ્યારે કોઈ કરવા આવે છે તો તેમને પણ
 સમજાવવું જોઈએ - તમે કોનું ઉદ્દઘાટન કરો છો. બાપ આ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે. બાકી નર્કવાસી બધાં
 વિનાશ થઈ જશે. વિનાશ નાં પહેલાં જેમણે બાપ થી વારસો લેવો છે તો આવીને સમજે. આ બી.કે નાં જે આશ્રમ
 છે આ છે ક્વોરન્ટાઈન ક્લાસ, અહીંયા ૭ રોજ ક્લાસ કરવાનાં છે જેથી ૫ વિકાર નીકળી જાય. દેવતાઓમાં આ
 ૫ વિકાર હોતાં નથી. હવે અહીંયા ૫ વિકારો નું દાન દેવાનું છે, ત્યારે ગ્રહણ છૂટશે. દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. પછી
 તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બની જશો. ભારત સતયુગ માં ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતો, હમણાં તો કોઈ કળા નથી રહી. બધાં
 કંગાળ બની પડ્યાં છે. કોઈ ઓપનિંગ (ઉદ્દઘાટન) કરવા આવે છે, બોલો, અહીંયાનો કાયદો છે, બાપ કહે છે દો ૫
 વિકારોનું દાન તો છૂટે ગ્રહણ. તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ દેવતા બની જશો. પવિત્રતા અનુસાર ૫૬ પામશો. બાકી જો
 કાંઈ ને કાંઈ કળા ઓછી રહી ગઈ તો જન્મ પણ મોડે થી લેશે. વિકારો નું દાન દેવું તો સારું છે ને. ચંદ્રમા ને ગ્રહણ
 લાગે છે તો પહેલાં બ્રાહ્મણ લોકો દાન લેતાં હતાં. હવે તો બ્રાહ્મણ મોટાં વ્યક્તિઓ થઈ ગયાં છે. ગરીબ લોકો તો
 બિચારા ભીખ માંગતા રહે છે, જૂનાં કપડા વગેરે પણ લેતાં રહે છે. હકીકત માં બ્રાહ્મણ જૂનાં કપડા નથી લેતાં,
 તેમને નવાં અપાય છે. તો હવે તમે સમજાવો છો ભારત ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતો. હવે આયરન એજેડ (કળયુગ)
 થઈ ગયો છે. ૫ વિકારો નું ગ્રહણ લાગેલું છે. હમણાં તમે જે ૫ વિકારોનું દાન દઈ આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહેશો
 તો નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. સ્વર્ગ માં ખૂબ થોડાં હતાં. પાછળ વૃદ્ધિ ને પામ્યાં છે. હવે તો વિનાશ પણ
 સામે છે. બાપ કહે છે - ૫ વિકારો નું દાન દો તો ગ્રહણ છૂટી જાય. હવે તમને શ્રેષ્ઠાચારી બની સ્વર્ગ નું સૂર્યવંશી
 રાજ્ય લેવાનું છે, તો ભ્રષ્ટાચાર ને છોડવો પડશે. ૫ વિકારો નું દાન દો. પોતાનાં દિલ થી પૂછો અમે સર્વગુણ
 સમ્પન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બન્યાં છીએ? નારદ નું દૃષ્ટાંત છે ને. એક પણ વિકાર હશે તો લક્ષ્મીને વરી કેવી રીતે
 શકશો. કોશિશ કરતાં રહો, ખાદ ને આગ લગાવતાં રહો. સોનું જ્યારે ઓગાળે છે, ઓગળતા-ઓગળતા જો આગ
 ઠંડી થઈ જાય છે તો ખાદ નીકળતી નથી, એટલે પૂરી આગ માં ઓગાળે છે. પછી જ્યારે જુએ છે કચરો અલગ
 થઈ ગયો છે ત્યારે કાર્બ માં નાખે છે. હવે બાપ સ્વયં કહે છે કોઈપણ વિકાર માં ન જાઓ. તીવ્ર વેગ થી પુરુષાર્થ
 કરો. પહેલાં તો પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા કરો. બાબા તમે પાવન બનાવવા આવ્યાં છો, અમે ક્યારેય વિકારમાં નહીં
 જઈશું. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. બાપ આપણને આત્માઓને સમજાવે છે. એ સુપ્રીમ આત્મા છે. તમે જાણો
 છો આપણે પતિત છીએ. આત્મામાં જ સંસ્કાર રહે છે. હું તમારો બાપ આપ આત્માઓની સાથે વાત કરું છું. એવું
 કોઈ ન કહી શકે - હું તમારો બાપ પરમાત્મા છું. હું આવ્યો છું પાવન બનાવવાં. તમે પહેલાં-પહેલાં સતોપ્રધાન
 હતાં પછી સતો, રજો, તમો માં આવ્યાં. તમોપ્રધાન બન્યાં છો. આ સમયે ૫ તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે એટલે દુઃખ
 આપે છે. દરેક વસ્તુ દુઃખ આપે છે. આ જ તત્વ જ્યારે સતોપ્રધાન હોય છે - ત્યારે સુખ આપે છે. તેનું નામ જ છે -
 સુખધામ. આ છે દુઃખધામ. સુખધામ છે બેહદ નાં બાપ નો વારસો. દુઃખધામ છે રાવણ નો વારસો, હવે જેટલાં
 શ્રીમત પર ચાલશો, એટલાં ઊંચ બનશો. પછી પ્રસિદ્ધ થઈ જશો કે કલ્પ-કલ્પ આ આવો જ પુરુષાર્થ કરવા વાળા
 છે. આ કલ્પ-કલ્પ ની બાજી છે. જે વધારે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે તે પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય લઈ રહ્યાં છે. ઠીક
 પુરુષાર્થ નહીં કર્યો હશે તો થર્ડ ગ્રેડ (ત્રીજા વિભાગ) માં ચાલ્યાં જશે. પ્રજા માં પણ ખબર નહીં શું જઈને બનશે.
 લોકિક બાપ પણ કહે છે તમે મારું નામ બદનામ કરો છો, નીકળો ઘર થી બહાર. બેહદ નાં બાપ પણ કહે છે
 તમને માયા ની થપ્પડ (ચમાટ) એવી લાગશે જે સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી માં આવશો જ નહીં. પોતે પોતાને ચમાટ
 મારી દેશે. બાપ તો કહે છે વારિસ બનો. રાજતિલક લેવા ઈચ્છો છો તો મને યાદ કરો અને બીજાઓને પણ યાદ
 અપાવો તો તમે રાજા બનશો. નંબરવાર તો હોય છે ને. કોઈ બેરિસ્ટર એક-એક કેસ નાં લાખ રૂપિયા કમાય છે
 અને કોઈ-કોઈ તો જુઓ પહેરવાનાં માટે કોટ પણ નથી હોતો. પુરુષાર્થ પર આધાર છે ને. તમે પણ પુરુષાર્થ
 કરશો તો ઊંચ ૫૬ પામશો. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. ભલે માલિક બનો, ભલે પ્રજા બનો. પ્રજામાં પણ
 નોકર-ચાકર બનશો. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની ચલન થી ટીચર સમજી જાય છે. વન્ડર (આશ્ચર્ય) આ છે જે પહેલા

વાળા થી પાછળ વાળા આગળ ચાલ્યાં જાય છે કારણ કે હમણાં દિવસે-પ્રતિદિવસે રિફાઈન પોઈન્ટ્સ મળતી રહે છે. કલમ લગાવતાં જાય છે. પહેલા વાળા તો કોઈ ભાગન્ટી થઈ ગયાં. નવાં એડ થતાં (ઉમેરાતાં) જાય છે. નવી-નવી પોઈન્ટ્સ મળતી જાય છે. ખૂબ યુક્તિ થી સમજાવાય છે. બાબા કહે છે ખૂબ ગુહ્ય-ગુહ્ય રમણીક વાતો સંભળાવે છે, જેનાથી તમે ઝટ નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈ જાઓ. જ્યાં સુધી મારો પાર્ટ છે, તમને ભણાવતો રહીશ. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો ત્યારે ભણતર પૂરું થશે. બાળકો પણ સમજી જશે. અંત માં પરીક્ષા નું રિઝલ્ટ (પરિણામ) ખબર પડે છે ને. આ ભણતરમાં નંબરવન સબ્જેક્ટ (વિષય) છે - પવિત્રતા નો. જ્યાં સુધી બાબાની યાદ નથી રહેતી, બાપ ની સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં, ત્યાં સુધી આરામ ન આવવો જોઈએ. તમારી લડાઈ છે જ માયાની સાથે. રાવણ ને ભલે બાળે છે પરંતુ જાણતાં નથી કે આ છે કોણ. દશેરા ઘણાં મનાવે છે. હવે તમને વન્ડર લાગે છે - રામ ભગવાન ની ભગવતી સીતા ચોરાઈ ગઈ. પછી વાનરો નું લશ્કર લીધું. એવું ક્યારેય થઈ શકે છે શું? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. તો જ્યારે પ્રદર્શની માં આવે છે પહેલાં-પહેલાં બતાવવું જોઈએ - ભારત માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું ત્યારે કેટલાં મનુષ્ય હશે. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. હમણાં કળયુગ છે, તે જ મહાભારે મહાભારત લડાઈ પણ છે, બાપ આવીને રાજયોગ શિખવાડે છે. વિનાશ પણ થશે. અહીંયા એક ધર્મ એક મત અથવા પીસ (શાંતિ) કેવી રીતે થઈ શકે છે. જેટલું માથું મારે છે એક મત થવાનાં માટે એટલાં જ લડે છે. બાપ કહે છે - હવે હું આ બધાંને પરસ્પર માં લડાવી માખણ તમને આપી દઉં છું. બાપ સમજાવે છે જે કરશે તે પામશે. કોઈ-કોઈ બાળકો બાપ થી પણ ઊંચ બની શકે છે. તમે મારા થી પણ સાહુકાર વિશ્વનાં માલિક બનશો. હું નહીં બનું. હું આપ બાળકોની નિષ્કામ સેવા કરું છું. હું દાતા છું. એવું કોઈ ન સમજે અમે શિવબાબા ને ૫ રૂપિયા આપીએ છીએ. પરંતુ શિવબાબા થી ૫ પદમ સ્વર્ગ માં લઈએ છીએ. તો શું આ આપવાનું થયું. જો સમજે છે કે અમે આપીએ છીએ, આ તો શિવબાબા નું ખૂબ ઇન્સલટ (અપમાન) કરે છે. બાપ તમને કેટલાં ઊંચ બનાવે છે. તમે ૫ રૂપિયા શિવબાબા નાં ખજાના માં આપો છો. બાબા તમને ૫ કરોડ આપે છે. કોડી થી હીરા જેવાં બનાવી દે છે. એવો ક્યારેય સંશય નથી લાવવાનો કે અમે શિવબાબા ને આપ્યું. આ કેટલાં ભોળાનાથ છે. આ ક્યારેય ખ્યાલ ન આવવો જોઈએ - અમે બાબાને આપીએ છીએ. નહીં, શિવબાબા થી આપણે ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો લઈએ છીએ. શુદ્ધ વિચાર થી નથી આપ્યું તો સ્વીકાર કેવી રીતે થશે. બધી વાતોની સમજ બુદ્ધિમાં રાખવી જોઈએ. ઈશ્વર અર્થ દાન કરે છે, એ કઈ ભૂખ્યાં છે શું? ના, સમજે છે અમને બીજા જન્મ માં મળશે. હવે તમને બાપ, કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ ની ગતિ બેસી સમજાવે છે. અહીંયા જે કર્મ કરશે તે વિકર્મ જ થશે કારણ કે રાવણ રાજ્ય છે. સતયુગ માં કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. હું તમને હવે આ દુનિયા માં ટ્રાન્સફર (પરિવર્તન) કરું છું, જ્યાં તમારાથી વિકર્મ થશે જ નહીં. બહુજ બાળકો થઈ જશે પછી તમારા પૈસા પણ શું કરશે. હું કાચ્યો શ્રોફ નથી, જે લે અને કામ માં ન આવે, પછી ભરીને આપવું પડે. હું પાક્કો શરાફ છું. કહી દેશે જરૂરત નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. તીવ્ર વેગ થી પુરુષાર્થ કરી વિકારોની ખાદ ને યોગ ની અગ્નિ માં ઓગાળી દેવાની છે. પવિત્રતા ની પૂરી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે.
 2. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિને બુદ્ધિ માં રાખીને પોતાનું બધું નવી દુનિયાનાં માટે ટ્રાન્સફર કરી દેવાનું છે.
- વરદાન :- પોતાનાં બુદ્ધિ રૂપી નેત્ર ને ક્લિયર (સ્પષ્ટ) અને કેયરફુલ (સંભાળ પૂર્વક) રાખવાવાળા માસ્ટર નોલેજકુલ (જ્ઞાનસાગર), પાવરફુલ (શક્તિ શાળી) ભવ જેવી રીતે જ્યોતિષ પોતાનાં જ્યોતિષી નાં નોલેજ થી, ગ્રહોનાં નોલેજ થી આવવાવાળી આપદાઓ ને જાણી લે છે, એવી રીતે આપ બાળકો ઈન એડવાન્સ (પહેલાં જ) માયા દ્વારા આવવા વાળા પેપર ને પારખીને પાસ વિથ ઓનર બનવાનાં માટે પોતાનાં બુદ્ધિ રૂપી નેત્ર ને ક્લિયર બનાવો અને કેયરફુલ રહો. દિવસે-પ્રતિદિવસે યાદની અથવા સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિને વધારો તો પહેલે થી જ ખબર પડશે કે આજે કાંઈક થવાનું છે. માસ્ટર નોલેજકુલ, પાવરફુલ બનો તો ક્યારેય હાર ન થઈ શકે.

સ્લોગન :- પવિત્રતા જ નવીનતા છે અને આ જ જ્ઞાન નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે.

“ મીઠા બાળકો - મહાવીર બનો , માયા નાં તોફાનો થી લડવાનાં બદલે અચળ - અડોલ બનો ”

પ્રશ્ન :- બ્રહ્મા બાબા નાં સામે અનેક હંગામા થવાં છતાં પણ ક્યારેય રંજ (દુઃખી) નહીં થયાં - શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે બાબાને નશો હતો કે મારે બાપ થી વારસો લેવો છે. આ તો બધું કલ્પ પહેલાં માફક થઈ રહ્યું છે નથિંગ ન્યુ (નવું કંઈ નથી). ગાળો તો સૌથી વધારે બાપને મળી. પછી કૃષ્ણ ને પણ ગાળો આપે છે. જો મારે પણ ગાળો ખાવી પડે તો શું મોટી વાત. દુનિયા આપણી વાતો ને જાણતી જ નથી તો જરૂર ગાળો આપશે એટલે કોઈ પણ વાત માં રંજ નહીં થયાં. એવી રીતે જ ફોલો ફાધર. (પિતા નું અનુસરણ કરો).

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા....

ઓમ શાંતિ ! આ ભક્તિમાર્ગ વાળાઓનું ગીત છે. જ્ઞાનમાર્ગ માં ગીત વગેરે નથી ગવાતું, ન બનાવાય છે, ન જરૂર છે કારણ કે ગવાયેલું છે - બાપ થી સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ નો વારસો મળે છે. એમાં ગીત વગેરેની કોઈ વાત જ નથી. તમે જાણો છો આપણને બેહદનાં બાપ થી બેહદ નો વારસો મળે છે. જે ભક્તિમાર્ગ નાં રીત-રિવાજ છે, તે આમાં નથી આવી શકતાં. બાળકો કવિતા વગેરે બનાવે છે તે પણ બીજાને સંભળાવવા માટે. તે પણ જ્યાં સુધી તમે નહીં સમજાવો ત્યાં સુધી કોઈ સમજી ન શકે. હમણાં આપ બાળકોને બાપ મળ્યાં છે તો ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. બાપે ૮૪ જન્મો નાં ચક્ર નું જ્ઞાન પણ સંભળાવ્યું છે. ખુશી થવી જોઈએ કે હમણાં આપણે સ્વદર્શન ચક્રધારી બન્યાં છીએ. બાપ થી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. નિશ્ચયબુદ્ધિ જ વિજયંતી. જેને નિશ્ચય થાય તે સતયુગ માં જશે જ. તો બાળકો ને સદૈવ ખુશી રહેવી જોઈએ, ફોલો ફાધર. બાળકો જાણે છે નિરાકાર બાબા જ્યાર થી આ તન માં પ્રવેશ થયાં છે, તો એમની પાસે પણ બહુજ હંગામા થયાં. ભાઈઓ નાં ઝગડા, શહેર નાં ઝગડા, આખાં સિંધ નાં ઝગડા ચાલ્યાં. બાળકો મોટાં થઈ કહેશે, જલ્દી લગન કરો. લગન વગર કામ કેવી રીતે ચાલશે. ગીતા વાંચવાનું મિસ (છોડતાં) નહોતાં કરતાં, જ્યારે ખબર પડી ગઈ કે ગીતા નાં ભગવાન શિવ છે તો તે ગીતા વાંચવાનું છૂટી ગયું. પછી નશો ચઢી ગયો કે હું તો વિશ્વ નો માલિક બનું છું. આ તો શિવ ભગવાનુવાય છે તો એ ગીતાને છોડી દીધી અને પછી પવિત્રતા પર બહુજ હંગામો થયો. ભાઈ, કાકા, મામા વગેરે કેટલાં હતાં. એમાં બહાદુરી જોઈએ ને. તમે છો જ મહાવીર મહાવીરની. સિવાય એક નાં બીજા કોઈની પરવા નથી. પુરુષ છે રચતા. રચતા પોતે પાવન બને છે તો રચના ને પણ પાવન બનાવે છે. પવિત્ર હંસ અને અપવિત્ર બગલા, સાથે કેવી રીતે રહી શકે છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) તો ઝટ હુકમ કરશે અમારી મત પર ચાલવું હોય તો ચાલો, નહીં તો નીકળી જાઓ. તમને ખબર છે લૌકિક બાળકી લગન કરેલી હતી. એમને મળ્યું જ્ઞાન, તો બોલ્યાં વાહ! બાપ કહે છે પવિત્ર બનો તો આપણે કેમ નહીં બનશું. જવાબ આપી દીધો પતિ ને કે હું વિષ નહીં આપીશ. બસ આ વાત પર જ અનેકોનાં ઝગડા ચાલ્યાં. મોટાં-મોટાં ઘરો થી બાળકીઓ નીકળી આવી, કોઈ પણ પરવા નહીં કરી. જેની તકદીર માં નથી તો સમજી પણ ન શકે. પવિત્ર રહેવું છે તો રહો, નહીં તો જઈને પોતાનો પ્રબંધ કરો. આટલી હિંમત પણ તો જોઈએ ને. બાપની સામે કેટલાં હંગામા થયાં. બાબા ને ક્યારેય રંજ (દુઃખ) થયો જોયું! અમેરિકા સુધી સમાચાર માં નીકળી ગયું. નથિંગ ન્યુ . આ તો કલ્પ પહેલાં માફક થાય છે, એમાં ડર ની વાત શું છે. આપણે તો પોતાનાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે. પોતાની રચનાને બચાવવાની છે. બાપ જાણે છે બધી રચના આ સમયે પતિત છે. મારે જ બધાંને પાવન બનાવવાનાં છે. બાપ ને જ બધાં કહે છે હેં પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિ દાતા) આવો. તો એમને જ તરસ આવે છે. રહેમદિલ છે ને. તો બાપ સમજાવે છે કે બાળકો કોઈ પણ વાત માં ડરો નહીં. ડરવાથી એટલું ઊંચ પદ પામી નહીં શકશો. અત્યાચાર, માતાઓ પર જ થાય છે. આ પણ નિશાની છે. દ્રૌપદી ને નંગન કરે છે. બાપ ૨૧ જન્મો નાં માટે નંગન થવાથી બચાવે છે. દુનિયા આ વાતો ને નથી જાણતી. સદ્ગતિ દાતા તો હું છું ને. જ્યાં સુધી મનુષ્ય દુર્ગતિ ને ન પામે ત્યાં સુધી હું કેવી રીતે આવીને સદ્ગતિ આપું. પતિત તમોપ્રધાન સૃષ્ટિ પણ બનવાની છે. દરેક વસ્તુ નવી થી જૂની જરૂર થાય છે. જૂનાં ઘર ને છોડવું જ પડે છે. નવી દુનિયા ગોલ્ડન એજ (સતયુગ), જૂની દુનિયા આયરન એજ (કળયુગ). સદૈવ નવી તો રહી ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો આ સૃષ્ટિ નું ચક્ર છે. દેવી દેવતાઓનું રાજ્ય

ફરીથી સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. બાપ કહે છે ફરીથી તમને ગીતા જ્ઞાન સંભળાવું છું. અહીંયા રાવણ રાજ્ય માં દુઃખ છે. રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી અને સમજતાં પણ નથી. બાપ કહે છે હું સ્વર્ગ અથવા રામરાજ્ય ની સ્થાપના કરવા આવ્યો છું. આપ બાળકોએ અનેકવાર રાજ્ય લીધું અને પછી ગુમાવ્યું છે. આ બધાંની બુદ્ધિ માં છે. ૨૧ જન્મ સતયુગ માં રહે છે, આને કહેવાય છે ૨૧ પેઢી અર્થાત્ જ્યારે વૃદ્ધ થાય છે ત્યારે શરીર છોડે છે. અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. હમણાં તમે જેમકે ત્રિકાળદર્શી બની ગયાં છો. હમણાં તમે જાણો છો આપણે જન્મ-જન્માંતર ભક્તિ કરીએ છીએ. રાવણ રાજ્ય માં પણ ભપકો જુઓ કેટલો છે. આ છે અંતનો ભપકો. રામરાજ્ય સતયુગ માં હશે-ત્યાં આ વિમાન વગેરે બધું હતું પછી આ બધું ગુમ થઈ ગયું. પછી આ સમયે આ બધું નીકળે છે. હમણાં આ બધું શિખી રહ્યાં છે. જે શિખવા વાળા છે તે સંસ્કાર લઈ જશે. પછી આવીને ત્યાં વિમાન બનાવશે. આ તમને ભવિષ્યમાં સુખ આપવા વાળા છે. આ વિમાન વગેરે ભારત વાસી પણ બનાવી શકે છે. કોઈ નવી વાત નથી. અક્કલમંદ (બુદ્ધીશાળી) તો છે ને. આ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) તમને પછી કામ આવશે. હમણાં આ સાયન્સ દુઃખ નાં માટે છે પછી ત્યાં સુખ નાં માટે હશે. ત્યાં તો દરેક વસ્તુ નવી હશે. હમણાં તો નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાપ જ નવી દુનિયા ની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. તો બાળકોએ મહાવીર બનવાનું છે. દુનિયામાં આ કોઈ થોડી જ જાણે છે કે ભગવાન આવેલાં છે.

બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. એમાં ડરવાની વાત નથી, કરી ને ગાળો આપશે. ગાળો આમને પણ બહુજ આપી છે. કૃષ્ણએ ગાળો ખાધી, એવું દેખાડે છે. હમણાં કૃષ્ણ તો ગાળો ખાઈ ન શકે. ગાળો તો કળયુગ માં ખાએ છે. તમારું રૂપ જે હમણાં છે ફરી કલ્પ પછી આ સમયે હશે. વચમાં હોઈ ન શકે. જન્મ પછી જન્મ ફીચર્સ (વિશેષતા) બદલાતાં જાય છે. એક આત્માને ૮૪ જન્મો નાં માટે એક જેવાં ફીચર્સ મળી ન શકે. સતો રજો તમો માં આવતાં જાય છે, ફીચર્સ બદલાતાં જાય છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. ૮૪ જન્મો માં જે ફીચર્સ વાળા જન્મ લીધાં છે, તે જ લેશે. હમણાં તમે જાણો છો આમનાં ફીચર્સ બદલાઈ બીજા જન્મ માં લક્ષ્મી-નારાયણ થઈ જશે. તમારી બુદ્ધિનું તાળું હમણાં ખુલ્યું છે. હવે આ છે નવી વાત. બાબા પણ નવાં, વાતો પણ નવી. આ વાતો કોઈની સમજમાં જલ્દી નહીં આવશે. જ્યારે તકદીર માં હોય ત્યારે કાંઈક સમજે. મહાવીર કોઈ તોફાન થી ડરશે નહીં. તે અવસ્થા પાછળ માં થવાની છે એટલે ગવાયેલું છે અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપીઓથી પૂછો. બાપ આવ્યાં જ છે આપ બાળકોને સ્વર્ગ નાં લાયક બનાવવાં. કલ્પ પહેલાં માફક નર્ક નો વિનાશ તો થવાનો જ છે. સતયુગ માં તો એક જ ધર્મ હશે. ઈચ્છે પણ છે વનનેસ (એકધર્મ) હોય. એક ધર્મ હોવો જોઈએ. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે રામરાજ્ય, રાવણરાજ્ય અલગ-અલગ છે. અહીંયા વિકાર વગર જન્મ થઈ ન શકે. મૂત પલીતી છે ને. હમણાં બાપ માં નિશ્ચય છે તો શ્રીમત પર પૂરી રીતે ચાલવું પડે ને. દરેકની નબજ (નસ) પણ જોવાય છે. એ અનુસાર સલાહ પણ અપાય છે. બાબાએ પણ બાળકોને કહ્યું કે જો લગન કરવાં છે તો જઈને કરો. ઘણાં મિત્ર-સંબંધી વગેરે બેઠાં છે, એમને લગન કરાવી દેશે. તો દરેકની નસ જોવાય છે. પૂછે છે બાબા; આ હાલત માં છીએ, અમે પવિત્ર રહેવા ઈચ્છીએ છે, અમારા સંબંધી અમને ઘરે થી નીકાળવા ઈચ્છે છે. હવે શું કરવાનું છે? આ પૂછો છો; પવિત્ર રહેવાનું છે. જો નથી રહી શકતાં તો જઈને લગન કરો. સારું સમજો કોઈની સગાઈ થઈ છે. રાજી કરવા છે, વાંધો થોડી છે. હથિયાલો જ્યારે બાંધે છે તો પણ કહે છે - આ તમારા પતિ ગુરુ છે. સારું એ સમયે તમે એમનાથી લખાવતાં જાઓ. માનો છો હું તમારો ગુરુ ઈશ્વર છું, લખો. સારું હમણાં હું તમને હુકમ (આજ્ઞા) આપું છું, પવિત્ર રહેવાનું છે. હિંમત જોઈએ ને. મંઝિલ બહુજ ભારે છે. બંને સાથે કેવી રીતે રહે છે, આ બધાંને દેખાડવાનું છે. પ્રાપ્તિ બહુ જબરજસ્ત છે. આગ ત્યારે લાગે છે જ્યારે પ્રાપ્તિ ની ખબર નથી. બાપ કહે છે - આટલી મોટી પ્રાપ્તિ થાય છે તો એક જન્મ પવિત્ર રહો, તો શું મોટી વાત છે. હું તમારો પતિ ઈશ્વર છું. મારી આજ્ઞા પર પવિત્ર રહેવું પડશે. બાપ યુક્તિઓ બતાવી દે છે. ભારતમાં આ કાયદો છે, સ્ત્રી ને કહે છે તમારો પતિ ઈશ્વર છે, એમની આજ્ઞા પર ચાલવાનું છે. પતિ નાં પગ દબાવવાનાં છે કારણ કે સમજે છે લક્ષ્મીએ નારાયણ નાં પગ દબાવ્યા હતાં. આ આદત ક્યાંથી નીકળી? આ ખોટાં ચિત્રો થી. સતયુગ માં તો એવી વાતો હોતી નથી. નારાયણ ક્યારેય થાકે છે શું જે લક્ષ્મી બેસી પગ દબાવશે? થાકવાની વાત હોઈ ન શકે. આ તો દુઃખની વાત થઈ જાય છે. ત્યાં દુઃખ ક્યાંથી આવ્યું. તો કેટલી ખોટી વાતો લખી દીધી છે. બાબા ને નાનપણ થી જ વૈરાગ્ય રહેતું હતું, એટલે ભક્તિ કરતાં હતાં.

બાબા બાળકોને યુક્તિ ખૂબ સારી બતાવે છે. કોઈ બાળકો ને સંબંધી હેરાન કરે છે, સારું લગન કરી લો. સ્ત્રી તમારી થઈ ગઈ. પછી કોઈ કાંઈ કરી ન શકે. પરસ્પર મળી પવિત્ર રહો, કમ્પેનિયન (સાથી) થઈ ગયાં. વિદેશ

માં વૃદ્ધ થાય છે તો સંભાળ માટે કમ્પેનિયન રાખી દે છે. સિવિલ મેરેજ કરે છે. વિકાર માં નહીં જશે. હવે તમે જાણો છો આપણે એક બાપ નાં બાળકો છીએ, પરસ્પર ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. દાદા થી વારસો લઈએ છીએ. બાપ ને બોલાવે પણ પતિત દુનિયામાં છે. હેં પતિત-પાવન, બધી સીતાઓનાં રામ. મનુષ્ય રામ-રામ જપે છે તો સીતા ને થોડી યાદ કરે છે. એમનાથી મોટી તો લક્ષ્મી છે. પરંતુ યાદ તો એક બાપ ને કરે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને તો પણ જાણે છે, શિવ ને તો કોઈ જાણતું નથી. આત્મા બિંદુ છે તો આત્માઓનાં બાપ પણ બિંદુ હશે ને. આત્મા માં બધું જ્ઞાન છે. એમને કહેવાય છે જ્ઞાન નાં સાગર. તમે આત્મા પણ જ્ઞાન સાગર બનો છો. જ્ઞાન સાગર બેસી આપ આત્માઓ ને સમજાવે છે. આત્મા ચૈતન્ય છે. તમારી આત્મા જ્ઞાન નો સાગર બની રહી છે. આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન તમને છે. મીઠા બાળકોએ હિંમત રાખવી જોઈએ. આપણે બાબા ની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. બેહદ નાં બાપ બેહદ નાં બાળકોને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે તો બાપ કહે છે તમે પણ પોતાની રચના ને હાથમાં રાખો. જો બાળક તમારી આજ્ઞા નથી માનતાં તો બાળક, બાળક નથી. તે તો કપૂત થયો. આજ્ઞાકારી, ફરમાનબરદાર બાળક હોય તો વારસા નો હકદાર બની શકે. બેહદનાં બાપ પણ કહે છે મારી શ્રીમત પર ચાલશો તો તમે એવાં શ્રેષ્ઠ બનશો. નહીં તો પ્રજામાં ચાલ્યાં જશો. બાપ તમને નર થી નારાયણ બનાવવા આવ્યાં છે. આ છે સાચી સત્ય નારાયણ ની કથા. તમે રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવા આવ્યાં છો. હમણાં મમ્મા બાબા રાજા રાણી બને છે તો તમે પણ હિંમત કરો. બાપ તો જરૂર આપ સમાન બનાવશે. પ્રજા બનવામાં જ રાજી ન થવું જોઈએ. પુરુષાર્થ કરવાનો છે-અમે બાપ થી પૂરો વારસો લઈશું, વારી (ન્યોચ્છાવર) જઈશું. તમે એમને પોતાનાં વારિસ બનાવશો તો એ તમને ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો આપશે. બાપ બાળકો પર વારી જાય છે. બાળક કહે છે બાબા આ તન-મન-ધન બધું તમારું છે. તમે બાપ પણ છો તો બાળક પણ છો. ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા ત્વમેવ. એક બાપની મહિમા કેટલી મોટી (બધી) છે. દુનિયામાં આ વાતોને કોઈ નથી જાણતું. ભારતની જ આખી વાત છે. આપ બાળકો જાણો છો આ તે જ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં વાળી લડાઈ છે. હમણાં સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. તો બાળકોએ સદૈવ ખૂબ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. ભગવાને તમને એડોપ્ટ કર્યાં (અપનાવ્યા) છે તો તમને ખુશી થવી જોઈએ. પછી આપ બાળકોનો બાપ શુંગાર કરી રહ્યાં છે. ભણાવે પણ છે - બેહદનાં બાપ, જ્ઞાન નાં સાગર છે. આપણને આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. જે બાપ ને જ નથી જાણતાં, તે છે નાસ્તિક. તમે બાપ અને રચના ને જાણો છો, તમે છો આસ્તિક. લક્ષ્મી-નારાયણ આસ્તિક છે કે નાસ્તિક? તમે શું કહેશો? તમે પોતે કહો છો સતયુગમાં પરમાત્માને કોઈ યાદ નથી કરતું. ત્યાં છે સુખ, તો સુખ માં પરમાત્મા નું સુમિરણ કરતાં નથી કારણ કે પરમાત્મા ને જાણતાં નથી. આ સમયે તમે આસ્તિક બનીને વારસો પામી રહ્યાં છો. પછી ત્યાં યાદ જ નથી કરતાં. અહીંયા યાદ કરે છે પરંતુ એમને જાણતાં નથી એટલે નાસ્તિક કહેવાય છે. ત્યાં જાણતાં પણ નથી તો યાદ પણ નથી કરતાં. એમને આ પણ ખબર નહીં હશે કે આ વારસો અમને શિવબાબા થી મળ્યો છે. પરંતુ એમને નાસ્તિક નહીં કહેશું કારણ કે પાવન છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર ચાલવાની પૂરે-પૂરી હિંમત રાખવાની છે. કોઈ પણ વાત માં ડરવાનું કે રંજ (દુઃખી) નથી થવાનું.
2. પોતાની રચના પોતાનાં હાથમાં રાખવાની છે. એમને વિકારો થી બચાવવાનાં છે. પાવન બનવાની સલાહ આપવાની છે.

વરદાન :- શરીરને ઈશ્વરીય સેવા નાં માટે અમાનત સમજીને કાર્ય માં લગાવવા વાળા નષ્ટોમોહા ભવ જેમ કોઈની અમાનત હોય છે તો અમાનત માં પોતાપણું નથી હોતું, મમતા પણ નથી હોતી. તો આ શરીર પણ ઈશ્વરીય સેવા નાં માટે એક અમાનત છે. આ અમાનત રુહાની બાપે આપી છે તો જરૂર રુહાની બાપની યાદ રહેશે. અમાનત સમજવાથી રુહાનિયત આવશે, પોતાપણા ની મમતા નહીં રહેશે. આ જ સહજ ઉપાય છે નિરંતર યોગી, નષ્ટોમોહા બનવાનો. તો હવે રુહાનિયત ની સ્થિતિ ને પ્રત્યક્ષ કરો.

સ્લોગન :- વાનપ્રસ્થ સ્થિતિમાં જવું છે તો દૃષ્ટિ-વૃત્તિ માં પણ પવિત્રતા ને અન્ડરલાઈન કરો (ખાસ ધ્યાન આપો).

“ મીઠા બાળકો - બ્લડ કનેક્શન (લોહી નાં સંબંધ) માં જ દુઃખ છે , તમારે તેનો ત્યાગ કરી પરસ્પર આત્મિક લવ (પ્રેમ) રાખવાનો છે , આ જ સુખ અને આનંદ નો આધાર છે ”

પ્રશ્ન :- વિજય માળામાં આવવા માટે વિશેષ કયો પુરુષાર્થ જોઈએ?

ઉત્તર :- વિજય માળા માં આવવું છે તો વિશેષ હોલી (પવિત્ર) બનવાનો પુરુષાર્થ કરો. જ્યારે પાક્કા સંન્યાસી અર્થાત્ નિર્વિકારી બનશો ત્યારે વિજય માળા નાં દાણા બનશો. કોઈ પણ કર્મબંધન નો હિસાબ-કિતાબ છે, તો વારિસ નહીં બની શકશો, પ્રજા માં ચાલ્યાં જશો.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા પરવાનો કે લિયે...

ઓમ શાંતિ ! જુઓ આપણે મહિમા જ કરીએ છીએ આપણા બાપની. અહમ્ (આપણે) આત્મા જરૂર પોતાનાં ફાધર નો શો (પિતાને પ્રત્યક્ષ) કરીશું ને. સન શોઝ ફાધર. તો અહમ્ આત્મા, તમે પણ કહેશો અમે આત્માઓ, આપણા બધાનાં ફાધર એક પરમાત્મા છે જે સર્વનાં પિતા છે. આ તો બધાં માનશે. એવું નહીં કહેશે કે આપણી આત્માઓનાં ફાધર કોઈ અલગ-અલગ છે. ફાધર સર્વનાં એક છે. હવે આપણે એમનાં બાળકો હોવાનાં કારણે એમનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને જાણીએ છીએ. આપણે એવું ન કહી શકીએ કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. પછી તો બધામાં પરમાત્મા થઈ જાય. ફાધર ને યાદ કરી બાળકો ખુશ થાય છે કારણ કે જે કાંઈ ફાધર ની પાસે હોય છે તેમનો વારસો બાળકોને મળે છે. હવે આપણે છીએ પરમાત્મા નાં વારિસ, એમની પાસે શું છે? એ આનંદ નાં સાગર છે, જ્ઞાન નાં સાગર છે, પ્રેમ નાં સાગર છે. આપણને ખબર છે ત્યારે આપણે એમની મહિમા કરીએ છીએ. બીજા એ નહીં કહેશે. કરીને કોઈ કહે પણ છે પરંતુ એ કેવાં છે, આ તો ખબર જ નથી. બાકી તો બધાં કહી દે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. પરંતુ આપણે એમનાં બાળકો છીએ તો પોતાનાં નિરાકાર ઈમોર્ટલ (અવિનાશી) બાપની મહિમા વર્ણન કરીએ છીએ કે એ આનંદ નાં સાગર, જ્ઞાન નાં સાગર, પ્રેમ નાં ભંડાર છે. પરંતુ કોઈ પ્રશ્ન ઉઠાવશે કે તમે કહો છો કે ત્યાં ઈનકારપોરિયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા) માં તો દુઃખ સુખ થી ન્યારી અવસ્થા રહે છે. ત્યાં સુખ અથવા આનંદ અથવા પ્રેમ ક્યાંથી આવ્યો? હવે આ સમજવાની વાતો છે. આ જે આનંદ, સુખ અથવા પ્રેમ કહે છે, આ તો થઈ સુખની અવસ્થા પરંતુ ત્યાં શાંતિદેશ માં આનંદ, પ્રેમ અથવા જ્ઞાન ક્યાંથી આવ્યું? એ સુખ નાં સાગર જ્યારે આ સાકારી સૃષ્ટિમાં આવે છે ત્યારે આવીને સુખ આપે છે. ત્યાં તો દુઃખ સુખ થી ન્યારી અવસ્થા માં રહીએ છીએ કારણ કે તમને સમજાવ્યું છે કે એક છે દુઃખ સુખ થી ન્યારી દુનિયા, જેને નિરાકારી દુનિયા કહે છે. બીજી પછી છે સુખ ની દુનિયા, જ્યાં સદા સુખ, આનંદ રહે છે, જેને સ્વર્ગ કહે છે અને આ છે દુઃખ ની દુનિયા જેને નર્ક અથવા આયરન એજડ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા) કહે છે. હવે આ આયરન એજડ વર્લ્ડ ને પરમપિતા પરમાત્મા જે સુખ નાં સાગર છે, એ આવીને આને બદલીને આનંદ, સુખ નાં, પ્રેમ નાં ભંડાર બનાવે છે. જ્યાં સુખ જ સુખ છે. પ્રેમ જ પ્રેમ છે. જ્યાં જાનવરો માં પણ ખૂબ પ્રેમ રહે છે. સિંહ-ગાય પણ સાથે પાણી પીવે છે, એટલો તેમનામાં પ્રેમ રહે છે. તો પરમાત્મા આવીને જે આપણી રાજધાની સ્થાપન કરે છે, તેમાં સુખ અને આનંદ છે. બાકી નિરાકારી દુનિયામાં તો સુખ આનંદ ની વાત જ નથી, પ્રેમ ની વાત જ નથી. તે તો છે નિરાકારી આત્માઓનું નિવાસસ્થાન. તે છે બધાંની રિટાયર લાઈફ (નિવૃત્ત જીવન) અથવા નિર્વાણ અવસ્થા. જ્યાં દુઃખ સુખ ની કોઈ ફિલીંગ (અનુભૂતિ) નથી રહેતી. તે દુઃખ સુખ નો પાર્ટ તો આ કારપોરિયલ વર્લ્ડ (સાકારી દુનિયા) માં ચાલે છે. આ જ સૃષ્ટિ પર જ્યારે સ્વર્ગ છે તો આંતરીક આત્મિક પ્રેમ રહે છે કારણ કે દુઃખ છે બ્લડ કનેક્શન માં. સંન્યાસીઓ માં પણ બ્લડ કનેક્શન નથી રહેતું એટલે તેમાં પણ દુઃખ ની કોઈ વાત નથી રહેતી. તેઓ તો કહે છે હું સત્ ચિત્ આનંદ સ્વરૂપ છું કારણ કે બ્લડ કનેક્શન ને ત્યાગી દે છે. એવી રીતે અહીંયા પણ તમારું કોઈ બ્લડ કનેક્શન નથી. અહીંયા આપણો બધાનો આત્મિક પ્રેમ છે, જે પરમાત્મા શિખવાડે છે.

બાપ કહે છે યૂ આર માય બીલવેડ સન્સ (તમે મારા સૌથી પ્રેમાળ દિકરાઓ). મારો આનંદ, પ્રેમ, સુખ તમારું છે કારણ કે તમે તે દુનિયા છોડીને મારી આવીને ગોદ (ખોળો) લીધી છે. આ પણ તમે પ્રેક્ટિકલ લાઈફ માં આવીને ગોદ માં બેઠાં છો. એવું નહીં જેમ તે ગુરુઓની ગોદ લઈ ચાલ્યાં જાય છે ઘર માં. તેમને બીલવેડ સન્સ નહીં

કહેશું. તેમની પણ તે જેમકે પ્રજા છે. બાકી જે સંન્યાસ કરી તેમની ગોદ લે છે તે જ બીલવેડ સન બને છે કારણ કે તે જ ગુરુ ની પાછળ ગાદી પર બેસે છે. બાળકો અને પ્રજા માં રાત દિવસ નો ફરક રહે છે. તે વારિસ બની વારસો લે છે. જેવી રીતે તમે તેમનાથી બ્લડ કનેક્શન તોડી આ નિરાકારી તથા સાકાર ની ગોદ લીધી છે તો વારિસ બની ગયાં છો. આમાં પણ પછી જેટલું જ્ઞાન લેશો તે છે બ્લીસ (આનંદ). એજ્યુકેશન (શિક્ષણ) ને બ્લીસ કહેવાય છે. તો જેટલું તે ઉઠાવશે, એટલું તે રાજધાની માં પ્રજા માં સુખ લેશે. આ ગોડલી એજ્યુકેશન બ્લીસ (ઈશ્વરીય શિક્ષણ આનંદ) છે ને, જેનાથી સુપ્રીમ પીસ એન્ડ હેપીનેસ (પરમ શાંતિ અને ખુશી) મળે છે. આ અટલ અખંડ સુખ શાંતિમય સ્વરાજ્ય છે ગોડ ની પ્રોપર્ટી (ભગવાન ની મિલકત), જે બાળકોને મળે છે. પછી જેટલું-જેટલું જે જ્ઞાન ઉઠાવશે, એટલો બાપનો વારસો મળી જશે. જેવી રીતે તમારી પાસે આટલાં જુજાસુ આવે છે તે છે, તમારી બીલવેડ પ્રજા. બાળકો નથી કારણ કે આવતાં જતાં રહે છે, બાળકો પણ હોઈ શકે છે કારણ કે પ્રજા થી કોઈ વારિસ પણ તો બની જાય છે. જ્યારે જ્ઞાન લેતાં-લેતાં જુએ છે અહીંયા તો અથાહ સુખ અને શાંતિ છે, તે દુનિયામાં તો દુઃખ છે તો આવીને ગોદ (ખોળો) લઈ લે છે. તરત તો કોઈ બાળક નથી બની જતાં. તમે પણ પહેલાં આવતાં જતાં હતાં પછી સાંભળતાં-સાંભળતાં બેસી ગયાં, તો વારિસ બની ગયાં. સંન્યાસીઓ ની પાસે પણ એવું થાય છે. સાંભળતાં-સાંભળતાં જ્યારે સમજે છે સંન્યાસ માં તો શાંતિ સુખ છે તો સંન્યાસ કરી લે છે. અહીંયા પણ જ્યારે ટેસ્ટ (સ્વાદ) આવી જાય છે તો બીલવેડ સન બની જાય છે તો જન્મ જન્માંતર નાં માટે વારસો મળી જાય છે. તે પછી દેવી સિઝરા (વંશજ) માં આવતાં રહે છે. પ્રજા તો સાથે નથી રહેતી તે ક્યાંક-ક્યાંક કર્મબંધન માં ચાલ્યાં જાય છે.

જેવી રીતે ગીત માં કહે છે મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા પરવાનો કે લિયે. તો પરવાના પણ શમા પર ડાન્સ (નૃત્ય) કરતાં-કરતાં મરી જાય છે. કોઈ ચક્કર લગાવી ચાલ્યાં જાય છે. આ તન પણ એક શમા છે જેમાં ઓલમાઈટી (સર્વોચ્ચ) બાબા નો પ્રવેશ છે. તમે પરવાના બની આવતાં-જતાં, અંતે જ્યારે રહસ્ય સમજી લીધું તો બેસી ગયાં. આવે તો હજારો લાખો છે, તમારા દ્વારા પણ સાંભળતાં રહે છે. તે તો જેટલું સાંભળશે એટલું પીસ અને બ્લીસ નું વરદાન લેતાં જશે કારણ કે ઈમોર્ટલ (અવિનાશી) ફાધર ની શિક્ષા તો વિનાશ નથી થતી. આને કહેવાય છે અવિનાશી જ્ઞાન ધન. તેનો વિનાશ નથી થતો. તો જે થોડું ઘણું પણ સાંભળે છે તે પ્રજા માં આવશે જરૂર. ત્યાં તો પ્રજા પણ ખૂબ-ખૂબ સુખી છે. આંતરીક આનંદ છે કારણ કે ત્યાં બધાં સોલ કોન્સિયસ (આત્મ અભિમાની) રહે છે. અહીંયા બોડી કોન્સિયસ (દેહ અભિમાની) થઈ ગયાં છે એટલે દુઃખી છે. ત્યાં તો છે જ સ્વર્ગ, ત્યાં દુઃખ નું નામ નિશાન નથી. જાનવર જ કેટલાં સુખ શાંતિ માં રહે છે તો પ્રજા માં કેટલો પ્રેમ અને સુખ હશે. આ તો જરૂર છે બધાં તો વારિસ નથી બનતાં. અહીંયા તો ૧૦૮ પાક્કા સંન્યાસી વિજય માળા નાં દાણા બનવા વાળા છે. એ પણ હજી બન્યાં નથી, બની રહ્યાં છે. સાથે-સાથે પ્રજા પણ બની રહી છે. તે પણ બહાર રહીને સાંભળતી રહે છે. ઘરે બેસી યોગ લગાવી રહ્યાં છે. યોગ લગાવતાં-લગાવતાં કોઈ પછી અંદર આવી જાય તો પ્રજા થી વારિસ બની જાય છે. તે જ્યાં સુધી કર્મબંધન નો હિસાબ છે કાંઈક ત્યાં સુધી બહાર રહી યોગ લગાવે, નિર્વિકારી રહેતાં આવે છે. તો ઘરમાં રહી જે નિર્વિકારી રહે છે તો ઘર માં ઝઘડા જરૂર થશે કારણ કે કામેશુ કોધેશુ.... કામ મહાશત્રુ પર જ્યારે તમે જીત પામો છો, વિષ આપવાનું બંધ કરો છો તો ઝઘડો થાય છે.

બાપ કહે છે બાળકો, મોત સામે છે. આખી દુનિયા વિનાશ થવાની છે. જેવી રીતે વૃધ્ધો ને કહે છે મોત સામે છે, પરમાત્મા ને યાદ કરો. બાપ પણ કહેશે બાળકો નિર્વિકારી બની જાઓ. પરમાત્મા ને યાદ કરો. જેવી રીતે તીર્થ પર જાય છે તો કામ ક્રોધ બધું બંધ કરી દે છે. રસ્તા માં કામ ચેષ્ટા થોડી કરશે. તે તો આખો રસ્તો અમરનાથ ની જય, જય કરતાં જાય પરંતુ પાછા આવે તો ફરી તે જ વિકારો માં ગોથા ખાતાં રહે છે, તમારે તો પાછું આવવાનું નથી. કામ, ક્રોધ માં આવવાનું નથી. વિકારો માં જશો તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. હોલીનેસ (પવિત્ર) નહીં બનશો. જે હોલી (પવિત્ર) બનશે તે જ માળા માં આવશે. જે ફેલ (નપાસ) થશે તે ચંદ્રવંશી ધરાના માં ચાલ્યાં જશે.

આ તમને બધાંને પરમપિતા પરમાત્મા બેસી ભણાવે છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે ને. ત્યાં નિરાકારી દુનિયામાં તો આત્માઓ ને બેસી જ્ઞાન નહીં સંભળાવશે. અહીંયા આવીને તમને જ્ઞાન સંભળાવે છે. કહે છે તમે મારા બાળકો છો. જેવી રીતે હું પ્યોર (પવિત્ર) છું તેવી રીતે તમે પણ પ્યોર બનો. તો તમે સતયુગ માં સુખમય, પ્રેમમય રાજ્ય કરશો, જેને વૈકુંઠ કહે છે. હવે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે કારણ કે આયરન એજ (કળયુગ) થી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) બની રહી છે. પછી ગોલ્ડન એજ થી સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) માં બદલાશે. સિલ્વર એજ થી કોપર

એજ (દ્વાપરયુગ), પછી કોપર એજ થી આયરન એજ માં બદલાતાં જશે. આવી રીતે દુનિયા બદલાતી રહે છે. તો હવે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. કોણ બદલી રહ્યું છે? ગોડ હિમસેલ્ફ (ઈશ્વર પોતે), જેનાં તમે બીલવેડ બાળકો બન્યાં છો. પ્રજા પણ બની રહી છે પરંતુ બાળકો, બાળકો છે, પ્રજા પ્રજા છે. જે સંન્યાસ કરે તે વારિસ બની જાય છે. તેમને રોયલ ઘરાના માં અવશ્ય લઈ જવાનાં છે. પરંતુ જો જ્ઞાન એટલું નથી ઉઠાવ્યું તો પદ નહીં પામશે. જે ભણશે તે નવાબ બનશે. જે આવે જાય છે તે પછી પ્રજા માં આવશે. પછી જેટલાં હોલી બનશે એટલું સુખ મળશે. બીલવેડ તો તે પણ બનશે પરંતુ કુલ બીલવેડ ત્યારે બને છે જ્યારે બાળક બને છે. સમજ્યાં.

સંન્યાસી પણ અનેક પ્રકારનાં હોય છે. એક હોય છે જે ઘરબાર છોડી જાય છે, બીજા પછી એવાં પણ હોય છે જે ગૃહસ્થ માં રહેતાં વિકાર માં નથી જતાં. તે ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) ને બેસી શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે છે. આત્મા નું જ્ઞાન આપે છે, તેમનાં પણ શિષ્ય હોય છે. પરંતુ તેમનાં શિષ્ય તેમનાં બીલવેડ સન ન બની શકે કારણ કે તે તો ઘરબાર, બાળકો વાળા હોય છે. તો તે પોતાની પાસે તો બેસાડી ન શકે. ન પોતે સંન્યાસ કર્યો છે, ન બીજાઓને સંન્યાસ કરાવી શકે છે. તેમનાં શિષ્ય પણ ગૃહસ્થ માં રહે છે તેમની પાસે આવતાં-જતાં રહે છે. તે ફક્ત તેમને જ્ઞાન આપતાં રહેશે અથવા મંત્ર આપી દે છે. બસ. હવે તેમનાં વારિસ તો બન્યાં નથી તો તેમની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થશે. બસ જ્ઞાન આપતાં-આપતાં શરીર છોડી ચાલ્યાં જાય છે.

જુઓ, એક માળા છે ૧૦૮ ની, બીજી પછી તેનાથી મોટી ૧૬,૧૦૮ ની માળા હોય છે. તે છે ચંદ્રવંશી ઘરાના નાં રોયલ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) ની માળા. તો અહીંયા જે એટલું જ્ઞાન નથી ઉઠાવી શકતાં, પ્યોરીફાય નથી બનતાં તો સજાઓ ખાઈને ચંદ્રવંશી ઘરાના ની માળા માં આવી જશે. પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ તો બહુજ હોય છે.

આ રહસ્ય પણ તમે હમણાં સાંભળો છો, જાણો છો. ત્યાં આ જ્ઞાનની વાતો નથી રહેતી. આ જ્ઞાન તો ફક્ત હમણાં સંગમ પર મળે છે જ્યારે દૈવી ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે. તો સંભળાવ્યું જે પૂરા કર્મેન્દ્રિયોં ને નહીં જીતશે તે ચંદ્રવંશી ઘરાના ની માળા માં ચાલ્યાં જશે. જે જીતશે તે સૂર્યવંશી ઘરાના માં આવશે. તેમનામાં પણ તો નંબરવાર બને છે જરૂર. શરીર પણ અવસ્થા અનુસાર મળે છે. જુઓ, બધાંથી મમ્મા આગળ ગઈ છે તો તેમને સ્કોલરશિપ મળી ગઈ છે. મોનિટર બની ગઈ. તેમને આખો જ્ઞાન નો કળશ આપી દીધો, તેમને હું પણ માતા કહીશ કારણ કે મેં પણ બધું તન-મન-ધન તેમનાં ચરણો માં સ્વાહા કરી દીધું, લૌકિક બાળકો ને નથી આપ્યું કારણ કે તે તો બ્લડ કનેક્શન (લોહી નો સંબંધ) થઈ ગયું. આ તો આત્મિક બાળકો બને છે, બધાં સંન્યાસ કરી આવે છે તો તેમનાં પર પ્રેમ વધારે હોય છે. આત્મિક પ્રેમ સૌથી આગળ હોય છે. સંન્યાસી તો એકલા ઘરબાર છોડી ભાગી જાય છે. અહીંયા તો બધું લઈ આવીને સ્વાહા કર્યું છે. પરમાત્મા પોતે પ્રેક્ટિકલ માં એક્ટ (કર્મ) કરી બતાવે છે.

તમને કોઈ પણ પ્રશ્ન નો જવાબ અહીંયા મળી શકે છે. એ પરમાત્મા પોતે પણ આવીને બતાવી શકે છે. એ તો જાદુગર છે. એમનો આ જાદુગરી નો પાર્ટ હમણાં ચાલી રહ્યો છે. તમે તો ખૂબ પ્રિય બાળકો છો, તમને બાપ ક્યારેય ખફા (નારાજ) ન કરી શકે. ખફા કરે તો બાળકો પણ ગુસ્સો કરવાનું શીખી જાય. અહીંયા તો બધાનો આંતરિક પ્રેમ છે. સ્વર્ગ માં પણ કેટલો પ્રેમ હોય છે. ત્યાં તો સતોપ્રધાન રહે છે.

અહીંયા જે વિઝિટર્સ (પર્યટક) આવે છે તેમની પણ ખૂબ સેવા થાય છે કારણ કે તેમનાં પર પણ પીસ અને હેપીનેસ ની વર્ષા થાય છે. તેઓ બીલવેડ પ્રજા બનવા વાળા છે. મા-બાપ બાળકો બધાં તેમની સર્વિસ (સેવા) માં લાગી જાય છે. ભલે દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છે પરંતુ અહીંયા તે પદ નો અહંકાર નથી રહેતો. બધાં ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવાધારી) બની સર્વિસ માં હાજર થઈ જાય છે. ગોડ પણ ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ બની પોતાનાં બીલવેડ સન્સ અને પ્રજા ની સર્વિસ કરે છે. એમની બાળકોનાં ઉપર જ બ્લીસ રહે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા નૂરે રતન, કલ્પ-કલ્પ નાં વિખૂટા પડેલાં બાળકો જે ફરીથી આવીને મળ્યાં છે, એવાં બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેવી રીતે બાપદાદા બાળકો ને ક્યારેય ખફા (નારાજ) નથી કરતાં, એવી રીતે આપ બાળકોએ પણ કોઈને નારાજ નથી કરવાનાં, પરસ્પર આંતરિક પ્રેમ થી રહેવાનું છે. ક્યારેય ગુસ્સો નથી કરવાનો.
2. પીસ અને બ્લીસ નું વરદાન લેવાનાં માટે શમા પર પૂરું ફીદા થવાનું છે. ભણતર થી સુપ્રીમ પીસ અને હેપીનેસ નો ગોડલી (ઈશ્વરીય) અધિકાર લેવાનો છે.

વરદાન :- સંગઠન માં સહયોગ ની શક્તિ દ્વારા વિજયી બનવા વાળા સર્વ નાં શુભચિંતક ભવ જો સંગઠન માં દરેક, એકબીજા ને મદદગાર, શુભચિંતક બનીને રહે તો સહયોગ ની શક્તિ નો ઘેરાવ ખૂબ કમાલ કરી શકે છે. પરસ્પર એકબીજાનાં શુભચિંતક સહયોગી બનીને રહો તો માયા ની હિંમત નથી જે આ ઘેરાવ ની અંદર આવી શકે. પરંતુ સંગઠન માં સહયોગ ની શક્તિ ત્યારે આવશે જ્યારે આ દૃઢ સંકલ્પ કરશો કે ભલે કેટલી પણ વાતો સહન કરવી પડે પરંતુ સામનો કરીને બતાવીશું, વિજયી બનીને બતાવીશું.

સ્લોગન :- કોઈ પણ ઈચ્છા, અચ્છા (સારા) બનવા નથી દેતી, એટલે ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા બનો.

“મીઠા બાળકો - યોગબળ થી વિકારો રૂપી રાવણ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા સાચ્યો - સાચ્યો દશેરા મનાવો”

- પ્રશ્ન :- રામાયણ અને મહાભારત નું પરસ્પર શું કનેક્શન (સંબંધ) છે? દશેરા કઈ વાત ને સિદ્ધ કરે છે?
- ઉત્તર :- દશેરા થવો એટલે રાવણ ખતમ થવો અને સીતાઓ ને છુટકારો મળવો. પરંતુ દશેરા મનાવવાથી તો રાવણ થી છુટકારો મળતો નથી. જ્યારે મહાભારત થાય છે ત્યારે બધી સીતાઓ ને છુટકારો મળી જાય છે. મહાભારત લડાઈ થી રાવણ રાજ્ય ખતમ થાય છે તો રામાયણ, મહાભારત અને ગીતા નો પરસ્પર બહુજ ગાઢ સંબંધ છે.
- ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા....

ઓમ શાંતિ ! બાપ ફરમાવે છે કે તમે છો બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય, તમને હમણાં દૈવી સંપ્રદાય ન કહી શકાય. તમે હમણાં છો બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય, પછી દૈવી સંપ્રદાય બનવા વાળા છો. આ જે રામાયણ છે, આજે (દશેરા પર) જેમ કે આમનું રામાયણ પૂરું થવાનું છે, પરંતુ પૂરું થતું નથી. જો રાવણ મરે છે તો રામાયણ ની કથા પૂરી થવી જોઈએ, પરંતુ થતી નથી. છુટકારો થાય છે મહાભારત થી. હવે આ પણ સમજવાની વાત છે. રામાયણ શું છે અને મહાભારત શું છે? દુનિયા તો આ વાતો ને જાણતી નથી. રામાયણ અને મહાભારત બંને નો સંબંધ છે. મહાભારત લડાઈ થી રાવણરાજ્ય ખતમ થાય છે. પછી આ દશેરા વગેરે મનાવવાનું જ નથી. ગીતા અથવા મહાભારત પણ છે રાવણરાજ્ય ને ખતમ કરવા વાળા. હમણાં તો સમય છે, તૈયારી પણ થઈ રહી છે - તે છે હિંસક, તમારી છે અહિંસક. તમારી છે ગીતા, તમે ગીતા નું જ્ઞાન સાંભળો છો. એનાથી શું થવાનું છે? રાવણરાજ્ય ખલાસ થવાનું છે. તે ભલે રાવણ ને મારે છે પરંતુ રામરાજ્ય તો થતું નથી. હમણાં રામાયણ અને મહાભારત છે ને. તો મહાભારત છે રાવણને ખલાસ કરવાના માટે. આ ખૂબ ગુહ્ય સમજવાની વાતો છે, આમાં વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. બાપ સમજાવે છે મહાભારત લડાઈ થી રાવણરાજ્ય ખતમ થાય છે. એવું નથી કે ફક્ત રાવણ ને મારવાથી રાવણરાજ્ય ખતમ થઈ જાય છે. એનાં માટે તો સંગમ જોઈએ. હમણાં સંગમ છે. હમણાં તમે તૈયારી કરી રહ્યાં છો, રાવણ પર વિજય પામવાની. એમાં જ્ઞાન નાં અસ્ત્ર-શસ્ત્ર જોઈએ. તે નથી. જેમ બતાવે છે રાવણ અને રામ નું યુદ્ધ થયું. આ શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. હમણાં તમે રાવણ રાજ્ય પર વિજય પામો છો યોગબળ થી. આ થઈ ગઈ ગુપ્ત વાત. ૫ વિકારો રૂપી રાવણ પર તમારી વિજય થાય છે. કોનાથી? ગીતા થી. બાબા તમને ગીતા સંભળાવી રહ્યાં છે. ભાગવત તો છે નહીં. ભાગવત માં બતાવે છે કૃષ્ણ ચરિત્ર. કૃષ્ણ નાં ચરિત્ર તો કાંઈ છે નહીં. તમે જાણો છો જ્યારે વિનાશ થશે, મહાભારે લડાઈ લાગશે, એનાથી જ રાવણરાજ્ય ખતમ થઈ જશે. સીડીમાં પણ બતાવ્યું છે. જ્યાર થી રાવણરાજ્ય શરૂ થયું છે ત્યાર થી ભક્તિમાર્ગ થયો છે. આ તમે જ જાણો છો. ગીતા નું કનેક્શન મહાભારત લડાઈ થી છે. તમે ગીતા સાંભળીને રાજ્ય પામો છો અને લડાઈ લાગે છે સફાઈ નાં માટે. બાકી ભાગવત માં ચરિત્ર વગેરે ફાલતું છે. શિવ પુરાણ માં કાંઈ પણ નથી. નહીં તો ગીતા નું નામ હોવું જોઈએ શિવ પુરાણ. શિવબાબા બેસી જ્ઞાન આપે છે - સૌથી ઊંચી છે ગીતા. ગીતા બધાં શાસ્ત્રો થી નાની છે બીજા બધાં પુસ્તકો બહુજ મોટાં બનાવ્યાં છે. મનુષ્યો ની જીવન કહાની પણ બહુજ મોટી-મોટી બનાવી છે. નહેરુએ શરીર છોડ્યું, એમનાં કેટલાં મોટાં વોલ્યુમ (સંખ્યા) બનાવે છે. આ ગીતા શિવબાબા નાં વોલ્યુમસ ની કેટલી મોટી હોવી જોઈએ. પરંતુ ગીતા કેટલી નાની છે કારણ કે બાપ સંભળાવે જ એક વાત છે કે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને ચક્ર ને સમજો. બસ, એટલે ગીતા નાની બનાવી દીધી છે. આ જ્ઞાન છે કંઠ (મોઢે) કરવાનું. તમને ખબર છે ગીતા નું લોકેટ બનાવે છે. એમાં નાનાં અક્ષર હોય છે. હવે બાબા પણ તમારા ગળા માં લોકેટ પહેરાવે છે - ત્રિમૂર્તિ અને રાજાઈ નું. બાબા કહે છે ગીતા છે બે અક્ષર - અલ્ફ અને બે. આ છે ગુપ્ત મંત્ર નું લોકેટ મનમનાભવ. મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમારું કામ છે યોગબળ થી વિજય પામવી, પછી તમારા માટે સફાઈ પણ જોઈએ. બાપ સમજાવે છે કે તમારા યોગબળ થી જ રાવણરાજ્ય નો વિનાશ થાય છે. રાવણ રાજ્ય ક્યારે શરૂ થયું છે, આ પણ જાણતાં નથી. આ જ્ઞાન બહુજ સહજ છે. સેકન્ડ ની વાત છે ને. ૮૪ જન્મો ની સીડીમાં પણ આટલાં-આટલાં જન્મ લીધાં છે. કેટલું સહજ છે. બાપ છે જ્ઞાન નાં સાગર. જ્ઞાન સંભળાવતાં જ આવે છે. તમે બધાં મુરલી નાં કાગળો ભેગા કરો તો અનેક થઈ જાય. બાપ ડિટેલ (વિસ્તાર) માં સમજાવે છે.

નટશેલ (સાર) માં તો કહે છે - અલ્ફ ને યાદ કરો. બસ બાકી સમય શેમાં લગાવે છે? તમારા માથા પર પાપો નો બોજો બહુજ છે. તે યાદ થી જ ઉતરવાનો છે, એમાં મહેનત લાગે છે. ઘડી-ઘડી તમે ભૂલી જાઓ છો. તમે બાબા ને યાદ કરતાં રહો તો ક્યારેય વિઘ્ન નહીં પડશે. દેહ-અભિમાની બનવાથી વિઘ્ન પડે છે. દેહી-અભિમાની બનો છો અંત માં. પછી અડધોકલ્પ કોઈ વિઘ્ન નથી પડતાં. આ કેટલી ગુહ્ય વાતો છે સમજવાની. શરૂઆત થી લઈને કેટલું સંભળાવતાં આવ્યાં છે તો પણ કહે છે ફક્ત અલ્ફ-બે ને યાદ કરો. બસ. ઝાડ નો છે વિસ્તાર. બીજ તો નાના માં નાનું હોય છે. ઝાડ કેટલું મોટું નીકળે છે.

આજે દશેરા છે ને. હમણાં બાબા સમજાવે છે - રામાયણ નો મહાભારત થી શું સંબંધ છે. રામાયણ તો ભક્તિમાર્ગ નું છે. અડધાકલ્પ થી ચાલતું આવે છે. એટલે હમણાં રાવણરાજ્ય ચાલી રહ્યું છે. પછી મહાભારત આવશે તો રાવણરાજ્ય ખતમ થઈ રામરાજ્ય શરૂ થઈ જશે. રામાયણ અને મહાભારત માં શું ફરક છે? રામરાજ્ય ની સ્થાપના અને રાવણરાજ્ય નો વિનાશ થવાનો છે. ગીતા સાંભળીને તમે વિશ્વ નાં માલિક બનવા લાયક બનો છો. ગીતા અને મહાભારત પણ છે હમણાંનાં માટે. રાવણરાજ્ય ખતમ થવાના માટે. બાકી એમણે જે લડાઈ બતાવી છે તે ખોટી છે. લડાઈ છે પાંચ વિકારો પર જીત પામવાની. તમને બાપ ગીતા નાં બે અક્ષર સંભળાવે છે મનમનાભવ-મધ્યાજી ભવ. ગીતા નાં શરૂ માં અને અંત માં આ બે અક્ષર આવે છે. બાળકો સમજે છે - બરાબર ગીતા નો એપિસોડ (અધ્યાય) ચાલી રહ્યો છે. પરંતુ કોઈને કહેશે તો કહેશે કૃષ્ણ ક્યાં છે? બાબા નું સમજાવવામાં અને ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્રો માં કેટલો અંતર છે. આ કોઈ નથી જાણતું - કે આ રામાયણ શું છે? મહાભારત શું છે? મહાભારત લડાઈ નાં પછી જ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલે છે. પરંતુ મનુષ્ય આ સમજશે નહીં, એટલે તમે પરિચય જ બાપ નો આપો. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. આ બાપ આખી દુનિયાનાં માટે કહે છે. એક ગીતા ને જ ખંડન કરી છે. ગીતા નો બધી ભાષાઓમાં પ્રચાર છે. તમારા રાજ્ય માં ભાષા જ એક હશે. ત્યાં કોઈ શાસ્ત્ર પુસ્તક વગેરે નહીં હશે. ત્યાં ભક્તિમાર્ગ ની કોઈ વાત નથી રહેતી. ભારત નો સંબંધ છે જ રામાયણ, મહાભારત અને ગીતા થી. ભગવાન તો બાળકો ને ગીતા સંભળાવે છે, જેનાથી તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. મહાભારત લડાઈ જરૂર લાગવી જોઈએ, જે પતિત દુનિયા ખતમ થઈ જાય. ગીતા થી તમે પાવન બનો છો. પતિત-પાવન ભગવાન આવે જ અંત માં છે. કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર વિજય પામવાની છે. કામ વિકાર થી ક્યારેય હાર નથી ખાવાની, એનાથી બહુજ નુકસાન થાય છે. વિકારો નાં પાછળ મોટાં-મોટાં નામીગ્રામી, મિનિસ્ટર વગેરે પણ પોતાનું નામ બદનામ કરે છે. કામ નાં પાછળ બહુજ ખરાબ થાય છે એટલે બાપ સમજાવે છે - બાબા નાં પાસે જુવાન-જુવાન બાળકો આવે છે. એવાં બહુજ છે જે બ્રહ્મચર્ય માં રહે છે. પૂરી ઉંમર (આખું જીવન) લગાન નથી કરતાં. સ્ત્રીઓ પણ હોય છે. નન્સ ક્યારેય વિકારમાં નથી જતી. પરંતુ એમાં કોઈ પ્રાપ્તિ નથી. અહીંયા તો વાત છે પવિત્ર બની જન્મ-જન્માંતર સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાની. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપો નો બોજો માથા પર છે. તે જ્યારે કપાય ત્યારે સ્વર્ગ માં ચાલો. અહીંયા મનુષ્ય પાપ કરતાં રહે છે. કરીને એક જન્મ કોઈ સંન્યાસી બને છે, જન્મ તો વિકાર થી લે છે. રાવણરાજ્ય માં વિકાર વગર જન્મ થતો નથી. પૂછે છે, ત્યાં જન્મ કેવી રીતે થશે? યોગબળ કોને કહેવાય છે? આ પૂછવાની દરકાર નથી. છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. રાવણ રાજ્ય જ નથી તો પ્રશ્ન ઉઠી ન શકે. બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. જ્યારે વૃદ્ધ થાય છે તો આ સાક્ષાત્કાર થાય છે કે જઈને બાળક બનીશ. માતા નાં ગર્ભમાં જઈશ. એ નથી ખબર રહેતી કે ફલાણા ઘર માં જઈશ. ફક્ત હવે નાનું બાળક બનવાનું છે, મોર અને ઢેલ નું દૃષ્ટાંત છે. આંખો નાં આંસુ થી ગર્ભ થાય છે. પપૈયા નાં ઝાડ માં પણ એક પુરુષ, એક સ્ત્રી નું ઝાડ હોય છે. એક-બીજા નાં બાજુ માં હોવાથી ફળ આપે છે. આ પણ વંડર (અદ્ભુત) છે ને. જ્યારે જડ વસ્તુ માં પણ આવું છે તો ચૈતન્ય માં સતયુગ માં શું ન થઈ શકે. આ બધો વિસ્તાર આગળ ચાલીને સમજમાં આવી જશે. મુખ્ય વાત છે તમે બાપ ને યાદ કરી તમોપદ્રાન થી સતોપદ્રાન બની વારસો તો લઈ લો. પછી ત્યાનાં રિવાજ જે હશે તે જોશું. તમે યોગબળ થી વિશ્વ નાં માલિક બનો છો, તો બાળકો કેમ ન પેદા થઈ શકે. એવાં-એવાં પ્રશ્ન ખૂબ પૂછે છે પછી કોઈ વાત માં જવાબ પૂરો નથી મળતો તો પડી જાય છે. થોડી વાત પર પણ સંશય આવી જાય છે. શાસ્ત્રો માં આવી કોઈ વાત છે નહીં. શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગ નાં. પરમપિતા પરમાત્મા આવીને બ્રાહ્મણ ધર્મ, સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. બ્રાહ્મણ છે સંગમયુગી. બાબાને સંગમયુગ પર આવવું પડે છે. પોકારે પણ છે હૈં પતિત-પાવન આવો. એ તરફ વાળા કહે છે હૈં લિબરેટર (મુક્તિદાતા), દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરો. દુઃખ આપે કોણ છે - એ પણ તેમને ખબર નથી. તમે જાણો છો રાવણરાજ્ય ખતમ થાય છે. તમને બાબા રાજ્યોગ શિખવાડે છે. જ્યારે ભણતર પૂરું થાય છે ત્યારે વિનાશ થાય છે, જેનું નામ મહાભારત રાખ્યું છે. મહાભારત માં રાવણરાજ્ય ખતમ થાય છે. દશેરા માં એક રાવણ ને ખતમ કરે છે. તે છે હદ ની વાતો. આ છે

બેહદ ની વાતો. આ આખી દુનિયા ખતમ થઈ જશે. તો આટલી નાની-નાની બાળકીઓ નોલેજ કેટલું ઊંચું લઈ રહી છે. તે શારીરિક નોલેજ જેમ ઘાસલેટ (કેરોસીન) છે, આ છે સાચું ધી. તો રાત-દિવસ નો ફરક છે ને. રાવણરાજ્ય માં તમારે ઘાસલેટ ખાવું પડે છે. આગળ એટલું સસ્તું સાચું ધી મળતું હતું, પછી મોંઘુ થઈ ગયું તો ઘાસલેટ (તેલ) ખાવું પડ્યું. આ ગેસ, વીજળી વગેરે પહેલાં કાંઈ પણ નહોતું. થોડા જ વર્ષો માં કેટલો ફરક પડ્યો છે. હમણાં તમે જાણો છો બધું ખતમ થવાનું છે. શિવબાબા આપણને લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનવાના માટે ભણાવી રહ્યાં છે. આ નશો આ બાબાને તો બહુજ રહે છે. બાળકો ને માયા ભુલાવી દે છે. જ્યારે કહે છે કે અમે બાબા થી વારસો લેવા આવ્યાં છીએ તો તે નશો કેમ નથી ચઢતો! સ્વીટ હોમ, સ્વીટ રાજધાની ભુલાઈ જાય છે. બાબા જાણે છે જે જે હઠી (અથક) સેવા કરે છે તે જ મહા-રાજકુમાર બનશે. તમને આ નશો કેમ નથી રહેતો? કારણ કે યાદ માં નથી રહેતાં. સેવામાં પૂરા તત્પર નથી રહેતાં. ક્યારેક તો સર્વિસ (સેવા) માં ઉછળી પડે, ક્યારેક ઠંડા થઈ જાય. આ દરેક પોતાનાથી પૂછો-આવું થાય છે ને. ક્યારેક-ક્યારેક ભૂલ પણ થઈ જાય છે, એટલે બાબા સમજાવે છે. વાણી બહુ મીઠી જોઈએ, બધાંને રાજી કરવાનાં છે. કોઈને આવેશ ન આવે. બાપ કેટલાં પ્રેમ નાં સાગર છે. હમણાં ગાય કોસ (કતલ) બંધ કરવાનાં માટે કેટલું માથું મારે છે. બાબા કહે છે સૌથી મોટું કતલ છે કામ કટારી ચલાવવી. પહેલાં તો તે બંધ કરો. બાકી તે કોઈ બંધ થવાનાં નથી, કેટલું માથું મારે છે. આ કામ કટારી બંનેવે ન ચલાવવી જોઈએ. ક્યાં મનુષ્યોની વાત, ક્યાં બાપ ની વાત. જે કામ વિકાર ને જીતશે તે જ પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે. ક્યારેય પણ આવેશ માં નથી આવવાનું. પોતાની વાણી બહુજ મીઠી રાખવાની છે. બધાંને રાજી કરવાનાં છે.
2. હઠી સેવા કરવાની છે. નશા માં રહેવાનું છે કે હવે આ જૂનું શરીર છોડી જઈને પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનીશું.

વરદાન :- સેવા ની લગન દ્વારા લૌકિક ને અલૌકિક પ્રવૃત્તિ માં પરિવર્તન કરવા વાળા નિરંતર સેવાધારી ભવ સેવાધારી નું કર્તવ્ય છે નિરંતર સેવા માં રહેવું - ભલે મન્સા સેવા હોય, ભલે વાયા અથવા કર્મણા સેવા હોય. સેવાધારી ક્યારેય પણ સેવા ને પોતાનાથી અલગ નથી સમજતાં. જેમની બુદ્ધિ માં સદા સેવાની લગન રહે છે એમની લૌકિક પ્રવૃત્તિ બદલાઈને ઈશ્વરીય પ્રવૃત્તિ થઈ જાય છે. સેવાધારી ઘર ને ઘર નથી સમજતાં પરંતુ સેવાસ્થાન સમજીને ચાલે છે. સેવાધારી નો મુખ્ય ગુણ છે ત્યાગ. ત્યાગ વૃત્તિ વાળા પ્રવૃત્તિ માં તપસ્વી મૂર્ત થઈને રહે છે જેનાથી સેવા સ્વતઃ થાય છે.

સ્લોગન :- પોતાનાં સંસ્કારો ને દિવ્ય બનાવવા છે તો મન-બુદ્ધિ ને બાપ નાં આગળ સમર્પિત કરી દો.

“ મીઠા બાળકો - કર્મ કરતાં સ્વયં ને આશિક સમજી એક મુજ માશૂક ને યાદ કરો , યાદ થી જ તમે પાવન બની પાવન દુનિયામાં જશો ”

પ્રશ્ન :- મહાભારત લડાઈ નાં સમય પર આપ બાળકો ને બાપ નો કયો હુકમ (આજ્ઞા) અથવા ફરમાન મળેલું છે?

ઉત્તર :- બાળકો, બાપ નો હુકમ અથવા ફરમાન છે - દેહી-અભિમાની બનો. બધાંને સંદેશ આપો કે હવે બાપ અને રાજધાની ને યાદ કરો. પોતાની ચલન ને સુધારો. ખૂબ-ખૂબ મીઠા બનો. કોઈને દુઃખ ન આપો. યાદ માં રહેવાની આદત પાડો અને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. કદમ આગળ વધારવાનો પુરુષાર્થ કરો.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો બેઠાં છે બાપ ની યાદ માં. એવો તો કોઈ સતસંગ નથી, જ્યાં કોઈ બેસે અને કહે કે બધાં બાળકો બેઠાં છે બાપ ની યાદ માં. આ એક જ સ્થાન છે. બાળકો જાણે છે બાબાએ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપ્યું છે કે જ્યાં સુધી જીવતાં રહો ત્યાં સુધી બાપ ને યાદ કરતાં રહો. આ પારલૌકિક બાપ જ કહે છે - હેં બાળકો. બધાં બાળકો સાંભળી રહ્યાં છે. ન ફક્ત આપ બાળકો પરંતુ બધાંને કહે છે. બાળકો બાપ ની યાદ માં રહો તો તમારા જન્મ-જન્માંતર નાં જે પાપ છે, જેનાં કારણે કાટ ચઢેલો છે, તે બધો નીકળી જશે અને તમારી આત્મા સતોપ્રધાન બની જશે. તમારી આત્મા અસલ હતી જ સતોપ્રધાન પછી પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. આ મહાવાક્ય સિવાય બાપનાં કોઈ કહી ન શકે. લૌકિક બાપ નાં કરીને બે-ચાર બાળકો હશે. તેમને કહેશે રામ-રામ કહો કે પતિત-પાવન સીતારામ કહો અથવા કહેશે શ્રીકૃષ્ણ ને યાદ કરો. એવું નહીં કહેશે હેં બાળકો, હવે મુજ બાપ ને યાદ કરો. બાપ તો ઘર માં છે. યાદ કરવાની વાત જ નથી. આ બેહદનાં બાપ કહે છે જીવ ની આત્માઓ ને. આત્માઓ જ બાપની સામે બેઠેલી છે. આત્માઓનાં બાપ એક જ વાર આવે છે, ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી આત્મા અને પરમાત્મા મળે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવીને આ પાઠ ભણાવું છું. હેં બાળકો, તમે મને યાદ કરતાં આવ્યાં છો - હેં પતિત-પાવન આવો. હું આવું છું જરૂર. નહીં તો યાદ ક્યાં સુધી કરતાં રહેશો! લિમિટ તો જરૂર હશે ને! મનુષ્યો ને આ ખબર નથી કે કળયુગ ની લિમિટ ક્યારે પૂરી થાય છે. આ પણ બાપે જ બતાવવું પડે. બાપ વગર તો કોઈ કહેશે નહીં કે હેં બાળકો, મને યાદ કરો. મુખ્ય છે જ યાદ ની વાત. રચના નાં ચક્રને પણ યાદ કરવું મોટી વાત નથી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવામાં મહેનત લાગે છે. બાપ કહે છે - અડધોકલ્પ છે ભક્તિમાર્ગ, અડધોકલ્પ છે જ્ઞાનમાર્ગ. જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ, તમે અડધોકલ્પ પામી છે પછી અડધોકલ્પ ભક્તિ ની પ્રાલબ્ધ. તે છે સુખ ની પ્રાલબ્ધ, તે છે દુઃખ ની પ્રાલબ્ધ. દુઃખ અને સુખ નો ખેલ બનેલો છે. નવી દુનિયામાં સુખ, જૂની દુનિયામાં દુઃખ. મનુષ્યો ને આ વાતો ની કાંઈ પણ ખબર નથી. કહે પણ છે અમારા દુઃખ હરો, સુખ આપો. અડધોકલ્પ રાવણરાજ્ય ચાલે છે. આ પણ કોઈ ને ખબર નથી સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ દુઃખ મિટાવી નથી શકતાં શરીર ની બીમારી વગેરે ડોક્ટર મિટાવે છે, તે થઈ ગયું અલ્પકાળ નાં માટે. આ તો છે સ્થાઈ, અડધાકલ્પ નાં માટે. નવી દુનિયાને સ્વર્ગ કહેવાય છે. જરૂર ત્યાં બધાં સુખી હશે. પછી બાકી આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં હશે? આ કોઈનાં પણ ખ્યાલ માં આવતું નથી. તમે જાણો છો આ નવું ભણતર છે, ભણાવવા વાળા પણ નવાં છે. ભગવાનુવાચ, હું તમને રાજાઓનાં પણ રાજા બનાવું છું. આ પણ બરાબર છે કે સતયુગ માં એક જ ધર્મ હોય છે તો જરૂર બાકી બધાં વિનાશ થઈ જશે. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા કોને કહેવાય છે, સતયુગ માં કોણ રહે છે - આ પણ હમણાં તમે જાણો છો. સતયુગ માં એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું રાજ્ય હતું. કાલની તો વાત છે. આ કહાની છે - ૫ હજાર વર્ષની. બાપ બતાવે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારતમાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. તે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે પતિત બન્યાં છે એટલે હમણાં પોકારે છે કે આવીને પાવન બનાવો. નિરાકારી દુનિયામાં તો બધી પાવન આત્માઓ જ રહે છે. પછી નીચે આવીને પાર્ટ ભજવે છે તો સતો રજો તમો માં આવે છે. સતોપ્રધાન ને નિર્વિકારી કહેવાય છે. તમોપ્રધાન પોતાને વિકારી કહે છે. સમજે છે આ દેવી-દેવતાઓ નિર્વિકારી હતાં, અમે વિકારી છીએ એટલે બાપ કહે છે - દેવતાઓનાં જે પુજારી છે તેમને આ જ્ઞાન ઝટ બુદ્ધિ માં બેસશે કારણ કે દેવતા ધર્મ વાળા છે. હવે તમે જાણો છો જે આપણે પૂજ્ય હતાં, તે પુજારી

બન્યાં છીએ. જેવી રીતે ક્રિશ્ચન ક્રાઈસ્ટ ની પૂજા કરે છે કારણ કે તે ધર્મનાં છે. તમે પણ દેવતાઓનાં પુજારી છો તો તે ધર્મનાં થયાં. દેવતાઓ નિર્વિકારી હતાં, તે હવે વિકારી બન્યાં છે. વિકાર નાં માટે જ કેટલાં અત્યાચાર થાય છે.

બાપ કહે છે - મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે સદા સુખી બનશો. અહીંયા છે સદા દુઃખી. અલ્પકાળ નું સુખ છે. ત્યાં તો બધાં સુખી હશે. છતાં પણ પદ માં ફરક છે ને. સુખ ની પણ રાજધાની છે, દુઃખ ની પણ રાજધાની છે. બાપ જ્યારે આવે છે તો વિકારી રાજાઓની રાજાઈ પણ ખતમ થઈ જાય છે કારણ કે અહીંયાની પ્રાલબ્ધ પૂરી થઈ ગઈ છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો બાપની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ કહે છે જેવી રીતે હું શાંતિ નો સાગર છું, પ્રેમ નો સાગર છું, તમને પણ એવાં બનાવું છું. આ મહિમા એક બાપની છે. કોઈ મનુષ્ય ની મહિમા નથી. આપ બાળકો જાણો છો બાપ પવિત્રતા નાં સાગર છે. આપણે આત્માઓ પણ જ્યારે પરમધામ માં રહીએ છીએ તો પવિત્ર છીએ. આ ઈશ્વરીય નોલેજ આપ બાળકોની પાસે જ છે બીજું કોઈ જાણી ન શકે. જેવી રીતે ઈશ્વર જ્ઞાન નાં સાગર છે, સ્વર્ગ નો વારસો આપવા વાળા છે. એમણે બાળકોને આપ-સમાન પણ જરૂર બનાવવાનાં છે. પહેલાં તમારી પાસે બાપ નો પરિચય નહોતો. હવે તમે જાણો છો પરમાત્મા જેમની આટલી મહિમા છે એ આપણને એવાં ઊંચ બનાવે છે, તો પોતાને એવાં ઊંચ બનાવવા પડે. કહે છે ને - આમનામાં દૈવી ગુણ ખૂબ સરસ છે, જેવી રીતે દેવતા..... કોઈનો શાંત સ્વભાવ હોય છે, કોઈને ગાળો વગેરે નથી દેતાં તો તેમને સારા વ્યક્તિ કહેવાય છે. પરંતુ તે બાપને, સૃષ્ટિ ચક્રને નથી જાણતાં. હવે બાપ આવીને આપ બાળકોને અમરલોક નાં માલિક બનાવે છે. નવી દુનિયાનાં માલિક બાપ વગર કોઈ બનાવી ન શકે. આ છે જૂની દુનિયા, તે છે નવી દુનિયા. ત્યાં દેવી-દેવતાઓની રાજધાની હોય છે. કળયુગ માં તે રાજધાની છે નહીં. બાકી અનેક રાજધાનીઓ છે. હવે પછી અનેક રાજધાનીઓ નો વિનાશ થઈ અને એક રાજધાની સ્થાપન થવાની છે. જરૂર જ્યારે રાજધાની નથી ત્યારે બાપ આવીને સ્થાપન કરે છે. તે તો સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ કરી ન શકે. આપ બાળકો નો બાપ માં કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. જે બાપ કહેશે તે કરશે જરૂર. એક તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને સર્વિસ (સેવા) કરો, બીજાઓને રસ્તો બતાવો. દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જે હશે તેમને અસર પડશે જરૂર. આપણે મહિમા કરીએ જ છીએ એક બાપની. બાપ માં ગુણ છે તો બાપ જ આવીને આપણને ગુણવાન બનાવે છે. બાપ કહે છે બાળકો, ખૂબ મીઠા બનો. પ્રેમ થી બેસી બધાંને સમજાવો. ભગવાનુવાચ મામેકમ્ યાદ કરો તો હું તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવીશ. તમારે હવે પાછાં ઘરે જવાનું છે. જૂની દુનિયાનો મહાવિનાશ સામે છે. પહેલાં પણ મહાભારે મહાભારત લડાઈ લાગી હતી. ભગવાને રાજયોગ શિખવાડ્યો હતો. હવે અનેક ધર્મ છે. સતયુગ માં એક ધર્મ હતો, જે હવે પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. હવે બાપ આવીને અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરી, એક ધર્મની સ્થાપના કરે છે. બાપ સમજાવે છે હું આ યજ્ઞ રચું છું, અમરપુરી જવાનાં માટે તમને અમરકથા સંભળાવું છું. અમરલોક જવાનું છે તો મૃત્યુલોક નો જરૂર વિનાશ થશે. બાપ છે જ નવી દુનિયાનાં રચયિતા. તો બાપ ને જરૂર અહીંયા જ આવવું પડે. હવે તો વિનાશ જવાળા સામે છે. પછી તો સમજશે તમે સાચું કહો છો બરાબર આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. આ નામીગ્રામી છે તો જરૂર આ સમયે ભગવાન પણ છે. ભગવાન કેવી રીતે આવે છે, આ તો તમે બતાવી શકો છો. તમે બધાંને બતાવો કે અમને તો ડાયરેક્ટ (સ્વયં) ભગવાન સમજાવે છે. એ કહે છે તમે મને યાદ કરો. સતયુગ માં તો બધાં સતોપ્રધાન છે, હવે તમોપ્રધાન છે, હવે ફરી સતોપ્રધાન બનો ત્યારે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં જાઓ.

બાપ કહે છે - ફક્ત મારી યાદ થી જ તમે સતોપ્રધાન બની સતોપ્રધાન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. આપણે રુહાની પંડા છીએ, યાત્રા કરીએ છીએ - મનમનાભવ ની. બાપ આવીને બ્રાહ્મણ ધર્મ, સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બાપ કહે છે મને યાદ નહીં કરશો તો જન્મ-જન્માંતર નાં પાપો નો બોજો ઉતરશે નહીં. આ મોટામાં મોટી કુરના (આશા) છે. કર્મ કરતાં, ધંધો કરતાં મારા આશિક મુજ માશૂક ને યાદ કરો. દરેકે પોતાની પૂરી સંભાળ કરવાની છે. બાપ ને યાદ કરો. કોઈ પતિત કામ ન કરો. ઘર-ઘર માં બાપ નો સંદેશ આપતાં રહો કે ભારત સ્વર્ગ હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં નર્ક છે. નર્ક નાં વિનાશ નાં માટે આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. હવે દેહી-અભિમાની બનો. બાપ નું ફરમાન છે - માનો કે ન માનો. અમે તો આવ્યાં છીએ તમને સંદેશ સંભળાવવાં. બાપ નો હુકમ છે - બધાંને સંદેશ સંભળાવો. બાપ થી પૂછે છે કઈ સર્વિસ કરીએ, બાબા કહે છે - સંદેશ આપતાં રહો. બાપ ને યાદ કરો, રાજધાની ને યાદ કરો. અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. મંદિરો માં જાઓ, ગીતા પાઠશાળાઓ માં જાઓ. આગળ ચાલીને તમને બહુજ મળતાં રહેશે. તમારે ઉઠાવવાનાં છે દેવી-દેવતા

ધર્મ વાળાઓ ને.

બાપ સમજાવે છે ખૂબ-ખૂબ મીઠા બનો. ખરાબ ચલન હશે તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. કોઈને દુઃખ નહીં આપો, સમય ખૂબ થોડો છે. બીલવેડ (પ્રિય) બાપને યાદ કરો, જેનાથી સ્વર્ગની રાજાઈ મળે છે. કોઈ ની મુરલી નથી ચાલતી તો સીડી નાં ચિત્ર ની સામે બેસી ફક્ત આ ખ્યાલ કરો - આવી-આવી રીતે અમે જન્મ લઈએ છીએ, આવી રીતે ચક્ર ફરતું રહે છે... તો જાતેજ વાણી ખુલી જશે. જે વાત અંદર આવે છે, તે બહાર જરૂર નીકળે છે. યાદ કરવાથી આપણે પવિત્ર બનીશું અને નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરીશું. આપણી હવે ચઢતી કળા છે. તો અંદર ખુશી થવી જોઈએ. આપણે મુક્તિધામ માં જઈને પછી જીવનમુક્તિ માં આવીશું. ખૂબ જબરજસ્ત કમાણી છે. ધંધાધોરી ભલે કરો - ફક્ત બુદ્ધિ થી યાદ કરો. યાદ ની આદત પડી જવી જોઈએ. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. ચલન ખરાબ હશે તો પછી ધારણા નહીં થશે. કોઈને સમજાવી નહીં શકશો. કદમ આગળ વધારવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પાછળ ન આવવું જોઈએ. પ્રદર્શની માં સર્વિસ (સેવા) કરવાથી ખૂબ ખુશી થશે. ફક્ત બતાવવાનું છે કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. દેહધારીઓ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ બનશે. વારસો આપવા વાળો હું છું. હું બધાંનો બાપ છું. હું જ આવીને તમને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જાઉં છું. પ્રદર્શની મેળામાં સર્વિસ કરવાનો ખૂબ શોખ હોવો જોઈએ. સર્વિસ માં અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. જાતે જ બાળકો ને ખ્યાલ આવવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ માં જ પૂરો લવ (પ્રેમ) રાખવાનો છે. બધાંને સાચ્યો રસ્તો બતાવવાનો છે. ધંધો વગેરે કરતાં પોતાની પૂરી સંભાળ કરવાની છે. એક ની યાદ માં રહેવાનું છે.
2. સર્વિસ કરવાનો ખૂબ-ખૂબ શોખ રાખવાનો છે. પોતાની ચલન ને સુધારવાની છે, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે.

વરદાન :- કરન - કરાવનહાર ની સ્મૃતિ દ્વારા સહજયોગ નો અનુભવ કરવા વાળા સફળતા મૂર્ત ભવ કોઈ પણ કાર્ય કરતાં એ જ સ્મૃતિ રહે કે આ કાર્ય નાં નિમિત્ત બનાવવા વાળા બેકબોન (આધારસ્તંભ) કોણ છે. વગર બેકબોન નાં કોઈ પણ કર્મ માં સફળતા નથી મળી શકતી, એટલે કોઈ પણ કાર્ય કરતાં ફક્ત આ વિચારો હું નિમિત્ત છું, કરાવવા વાળા સ્વયં સર્વ સમર્થ બાપ છે. આ સ્મૃતિ માં રાખી કર્મ કરો તો સહજયોગ ની અનુભૂતિ થતી રહેશે. પછી આ સહજયોગ ત્યાં સહજ રાજ્ય કરાવશે. અહીંયાનાં સંસ્કાર ત્યાં લઈ જશો.

સ્લોગન :- ઈચ્છાઓ પડછાયા નાં સમાન છે તમે પીઠ કરી દો તો પાછળ-પાછળ આવશે.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની બુદ્ધિ ને જ્ઞાન મંથન માં બીઝી (વ્યસ્ત) રાખો તો બધી ડિકરો (ચિંતા) થી ફારિગ (મુક્ત) થઈ જશો ,
સદા ખુશી બની રહેશે ”

પ્રશ્ન :- જે પોતાને શિવબાબા નાં યજ્ઞ નાં સર્વેન્ટ (સેવક) સમજે છે એમની નિશાની સંભળાવો?

ઉત્તર :- શિવબાબા આ બ્રહ્મા મુખ થી જે કાંઈ બોલશે, એને તેઓ તરત માની લેશે. જે કહે - એને માનવું, એને જ શ્રીમત કહેવાય છે. શ્રી-શ્રી શિવબાબા ની મત પર ચાલવાથી જ તમે શ્રેષ્ઠ બનો છો. શ્રેષ્ઠ બનવું અર્થાત્ વિજય માળા માં આવવું.

ગીત :- ઓમ્ નમઃ શિવાય...

ઓમ્ શાંતિ ! સાલિગ્રામો પ્રતિ શિવ ભગવાનુવાય. રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. હમણાં આપ બાળકો જાણી ગયાં છો કે અમારે અહીંયા આત્મા સમજીને બેસવાનું છે. આખી દુનિયામાં એક પણ એવો મનુષ્ય નહીં હશે જે પોતાને આત્મા સમજતો હોય. આત્મા શું છે, એ જ નથી જાણતાં તો પરમાત્મા ને પછી કેવી રીતે જાણશે. બાપ દ્વારા જ તમને આત્માની સમજણ મળે છે કે મૂળ શું વસ્તુ છે. મનુષ્યો ને કાંઈ પણ ખબર ન હોવાનાં કારણે કેટલાં દુઃખી છે. આપ બાળકો જાણો છો આ ડ્રામા અથવા સૃષ્ટિ રૂપી કલ્પવૃક્ષ ની આયુ પ હજાર વર્ષ છે. જેમ કેરી નું બીજ છે, તે ચૈતન્ય હોત તો સમજે કે અમે બીજ છીએ, અમારાથી આ ઝાડ આવી રીતે નીકળ્યું. પરંતુ તે છે જડ. ચૈતન્ય ઝાડ એક જ છે. શરૂ થી લઈને અંત સુધી આ આખાં ઝાડ નું તમને જ્ઞાન મળેલું છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજી શકો છો. બાપ કહે છે હું આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું બીજ સત ચિત આનંદ સ્વરૂપ છું. મને જ્ઞાન નો સાગર કહેવાય છે. આ નિરાકાર નાં માટે મહિમા છે. તમે જાણો છો બાપની આ મહિમા સૌથી ન્યારી છે. મનુષ્ય તો બાપની મહિમા ને બિલકુલ જ નથી જાણતાં. ભલે આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે દેવતાઓ છે. એમને પણ આ નોલેજ નથી. આ ડ્રામા નું જ્ઞાન તમને મળ્યું છે. તમે જાણો છો આ સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે પછી દેવતા બનશો તો આ જ્ઞાન રહેશે નહીં. વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે ને. તમે આ ડ્રામા નાં એક્ટર્સ (પાર્ટધારી) છો ને. તમને રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. બાકી ન શૂદ્ર વર્ણ ને, ન દેવતા વર્ણ ને આ જ્ઞાન છે. એવું નથી કે જ્ઞાન પરંપરા ચાલે છે. જેમ તહેવારો નાં માટે કહે છે પરંપરા થી ચાલતાં આવ્યાં છે. હમણાં તમે સમજો છો સતયુગ માં તો આ તહેવારો ને કોઈ જાણતું જ નથી. ત્યાં કાંઈ પણ યાદ નહીં રહેશે. ત્યાં તો રાજ્ય કરો છો. તમારા દરેકની બુદ્ધિ નું તાળું ખુલેલું છે. મુખ્ય ક્રિયેટર (રચયિતા), ડાયરેક્ટર (નિર્દેશક), પ્રિન્સિપલ એક્ટર (મુખ્ય કલાકાર) ને તમે જાણો છો. તમને કેટલું સારું જ્ઞાન મળે છે, આ નોલેજ ને જે નથી જાણતાં, તે છે બેસમજ. તમે પણ બેસમજ હતાં. હમણાં દેવતા બની રહ્યાં છો. આ નોલેજ જેની બુદ્ધિ માં ટપકતું રહેશે તેને અપાર ખુશી થશે. તમારા સિવાય કોઈ નથી જે આ નોલેજ સમજી શકે. ગોડફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા) ને જ વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરીટી, (વિશ્વની સર્વશક્તિવાન સત્તા) નોલેજકુલ કહેવાય છે, નોલેજ કોનું છે? બધાં વેદો શાસ્ત્રો, સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ એમને છે. શાસ્ત્રો માં પણ રચતા અને રચના નું નોલેજ નથી, ત્યારે તો ઋષિ-મુનિ વગેરે કહેતાં આવ્યાં છે અમે રચતા અને રચના ને નથી જાણતાં. સમજાવવા વાળા એક જ છે તો બીજું કોઈ જાણશે કેવી રીતે. આ નોલેજ સિવાય આપ બાળકોનાં કોઈ આપી ન શકે. તમને આપવા વાળા પછી છે બાપ. એ કેટલા મોટાં નોલેજકુલ છે. કેટલું તમે પદ પામો છો. કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. અમે બેહદ નાં બાપ નાં સંતાન છીએ. જ્ઞાન થી બુદ્ધિ ભરપૂર હોવી જોઈએ. એવી કોઈ વસ્તુ નથી જેને તમે નથી જાણતાં. હમણાં તમે માસ્ટર નોલેજકુલ બની રહ્યાં છો. જે આત્મા તમોપ્રધાન બની છે તે બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં સતોપ્રધાન બની જશે. નંબરવાર તો હોય છે ને. કોઈની તમો થી રજો બુદ્ધિ બની હશે, કોઈની રજો થી સતો બની હશે. હમણાં સતોપ્રધાન બુદ્ધિ કોઈની છે નહીં. સતોપ્રધાન જ્યારે બની જશે ત્યારે તમારી કર્મતિત અવસ્થા થઈ જશે. પછી તો નવી દુનિયા જોઈએ - રાજ્ય કરવાનાં માટે. આ યજ્ઞ જ્યારે પૂરો થાય છે ત્યારે એમાં આખી જૂની દુનિયાની આહુતી પડે છે. પછી ભણતર પણ પુરું થઈ જાય છે - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. જેમ સ્કૂલ માં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) સમજે છે અમે આ પરીક્ષા પાસ કરી પછી બીજા ક્લાસ માં ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈશું. તમારી પણ જ્યારે કર્મતિત અવસ્થા થશે તો આ મૃત્યુલોક થી ટ્રાન્સફર થઈ અમરપુરી માં

ચાલ્યાં જશો. તમે જાણો છો - હમણાં અહીંયા થી ટ્રાન્સફર થવાનું છે. પવિત્ર થઈને અમરલોક માં ચાલ્યાં જશો. ખરેખર આપણે શાંતિધામ નાં રહેવાસી હતાં પછી પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં અમરલોક થી મૃત્યુલોકમાં આવીને પહોંચ્યા છીએ. તો આ બધું નોલેજ બુદ્ધિ માં રહેવાથી ખુશી રહેશે. સિવાય નોલેજ નાં બીજું કંઈ સુઝશે જ નહીં. હમણાં આપણે ભણીને નવી દુનિયાનાં માલિક બનીશું, આ પણ સમજાવવું જોઈએ. અહીંયા છે જ પતિત. દેવતા તો કોઈ છે નહીં. મનુષ્ય થી દેવતા કોણ બનાવશે? બાપ જ બનાવી શકે છે. હમણાં તમે સમજી શકો છો બરાબર સ્વર્ગ હતું, જેમાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. એની સ્થાપના કોણે કરી? હેવનલી ગોડ ફાધરે પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) સ્થાપન કર્યું. જ્યાં દેવી-દેવતા રાજ્ય કરશે તો બીજો કોઈ ધર્મ નહીં હશે. આ મોટું બેહદ નું નાટક છે. તમે ચૈતન્ય છો ને. જાણો છો આ ઝાડ નું બીજ ઉપર છે. બાપ પણ ઈમ્પ્રેસેબલ (પ્રભાવશાળી) અવિનાશી છે. તમે પણ ઈમ્પ્રેસેબલ છો. હમણાં આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામ્યું છે. આ સમયે બધાં મનુષ્ય કાંટા જેવાં બની ગયાં છે. કાંટાઓનું જંગલ છે ને. બધાં એક-બીજા ને દુઃખ આપવા વાળા છે. બાપ જ બાગવાન છે, એમને ખેતવૈયા પણ કહે છે. તમે પણ બોટ (નાવ) ચલાવતાં શિખી રહ્યાં છો. દરેક ની નૈયા પાર કેવી રીતે થાય, તો તમને બેસી સમજાવે છે. નૈયા કોઈ શરીર નથી. નૈયા આત્મા અને શરીર બે વસ્તુની બનેલી છે. ગાયે પણ છે નૈયા મારી પાર લગાવો. હમણાં આત્મા પણ પતિત છે તો શરીર પણ પતિત છે. હવે પાર કેવી રીતે થાય, અને ક્યાં જઈએ? હમણાં તમે મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન... સતયુગ થી લઈને કળયુગ સુધી બધાં રાજાઓને જાણી ગયાં છો. તો પણ બુદ્ધિમાં એ કેમ નથી રહેતું! તમે ભૂલી કેમ જાઓ છો? સદૈવ બુદ્ધિ માં એ ટપકતું રહે તો તમે ખુશી માં રહેશો, ફિકર થી ફારિગ થઈ જશો. (ચિંતાથી મુક્ત થઈ જશો.)

તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે, આપણને લઈ જવાં. જે નોલેજ બાપ માં છે તે આપણને આપી રહ્યાં છે. આ છે બિલકુલ નવી વાતો, જે બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. નિરાકાર બાપ સાકાર દ્વારા સંભળાવે છે. તમે પણ આ શરીર દ્વારા સાંભળો છો. તો બાપ આપ બાળકોને પણ આપ સમાન બનાવે છે. જે બાપની મહિમા તે તમારી પણ હોવી જોઈએ. કોઈ ફરક નથી. ફક્ત બાપ કહે છે - હું જન્મ-મરણ માં નથી આવતો, તમે જન્મ-મરણ માં આવો છો. તમે મને કહો છો જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર.... તો જરૂર હું તમને જ્ઞાન આપીશ, કલ્પ-કલ્પ આપું છું. તમે સમજી ગયાં છો બરાબર ૮૪ નું ચક્ર ખાઈ હમણાં આપણે અંતમાં છીએ. પછી બાપ આપણને પહેલા નંબર માં લઈ જાય છે. આ નોલેજ છે ને. નોલેજ છે સોર્સ ઓફ ઈનકમ. (આવક નું સાધન). જે જેટલું-જેટલું ભણે છે, એમની આવક તેવી થાય છે. આ નોલેજ પણ છે, ધંધો પણ છે. તમે કુડો-કચરો આપો છો બાબા ને. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કરણીગોર ને આપે છે ને. અહીંયા તમારે જીવતા જ આપવાનું છે. હકીકતમાં વાત હમણાંની છે. બાપ કહે છે - તમારી પાસે જે કંઈ છે, મરવાનાં પહેલાં આપી દો. તમે ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) બની જાઓ. નહીં તો તમારી પાસે જે પડ્યું હશે તે અંત માં યાદ આવશે. જેમ કોઈ સાહુકાર વ્યક્તિ છે, તે જ્ઞાન નહીં લેશે. એની સાહુકારી પણ એક જન્મ નાં માટે છે ને. શરીર તો છોડી જ દેશે, ખબર નથી કર્મો અનુસાર ક્યાં જઈને જન્મ લેશે. તમે તો જાણો છો આપણે હમણાં જેટલો પુરુષાર્થ કરીશું એટલી પ્રાલબ્ધ પામીશું. આ સમયે છે બધાં શારીરિક સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા. રુહાની સર્વિસ ને કોઈ જાણતું જ નથી. સુપ્રીમ રુહ (પરમ આત્મા) આવીને તમને જ્ઞાન સમજાવે છે. એ છે જ્ઞાન નાં સાગર, દુઃખહર્તા સુખકર્તા. એમની શિવ જયંતી પણ મનાવે છે, પરંતુ બુદ્ધિ માં નથી આવતું. હવે તમારી બુદ્ધિ માં આ જ્ઞાન છે કે બાબા અમને ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને સંભળાવશે. સતયુગ માં આ જ્ઞાન નહીં હશે તો કળયુગ માં પછી ક્યાંથી આવશે. દુનિયામાં આ કોઈ નથી જાણતું કે લક્ષ્મી-નારાયણ નું મંદિર અમે કેમ બનાવીએ છીએ. એ કોણ હતાં, એમને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું? આ કર્મો નું ફળ છે ને. બાપ બેસી હમણાં તમને કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ ની ગતિ સમજાવે છે. ભગવાનુવાચ છે ને. ગીતા થી જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના થાય છે. ત્યાં મનુષ્ય થોડાં હોય છે. બાકી બધાં જરૂર મુક્તિ ને પામતાં હશે. મહાભારત લડાઈ પણ લખેલી છે, બહુજ આફતો આવશે. કુદરતી આપદાઓ આવશે. જૂની દુનિયા ખતમ થશે. આ તે જ બોમ્બસ, મિસાઈલો છે, આ તે જ વિનાશ નો સમય છે જ્યારે કે ભગવાને આવીને રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો હતો, જેનાથી વિનાશ જવાળા નીકળી. ભગવાન યજ્ઞ રચે છે સુખ-શાંતિ નાં માટે. બાકી દુઃખ અશાંતિ નો જરૂર વિનાશ થવો જોઈએ. આ ઈશ્વરીય જ્ઞાન યજ્ઞ માં આખી સૃષ્ટિ સ્વાહા થઈ જશે. તે તમારી બુદ્ધિ માં છે.

આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. આ શિવબાબાનાં યજ્ઞ માં આપણે બ્રાહ્મણ સેવક છીએ. આપણે છીએ સાચાં-સાચાં મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. આપ બાળકોએ, બાપ જે મુખે થી કહે તે માનવું જોઈએ. શ્રીમત પર જ આપણે ચાલવાનું છે. આ પણ તમે જાણો છો શ્રી-શ્રી શિવબાબા ની મત પર આપણે શ્રેષ્ઠ બનીને માળાનાં દાણા બનીશું. માળા નાં

દાણા કહેવાય છે છે ને સિજરા ને. સિજરો (વંશજ) હોય પછી તે વધતો જાય છે. બાબાએ પોતે સિજરો બનાવ્યો છે, આ પણ સિજરો છે. ઉપર છે નિરાકારી શિવબાબા, પછી છે આત્માઓ. નિરાકારી સિજરો પછી સાકારી થાય છે. પહેલાં-પહેલાં નંબર માં છે પ્રજાપિતા, તે શરીરધારી, એ રુહાની. રુહાની બાપ આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા રચે છે. કહે પણ છે પતિત દુનિયા ને આવીને પાવન બનાવો. પ્રલય તો ક્યારેય થતી નથી. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ થાય છે. જૂની દુનિયા થી ફરી નવી બને છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો નવી દુનિયાનાં માટે. આ બેહદ નું નોલેજ બેહદ નાં બાપ જ આપે છે. હદ નો વારસો હોવાં છતાં પણ બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરે છે. હેં ભગવાન કહે છે ને. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે - ગોડ ફાધર ને યાદ કરો તો બે ફાધર સિદ્ધ થાય છે ને. બધી આત્માઓ ભાઈઓ છે. આત્મા જ પોકારે છે હેં દુઃખહર્તા સુખકર્તા, હેં લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો, અમને ઘરે જવા નાં માટે ગાઈડ (માર્ગદર્શન) કરો. અમને ઘર યાદ છે પરંતુ જઈ નથી શકતાં કારણ કે માયાએ પાંખો તોડી નાખી છે. કોઈ ઘરે પાછું જઈ ન શકે. હવે તમારે પોતાની જ્યોત ને પોતે જ જગાવવાની છે. બાપ ને યાદ કરવાથી ધૃત પડી જશે. જ્યોત એકદમ બુઝાતી નથી. કોઈ મરે છે તો દીવો પ્રગટાવે છે. ખાસ ત્યાં એક મુકરર (નિમિત્ત) રાખે છે કે એમાં ધૃત નાખતા જાઓ, નહીં તો અંધારું થઈ જાય. હમણાં તો તમારે યોગબળ થી ધૃત નાખવાનું છે તો ધોર અંધારા થી અજવાળું, દિપમાળા થઈ જશે. દિપમાળા સતયુગ માં હશે. અહીંયા નહીં. ઉત્સવ જે પણ મનાવાય છે, એનું પણ રહસ્ય તમે સમજ્યું છે. તે તો કાંઈ પણ સમજતાં નથી. પછી પણ સમજાવાય છે આ રાખડી વગેરે છે પવિત્રતા માં રહેવાનાં માટે. મનુષ્ય ને જ્ઞાન નું ઇન્જેક્શન એવી યુક્તિ થી લગાવવું જોઈએ જે ફીલ (અનુભવ) કરે કે બરાબર અમે તો ભ્રષ્ટાચારી છીએ. શ્રેષ્ઠાચારી બાપ જ બનાવે છે. બાપ કહે છે - મનમનાભવ - તો તમે તમોપધાન થી સતોપધાન બની જશો. યુક્તિ થી તીર લગાડવું જોઈએ, વાત કરવાની તાકાત જોઈએ. હમણાં તમે સર્વશક્તિમાન બાપ થી શક્તિ મેળવી માયા પર જીત પામો છો. પછી તમને રાજ્ય ભાગ્ય મળી શકે છે, સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ જીત પહેરાવી ન શકે. બાપ કહે છે જુઓ - બાળકો તમને શું થી શું બનાવું છું. હવે એવાં બાપ ને નિરંતર યાદ જરૂર કરવાનાં છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. જેવું ચિંતન કરે છે તેવાં બની જાય છે, તો બાપ કહે છે મને યાદ કરતાં-કરતાં તમે પણ બની જશો. યાદ થી વિકર્મ પણ વિનાશ થશે અને પોતાનાં ઘરે પાછાં ચાલ્યાં જશો. આ નોલેજ આવક નું સાધન છે. હેલ્થ-વેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય-સંપત્તિ) છે તો હેપ્પી (ખુશી) પણ છે. ત્યાં કેટલું મોટું (લાંબું) આયુષ્ય હોય છે. યોગેશ્વર કૃષ્ણ ને નહીં કહેશે. યોગેશ્વર તમે છો. ઈશ્વર તમને યોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. આ રાજયોગ છે. યોગ લગાવીને તમે રાજ્ય-ભાગ્ય પામો છો. ઈશ્વર તમને યોગ શિખવાડી રાજાઈ નો વારસો આપે છે. તમને રાજ્ય કોણે આપ્યું? બાપે. બાપ કહે છે - અલ્ફ ને યાદ કરો. બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. આ તો બહુજ સહજ છે. તમારી બુદ્ધિ માં કેટલું જ્ઞાન છે. ભગવાન નાં બાળક માસ્ટર ગોડ થયાં. બાપ ની પાસે બેસી થોડી જવાનું છે. આપણે તો પાર્ટ ભજવવાનો છે, આમાં દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે જ્ઞાન આપે છે, એનું જ સદૈવ મંથન કરવાનું છે. યુક્તિ થી વાતો કરવાની છે. બહુજ પ્રેમ થી સમજાવવાનું છે.
2. પોતાની પાસે જે કાંઈ છે તે જીવતે જીવ બાપ ને આપીને ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) બની એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- પોતાની સર્વશ્રેષ્ઠ પોઝિશન (પદ) ની ખુમારી દ્વારા અનેક આત્માઓ નું કલ્યાણ કરવા વાળા ઓથોરિટી સ્વરૂપ ભવ

આપણે ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વશક્તિમાન સત્તા) નાં બાળકો છીએ - આ છે સર્વશ્રેષ્ઠ પોઝિશન, આ પોઝિશન ની ખુમારી માં રહો તો માયા ની અધીનતા સમાપ્ત થઈ જશે. આ ઓથોરિટી (સત્તા) નું સ્વરૂપ બનવાથી કોઈ પણ આત્માનું કલ્યાણ કરી શકો છો. જે સદા આ ખુમારી માં રહે છે તે સદાકાળ નું રાજ્ય ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરે છે. આ જ ઓથોરિટી સદા કાયમ રાખો તો વિશ્વ તમારી આગળ ઝુકશે, તમે કોઈનાં આગળ ઝૂકી ન શકો.

સ્લોગન :- કરાવનહાર બાપની સ્મૃતિ થી હું-પણા ને સમાપ્ત કરો.

“ત્રણેય સંબંધોની સહજ અને શ્રેષ્ઠ પાલના ”

આજે વિશ્વ-સ્નેહી બાપદાદા ચારેય તરફ નાં વિશેષ બાપ-સ્નેહી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. બાપ નો સ્નેહ અને બાળકો નો સ્નેહ બંને એક-બીજા થી વધારે જ છે. સ્નેહ મન ને અને તન ને અલૌકિક પાંખ લગાવી સમીપ લઈ આવે છે. સ્નેહ એવું રુહાની આકર્ષણ છે જે બાળકો ને બાપની તરફ આકર્ષિત કરી મિલન મનાવવાનાં નિમિત્ત બની જાય છે. મિલન મેળો ભલે દિલ થી, ભલે સાકાર શરીર થી - બંને અનુભવ સ્નેહનાં આકર્ષણ થી જ થાય છે. રુહાની પરમાત્મ-સ્નેહે જ આપ બ્રાહ્મણોને દિવ્ય જન્મ આપ્યો. આજે હમણાં-હમણાં રુહાની સ્નેહની સર્ચલાઈટ દ્વારા ચારેય તરફ નાં બ્રાહ્મણ બાળકોની સ્નેહમયી સૂરત (ચહેરો) જોઈ રહ્યાં છે. ચારેય તરફ નાં અનેક બાળકો નાં દિલનાં સ્નેહ નાં ગીત, દિલ નાં મીત બાપદાદા સાંભળી રહ્યાં છે. બાપદાદા સર્વ સ્નેહી બાળકોને ભલે પાસે છે, ભલે દૂર હોવા છતાં પણ દિલ ની પાસે છે, સ્નેહ નાં રિટર્ન (વળતર) માં વરદાન આપી રહ્યાં છે -

“સદા ખુશનસીબ ભવ! સદા ખુશનુમા ભવ! સદા ખુશી ની ખોરાક દ્વારા તંદુરસ્ત ભવ! સદા ખુશીનાં ખજાના થી સંપન્ન ભવ!”

રુહાની સ્નેહે દિવ્ય જન્મ આપ્યો, હવે વરદાતા બાપદાદા નાં વરદાનો થી દિવ્ય પાલના થઈ રહી છે. પાલના બધાંને એક દ્વારા, એક જ સમયે, એક જેવી મળી રહી છે. પરંતુ મળેલી પાલના ની ધારણા નંબરવાર બનાવી દે છે. આમ વિશેષ ત્રણેય સંબંધોની પાલના અતિ શ્રેષ્ઠ પણ છે અને સહજ પણ છે. બાપદાદા દ્વારા વારસો મળે, વારસા ની સ્મૃતિ દ્વારા પાલના થાય - એમાં કોઈ મુશ્કેલી નથી. શિક્ષક દ્વારા બે શબ્દોનાં ભણતર ની પાલના માં પણ કોઈ મુશ્કેલી નથી. સદ્ગુરુ દ્વારા વરદાનો ની અનુભૂતિ ની પાલના - આમાં પણ કોઈ મુશ્કેલી નથી. પરંતુ ઘણાં બાળકોની ધારણા ની કમજોરી નાં કારણે સમય-પ્રતિ-સમયે સહજ ને મુશ્કેલ બનાવવાની આદત બની ગઈ છે. મહેનત કરવાનાં સંસ્કાર સહજ અનુભવ કરવાથી મજબૂર કરી દે છે અને મજબૂર હોવાનાં કારણે, ધારણા ની કમજોરી નાં કારણે પરવશ થઈ જાય છે. એવાં પરવશ બાળકોની જીવનલીલા જોઈ બાપદાદા ને એવાં બાળકો પર રહેમ આવે છે કારણ કે બાપનાં રુહાની સ્નેહ ની નિશાની આ જ છે - કોઈ પણ બાળક ની કમી, કમજોરી બાપ જોઈ નથી શકતાં. પોતાનાં પરિવારની કમી પોતાની કમી હોય છે, એટલે બાપને ધૃણા નહીં પરંતુ રહેમ આવે છે. બાપદાદા ક્યારેક-ક્યારેક બાળકોની આંદિ થી હમણાં સુધીની જન્મપત્રી જુએ છે. ઘણાં બાળકો ની જન્મપત્રી માં રહેમ-જ-રહેમ હોય છે અને કોઈ બાળકો ની જન્મપત્રી રાહત આપવાવાળી હોય છે. પોતાની આંદિ થી હમણાં સુધી ની જન્મપત્રી ચેક કરો. પોતે પોતાની જોઈને જાણી શકો છો - ત્રણેય સંબંધોની પાલના ની ધારણા સહજ અને શ્રેષ્ઠ છે? કારણ કે સહજ ચાલવાનું બે પ્રકારનું છે - એક છે વરદાનો થી સહજ જીવન અને બીજું છે લાપરવાહી, ડોન્ટકેયર (બેદરકાર) - આનાથી પણ સહજ ચાલે છે. વરદાનો થી કે રુહાની પાલના થી સહજ ચાલવા વાળી આત્માઓ કેયરફુલ (સાવચેત) હશે, ડોન્ટકેયર નહીં હશે. પરંતુ અટેન્શન (ધ્યાન) નું ટેન્શન (ચિંતા) નહીં હશે. એવી કેયરફુલ આત્માઓને સમય, સાધન અને સરકમસ્ટાન્સ (પરિસ્થિતિ) પ્રમાણે બ્રાહ્મણ પરિવાર નો સાથ, બાપની વિશેષ મદદ સહયોગ આપે છે એટલે બધું સહજ અનુભવ થાય છે. તો ચેક કરો - આ બધી વાતો મારી સહયોગી છે? આ બધી વાતો નો સહયોગ જ સહજયોગી બનાવી દે છે. નહીં તો ક્યારેક નાની પરિસ્થિતિ, સાધન, સમય, સાથી વગેરે ભલે હોય કીડી સમાન છે પરંતુ નાની કીડી મહારથીઓને પણ મૂર્છિત કરી દે છે. મૂર્છિત અર્થાત્ વરદાનો ની સહજ પાલના ની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ થી નીચે પાડી દે છે. મજબૂર અને મહેનત - આ બન્ને મૂર્છિત ની નિશાની છે. તો આ વિધિ થી પોતાની જન્મપત્રી ને ચેક કરો. સમજ્યાં શું કરવાનું છે? અચ્છા!

સદા ત્રણેય સંબંધોની પાલના માં પલવા વાળા, સદા સંતુષ્ટમણી બની સંતુષ્ટ રહેવા અને સંતુષ્ટતા ની ઝલક ફેલાવવા વાળા, સદા ફાસ્ટ (તીવ્ર) પુરુષાર્થી બની સ્વયં ને ફર્સ્ટ (પ્રથમ) જન્મ માં ફર્સ્ટ અધિકાર પ્રાપ્ત કરાવવા વાળા, એવાં ખુશનસીબ બાળકો ને વરદાતા બાપ નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી મુલાકાત :- બધાં દૂર-દૂર થી આવ્યાં છે. બધાંથી દૂર થી તો બાપદાદા આવે છે. તમે કહેશો - અમને તો મહેનત લાગે છે. બાપદાદા નાં માટે પણ, બેહદ માં રહેવા વાળા અને હદ માં પ્રવેશ થાય - આ પણ તો ન્યારી વાત થઈ જાય છે. છતાં પણ લોન લેવાની હોય છે. તમે લોકો ટિકિટ લો છો બાપ લોન લે છે. બધાંને વરદાન મળ્યાં? ભલે ૭-૮ તરફ થી આવ્યાં છો પરંતુ દરેક ઝોન નાં કોઈ-ને-કોઈ છે જ એટલે બધાં ઝોન અહિયાં હાજર છે. વિદેશ પણ અને દેશ પણ છે. ઇન્ટરનેશનલ ગ્રુપ થઈ ગયું ને. અચ્છા.

તમિલનાડુ ગ્રુપ :- સૌથી મોટું ગ્રુપ તમિલનાડુ છે. તમિલનાડુ ની વિશેષતા કઈ છે? સ્નેહ નાં વાયબ્રેશન (પ્રકંપન) ને કેય કરે (પકડે) છે. બાપ થી સ્નેહ અવિનાશી લિફ્ટ બની જાય છે. સીડી પસંદ છે કે લિફ્ટ પસંદ છે? સીડી છે મહેનત, લિફ્ટ છે સહજ. તો સ્નેહ માં ક્યારેય પણ અલબેલા નહીં થતાં, નહીં તો લિફ્ટ જામ થઈ જશે કારણ કે જો લાઈટ બંધ થઈ જાય છે તો લિફ્ટ ની શું હાલત થાય છે? લાઈટ બંધ થવાથી, કનેક્શન (જોડાણ) ખતમ થવાથી જે સુખની અનુભૂતિ થવી જોઈએ તે નથી થતી. તો સ્નેહ માં અલબેલાપણું છે તો બાપ થી કરંટ (શક્તિ) નહીં મળશે, એટલે પછી લિફ્ટ કામ નહીં કરશે. સ્નેહ સારો છે, સારા માં સારું કરતાં રહેજો. તો આ લિફ્ટ ની ગિફ્ટ ને સાથે લઈ જજો.

મૈસુર ગ્રુપ :- મૈસુર ની વિશેષતા શું છે? મૈસુર નિવાસી બાળકો ને બાપદાદા ગિફ્ટ આપી રહ્યાં છે - “સંગમયુગ નાં સુહાવના (સુખદ) મોસમ નું ફળ”. સંગમયુગ નું ફળ શું છે? મોસમ નું ફળ જે હોય છે તે મીઠું હોય છે. વગર મોસમ નું ફળ કેટલું પણ સરસ હોય પરંતુ સારું નથી હોતું. તો મૈસુર નિવાસી બાળકોને સંગમયુગ નાં મોસમ નું ફળ છે “પ્રત્યક્ષફળ”. હમણાં-હમણાં શ્રેષ્ઠ કર્મ કર્યું અને હમણાં-હમણાં કર્મ નું પ્રત્યક્ષ ફળ મળ્યું એટલે સદા પોતાને આ નશા ની સ્મૃતિ માં રાખજો કે અમે સંગમયુગ નાં મોસમ નું પ્રત્યક્ષ ફળ ખાવા વાળા છીએ, પ્રાપ્ત કરવા વાળા છીએ. આમ પણ વૃદ્ધિ સારી કરી રહ્યાં છો. તમિલનાડુ માં પણ વૃદ્ધિ ખૂબ સારી થઈ રહી છે.

ઈસ્ટર્ન ઝોન ગ્રુપ :- ઈસ્ટ (પૂર્વ) થી શું નીકળે છે? સૂર્ય નીકળે છે ને. તો ઈસ્ટર્ન ઝોન વાળાને બાપદાદા એક વિશેષ પુષ્પ (ફૂલ) આપી રહ્યાં છે. તે છે વિશેષતા નાં આધાર પર - “સૂર્યમુખી” જે સદા સૂર્યનાં પ્રકાશ માં ખીલેલું રહે છે. મુખ સૂર્યની તરફ હોય છે એટલે સૂર્યમુખી કહેવાય છે અને તેમની સૂરત પણ જોશો તો જેવી રીતે સૂર્યની કિરણો હોય છે-એવી રીતે ચારેય તરફ તેની પાંખડીઓ કિરણો નાં સમાન સર્કલ (ગોળાકાર) માં હોય છે. તો સદા જ્ઞાન-સૂર્ય બાપદાદા નાં સન્મુખ રહેવા વાળા, ક્યારેય પણ જ્ઞાન-સૂર્ય થી દૂર થવા વાળા નહીં. સદા સમીપ અને સદા સન્મુખ. આને કહે છે સૂર્યમુખી ફૂલ. તો આવીરીતે સૂર્યમુખી ફૂલ નાં સમાન સદા જ્ઞાન-સૂર્ય નાં પ્રકાશ થી સ્વયં પણ ચમકવા વાળા અને બીજાઓ ને પણ ચમકાવવા વાળા-આ છે ઈસ્ટર્ન ઝોન ની વિશેષતા. આમ પણ જુઓ જ્ઞાન સૂર્ય ઈસ્ટર્ન ઝોન થી પ્રગટ થયાં છે. પ્રવેશતા તો થઈ ને! તો ઈસ્ટર્ન ઝોન વાળા બધાંને પોતાનાં રાજ્ય, દિવસ માં લઈ જવા વાળા, રોશની (પ્રકાશ) માં લઈ જવા વાળા છે.

બનારસ ગ્રુપ :- બનારસ ની વિશેષતા શું છે? દરેકમાં રુહાની રસ ભરવા વાળા. વગર રસ નહીં, રસ નાં વગર નહીં. પરંતુ સર્વ માં રુહાની રસ ભરવા વાળા, બધાંને પરમાત્મ-સ્નેહ નો, પ્રેમ નો રસ અનુભવ કરાવવા વાળા કારણ કે જ્યારે બાપ નાં પ્રેમ નાં રસ માં ભરપૂર થઈ જાયો છો તો બીજા સર્વ રસ ફીકા લાગે છે. આત્માઓ માં પરમાત્મ-પ્રેમ નો રસ ભરવા વાળા કારણ કે ત્યાં ભક્તિ નો રસ ખૂબ છે. ભક્તિનાં રસ વાળાઓ ને પરમાત્મ-પ્રેમ રસ નો અનુભવ કરાવવા વાળા. સદા વધારે રસ શેમાં હોય છે? બનારસ વાળા સંભળાવો. રસગુલ્લા માં. જુઓ નામ જ પહેલાં રસ થી શરૂ થાય છે. તો સદા જ્ઞાન નાં રસગુલ્લા ખાવા વાળા અને ખવડાવવા વાળા. તો સદેવ અમૃતવેલા પહેલાં મન ને, મુખ ને રસગુલ્લા થી મીઠા બનાવવા વાળા અને બીજાઓને પણ મન થી અને મુખ થી મીઠા બનાવવા વાળા એટલે બનારસ ને મીઠાઈ આપી રહ્યાં છે-રસગુલ્લા.

બોમ્બે ગ્રુપ :- બોમ્બે ને પહેલે થી જ વરદાન મળેલું છે - નરદેસાવર અર્થાત્ બધાંને સાહૂકાર બનાવવા વાળા. નરદેસાવર નો અર્થ જ છે જે સદા ધન થી સંપન્ન રહે છે. બોમ્બે વાળાઓની વિશેષતા છે - “ગરીબ ને સાહૂકાર બનાવવા વાળા” જે બાપ નું ટાઈટલ (શિર્ષક) છે - “ગરીબ નિવાઝ.” તો બોમ્બે વાળાઓ ને પણ બાપદાદા ટાઈટલ આપી રહ્યાં છે - “ગરીબ નિવાઝ બાપ નાં બાળકો, ગરીબો ને સાહૂકાર બનાવવા વાળા” એટલે સદા સ્વયં પણ ખજાનાઓ થી સંપન્ન અને બીજાઓને પણ સંપન્ન બનાવવા વાળા એટલે વિશેષતા છે ગરીબ નિવાઝ

બાપ નાં સહયોગી સાથી. તો બોમ્બે વાળાને ટાઈટલ આપી રહ્યાં છે. મીઠાઈ નહીં, ટાઈટલ.

કુલ્લૂ - મનાલી ગ્રુપ :- કુલ્લૂ મનાલી ની વિશેષતા શું છે? કુલ્લૂ માં દેવતાઓનો મેળો લાગે છે જે બીજે ક્યાંય નથી લાગતો. તો કુલ્લૂ અને મનાલી વાળાઓને દેવતાઓનું મિલન સ્થાન કહેવાય છે. તો દેવતા નો અર્થ જ છે “દિવ્ય ગુણધારી”. દિવ્યગુણો ની ધારણા નું યાદગાર દેવતા રૂપ છે. તો દેવતાઓ નાં પ્રેમ નું, મિલન નું સિમ્બોલ (પ્રતીક) આ ધરણી નું છે એટલે બાપદાદા એવી ધરણી નાં નિવાસી બાળકો ને વિશેષ દિવ્યગુણો નો ગુલદસ્તો ગિફ્ટ (ભેટ) માં આપી રહ્યાં છે. આ દિવ્યગુણો નાં ગુલદસ્તા દ્વારા ચારેય તરફ આત્મા અને પરમાત્મા નો મેળો કરતાં રહેજો. તેઓ દેવતાઓ નો મેળો કરે છે, તમે દિવ્યગુણો નાં ગુલદસ્તા દ્વારા આત્મા-પરમાત્મા નો મેળો મનાવી પણ રહ્યાં છો પરંતુ વધારે જોર-શોર થી મેળો મનાવો જે બધાં જુએ. દેવતાઓનો મેળો તો દેવતાઓ નો રહ્યો પરંતુ આ મેળો તો સર્વશ્રેષ્ઠ મેળો છે એટલે દિવ્યગુણો નાં સુગંધિત ગુલદસ્તા ની ગિફ્ટ ને સદા પોતાની સાથે રાખો.

મીટિંગ વાળાઓ નાં પ્રતિ :- મીટિંગ વાળા શેનાં માટે આવ્યાં છે? સેટિંગ (ગોઠવણ) કરવાં. પ્રોગ્રામ (કાર્યક્રમ) નું સેટિંગ, સ્પીકર્સ (વક્તા) નું સેટિંગ. સીટિંગ કરી સેટિંગ કરવાનાં માટે આવ્યાં છો. જેવી રીતે સ્પીચ (વાણી) નાં માટે સેટ કર્યું છે કે પ્રોગ્રામ બનાવ્યો છે, એવી રીતે જ સ્પીકર્સ કે જે પણ આવવા વાળા દર્શક છે, તેમને હમણાંથી એવાં શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન (પ્રકંપન) આપો જે તેઓ ફક્ત સ્પીચ નો સ્ટેજ (મંચ) થોડાં સમય નાં માટે સેટ ન કરે પરંતુ સદા પોતાની શ્રેષ્ઠ સ્ટેજ (સ્થિતિ) પર સેટ થઈ જાય એટલે બાપદાદા મીટિંગ વાળાઓને અવિનાશી સેટિંગ નું મશીન ગિફ્ટ માં આપે છે જેનાથી સેટ કરતાં રહેજો. આજકાલ તો મશીનરી યુગ છે ને. મનુષ્યો દ્વારા જે કાર્ય ખૂબ સમય લે છે તે મશીનરી દ્વારા સહજ અને જલ્દી થઈ જાય છે. તો હવે પોતાની સેટિંગ ની મશીનરી એવી રીતે પ્રયોગમાં લાવો જે ખૂબ જલ્દી-થી-જલ્દી સેટિંગ થઈ જાય કારણ કે પોતાની સોનાની દુનિયા અથવા સુખમય દુનિયાનાં પ્લાન અનુસાર સીટ તો બધાંની સેટ કરવાની છે ને. પ્રજાને પણ સેટ કરવાની છે તો પ્રજા ની પ્રજા ને પણ સેટ કરવાની છે. રાજા-રાણી તો સેટ થઈ રહ્યાં છે પરંતુ રોયલ ફેમિલી છે, સાહકાર ફેમિલીઝ છે, પછી પ્રજા છે, દાસ-દાસી છે - એટલી સેટિંગ કરવાની છે! તો હવે સેટિંગ ની મશીનરી ને મીટિંગ વાળા વિશેષ ફાસ્ટ (તીવ્ર) બનાવો. ફાસ્ટ બનાવવું અર્થાત્ પોતાને ફાસ્ટ પુરુષાર્થી બનાવવાં. આ તેની સ્વીચ છે. મશીન ની સ્વીચ હોય છે ને. તો ફાસ્ટ મશીનરી ની સ્વીચ છે-ફાસ્ટ પુરુષાર્થી બનવું અર્થાત્ ફાસ્ટ સેટિંગ ની મશીનરી ને ઓન (ચાલુ) કરવી. મોટી જવાબદારી છે. તો હવે પોતાની રાજધાની ની સેટિંગની મશીનરી ને ફાસ્ટ કરો.

ડબલ વિદેશી ગ્રુપ :- ડબલ વિદેશી બાળકો આજકાલ સેટેલાઈટ ની યોજના કરી રહ્યાં છે. બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાની ધૂન માં ખૂબ સારા આગળ વધી રહ્યાં છે એટલે બાપદાદા ‘સદા સેટ ડબલ લાઈટ રહેવાની’ ગિફ્ટ આપી રહ્યાં છે. તે સેટેલાઈટ નો પ્રોગ્રામ કરવાનું વિચારી રહ્યાં છે અને બાપદાદા સદા સેટ ડબલ લાઈટ ની ગિફ્ટ આપી રહ્યાં છે. સદા પોતાની ડબલ લાઈટ ની સ્થિતિ માં સેટ રહેવાવાળા - એવાં ડબલ વિદેશી બાળકોને બાપદાદા દિલારામ પોતાનાં દિલ નો સ્નેહ ગિફ્ટ માં આપી રહ્યાં છે.

અમેરિકા નિવાસી બાળકો વિશેષ યાદ કરી રહ્યાં છે. ખૂબ સારા ઉમંગ-ઉત્સાહ થી વિશ્વમાં સેવા કરવાનું સાધન સારું બન્યું છે. યૂ.એન. પણ સેવા નું સાથી બનેલું છે. ભારત સેવાનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે એટલે ભારત નાં પણ વિશેષ સર્વિસેબલ (સેવાધારી) સાથી (જગદીશ જી) ગયેલાં છે. ફાઉન્ડેશન ભારત છે અને પ્રત્યક્ષતા નાં નિમિત્ત વિદેશ. પ્રત્યેક્ષતા નો અવાજ દૂર થી ભારત માં નગારા બનીને આવશે. બાળકોનાં વાયબ્રેશન આવી રહ્યાં છે. આમ તો લન્ડન નિવાસી પણ સાથી છે, ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા પણ વિશેષ સેવા નાં સાથી છે, આફ્રિકા પણ ઓછું નથી. બધાં દેશોનો સહયોગ સારો છે. બાપદાદા દેશ-વિદેશ નાં દરેક નિમિત્ત બનેલાં સેવાધારી બાળકોને પોત-પોતાની વિશેષતા પ્રમાણે વિશેષ યાદપ્યાર આપી રહ્યાં છે. દરેકની મહિમા પોત-પોતાની છે. એક-એક ની મહિમા વર્ણન કરે તો કેટલી થાય! પરંતુ બાપદાદા નાં દિલ માં દરેક બાળકોની વિશેષતા ની મહિમા સમાયેલી છે

મધુબન નિવાસી સેવાધારી પણ સેવા ની હિંમત ની મદદ આપવા વાળા છે એટલે જેવી રીતે બાપનાં માટે ગવાયેલું છે - “હિંમતે બરચે મદદે બાપ”, આ જ રીત થી જે પણ સેવા ચાલે છે, સીઝન ચાલે છે - તો મધુબન નિવાસી પણ હિંમત નાં સ્તંભ બને છે અને મધુબન વાળાની હિંમત થી તમને બધાંને રહેવાની, ખાવાની,

સુવાની, નાહવાની મદદ મળે છે એટલે બાપદાદા બધાં મધુબન નિવાસી બાળકો ને હિંમત ની મુબારક આપી રહ્યાં છે. અચ્છા.

વરદાન :- પોતાની સતોગુણી દૃષ્ટિ દ્વારા અન્ય આત્માઓની દૃષ્ટિ , વૃત્તિ નું પરિવર્તન કરવાવાળા સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ કહેવત છે દૃષ્ટિ થી સૃષ્ટિ બદલાય છે. તો તમારી દૃષ્ટિ એવી સતોગુણી હોય જે કેવી પણ તમોગુણી તથા રજોગુણી આત્માની દૃષ્ટિ, વૃત્તિ અને તેમની સ્થિતિ બદલાઈ જાય. જે પણ તમારી સામે આવે તેમને દૃષ્ટિ દ્વારા ત્રણેય લોકોનું, પોતાની પૂરી જીવન કહાની ની ખબર પડી જાય - એ જ છે નજર થી નિહાલ કરવું. અંત માં જ્યારે જ્ઞાન ની સર્વિસ (સેવા) નહીં હશે ત્યારે આ સર્વિસ ચાલશે.

સ્લોગન :- પવિત્રતા નું પ્રેક્ટિકલ (વ્યાવહારિક) સ્વરૂપ સત્યતા અર્થાત્ દિવ્યતા છે.

સુચના :- આજે મહિના નો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા નાં બધાં બાળકો સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ સાત વાગ્યા સુધી વિશેષ ભ્રુકુટી આસન પર વિરાજમાન થઈ, પોતાનાં ચમકતાં તારા ને દિવ્ય નેત્ર થી જોતાં લાઈટ, માઈટ હાઉસ બની પ્રકૃતિ સહિત પૂરા વિશ્વ ને સર્યલાઈટ આપવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા કેટલાં દૂર થી તમને ભણાવવા આવે છે , ભણવાની ફી પણ નથી લેતાં તો કેટલાં પ્રેમ થી ભણવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- રુહાની ગવર્મેન્ટે (સરકારે) આખી દુનિયાનાં માટે આ ફી (મફત) શાળા ખોલી છે - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે બધાં ઓરફન (અનાથ), નિધન નાં બની ગયાં છે. બાપ એવાં ગરીબ બાળકો થી ફી શું લેશે. આ અંતિમ જન્મ માં બાપ એવું ભણતર ભણાવે છે જેનાથી તમે વિશ્વ નાં માલિક બની જાઓ છો. તો નવાં-નવાં બાળકો ભણવાનાં માટે આવે છે, એમને પણ કોઈ ઘાટો નથી થતો. ભલે પાછળ થી આવ્યાં છે પરંતુ થોડી મહેનત કરી જૂનાઓથી પણ આગળ જઈ શકે છે.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાપે કહ્યું, અહીંયા આપ બાળકોએ આત્મ-અભિમાની થઈ બેસવાનું હોય છે. પરમપિતા પરમાત્મા અને બાળકો હમણાં આવીને મળ્યાં છે. આને કહેવાય છે આત્માઓ અને પરમપિતા પરમાત્મા નો આ સૃષ્ટિ પર મેળો. આ મેળો એક જ વાર થાય છે. અડધોકલ્પ સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈ બોલાવતાં જ નથી. આપ બાળકો સુખી રહો છો, જે સુખ તમે આત્માઓ હમણાં પામી રહી છો. તમે પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં, હમણાં તમોપ્રધાન પતિત બની ગયાં છો પછી બાપ પાવન બનાવે છે. જ્યારે પુજારી બનો છો તો દુઃખી થાઓ છો. ૫ વિકારો નાં કારણે જ દુઃખ થાય છે. જેટલી-જેટલી સીડી ઉતરતાં જાઓ છો એટલાં દુઃખી થતાં જાઓ છો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો દુઃખ નાં પહાડ પડવાનાં છે. આ જૂની દુનિયાનો હવે વિનાશ થવાનો છે. તમારી બુદ્ધિ જાણે છે - બાબા છે નિરાકાર, એ શિક્ષક બનીને આપણને સાલિગ્રામો ને ભણાવે છે. કહે છે બાળકો, હું ફરીથી તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવવા આવ્યો છું. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં, યાદ છે ને. સંગમ પર જ તમને બનાવ્યાં હતાં. હમણાં પછી તમને મનુષ્ય થી દેવતા, વૈકુંઠ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવા આવ્યો છું. તમને આ વારસો આપ્યો હતો પછી તમારે ૮૪ જન્મ લેવા પડે. હમણાં તમારા ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં છે. હવે હું આવ્યો છું, પછી તમારે પહેલાં નંબર જન્મ થી શરૂ કરવાનું છે. હું તમારો બાપ તમને ભણાવું પણ છું. હવે બાપ ભણાવવાની ફી બાળકો થી લેશે? બાળકોથી ફી કેવી રીતે લેશે! એક પાઈ પણ ફી નથી લેતો. કેટલો દૂર પરમધામ થી આવું છું તમને ભણાવવાં. આ નોકરી કરવા રોજ આવું છું. કોઈની નોકરી દૂર ક્યાંય હોય છે તો રોજ આવવા-જવાનું થાય છે ને. તમે જાણો છો બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે, જે આપણને સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન આપે છે. ભગવાનુવાચ - હું નિરાકાર પરમાત્મા છું, નહીં કે કૃષ્ણ. તમે જે કૃષ્ણ ને ભગવાન સમજો છો, તે ભગવાન હોઈ ન શકે. તે તો પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. ભગવાન ને પોતાનું શરીર નથી. જેમ તમે આત્મા છો તે પણ આત્મા છે. પરંતુ ફક્ત આત્મા કહેવાથી તો બધાંની સાથે મળી જશે એટલે મને પરમ આત્મા કહે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર મુજ આત્મા નું નામ શિવ છે. હું છું નિરાકાર. મને બોલાવે જ છે - શિવબાબા. અસલ મારું નામ એક જ છે. બાકી ભિન્ન-ભિન્ન નામ રાખી દીધાં છે. મારું નામ કોઈ રુદ્ર છે નહીં. ન કૃષ્ણએ કોઈ યજ્ઞ રચ્યો છે. આ બધું છે ખોટું. હું જ આવીને તમને સાચું બતાવું છું. તમને સાચાં-સાચાં નર થી નારાયણ બનાવવા હું આવ્યો છું. મારું ઘર બહુજ દૂર છે. અહીંયા આવીને આ શરીર દ્વારા તમને ભણાવું છું. આખો દિવસ આમાં બેસતો નથી. ચક્ર લગાવતો રહું છું. મારી ઝ્લાનિ કરવાનાં કારણે તમે બહુજ દુઃખી, મહાન પતિત બની ગયાં છો. બ્રહ્મા ને પણ કોઈ આદિદેવ કહે, કોઈ એડમ કહે, કોઈ મહાવીર કહે, તમે પ્રજાપિતા કહો છો. તમે મને અડધોકલ્પ યાદ કર્યો છે, એટલે મારે આ પારકા દેશમાં આવવું પડે છે. બધાં પતિત દુઃખી છે. ઓરફન (અનાથ) છે. ઘણી-ઘોરી છે નહીં. ઓરફન ને ભણાવવા માટે ગવર્મેન્ટ ફી નથી લેતી. આ તો બહુ જ મોટી રુહાની ગવર્મેન્ટ છે. બેહદ નાં બાપ ને કોઈ જાણતું નથી. કેટલાં જપ-તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે. પૂછાય છે આ કેમ કરો છો? તો કહેશે આનાંથી ભગવાન નાં પાસે પહોંચી જઈશું. કોઈ જપ-તપ કરવાથી પહોંચશે, કોઈ શાસ્ત્ર વાચવાથી. બાપ કહે છે - એવું તો છે નહીં. ભક્તિ કરતાં-કરતાં તો તમે વધારે જ પતિત બની ગયાં છો. પાંખો તૂટી ગઈ છે. તમે ઉડી નથી શકતાં, જ્યાં સુધી તમારા માં જ્ઞાન-ધૃત ન પડે. ધૃત અથવા પેટ્રોલ ખલાસ થઈ જવાથી જ્યોત બુઝાઈ (ઓલવાઈ) ગઈ છે. પછી હું આવીને ભરું છું.

તમે જાણો છો-બાબા આવ્યાં છે. અહીંયા તમે ખુશી માં રહો છો. ઘર માં જવાથી તમે ભૂલી જાઓ છો. તમારાથી હું આ ભણતર ની ફી નથી લેતો. તમે કહેશો આ ચોખા મુઠ્ઠી આપીએ છીએ. આ ચોખા મુઠ્ઠી તો તમે ભક્તિમાર્ગ માં આપતાં આવ્યાં છો, જેનું રિટર્ન (વળતર) પછી બીજા જન્મ માં મળે છે. હમણાં તો તમે જાણો છો - બાપ સન્મુખ બેઠાં છે, ફી (મફત) ભણાવે છે કારણ કે જાણે છે આમની પાસે રાખ્યું જ શું છે. તો બાપ થોડી તમારાથી કાંઈ લેશે. એ ભણતર માં તો કેટલો ખર્ચો કરવો પડે છે. કેટલી પરીક્ષાઓ પાસ કરવી પડે છે. હું તો એક જ ભણતર ભણાવું છું. શાળા માં જે આવતાં જાય છે, એમને એડ કરતો (ઉમેરતો) જાઉં છું. હાં, જે મોડા આવે છે, એમને થોડી મહેનત વધારે કરવી પડે છે. એનાં બદલામાં પછી મોડે થી આવવા વાળા ને સારા પોઈન્ટસ મળે છે. જે જલ્દી-જલ્દી ભણે એમને કાંઈ નુકસાન નથી. નવાં-નવાં સારા પોઈન્ટસ મળવાથી જૂનાઓ થી પણ આગળ જાય છે. બાપ કહે છે - શરૂ માં જે આવ્યાં તે કેટલાં ભાગન્ટી થઈ ગયાં. સારું થયું જે તમે મોડે થી આવ્યાં તો પછી તમને ગુહ્ય થી ગુહ્ય પોઈન્ટસ મળે છે. બાપ કહે છે - શારીરિક ભણતર પણ ભણો. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો-ધોરી ભલે કરો ફક્ત મને યાદ કરો અને ચક્ર ને યાદ કરો. આ ભૂલવું ન જોઈએ. એ તો સમજો છો ને કે હમણાં આપણો ૮૪ જન્મો નો અંત છે.

બાપ સમજાવે છે મને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. યાદ તો તમે બાપને પણ કરો છો, પતિ ને પણ કરો છો. હવે હું તમારા પતિઓ નો પતિ, બાપો નો બાપ છું, શિક્ષક પણ છું. હું તમારો સર્વસ્વ છું. સુખ આપવા વાળો છું. તે પતિત સંબંધી વગેરે તો તમને દુઃખ જ આપશે. સતયુગ માં કોઈ કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. હમણાં હું આવ્યો છું સતયુગ નું રાજ્ય ભાગ્ય આપવાં. તમે જાણો છો આ સંગમ પર જ બાપ થી આપણે વારસો લઈએ છે. હવે જેટલું તમે ભણશો. ભણતર પણ બહુજ સહજ છે. આ છે જ સહજ જ્ઞાન, સહજ યાદ. મોત પણ સામે છે. હું આવ્યો છું તમને બધાંને લઈ જવા એટલે મને કાળો નાં કાળ પણ કહે છે. એ પણ કહે છે કે આમને કાળ ખાઈ ગયો. કાળ શરીર ને ખાએ છે, આત્મા ને તો ખાઈ ન શકે. આત્મા તો એક શરીર છોડી બીજું જઈને લે છે. પાર્ટ ભજવે છે. હવે તમે જાણો છો એક જ ધક થી આ બધું ખલાસ થઈ જશે, મોત એવું થવાનું છે જે કોઈ કોઈનાં માટે રડશે નહીં. બધાંએ પાછા જવાનું જ છે. રડે ત્યારે છે જ્યારે પુનર્જન્મ ફરી-ફરી દુઃખ ની દુનિયામાં લે છે. તમે બાપ ને બોલાવો પણ એટલે જ છો કે બાબા અમને તમારા સાથે લઈ જાઓ. તો હવે બાબા આવેલાં છે, જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાંને લઈ જાય છે. વિનાશ થશે તો બધાં મરશે. રહેશે કોઈ નહીં. ગવર્મેન્ટ પોતાનો પ્લાન બનાવી રહી છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ તો વધતી જ જાય છે. નાની-નાની ડાળ ડાળીઓ માં પણ કેટલાં પાન નીકળી આવે છે. ઝાડ તો વધશે જ. પરંતુ એમની આયુ (ઉંમર) પણ જરૂર છે. કલ્પવૃક્ષ ની આયુ કોઈ લાખો વર્ષ થોડી હોઈ શકે છે. હમણાં બાપ તમને ભણાવી રહ્યાં છે, પૂજ્ય દેવી-દેવતા બનાવવાનાં માટે. પહેલાં-પહેલાં બાપ તમને જ મળે છે બીજા ધર્મ વાળા તો આવે જ પછી થી છે. સતયુગ માં તમે આવો છો. ભણાવું પણ તમને છું. ફક્ત કહું છું પાવન દુનિયામાં ચાલવું છે તો વિકાર માં નહીં જાઓ. છતાં પણ તમે માનતાં કેમ નથી, વિષ વગર તમે રહી નથી શકતાં? મારી મત પર નહીં ચાલશો તો ઊંચ પદ પણ નહીં પામશો. તમારી આશા જ હતી કૃષ્ણપુરી માં જવાની. તો કૃષ્ણ ની રાજધાની માં જશો કે પ્રજા માં? કૃષ્ણ ની સાથે ખેલ-પાલ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) કરશે. પ્રજા થોડી કરશે. આ મમ્મા-બાબા પણ ભણી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આ રાધા-કૃષ્ણ પછી સ્વયંવર નાં પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. રાજાઈ વાળાઓની જ માળા બને છે ને. ૮ દાણા માં આવો, અચ્છા ૮ માં નહીં તો ૧૦૮ માં તો આવો. ઓછા માં ઓછું ૧૬, ૧૦૮ માં તો આવો. આ છે જ રાજયોગ. બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. ઘર નાં સભ્યો ને પણ સમજાવો. બાપ તમને સમજાવે છે, બીજાઓને સમજાવવાનાં માટે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે. મહાભારત ની લડાઈ પણ પ્રસિદ્ધ છે જ્યારે કે ભગવાન આવ્યાં હતાં. ભગવાને જ આવીને રાજયોગ શિખવાડ્યો હતો, સ્વર્ગની સ્થાપના અને નર્ક નો વિનાશ થયો, આ સમય તે જ છે. પછી રાજધાની સ્થાપન થઈ જશે. સતયુગ માં બીજો ધર્મ હોતો જ નથી. ભારત કેટલો સિરતાજ હતો, કેટલો સાહુકાર હતો, ક્રિશ્ચન લોકો બધાં અહીંયાથી જ સાહુકાર થયાં છે. સોમનાથ નાં મંદિર માંથી પણ કેટલો માલ લઈ ગયાં, ઊંટ ભરીને. આ તો એક મંદિર ની વાત છે. ભારત માં બહુજ મંદિર હતાં. બાપ આખાં ઝાડ નું રહસ્ય સમજાવે છે. હું બીજ ઉપર માં છું. આ ઉલ્ટું ઝાડ છે ને. નોલેજકુલ હું છું. તમે મને પોકારો જ છો પતિત પાવન આવો. તો પણ કહી દે છે નામ રુપ થી ન્યારા છે. રાવણે બધાંને એકદમ બેસમજ બનાવી દીધાં છે. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે, અમારા બાપ કોણ છે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. બધાંની સમજ તો એક નથી હોતી. એક ની સમજ ન મળે બીજા થી. એક નાં ફીયર્સ (વિશેષતા) ન મળે બીજા થી. તો હવે આપ બાળકોએ બાપનાં બનવું જોઈએ ને. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ તો સદ્ગુરુ પણ છે. તમે જાણો છો આ ફી કાંઈ

લેતાં નથી. વગર કોડી ખર્ચે તમને ૨૧ જન્મો નાં માટે રાજાઈ મળી જાય છે. તમે ભક્તિમાર્ગ માં ઈશ્વર અર્થ કાંઈક આપતાં હતાં તો બીજા જન્મ માં તમને મળતું હતું. હમણાં તો હું ડાયરેક્ટ (પોતે) આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવું છું. એમાં જે કાંઈ ખર્ચો લાગે છે, તે બાળકોનો જ લાગે છે. બાળકોને જ કહેશે ખર્ચો કરવાનો છે. આ એક બ્રહ્મા ને સારી રીતે પકડ્યા ખર્ચો કરવાનાં માટે. એમનામાં પ્રવેશ કરી એમનાથી બધુંજ કરાવ્યું. આ તો ઝટ સ્વાહા થઈ ગયાં. બધું જે એમની પાસે હતું, બધું આપી દીધું. બાબા બોલ્યાં, બેગર (ગરીબ) બની જાઓ તો આવો રાજકુમાર બનાવીશ, સાક્ષાત્કાર કરાવી દીધો. ખ્યાલ આવ્યો - હવે આ શું કરશું. વિનાશ થવાનો જ છે. બાબાએ કહ્યું વાનર માફક મુઠ્ઠી બંધ નહીં કરો, ખોલી દો. ઝટ ખોલી દો. નહીં તો આટલાં બાળકો નો ખર્ચો કેવી રીતે ચાલત. બાળક બાદશાહ, પીરુ વજીર આ થઈ ગયાં. એક ને જ પૈસાનાં માટે પકડી લીધાં. આપ બાળકોની ભૂમી બનવાની હતી. સ્કૂલ પણ બની હતી. હવે તમે હોશિયાર થઈ પછી બીજાઓને પણ ભણાવો છો. તમે કેટલાનું કલ્યાણ કરો છો. બાપ છે જ કલ્યાણકારી, બધાંને નર્ક થી નીકાળી સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. હવે જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. પ્રજા નાં માટે પણ પ્રદર્શનીઓ વગેરેની યુક્તિઓ બીજી પણ નીકળતી રહેશે. અનેક પ્રજા બનતી જશે. રાજા-રાણી તો થોડાં હોય છે. પ્રજા તો કરોડો નાં અંદાજ માં હોય છે ને. રાજા રાણી તો એક છે. ત્યાં લડાઈ-ઝઘડા વગેરે હોતાં નથી. બાળકો જાણે છે - હમણાં તો મોત સામે છે. જેટલાં યોગમાં રહેશે એટલાં પાપ આત્મા થી પુણ્યાત્મા બનશે, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. સપૂત બાળકો મા-બાપ ને ફોલો (અનુસરણ) કરે છે. બાપ પાવન બને, બાળક ન બને તો તે કપૂત બાળક થયો ને. એમાં તો નષ્ટોમોહા બનવાનું હોય છે. મારા તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. વારસો પણ એમનાથી મળશે. હમણાં બાપ થી વારસો પામવાનો છે નવી દુનિયા નો, તો પતિત ન બનો. પાવન બન્યાં વગર નવી દુનિયામાં જઈ નહીં શકશો. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ કરેલાં છે, એની સજા ભોગવવી પડે છે. જેમકે ૬૩ જન્મો નાં પાપો ની સજા મળે છે. ગર્ભજેલ માં પણ સજા ભોગવે છે. સતયુગ માં કોઈ જેલ વગેરે હોતી નથી. છે જ સ્વર્ગ. હમણાં બાપ સાધારણ તનમાં આવ્યાં છે, એટલે બાપ ને ઓળખતાં નથી. બાપ ની સાથે યોગ લગાવવાથી જ આત્મા પાવન બનશે. બાપ કહે છે - હું પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવું છું પછી આમને નંબરવન પાવન બનાવું છું. તત ત્વમ્. તમે પણ પાવન બનો છો. તમે બાપનાં બાળકો બન્યાં છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં પણ બાળકો છો એટલે બાપદાદા કહેવાય છે. બાપ સમજાવે છે હવે સમય બહુ થોડો છે. શરીર પર ભરોસો નથી. બાપ ને યાદ કરતાં રહો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. આખો દિવસ આ જ વાતો ખ્યાલ માં રહે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પૂરે-પૂરું નષ્ટોમોહા બનવાનું છે. એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ, આ પાઠ પાક્કો કરવાનો છે. સપૂત બાળક બની માતા-પિતા ને ફોલો કરવાનું છે.
2. વગર કોડી ખર્ચે ભણતર થી ૨૧ જન્મો ની રાજાઈ મળે છે તો બહુજ લગન થી ભણતર ભણવાનું છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ ખજાનાઓ થી ભરપૂર બની પોતાનાં ચહેરા દ્વારા સેવા કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ જે બાળકો સર્વ ખજાનાઓ થી સદા સંપન્ન અથવા ભરપૂર રહે છે એમનાં નયનો તથા મસ્તક દ્વારા નશો દેખાય છે. એમનો ચહેરો જ સેવા કરે છે. જેમની પાસે વધારે અથવા ઓછું જમા હોય છે તો તે પણ એમનાં ચહેરા થી દેખાય છે. જેમ કોઈ ઊંચ કુળ નું હોય છે તો એમનાં ચહેરા થી તે ઝલક અને ફલક દેખાય છે. એમ તમારો ચહેરો દરેક સંકલ્પ દરેક કર્મ ને સ્પષ્ટ કરે ત્યારે કહેવાશે સાચાં સેવાધારી.

સ્લોગન :- સમય અને સંકલ્પ નાં ખજાના ની બચત કરી જમા નું ખાતું વધારો.

“ મીઠા બાળકો - બેહદ નાં બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકો ને પોતાની સાથે લઈ જવાં , એટલે હવે બાપ નાં બનીને એમની શ્રીમત પર ચાલો ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બાળકોની તકદીર ઊંચી બનાવવાનાં માટે કઈ શ્રેષ્ઠ મત આપે છે?

ઉત્તર :- મીઠા બાળકો મોત નાં પહેલાં જેટલું થઈ શકે યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરી લો, એનાથી જ તમારી કમાણી છે. મારા બાળક બનીને ક્યારેય ભૂલ થી પણ કોઈ પાપ કર્મ નહીં કરતાં. ભલે માયા નાં કેટલાં પણ તોફાન આવે પરંતુ પતિત તો ક્યારેય નહીં બનતાં.

ઓમ શાંતિ ! શિવ ભગવાનુવાચ. આપ બાળકો તો સમજશો શિવબાબા અમને સમજાવે છે. તમે છો સંગમયુગી. શિવબાબા નાં સમ્મુખ બેઠાં છો. તે કળયુગી મનુષ્ય શિવબાબા નાં જડ મંદિર માં જઈને બેસે છે. ફરક સમજો છો ને. બુદ્ધિ નું તાળું કાંઈક ખોલો પણ. તમે સમજો છો અમે ચૈતન્ય શિવબાબા ની પાસે બેઠાં છીએ. બાબા અમારાથી સમ્મુખ વાર્તાલાપ કરી રહ્યાં છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે અને બીજી તરફ જુઓ મનુષ્ય શિવબાબા ની પૂજા કરી રહ્યાં છે. અમરનાથ પર, કાશી પર જઈ રહ્યાં છે શોધવાં. પછી તમે આ ઘડી-ઘડી ભૂલી કેમ જાઓ છો કે અમે શિવબાબા ની પાસે બેઠાં છીએ, જેમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. એમની કેટલી મહિમા છે. એમને તમે બાબા-બાબા કહો છો. જાણો છો અમે શિવબાબા ની મત પર ચાલી વિશ્વનાં માલિક બનવાનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તેઓ મંદિરો, તીર્થો વગેરે પર ધક્કા ખાતાં રહે છે અને તમે વારસો લઈ રહ્યાં છો. ફરક જુઓ કેટલો છે. તમારી ભેંટ (તુલના) માં તેઓ કેટલાં બુદ્ધ્યુ છે. શિવબાબા કહે છે હું તમારો ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) છું. હું તમને વારસો આપવા આવ્યો છું. તેઓ ગોડ ફાધર ને બોલાવતાં રહે છે. અહીંયા તો તમે ગોડ ફાધર નાં સમ્મુખ બેઠાં છો. અહીંયા બુદ્ધિમાં બેસે છે પછી ઘરે જવાથી ભૂલી કેમ જાઓ છો! અહીંયા તમારા માટે દિવસ છે, ત્યાં તેમનાં માટે રાત છે. તે ચિલ્લાવતા રહે છે, તમે સમ્મુખ માં બેઠાં છો કહો છો તુમ્હી સે બેહું, તુમ્હી સે સુનું (તમારી સાથે બેસું, તમારા થી સાંભળું). પરંતુ ઘરે જઈને ભૂલી જાઓ છો. માયા ખૂબ પ્રબળ છે. શિવબાબા નાં બાળકો બની પુજારી થી પૂજ્ય બનવાનો પુરુષાર્થ પણ કરે છે પછી બહાર જઈને પુજારી બની પડે છે. શિવબાબા નાં જડ મંદિર માં જતાં રહે છે.

અહીંયા તો બાપ સમજાવે છે, બાળકો શ્રીમત પર ચાલવાથી જ તમે શ્રેષ્ઠ બનશો. મુખ્ય છે જ પવિત્રતા. ત્યાં જડ ચિત્રો ની આગળ જઈને કાશી કલવટ ખાએ છે. અહીંયા તો ચૈતન્ય માં બેઠાં છે. અહીંયા કાશી કલવટ ખાવાની વાત નથી. અહીંયા છે જીવતે જીવ મરવાનું. બાપ કહે છે - શ્રીમત પર ચાલો. અહીંયા થી બહાર જવાથી જ બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. ક્યારેય ચિઠ્ઠી વગેરે પણ નથી લખતાં. કોઈ તો એવાં છે જે ક્યારેય જોયાં પણ નથી. તે તડપતાં-તડપતાં ચિઠ્ઠીઓ લખતાં રહે છે અને જે સમ્મુખ મળીને જાય છે તે પછી એકદમ ભૂલી જાય છે. તમારે તો શિવ પર બલી ચઢવાનું છે ને. ભક્તિમાર્ગ માં શિવબાબા થી મળવાનાં માટે કાશી કલવટ ખાતાં હતાં પરંતુ એ તો મળી ન શકે. હવે બાપ ચૈતન્ય માં આવીને કહે છે બાળકો મારા બનો. હું આવ્યો છું લઈ જવાં. પવિત્ર બન્યાં વગર તો ચાલી ન શકો. પવિત્ર બનાવવાં મારે જ આવવું પડે છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ તમારી પાસે બેઠાં છે. તમને રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે, જે ગીતા નાં ભગવાને શિખવાડ્યો હતો. એમણે કૃષ્ણ ને ભગવાન કહી દીધાં છે. તમે જાણો છો ગીતા નાં ભગવાન શિવબાબા છે. તમે ચિઠ્ઠી પણ એવી રીતે લખો છો - શિવબાબા કેર ઓફ બ્રહ્મા. તમને સમ્મુખ બેસી બાપ સમજાવે છે. છતાં પણ નશો નથી ચઢતો. ઓહો! શિવબાબાએ અમને ગોદ (ખોળા) માં લીધાં છે. ધર્મ નાં બાળક બનાવ્યાં છે. પરંતુ બધાંને તો અહીંયા નહીં રાખશે ને. હજારો બાળકો છે. બધાંને અહીંયા કેવી રીતે રાખશે, એટલી જગ્યા ક્યાં છે! બાપ કહે છે - તમારે રહેવાનું પોતાનાં ઘર માં જ છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બધાંથી મીઠા જે બેહદ નાં બાપ છે, એમનાં તમે બાળકો બન્યાં છો.

બાપ સમજાવે છે બાળકો, તમે કામ-ચિતા પર બેસી બળી મર્યા છો. હવે તમે જ્ઞાન ચિતા પર બેસી દેવતા બનો.

દેવતાઓની પૂજા પણ કરો છો, પરંતુ સમજતાં કંઈ પણ નથી. આ પણ ડ્રામા ની ભાવી કહેશું. હવે તમે ચૈતન્ય શિવબાબા ની પાસે બેઠાં છો. ગવાય પણ છે શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરે છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો, કોઈ પણ પાપ કર્મ ન કરો. દેહ-અભિમાન માં ન આવો. તમારે તો ચાલતાં ફરતાં સાજન ને યાદ કરવાનાં છે. જેમને તમે અડધાકલ્પ થી યાદ કરતાં હતાં, એ હવે તમારી સર્વિસ (સેવા) માં ઉપસ્થિત છે. રુહાની સોશ્યલ વર્કર (સમાજસેવક) છે. તમને રુહાની સર્વિસ શિખવાડે છે. સોશ્યલ વર્કર નાં હેડ્સ (મુખ્ય) પણ હોય છે ને. આ છે રુહાની. તે હોય છે મનુષ્ય સોસાયટી નાં શારીરિક સર્વિસ કરવા વાળા. હવે જુઓ તે કહે છે ગાયો નો કોસ કરવાનું બંધ કરો. તમે લખી શકો છો કે એક-બીજા પર કામ કટારી ચલાવવી - આ સૌથી મોટો કોસ છે. પહેલાં તો આ બંધ કરો. જેનાં માટે જ ભગવાને કહ્યું છે કામ મહાશત્રુ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવા વાળો છે. તમે ગીતા નાં ભગવાન ને ભૂલી ગયાં છો. બાબા ને તો વન્ડર (અદ્ભુત) લાગે છે. એક તો અમરનાથ પર, પહાડો પર ધક્કા ખાતાં રહે છે, સમજે છે પાર્વતી ને ત્યાં અમરકથા સંભળાવી. હવે એક પાર્વતી ને સંભળાવવાથી શું થશે! બાપ સમજાવે છે આ બધી પાર્વતીઓ છે. બધાંને અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે - બાળકો ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે મૃત્યુલોક માં આવીને પહોંચ્યાં છો. સારું લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યાં ગયાં, શું પાછા ગયાં કે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા? સૂર્યવંશી રાજા-રાણી, પ્રજા તે બધાં ગયાં ક્યાં? જરૂર સતોપ્રધાન થી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં તમોપ્રધાન બની ગયાં હશે. સમજો છો ને! આ બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા બેસી સમજાવે છે. બાળકો, હમણાં હું તમારી તકદીર બનાવવાં આવ્યો છું, પછી તમે તકદીર ને લકીર કેમ લગાવો છો! કાંઈક તો સમજો. હું તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવાં આવ્યો છું. તમે મારી મત પર નહીં ચાલશો! ઘરે જવાથી યાદ કેમ ભૂલી જાઓ છો! બાપ વારંવાર સમજાવે છે બાળકો, હવે તમે સંગમયુગી છો. તે કળયુગી છે. તમે પૂજ્ય, તે પુજારી. તમારું ભટકવાનું હવે બંધ છે. ભલે તે તમને નાસ્તિક સમજે છે, તમે એમને કહો છો નાસ્તિક. તે કહે છે તમે ભક્તિ નથી કરતાં એટલે નાસ્તિક છો. તમે કહો છો તમે બાપને નથી જાણતાં એટલે નાસ્તિક છો. તમે કહો છો અમે આસ્તિક છીએ. બાપને જાણીને વારસો લઈએ છીએ. તમે નથી જાણતાં તો ધક્કા ખાતાં રહો છો. કુંભ નાં મેળા પર પણ કેટલાં જાય છે, પછી દાન-પુણ્ય કરે છે. હવે બાપ કહે છે આ બધી વાતો છોડો. તમને જ્ઞાન નાં સાગર મળ્યાં છે પછી બીજે ક્યાં જશો. આ જ્ઞાન નદીઓ છે. જ્ઞાન સાગર ની પાસે જ્ઞાન સ્નાન કરાવવા તમને લઈ આવે છે. કેટલાં સારા-સારા બાળકો બાપની પાસે આવીને ફરી જઈ ગંદ કરે છે. કોઈ તો બાપની મત પર ચાલે છે. પૂછે છે બાબા વિનાશી ધન કેવી રીતે સફળ કરીએ! તો પછી તેમને સમજાવાય છે - ડૂબેલી નાવ થી જેટલું પણ નીકળે તે સારું છે. ભારતની સેવા માં લગાવી તેને સફળ કરી દો, કોઈ સેવાકેન્દ્ર ખોલી દો. આ ચિત્ર પણ કેટલાં બનતાં રહે છે. બાબા ની પાસે એવાં-એવાં બાળકો છે - જે કહે છે જ્યારે જરૂરત પડે તો બાબા મને યાદ કરજો, હું મદદ કરવાનાં માટે હાજર છું. યજ્ઞ નાં સારા-સારા કામ નાં માટે દરકાર હોય તો મને યાદ કરજો. બાબા કહે છે - હું કોઈને યાદ નથી કરતો - જે કરવું છે તે કરો. હું તો દાતા છું. હું તો આવ્યો જ છું ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાં, તમે પણ સ્વર્ગમાં જશો. જેટલું કરશો તેટલું પામશો. પરંતુ જન્મ-જન્માંતર નાં પાપો નો બોજો માથા પર છે, તેને ઉતારવાનો છે. નહીં તો તેની ખૂબ સજાઓ છે. સ્વર્ગ માં તો જશો પરંતુ સજાઓ રહી ગઈ તો પદ નહીં પામી શકશો. આ તો ગાયન છે સાંવળશાહ ની હુંડી સાકારી. આમને કોઈ પરવા નથી. બાબા કહે છે હુંડી જાતેજ ભરાશે.

આપ બાળકોએ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, એમાં જ કલ્યાણ છે. અકલ્યાણ ક્યારેય નહીં સમજો. સમજો દિલ્લી જતાં રસ્તા માં પગ તૂટી જાય છે, આમાં પણ સમજો કલ્યાણ છે. આત્મા તો નથી તૂટી ને. પગ તુટ્યો, વાંધો નહીં. હું તો તમારી આત્મા થી વાત કરું છું. બાપ સમજાવે છે આ રાવણ રાજ્ય છે ત્યારે તો બાળે છે. આપણે શું હતાં, બાબાએ આપણને શું થી શું બનાવી દીધાં છે. દુનિયાની હાલત જુઓ શું છે! હવે બાપ તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે તો તેમની મત પર ચાલવું જોઈએ. કોઈ પાપ નું કામ ન કરવું જોઈએ. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનો. બસ આ સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળતાં રહો. આ કેટલી લાંબી છે. આખો સાગર શ્યાહી બનાવો તો પણ અંત ન થઈ શકે. તો બાપની મત પર ચાલવું જોઈએ ને. તમે જાણો છો આપણે ભગવાન ની શ્રીમત પર રાજાઈ પામીએ છીએ, મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ. મોત તો સામે છે. અચાનક હાઈ ફેલ થતાં રહે છે, એક્સિડન્ટ માં મરી જાય છે. બાપ કહે છે - મરવાના પહેલાં ખૂબ પુરુષાર્થ કરો. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પોતાની કમાણી કરી લો. બેહદ નાં બાપનાં બનીને પછી પાપ કર્યું તો એક નું સો ગણું થઈ જશે. પછી લજ્જા પણ આવશે કે મનુષ્ય શું કહેશે? શિવબાબા કહે છે - હું ધર્મરાજ થી ખૂબ કડક સજાઓ અપાવું છું. પછી તે સમયે એવું થોડી કહેશે આ અમારો બાળક છે. આમાં મોટાં કાચદા છે. જજ નો બાળક પાપ કરે, કાંઈ કરી થોડી શકશે.

સજા ભોગવવી જ પડે. તો બાપ રોજ સમજાવે છે, બાળકો પાપ નું કામ બિલકુલ નહીં કરતાં. સૌથી મોટું વિકાર નું પાપ છે. ભલે તોફાન ખૂબ આવશે, બહાર ખૂબ ગંદ લાગેલી છે. વાત નહીં પૂછો. આ છે જ વેશ્યાલય. સમજો કોઈ મોટા વ્યક્તિ ને તમે સમજાવો છો અને તે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) બની જાય છે તો કહેશે બ્રહ્માકુમારીનું આમને જાદુ લાગ્યું છે. મોટાં-મોટાં લોકો આવીને લખે પણ છે બરાબર તમે સાચું કહો છો. ગીતા નાં ભગવાન બરાબર શિવ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ. સારું પછી પોતાનાં ઘરે ગયાં ખલાસ. ખૂબ મહેનત કરવી પડે છે.

બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો ભૂલો નહીં. માયા ખૂબ પ્રબળ છે. બાબાની યાદ પારા માફક છે, ઝટ ભૂલાય જાય છે. બાપ કહે છે - ભલે ગૃહસ્થ-વ્યવહાર માં રહો, ફક્ત પવિત્ર બનો. પુરુષાર્થ તો કરવાનો છે ને. બાપ તો એક-એક બાળક ને ખૂબ પ્રેમ થી કહે છે, હવે મારા બાળક બની પછી કોઈ પાપ નું કામ નહીં કરતાં. બાપ ને તો જાણી ગયાં છો ને. સૃષ્ટિ ચક્ર નું પણ રહસ્ય બુદ્ધિ માં છે. વિદ્વાન, પંડિત, આચાર્ય તો પોતાને શિવોહમ્ કહી બેસી પૂજા કરાવે છે. ખાસ કરીને સંન્યાસી લોકો હરિદ્વાર માં જઈને રહે છે. આખો દિવસ કહેતાં રહે છે શિવકાશી વિશ્વનાથ ગંગા. બાપ કેટલું સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. ગાયન પણ છે અકાળમૂર્ત. અકાળ તખ્ત કોઈ સંદલ નથી હોતું. અકાળમૂર્ત બાપ નો રથ તખ્ત છે. જેવી રીતે તમારો આ રથ છે. બાબા પણ કહે છે મેં આ રથ લીધો છે. ભૂકુટી માં, એક તરફ ચેલો, એક તરફ ગુરુ બેઠાં છે. જરૂર આની બાજુમાં જ આવીને બેસીશ ને. હું પણ છું બિંદુ. કોઈ આટલો મોટો નથી.

મીઠા-મીઠા બાળકો આ તમારી સાચી-સાચી ચૈતન્ય યાત્રા છે યાદ ની. બાપદાદા બંને મળેલાં છે. બાપ-દાદા નો અર્થ કોઈ સમજી ન શકે. તાર માં હસ્તાક્ષર કરે છે, બાપદાદા. કોઈ સમજી ન શકે. અરે શિવબાબા તમારા બાબા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દાદા છે ને. તો બાપદાદા થયાં ને. હવે બાપ કહે છે હું આવ્યો છું - આમનાં દ્વારા તમને વારસો આપવાં. શિવબાબા તમારા પણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ બધાનાં બાપ થઈ ગયાં. વારસો શિવબાબા થી મળે છે. તો હસ્તાક્ષર એવી રીતે કરશે ને. બાપદાદા કહેવાય છે. શિવબાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો પણ બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. પ્રદર્શની માં હજારો આવે છે. તેમાંથી ૮-૧૦ સમજવા માટે આવે છે. તેમાંથી પણ ધીરે-ધીરે બાકી જઈને એક બે બચે છે. કોટો માં કોઈ ગવાયેલું છે. તો કેટલી પ્રદર્શની કરવી પડે, જે કોટો માં કોઈ નીકળે. કોઈ તો ૪-૫ વર્ષ આવીને પણ ગુમ થઈ જાય છે. બાપ ને ફારકતી આપી દે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શિવબાબા પર પૂરા-પૂરા બલિ ચઢવાનું છે અર્થાત્ જીવતે જીવ મરવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે.
2. શિવબાબા નાં બાળક બન્યાં છો તો કોઈ પણ પાપ નું કામ નથી કરવાનું. પવિત્ર બની પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- વિદાતા ની સાથે - સાથે વરદાતા બની સર્વ આત્માઓ માં બળ ભરવા વાળા રહેમદિલ ભવ જો કોઈ આત્મા ઈચ્છુક છે પરંતુ હિંમત ન હોવાનાં કારણે ઈચ્છા હોવા છતાં પણ પ્રાપ્તિ નથી કરી શકતી તો એવી આત્માઓ નાં માટે વિદાતા અર્થાત્ જ્ઞાન દાતા બનવાની સાથે-સાથે રહેમદિલ બની વરદાતા બનો, તેમને પોતાની શુભ ભાવના નું એક્સ્ટ્રા (વધારે) બળ આપો. પરંતુ એવાં વરદાની મૂર્ત ત્યારે બની શકો, જ્યારે તમારો દરેક સંકલ્પ બાપનાં પ્રતિ કુરબાન હોય. દરેક સમયે, દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ માં વારી જાઉં નું જે વચન લીધું છે, તેને પાલન કરો.

સ્લોગન :- પોતાનાં સત્ય સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ હોય તો સત્યતા ની શક્તિ આવી જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે યોગબળ થી રાવણ દુશ્મન પર જીત પામવાની છે , મનુષ્ય થી દેવતા બનવાના માટે દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે ”

પ્રશ્ન :- બધાં બાળકો બાપ ની શ્રીમત પર એક જેવાં નથી ચાલતાં - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે બાપ જે છે, એમને બધાંએ એક જેવાં ઓળખ્યાં નથી. જ્યારે પૂરા ઓળખશે ત્યારે શ્રીમત પર ચાલશે. ૨. માયા દુશ્મન શ્રીમત પર ચાલવાથી રોકી લે છે એટલે બાળકો વચ્ચે-વચ્ચે પોતાની મત ચલાવી દે છે. પછી કહે બાબા માયા નાં તોફાન આવે છે, તમારી યાદ ભુલાઈ જાય છે. બાબા કહે બાળકો - રાવણ માયા થી ડરો નહીં. જોર થી પુરુષાર્થ કરો તો તે થાકી જશે.

ગીત :- ન વહ હમ સે જુદા હોંગે...

ઓમ શાંતિ ! તમે સિંગલ આત્મા છો. દરેક કહેશે ઓમ શાંતિ. આ ડબલ છે આમને બે વાર કહેવું પડે - ઓમ શાંતિ, ઓમ શાંતિ. હમણાં બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે - તમે અહીંયા યુદ્ધ નાં મેદાન માં બેઠાં છો. એવું નથી કે જેમકે તે લોકો આપસ માં લડે છે. આમ તો ઘર-ઘર માં લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. મેજોરિટી (અધિકાંશ) ની વાત કરાય છે. નંબરવન છે - દેહ-અભિમાન, સેકન્ડ છે કામ. હમણાં તમે યાદ નાં બળ થી ૫ વિકારો રૂપી રાવણ પર જીત પામો છો. યાદનું બળ છે તો તમે પડશો નહીં. તમારું એક રાવણ થી જ યુદ્ધ છે. ત્યાં તો અનેક પ્રકારની વાતો હોય છે. અહીંયા એક જ વાત છે. તમારું યુદ્ધ છે જ રાવણ ની સાથે. તમને શિખવાડવા વાળા કોણ છે? પતિત-પાવન ભગવાન. એ છે જ પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા. પાવન અર્થાત્ દેવતા, તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. આ કોઈ મનુષ્ય સમજતાં નથી કે રાવણ દ્વારા તમે પતિત બન્યાં છો. બાપે સમજાવ્યું છે આ સમયે આખી દુનિયામાં રાવણ નું રાજ્ય છે. આમ તો રામરાજ્ય હોય છે સતયુગ, ત્રેતા માં. તો પણ આખી દુનિયામાં કહેશે. પરંતુ ત્યાં એટલાં મનુષ્ય નથી હોતાં. તમે વિશ્વ નું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છો યોગબળ થી. એવું પણ નહીં અહીંયા બેઠાં છો ત્યારે જ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તથા સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાનું છે, બસ. આ તો દરેક સમયે બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. આપણે સ્વર્ગ માં અડધોકલ્પ રાજ્ય કર્યું પછી રાવણ નો શ્રાપ મળવાથી ઉતરીએ છીએ. ઉતરવામાં સમય તો લાગે છે. ૮૪ પેઢી (સીડી) ઉતરવી પડે છે. ચઢતી કળા માં સીડીઓ તો છે નહીં, જો સીડીઓ છે તો સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ કેવી રીતે કહેવાય? ક્યાં તમને ૨૫૦૦ વર્ષ ઉતરવામાં લાગે છે અને ક્યાં તમે થોડાં જ વર્ષોમાં ચઢતી કળા માં આવી જાઓ છો. તમારું છે યોગબળ. એમનું છે બાહુબળ. દ્વાપર થી લઈને ઉતરે છે પછી બાહુબળ શરૂ થાય છે. સતયુગ માં મારવાની વાત હોય ન શકે. કૃષ્ણ નાં માટે જે દેખાડ્યું છે - ઓખલી થી બાંધ્યા. એવી કોઈ વાત હોય ન શકે. ત્યાં બાળકો ક્યારેય ચંચળ હોતાં નથી. તે તો સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હોય છે. કૃષ્ણ ને કેટલાં યાદ કરતાં આવે છે. સારી વસ્તુ ની યાદ આવે છે ને. જેમ દુનિયામાં ૭ વન્ડર્સ (અજાયબીઓ) છે તો મનુષ્યો ને યાદ આવે છે, જોવાં જાય છે. આબુ માં સારા માં સારી શું વસ્તુ છે, જે મનુષ્ય જોવા આવે છે? રિલીજસ (ધાર્મિક) વ્યક્તિ તો આવે જ છે મંદિર જોવાં. ભક્તિમાર્ગ માં તો મંદિર બહુજ હોય છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈ મંદિર હોતાં નથી. મંદિર પછી થી બને છે, યાદગાર નાં માટે. સતયુગ માં તહેવાર વગેરે કોઈ હોતાં નથી. દિવાળી પણ આવી નથી હોતી. હાં, તખ્ત પર બેસે છે તો કોરોનેશન ડે (રાજ્યભિષેક દિવસ) મનાવે છે. ત્યાં તો જ્યોત બધાંની જાગેલી હોય છે.

તમારી પાસે એક ગીત પણ છે - નવયુગ આવ્યો.... આ ફક્ત તમને ખબર છે કે આપણે નવયુગ અર્થાત્ સતયુગ નાં માટે, દેવી-દેવતા બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. ભણતર તો પૂરી રીતે ભણવું જોઈએ. જ્યાં જીવવાનું છે જ્ઞાન અમૃત પીવાનું છે. આ નોલેજ છે સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાનું. એમાં કોઈ ભાષા વગેરે નથી શિખાતી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાનું છે, બસ. અહીંયા તમે બેઠાં છો. સ્વદર્શન ચક્રધારી છો. બુદ્ધિ માં છે - અમારું ૮૪ જન્મો નું ચક્ર પૂરું થયું. હવે જૂનું શરીર, જૂનાં સંબંધ છોડીને નવાં લેવાનાં છે. વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનવાનાં માટે બાબા પુરુષાર્થ કરાવી રહ્યાં છે. દુનિયામાં બીજા બધાં છે આસુરી સંપ્રદાય. ભગવાનુવાચ - આ એ જ ગીતાનો યુગ ચાલી રહ્યો છે. આ છે કલ્પ-કલ્પ નો

સંગમયુગ. બાપ કહે છે - હું આ કલ્પનાં સંગમયુગ પર આવું છું. હું એ જ ગીતા નો ભગવાન છું. અહીંયા આવું છું નવી દુનિયા સ્વર્ગ રચવા, હું દ્વાપર માં કેવી રીતે આવીશ. આ એક મોટી ભૂલ છે. કોઈ નાની કોઈ મોટી ભૂલ થાય છે. આ મોટા માં મોટી ભૂલ છે. શિવભગવાન જે પુનર્જન્મ રહિત છે, એનાં બદલે ૮૪ જન્મ લેવા વાળા નું નામ લખી દીધું છે. તમે હમણાં જાણો છો કે શ્રીકૃષ્ણ તો એવું કહી ન શકે કે મામેકમ્ યાદ કરો. બધાં ધર્મ વાળા થોડી એમને માનશે. શિવ તો નિરાકાર છે. તમે શિવશક્તિ સેના છો. શિવબાબા ની સાથે યોગ લગાવીને શક્તિ લો છો. એમાં મેલ-ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) ની વાત નથી. તમે આત્માઓ બધાં ભાઈઓ છો. બધાં બાપ થી શક્તિ લઈ રહ્યાં છો. વારસો બાપ જ આપશે ને. એ બાપ જ સર્વ શક્તિમાન છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ કહેશે સર્વશક્તિમાન કારણ કે આખાં વિશ્વ નાં માલિક છે. એમણે આ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું? હમણાં ભારત તો શું આખી દુનિયામાં રાવણ રાજ્ય છે. કોઈ રાજાઓ હોય છે તો ખબર હોય છે, એમનાં મોટાઓ (પૂર્વજો) એ રાજાઈ કરી છે, જે ચાલતી આવે છે. આ તો સતયુગ વગેરે થી ચાલ્યાં છે તો જરૂર આગળ જન્મ માં એવો પુરુષાર્થ કર્યો હશે. પતિત રાજાઈ મળે છે દાન-પુણ્ય કરવાથી. અહીંયા તો આ સંગમ પર જ્ઞાન અને યોગબળ થી ૨૧ જન્મ નાં માટે રાજ્ય પામો છો. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા આખી વિનાશ થવાની છે. આ દેહ પણ નહીં રહેશે, એટલે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા-બાબા કહેવાનું શિખો. જેમ શરીરધારી બાળકોને શિખવાડાય છે તો તે એ જ બાપને યાદ કરે છે. હમણાં રુહાની બાપ આપ બાળકોને કહે છે હું બાળકો, આ નવી વાત છે. બાપ કહે છે - હમણાં મુજ રુહાની બાપ ને યાદ કરો કારણ કે પાછું ઘરે ચાલવાનું છે. આત્મા તો અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે તો તાકાત વાળું કોણ થયું? શરીર આત્મા નાં આધાર પર ચાલે છે. આત્મા ચાલી જાય છે તો શરીર ને આગ માં બાળવું પડે છે. આત્મા તો છે જ અવિનાશી. તે બિંદુ નું બિંદુ જ છે. એ આત્માને કોઈ પણ નથી જાણતું. ભલે કરીને કોઈને સાક્ષાત્કાર થાય છે તો પણ શું! એમને તો આ ખબર જ નથી કે આત્મા જે બિંદુ છે, એમાં ૮૪ જન્મો નો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. આ વાતો તમારી જ બુદ્ધિ માં છે. રાજયોગ શિખવાડવા વાળા છે જ એ બાપ. બાકી બેરિસ્ટર, વકીલ, એન્જિનિયર વગેરે તો ચાલ્યાં આવે છે. અહીંયા બનવાનું છે મનુષ્ય થી દેવતા. છે તે પણ મનુષ્ય પરંતુ એમને દેવતા કહેવાય છે. દેવતા અર્થાત્ દૈવી ગુણ ધારણ કરવા વાળા. તમારે પુરુષાર્થ કરી એવાં દૈવીગુણો વાળા બનવાનું છે. આ છે મુખ્ય લક્ષ્ય-હેતુ. તમે જાણો છો આ દેવતાઓમાં કયાં ગુણો છે! એવાં આપણે બનવાનું છે. પ્રજા પણ હશે ને. પ્રજા અસંખ્ય બને છે. બાકી રાજા-રાણી બનવામાં મહેનત લાગે છે. જે મહેનત બહુજ કરશે તે રાજા-રાણી બનશે. જે ઘણાંને નોલેજ આપશે, તે દરેક પોતાનાં દિલ થી સમજી શકે છે. આત્મા કહે છે - હું બેહદ બાપ નો બની જ જઈશ. એમનાં પર વારી જઈશ, કુરબાન જઈશ. જે કાંઈ મારી પાસે છે તે બધું વારી જઈશ. ઈશ્વર ને તો આપે છે ને. તમે આવશો તો અમે કુરબાન જઈશું. એનાં બદલે તમારા થી નવું તન-મન-ધન લઈશું. મન નવું કેવી રીતે લેશો? આત્મા ને નવી (પવિત્ર) બનાવશો. પછી શરીર પણ નવું લેશો. રાજધાની પણ લેશો. હમણાં તમે લઈ રહ્યાં છો ને. આત્મા કહે છે હું બાબા આ શરીર સહિત તમારી છું. બાબા હું તમારા શરણે આવું છું. બધાં રાવણ રાજ્ય માં બહુજ દુઃખી થયાં છે એટલે બાબા હવે એનાથી લિબરેટ (મુક્ત) કરી પોતાની રાજધાની માં લઈ ચાલો (જાઓ). શિવબાબા તો મળી ગયાં તો બાકી શું! તમે જાણો છો કે શિવબાબા ની શ્રીમત થી સ્વર્ગ બને છે. આસુરી રાવણ ની મત થી નર્ક બને છે. હવે ફરીથી સ્વર્ગ બનવાનું છે, શ્રીમત થી. જરૂર જે કલ્પ પહેલાં આવ્યાં હશે તે જ આવશે. શ્રીમત થી ઊંચ બનશે. રાવણ મત પર ચાલવાથી નીચે પડશે. તમારી હમણાં થાય છે ચઢતી કળા, બાકી બધાંની ઉતરતી કળા છે. કેટલાં અનેક ધર્મ છે. સતયુગ માં એક દેવી-દેવતા ધર્મ જ હતો. હમણાં તે પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. (વડ નાં ઝાડ નું દૃષ્ટાંત)

તમે જાણો છો દેવી-દેવતા ધર્મની નિશાનીઓ તો છે. બરાબર દેવી-દેવતાઓ નું રાજ્ય હતું. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. તમે સિદ્ધ કરી બતાવો છો આ ૫ હજાર વર્ષ નું ચક્ર છે. આમાં ૪ યુગ છે. દરેક યુગ ની આયુ ૧૨૫૦ વર્ષ છે. એમણે તો લાખો વર્ષ લગાવી દીધાં છે. બહુજ ફરક હોવાનાં કારણે કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. સમજે છે જેમ બીજી-બીજી સંસ્થાઓ છે તેમ આ પણ બી.કે. ની સંસ્થા છે. એ ગીતા ને ઉઠાવે છે. હવે ગીતા તો કૃષ્ણ ભગવાને ગાઈ. આ દાદા તો ઝવેરી બેઠાં છે, તો મનુષ્ય મૂંઝાશે ને. બાપ કહે છે - હું જે છું, જેવો છું, આ સમય સુધી કોઈએ મને જાણ્યો નથી. અંત માં તમે પૂરી રીતે જાણશો. હમણાં સુધી નંબરવાર જાણ્યાં છે, ત્યારે તો શ્રીમત પર ચાલવું બહુ મુશ્કેલ સમજે છે. સારા-સારા બાળકો પણ શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. રાવણ ચાલવા નથી દેતો. પોતાની મત ચલાવી દે છે. થોડાં છે જે શ્રીમત પર પૂરા ચાલવા વાળા છે. આગળ ચાલી પૂરા ઓળખશે ત્યારે શ્રીમત પર ચાલશે. હું જે છું, જેવો છું, તે આગળ ચાલી સમજશે. હમણાં સમજતાં જાય છે. પૂરા

સમજી લે તો બાકી શું જોઈએ! રહેવાનું પણ પોતાનાં ગૃહસ્થ માં છે પરંતુ દુશ્મન માયા એવી છે જે શ્રીમત પર ચાલવાથી રોકી લે છે. કહે છે બાબા માયા નાં તોફાન બહુજ આવે છે. માયા તમારી યાદ ભુલાવી દે છે. હાં પુરુષાર્થ જોર થી કરતાં-કરતાં પછી અંત માં માયા પણ થાકી જશે. માળા પણ ૮ ની છે. મુખ્ય ૮ રતન છે. ૮ તો છે - જોડી. નવ મું રતન વચ માં શિવબાબા ને રાખે છે. કોઈ લાલ બનાવે છે, કોઈ સફેદ. હવે શિવબાબા તો છે બિંદુ. બિંદુ લાલ નથી હોતું. બિંદુ તો સફેદ જ હોય છે. તે બહુજ સૂક્ષ્મ છે. દિવ્ય દૃષ્ટિ નાં સિવાય કોઈ જોઈ ન શકે. ડોક્ટર વગેરે કેટલી કોશિશ કરે છે જોવાની. પરંતુ જોઈ ન શકે કારણ કે અવ્યક્ત વસ્તુ છે ને એટલે પુછાય છે - તમે કહો છો અમે આત્મા છીએ, અચ્છા આત્મા ને ક્યારેય જોઈ છે? પોતાને જ નથી જોઈ શકતાં તો બાપ ને કેવી રીતે જોઈ શકશે. આત્માને જાણવાની છે કે કેવી રીતે એમાં પાર્ટ ભરેલો છે. આ બિલકુલ જ કોઈ નથી જાણતું. ૮૪ નાં બદલે ૮૪ લાખ કહી દીધું છે. બાપ આવીને બાળકોને પણ બધી વાતો સમજાવે છે. આજ નું ભારત શું છે, કાલ નું ભારત શું હશે! મહાભારત લડાઈ પણ છે. ગીતા નું જ્ઞાન પણ આપ્યું છે, આ રુદ્ર યજ્ઞ પણ છે. બધાં ધર્મ નો વિનાશ, એક ધર્મ ની સ્થાપના થઈ રહી છે.

આ શિવબાબા નો ભંડારો છે, એમાં તમને પવિત્ર ભોજન મળે છે. બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ જ બનાવે છે, એટલે એમની મહિમા અપરંઅપાર છે. એનાથી તમે પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનો છો, એટલે પવિત્ર ભોજન સારું છે. જેટલાં તમે ઊંચ થતાં જશો એટલું ભોજન પણ શુદ્ધ તમને મળશે. યોગયુક્ત કોઈ ભોજન બનાવે તો બળ બહુજ મળી જાય, તે પણ આગળ ચાલી મળશે. સેવાધારી બાળકો જે સેવાકેન્દ્ર પર રહે છે, તે પોતાનાં જ હાથે થી ભોજન બનાવીને ખાએ તો પણ એમાં બહુજ બળ મળી શકે છે. જેમ પતિવ્રતા સ્ત્રી, પતિ નાં વગર કોઈને યાદ નથી કરતી. એમ આપ બાળકો પણ યાદ માં રહી ને બનાવો, ખાઓ તો બહુજ બળ મળશે. બાબા ની યાદ માં રહેવાથી તમે વિશ્વ ની બાદશાહી લો છો. બાબા સલાહ તો આપે છે પરંતુ હમણાં કોઈ ની બુદ્ધિ માં નથી આવતું. આગળ ચાલી થઈ શકે છે - કહેશે અમે પોતાનાં હાથ થી યોગયુક્ત થઈ ભોજન બનાવીએ છીએ, તો બધાનું કલ્યાણ થઈ જાય.

બાપ બાળકોને દરેક પ્રકાર ની મત આપે છે ને. ત્રિમૂર્તિ ચિત્ર સામે રાખ્યું હોય. વારસો શિવ બાબા થી લેવાનો છે. કાંઈ ને કાંઈ યુક્તિ કરતાં રહે. બાબા પોતાનું દૃષ્ટાંત આપે છે - ભક્તિમાર્ગ માં હું નારાયણ નાં ચિત્ર ને બહુજ પ્રેમ કરતો હતો. બસ એમને યાદ કરવાથી આંસુ આવી જતાં હતાં કારણ કે એ સમયે વૈરાગ્ય હતો. નાનપણ માં વૃત્તિ વૈરાગ્ય ની હતી. આ છે પછી બેહદ ની વાતો. છતાં પણ કહે છે મનમનાભવ. યોગ માં રહેવાથી જ તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશો. યાદ માં રહેવાની ફરના (ફિકર) રાખવાની છે. શ્રીમત મળે છે, બાપ કહે છે યાદ કરો. હું સૃષ્ટિનો રચયિતા છું તો તમે પણ નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો ને. નહીં તો સજા પણ ખાશો અને પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. મરવાનાં પહેલાં બાળકોએ પણ ફરના (ફિકર) રાખવાની છે કે અમે સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ. બાપ ને યાદ તો જરૂર કરવાનાં છે. આ છે મોટામાં મોટી ફરના. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગયુક્ત થઈ પોતાનાં હાથે થી ભોજન બનાવવાનું અને ખાવાનું છે. પવિત્ર દુનિયામાં જવાનાં માટે પવિત્ર ભોજન ખાવાનું છે. એમાં જ બળ છે.
2. નવું તન-મન-ધન પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે જૂનું બધું જ બાપ પર વારી દેવાનું છે. આ શરીર સહિત બાપ પર પૂરે-પૂરું કુરબાન થવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં શ્રેષ્ઠ વ્યવહાર દ્વારા સર્વ આત્માઓ ને સુખ આપવા વાળી મહાન આત્મા ભવ જે મહાન આત્માઓ હોય છે એમનાં દરેક વ્યવહાર થી સર્વ આત્માઓ ને સુખ નું દાન મળે છે. તે સુખ આપે અને સુખ લે છે. તો ચેક કરો કે મહાન આત્મા નાં હિસાબ થી આખાં દિવસ માં બધાંને સુખ આપ્યું, પુણ્ય નું કામ કર્યું. પુણ્ય અર્થાત્ કોઈને એવી વસ્તુ આપવી જેનાથી એ આત્મા થી આશીર્વાદ નીકળે. તો ચેક કરો કે દરેક આત્મા થી આશીર્વાદ મળી રહ્યાં છે. કોઈને પણ દુઃખ આપ્યું કે લીધું તો નથી! ત્યારે કહેવાશે મહાન આત્મા.

સ્લોગન :- કચ્છ પછી વિચારવું જ પશ્ચાતાપ નું રુપ છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારા જેવાં સૌભાગ્યશાળી કોઈ નથી , કારણ કે જે બાપ ને આખી દુનિયા પોકારી રહી છે એ તમને ભણાવી રહ્યાં છે , તમે એમનાથી વાતો કરો છો ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોને વિચાર સાગર મંથન કરતાં આવડે છે, એમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- એમની બુદ્ધિમાં આખો દિવસ આ જ તાત (ધૂન) લાગેલી રહે છે કે કેવી રીતે બધાંને રસ્તો બતાવીએ! કેવી રીતે કોઈનું કલ્યાણ કરીએ! તે સર્વિસ (સેવા) નાં નવાં-નવાં પ્લાન બનાવતાં રહે છે. તેમની બુદ્ધિ માં પૂરું જ્ઞાન ટપકતું રહે છે. તેઓ પોતાનો સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કરતાં.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોની આગળ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા બોલી રહ્યાં છે, આ બાળકો જ જાણે છે. ભગવાન ને ઊંચ કહેવાય છે. ઊંચું એમનું સ્થાન છે. રહેવાનું સ્થાન તો મશહૂર (પ્રસિદ્ધ) છે. બાળકો જાણે છે અમે મૂળવતન માં રહેવા વાળા છીએ. મનુષ્યો ને આ બધી વાતોની ખબર નથી. ગોડફાધર બોલે છે. આપ બાળકો વગર એવાં કોઈ મનુષ્ય નથી જેમને ખબર હોય કે નિરાકાર ભગવાન બોલે છે. નિરાકાર હોવાનાં કારણે કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે ભગવાનુવાય કેવી રીતે થઈ શકે છે. ખબર ન હોવાનાં કારણે ગીતા માં કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. હવે બાળકોની આગળ બોલી રહ્યાં છે. સમ્મુખ થયાં વગર તો સાંભળી ન શકે. દૂર થી ભલે સાંભળે છે પરંતુ નિશ્ચય નથી થતો. સાંભળે તો છે ભગવાનુવાય. યથાર્થ રીતે તમે જાણો છો. ભગવાન તો શિવબાબા છે. પ્રેક્ટિકલ માં જાણો છો બાબા અમને જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. તમારી બુદ્ધિ ઝટ ઉપર ચાલી જાય છે. શિવબાબા ઊંચે થી ઊંચા રહેવા વાળા છે. જેવી રીતે કોઈ મોટાં વ્યક્તિ, ક્વીન (મહારાણી) વગેરે આવે છે તો જાણે છે આ ફલાણી જગ્યા ની રહેવા વાળી છે, આ સમયે અહીંયા આવી છે. આપ બાળકો પણ જાણો છો બાબા આવ્યાં છે - આપણને લઈ જવાં. આપણે પણ બાબાની સાથે પાછાં જઈશું. આપણે પરમધામ નાં રહેવા વાળા છીએ. તમને હવે બાપ અને ઘર યાદ આવે છે. એ જ બાપ સૃષ્ટિ નાં રચયિતા છે. બાપે આવીને આપ બાળકોને મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન નું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. જેની બુદ્ધિમાં છે તે જ સમજશે. બરાબર આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ - ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે, બાપ થી વારસો લેવા. પુરુષાર્થ તો કરવાનો જ છે. પુરુષાર્થ ને ક્યારેય પણ છોડવાનો નથી. સ્કૂલ નાં બાળકો જાણે છે જ્યાં સુધી પરીક્ષા થાય ત્યાં સુધી અમારે ભણવાનું જ ભણવાનું છે. લક્ષ્ય-હેતુ રહે છે. અમે મોટામાં મોટી પરીક્ષા પાસ કરીશું. એક કોલેજ છોડી બીજી, ત્રીજી માં જઈશું. એનો અર્થ તો ભણતાં રહેવાનું છે. મોટાં વ્યક્તિ નો બાળક હશે તો જરૂર મોટી પરીક્ષા પાસ કરવાનો ખ્યાલ હશે. તમે જાણો છો આપણે ખૂબ મોટાં બાપ નાં બાળકો છીએ. દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી - અમે શિવબાબા નાં સંતાન છીએ. તમે ખૂબ મોટાં ઊંચા માં ઊંચા બાપ નાં બાળકો છો. ખૂબ મોટું ભણતર ભણો છો. જાણો છો આ ઊંચા માં ઊંચું ભણતર છે. ભણાવવા વાળા બાપ છે તો કેટલાં ઉમંગ અને ખુશી માં રહેવું જોઈએ. આ કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. આપણે ખૂબ મોટામાં મોટાં બાપનાં બાળકો છીએ. ખૂબ મોટાં સદ્ગુરુ ની મત પર અમે ચાલીએ છીએ. શિક્ષક ની, ગુરુ ની મત પર ચાલવાનું હોય છે ને. તેમને ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) કહી દે છે. અહીંયા બાપ ની મત પર પણ ચાલવાનું છે, શિક્ષક ની મત પર પણ ચાલવાનું છે, તો ગુરુ ની મત પર પણ ચાલવાનું છે. તમે જાણો છો એ આપણા બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. એમની મત પર જરૂર ચાલવાનું છે. આ તો એક જ છે - ઊંચા માં ઊંચા છે શિવબાબા, એ બોલે છે.

બાબા બાળકો થી પૂછે છે શિવબાબા બોલે છે, અચ્છ શંકર બોલે છે? બ્રહ્મા બોલે છે? વિષ્ણુ બોલે છે? (કોઈએ કહ્યું શિવ અને બ્રહ્મા બોલે છે - વિષ્ણુ કે શંકર નથી બોલતાં) વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ કહો છો તો પછી શું બોલતાં નથી? ગુંગા (મુંગા) છે? (જ્ઞાન નથી બોલતાં) હું જ્ઞાન ની વાત જ નથી કરતો, બોલવાની વાત પૂછું છું? વિષ્ણુ, લક્ષ્મી-નારાયણ બોલે છે? શંકર નથી બોલતાં - તે ઠીક છે. બાકી ત્રણેય કેમ નથી બોલતાં. વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે તો જરૂર બોલશે ને. મનુષ્ય શિવબાબા નાં માટે સમજશે કે એ નિરાકાર કેવી રીતે બોલશે. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા પણ આમાં આવીને બોલે છે. બ્રહ્મા ને પણ બોલવાનું હોય છે. એડોપ્ટેડ (અપનાવેલા) છે ને. સંન્યાસી લોકો પણ પોતાનું નામ સંન્યાસ નાં પછી બદલે છે. તમે પણ સંન્યાસ

કર્ચો છે, તો તમારું નામ બદલવું જોઈએ. પહેલાં બાબાએ નામ રાખ્યાં. પરંતુ જોયું કે નામ રાખેલા પણ મરી પડે છે - આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી થઈ જાય છે, એટલે કેટલાં નામ રાખી કેટલાં નાં રાખ્યાં. આજકાલ તો માયા પણ ખૂબ તેજ છે. બુદ્ધિ કહે છે જ્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો તેમને વિષ્ણુપુરી કહેવાતી હતી. આ લક્ષ-હેતુ બુદ્ધિમાં છે. વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરે છે તો બોલતાં કેમ નહીં હશે! બાબા અહીંયાની વાત નથી કરતાં. મનુષ્ય તો કહેશે નિરાકાર કેવી રીતે બોલશે. તેમને એ ખબર જ નથી કે નિરાકાર કેવી રીતે આવે છે. એમને પતિત-પાવન કહે છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર પણ છે, ચૈતન્ય પણ છે, પ્રેમ નાં સાગર પણ છે. હવે પ્રેમ પ્રેરણા થી તો થતો નથી, એ પણ આમાં પ્રવેશ કરી બાળકો ને પ્રેમ કરી શકે છે ને, ત્યારે કહે છે અમે પરમપિતા પરમાત્મા ની ગોદ (ખોળા) માં આવીએ છીએ. બસ બાબા તુમ્હી સે ખાઉં, તુમ્હી સે સુનું.....બુદ્ધિ એ તરફ ચાલી જાય છે. શ્રીકૃષ્ણ બુદ્ધિ માં નથી આવતાં. તો બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. તમારા જેવાં સૌભાગ્યશાળી કોઈ છે નહીં. તમે જાણો છો આપણે કેટલાં ઊંચા પાર્ટધારી છીએ. આ ખેલ છે ને. આમાં પહેલાં તો તમે કાંઈ જાણતાં નહોતાં. હવે બાપે પ્રવેશ કર્યો છે તો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર એમનાં દ્વારા સાંભળી રહ્યાં છો.

બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો તમે જાણો છો બાબા નિરાકાર છે. એ આપણી આત્માઓ નાં બાપ છે. આ વાતો કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરે માં લખેલી નથી. હવે તમારી બુદ્ધિ વિશાળ થઈ છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ભણે છે, બુદ્ધિમાં આખી હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આવી જાય છે. પરંતુ આ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી - બાબા ક્યાં છે! યથાર્થ રીતે આપ બાળકો જ સમજો છો અને પ્રેક્ટિકલ માં તે ખુશી છે. બાબા પરમધામ થી આવે છે, આપણને ભણાવે છે. આખો દિવસ પરસ્પર આ જ રુહ-રુહાન થવી જોઈએ. સિવાય આ જ્ઞાન નાં બાકી બધી છે સત્યાનાશ કરવા વાળી વાતો. શરીર નિર્વાહ અર્થ તમારે ધંધો વગેરે પણ કરવાનો છે અને સાથે-સાથે આ રુહાની સર્વિસ (સેવા) પણ.

તમે જાણો છો બરાબર આ ભારત સ્વર્ગ હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. જે પણ દેવતાઓનાં ચિત્ર છે, એમનું યથાર્થ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં આવી ગયું છે. નંબરવન લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર ઉઠાવો, વિચાર કરો - બરાબર આ ભારત માં રાજ્ય કરતાં હતાં તો એક જ ધર્મ હતો. રાત પૂરી થઈ દિવસ શરૂ થયો અર્થાત્ કળયુગ પૂરો થઈ સતયુગ શરૂ થયો. કળયુગ છે રાત. સતયુગ છે સવાર. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે કે એમણે આ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું. જેવી રીતે કહેવાય છે સાગર માં પથ્થર નાખો તો લહેરો ઉઠશે. તો તમે પણ પથ્થર મારો, મનુષ્યો ને સમજાવો. આ ખ્યાલ કરો, ભારત માં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું ને, જેમણે જ ફરી ભક્તિમાર્ગ માં મંદિર બનાવ્યાં છે, જેમને પછી લૂંટી ગયાં છે. કાલ ની વાત છે. હમણાં ભક્તિમાર્ગ છે તો જરૂર તેની આગળ જ્ઞાનમાર્ગ હશે. આ બધી વાતો હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે. બાપ પણ આવીને પોતાની જીવન કહાની બતાવે છે. તમને આ યાદ કેમ નથી આવતું. બાબા આવીને આપણને આ બધું નોલેજ સંભળાવે છે, સમજણ પણ જોઈએ ને. કોઈને પણ આ જ વાત સંભળાવો. આ જ ચિત્ર છે લક્ષ-હેતુ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ તો સૌથી મોટાં કિંગ ક્વીન (મહારાજા મહારાણી) થઈ ગયાં છે. ભારત સ્વર્ગ હતું ને. કાલ ની વાત છે. પછી એમણે આ રાજગાદી કેવી રીતે ગુમાવી. પોતાનાં બાળકો પણ ભલે આ બધું સાંભળે છે પરંતુ ક્યારેય બુદ્ધિ માં ટપકતું નથી. બુદ્ધિ માં યાદ પણ નથી આવતું. જો યાદ આવે છે તો બીજાઓને પણ સમજાવી શકે છે. છે તો ખૂબ સહજ. તમે અહીંયા આવો છો લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનવાં. સમજાવાયું છે પ હજાર વર્ષ ની વાત છે. એનાથી આગળ-આગળ નું કોઈ હોતું નથી. સૌથી જૂના માં જૂની ભારત ની કહાની આ છે. હકીકત માં સાચી-સાચી કહાની આ હોવી જોઈએ. સૌથી મોટી કહાની આ છે. આમનું રાજ્ય હતું, હમણાં તે રાજ્ય છે નહીં. જરા પણ કોઈને ખબર નથી. તમારી બુદ્ધિ માં નંબરવાર ટપકે છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો. તે પણ પૂરી રીતે કોઈ યાદ નથી કરતાં. બાપ બિંદુ છે, આપણે પણ બિંદુ છીએ, આ પણ બુદ્ધિમાં રહેતું નથી. કોઈ-કોઈ ની બુદ્ધિમાં તો સારી રીતે ટપકે છે. કોઈને બેસી સમજાવે છે તો ૪-૫ કલાક પણ લાગી જાય છે. આ ખૂબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. જેવી રીતે સત્ય નારાયણ ની કથા બેસીને સાંભળે છે ને. ૨-૩ કલાક બેસી સાંભળે છે, જેમને રસ હોય છે. આમાં પણ એવું છે, જેમને ખૂબ રુચિ હશે તેમને બીજું કાંઈ સૂજશે જ નહીં. બસ આ વાતો સમજવામાં જ મજા આવે છે. આ વાતો સારી લાગે છે. સમજે છે બસ આ સર્વિસ માં જ લાગી જઈએ, બીજા ધંધાધોરી વગેરે બધું છોડી દઈએ. પરંતુ એવી રીતે તો કોઈએ બેસવાનું નથી. તો આપ બાળકો આ સત્ય-નારાયણ ની કહાની સાંભળી રહ્યાં છો. હવે તમારી બુદ્ધિ માં કેટલી સારી વાતો રમણ કરે છે. અમે આ વક્ષર (સામગ્રી) ડીલેવરી કરવાનાં (મોકલવાનાં) માટે એવરેડી (સદા તૈયાર) છીએ. વક્ષર હંમેશા રેડી હોવું જોઈએ. આ ચિત્ર પણ તમે બતાવીને કોઈને પણ સમજાવી શકો છો - આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું. કેટલાં વર્ષ પહેલાં આ વિશ્વનાં માલિક હતાં. તે સમયે સૃષ્ટિમાં

મનુષ્ય કેટલાં હતાં, હવે કેટલાં છે. કાંઈ ને કાંઈ પથ્થર નાખવો જોઈએ તો વિચાર સાગર મંથન ચાલે. આપણા આ કુળ નાં હશે તો ઝટ લહેર જશે. આપણા કુળ નાં નહીં હશે તો કાંઈ પણ સમજશે નહીં, ચાલ્યાં જશે. આ નબ્જ (નસ) જોવાની વાત છે. તમારે સિવાય આ મીઠા-મીઠા જ્ઞાન નાં બાકી કાંઈ પણ બોલવાનું નથી. જો જ્ઞાન નાં સિવાય કાંઈ પણ બોલો છો તો સમજો તે ઈવિલ (ખરાબ) છે, તેમાં કોઈ સાર નથી. મારી પાસે એવાં ઘણાં બાળકો છે જેને સાંભળવાનો ખૂબ શોખ હોય છે. બાપ સમજાવે છે - ઈવિલ વાત તો ક્યારેય પણ સાંભળવી ન જોઈએ. કલ્યાણ ની વાતો જ સાંભળો. નહીં તો મફત પોતાનું સત્યાનાશ કરી દેશો. બાપ તો આવીને તમને જ્ઞાન જ સંભળાવે છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. કહે છે બીજી કોઈ પણ વાત ન કરો, આમાં ખૂબ સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) કરો છો. ફલાણા એવાં છે, તે એવું કરે છે.... તેને ઈવિલ કહેવાય છે. દુનિયાની વાત અલગ છે, તમારો તો એક-એક સેકન્ડનો સમય ખૂબ વેલ્યુબલ (મૂલ્યવાન) છે. તમે ક્યારેય પણ એવી વાતો નહીં સાંભળો, નહીં કરો. એનાં કરતાં તો તમે બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો તો તમારી ખૂબ કમાણી છે. જ્યાં-ત્યાં બાપ નો પરિચય જઈને આપો. આ રુહાની સર્વિસ કરતાં રહો.

સાચાં-સાચાં મહાવીર તમે છો. બસ આખો દિવસ આ જ તાત રહે - કોઈ હોય જેને આ રસ્તો બતાવીએ. બાપ કહે છે - મુજ અલ્ફ ને યાદ કરો તો બે બાદશાહી મળી જશે. કેટલું સહજ છે. એવી-એવી રીતે જઈને સર્વિસ કરવી જોઈએ. બાળકોએ સર્વિસ પર ખૂબ ધ્યાન આપવું જોઈએ. પોતાનું અને બીજાઓનું કલ્યાણ કરવું જોઈએ. બાપ પણ આપ બાળકોને સમજાવવાનાં માટે જ આવ્યાં છે ને. આપ બાળકો પણ આવ્યાં છો ભણવાં અને ભણાવવાં. સમય વેસ્ટ કરવા કે ફક્ત રોટલીઓ પકાવવા તો નથી આવ્યાં. આખો દિવસ બુદ્ધિ સર્વિસમાં ચાલવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે વાતો પોતાનાં કામ ની નથી તેને સાંભળવા કે બોલવામાં પોતાનો સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો. જેટલું થઈ શકે ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે.
2. સદા ખુશી અને ઉમંગ માં રહેવાનું છે કે અમને ભણાવવા વાળા કોણ છે. પુરુષાર્થ ને ક્યારેય છોડવાનો નથી. મુખ થી જ્ઞાન રતન જ નીકાળવાનાં છે.

વરદાન :- સતોપ્રધાન સ્થિતિ માં સ્થિત રહી સદા સુખ - શાંતિ ની અનુભૂતિ કરવાવાળા ડબલ અહિંસક ભવ સદા પોતાનાં સતોપ્રધાન સંસ્કારો માં સ્થિત રહી સુખ-શાંતિ ની અનુભૂતિ કરવી - આ સાચી અહિંસા છે. હિંસા અર્થાત્ જેનાથી દુઃખ-અશાંતિ ની પ્રાપ્તિ થાય. તો ચેક કરો કે આખાં દિવસ માં કોઈ પણ પ્રકારની હિંસા તો નથી કરતાં! જો કોઈ શબ્દ દ્વારા કોઈની સ્થિતિ ને ડગમગ કરી દો છો તો આ પણ હિંસા છે. ૨. જો પોતાનાં સતોપ્રધાન સંસ્કારો ને દબાવીને બીજા સંસ્કારો ને પ્રેક્ટિકલ માં લાવો છો તો આ પણ હિંસા છે એટલે મહીનતા માં જઈને મહાન આત્માની સ્મૃતિ થી ડબલ અહિંસક બનો.

સ્લોગન :- સત્ય ની સાથે અસત્ય મિક્સ થતાં જ ખુશી ગાયબ થઈ જાય છે.

“ મીઠા બાળકો - માયા થી ડરો નહીં , ભલે કેટલું પણ ભુલાવવાની કોશિશ કરે પરંતુ થાકો નહીં , અમૃતવેલા ઉઠી યાદ માં રહેવાનો પૂરે - પૂરો પુરુષાર્થ કરો ”

પ્રશ્ન :- પુરુષાર્થ માં આગળ નંબર કયાં બાળકો લે છે?

ઉત્તર :- જે બાપ પર પૂરે-પૂરા બલિ ચઢે છે અર્થાત્ કુરબાન થાય છે, સૌથી આગળ તે જ જાય છે. બાપ પર બાળકો કુરબાન થાય અને બાળકો પર બાપ કુરબાન થાય. તમે પોતાનું કમ્પણું, જૂનું તન-મન-ધન બાપ ને આપો અને બાપ તમને વિશ્વની બાદશાહી આપે એટલે એને ગરીબ નિવાઝ કહેવાય છે. ગરીબ ભારત ને જ દાન આપવા બાપ આવ્યાં છે.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા અતિ મીઠા, એવું કહેશો ને! બેહદ નાં બાપ અને બેહદ નો પ્રેમ છે. કહે છે મીઠા સિકિલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રાહ (રસ્તો) એક બાપ જ બતાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં રાહ બતાવવા વાળા કોઈ છે નહીં. ત્યાં જ ઠોકરો ખાતાં રહે છે. હમણાં ભલે રાહ મળી છે તો પણ માયા બાપ નાં સાથે બુદ્ધિયોગ લાગવા નથી દેતી. સમજે પણ છે એક બાપ ને યાદ કરવાથી અમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે, ચિંતાની કોઈ વાત નહીં રહેશે, તો પણ ભૂલી જાય છે. બાપ કહે છે - સ્વયં ને આત્મા સમજી મુજ પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરો. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે ને. એ જ ગીતા જ્ઞાન આપે છે. સ્વર્ગ ની બાદશાહી અથવા સદ્ગતિ આપે છે. કૃષ્ણ ને જ્ઞાન નાં સાગર ન કહી શકાય. સાગર એક જ હોય છે. આ ધરતી ની ચારેય તરફ સાગર જ સાગર છે. આખો સાગર એક જ છે. પછી તેને વહેંચ્યો છે. તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો તો આખો સાગર, ધરતી નાં માલિક તમે બનો છો. એવું કોઈ કહી ન શકે, આ અમારો ટુકડો છે. અમારી હદ ની અંદર ન આવો. અહીંયા તો સાગર માં પણ ટુકડા-ટુકડા કરી દીધાં છે. તમે સમજો છો આખું વિશ્વ જ ભારત હતું, જેનાં તમે માલિક હતાં. ગીત પણ છે બાબા તમારા થી અમે વિશ્વની બાદશાહી લઈએ છીએ જે કોઈ છીનવી ન શકે. અહીંયા જુઓ પાણીની ઉપર પણ લડાઈ છે. એક-બીજા ને પાણી આપવા માટે લાખો રૂપિયા આપવા પડે છે. આપ બાળકોને આખાં વિશ્વની રાજાઈ કલ્પ પહેલાં માફક મળી રહી છે. બાપે જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે. જ્ઞાન દાતા છે જ પરમપિતા પરમાત્મા. આ સમયે આવીને જ્ઞાન આપે છે. સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ ની પાસે આ જ્ઞાન નહીં હશે. હાં, એવું કહેશે આગળ જન્મ માં જ્ઞાન લઈને આ બને છે. તમે જ હતાં. તમે કહો છો બાબા આપ એ જ છો. તમે અમને વિશ્વ નાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. બાપ કહે છે - મારી મત કોઈ લાંબી-પહોળી (મોટી) નથી. તે ભણતર કેટલું લાંબુ-પહોળું (મોટું) હોય છે. આ તો બહુજ સહજ છે. રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને તમે જાણીને બીજાઓને બતાવતાં રહો છો. કેવી રીતે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે પાછાં જવાનું છે બાપ નાં પાસે. આ પણ બાપે બતાવ્યું છે - માયા નાં તોફાન બહુજ આવશે, એનાથી ડરો નહીં. સવાર નાં ઉઠીને બેસશો, બુદ્ધિ બીજા-બીજા વિચારો માં ચાલી જશે. બે મિનિટ પણ યાદ નહીં રહેશે. બાપ કહે છે થાકવાનું નથી. અચ્છા એક મિનિટ યાદ રહી પછી કાલે બેસજો, પરમ દિવસે બેસજો. અંદર માં આ પાક્કું જરૂર કરો કે મારે યાદ કરવાનાં છે. જો કોઈ વિકાર માં જતાં હશે પછી તો બહુજ તોફાન આવશે. પવિત્રતા જ મુખ્ય છે. આજે આ દુનિયા પતિત વેશ્યાલય છે. કાલે પાવન શિવાલય હશે. જાણો છો આ જૂનું શરીર છે. બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો તો કોઈ પણ સમયે શરીર છૂટી જાય તો સ્વર્ગમાં જવાનાં લાયક બની જશો. બાપ થી કાંઈ ને કાંઈ જ્ઞાન તો સાંભળ્યું છે ને. એવું પણ છે જે અહીંયાથી ભાગન્તી થઈ ગયાં છે ફરીપણ આવીને પોતાનો વારસો લઈ રહ્યાં છે. આ પણ સમજાવ્યું છે અંત મતિ સો ગતિ હશે. સમજો કોઈ શરીર છોડે છે, સંસ્કાર જ્ઞાન નાં લઈ જાય છે તો નાનપણ માં જ આ તરફ ખેંચાશે. ભલે ઓર્ગાન્સ (અવયવો) નાનાં છે, બોલી નથી શકતાં પરંતુ ખેંચી લેશે. નાનપણ થી જ સંસ્કાર સારા હશે. સુખદાયી બનશે. આત્માને જ બાપ શિખવાડે છે ને. જેમ બાપ મિલેટરી વાળા નું ઉદાહરણ સમજાવે છે. સંસ્કાર લઈ જાય છે તો લડાઈમાં પછી ભરતી થઈ જાય છે. જેમ શાસ્ત્ર ભણવા વાળા સંસ્કાર લઈ જાય છે તો નાનપણ માં જ શાસ્ત્ર મોઢે થઈ જાય છે. એમની મહિમા પણ નીકળે છે. તો અહીંયાથી જે જાય છે તો નાનપણ માં મહિમા નીકળે છે. આત્મા જ જ્ઞાન ધારણ કરે છે ને. બાકી રહેલો હિસાબ-કિતાબ ચૂકવવો પડે છે. સ્વર્ગમાં તો આવશે ને. બાપ નાં પાસે જ આવીને

માલેકમ્ સલામ કરશે. પ્રજા તો અનેક બનશે. બાપ થી તો વારસો લેશે. અંતમાં કહ્યું છે ને - અહો પ્રભુ તારી લીલા...

હમણાં તમે સમજો છો - અહો બાબા તમારી લીલા ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવી છે. બાબા તમારી એક્ટ (કળા) બધાં મનુષ્ય માત્ર થી ન્યારી છે. જે બાપ ની સારી સર્વિસ (સેવા) કરે છે એમને પછી ઈનામ પણ બહુજ સારું મળે છે. વિજયમાળા માં પરોવાઈ જાય છે. આ છે રુહાની જ્ઞાન, જે બાપ રુહ, રુહો ને આપે છે. મનુષ્ય તો બધાં શરીરો ને જ યાદ કરશે, કહેશે શિવાનંદ, ગંગેશ્વરાનંદ...વગેરે આ જ્ઞાન આપે છે. અહીંયા તો કહેશે નિરાકાર શિવબાબા જ્ઞાન આપે છે. હું ઊંચા માં ઊંચો છું. મુજ આત્માનું નામ છે શિવ. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે. પછી બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ને કહેશે દેવતાય નમઃ, આ પણ રચના છે, એનાથી કોઈ વારસો ન મળી શકે. તમે પરસ્પર ભાઈ-ભાઈ છો. ભાઈ ને યાદ કરવાથી વારસો નથી મળતો. આ (બ્રહ્મા દાદા) પણ તમારા ભાઈ છે, વિદ્યાર્થી છે ને. ભણી રહ્યાં છે, એનાથી વારસો નહીં મળશે. આ પોતે જ વારસો પામી રહ્યાં છે શિવબાબા થી. પહેલાં એ સાંભળે છે. બાપ ને કહું છું બાબા હું તો તમારો પહેલો-પહેલો બાળક છું. તમારા થી હું કલ્પ-કલ્પ વારસો લઉં છું. કલ્પ-કલ્પ તમારો રથ બનું છું. શિવ નો રથ બ્રહ્મા. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના. તમે બ્રાહ્મણ પણ મદદગાર છો પછી તમે માલિક બનશો. હમણાં તમે જાણો છો આપણે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક બાપ દ્વારા રાજ્ય ભાગ્ય લઈએ છીએ, જેમણે કલ્પ પહેલાં ભાગ્ય લીધું છે, તે જ આવશે. દરેકનાં પુરુષાર્થ થી ખબર પડી જાય છે - કોણ મહારાજા-મહારાણી બનશે, કોણ પ્રજા બનશે. અંતમાં તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. બધો પુરુષાર્થ પર આધાર છે. કુરબાન પણ થવાનું હોય છે. બાપ કહે છે - હું ગરીબ નિવાઝ છું. તમે ગરીબ જ મારા પર કુરબાન થાઓ છો. દાન હંમેશા ગરીબો ને જ અપાય છે. સમજો કોઈ કોલેજ બનાવે છે, તે કોઈ ગરીબો ને દાન નથી થતું. તે કોઈ ઈશ્વર અર્થ હોતું નથી, પરંતુ દાન તો કરે છે ને. કોલેજ ખોલે છે તો એનું ફળ મળે છે. બીજા જન્મ માં સારું ભણશે. આ આશીર્વાદ મળે છે. ભારત માં જ સૌથી વધારે દાન-પુણ્ય થાય છે. આ સમયે તો બહુજ દાન થાય છે. તમે બાપ ને દાન કરો છો. બાપ તમને દાન કરે છે. તમારા થી કમપણું લઈ તમને વિશ્વ ની બાદશાહી આપે છે. આ સમયે તમે તન-મન-ધન બધું બાપ ને દાન માં આપો છો. એ લોકો તો મરે છે તો વીલ (વસિયતનામું) કરીને જાય છે. ફલાણા આશ્રમ ને આપજો અથવા આ આર્યસમાજ લઈ લે. હકીકત માં દાન ગરીબો ને આપવાનું હોય છે, જે ભૂખ્યાં હોય છે. હમણાં ભારત ગરીબ છે ને. સ્વર્ગ માં ભારત કેટલો સાહુકાર હોય છે. તમે જાણો છો ત્યાં જેટલું અનાજ ધન વગેરે તમારી પાસે હોય છે એટલું બીજા કોઈની પાસે ન હોઈ શકે. ત્યાં તો કાંઈ પણ પૈસા નહીં લાગશે. મુઠ્ઠી ચોખા દાન કરે છે, તો રિટર્ન (વળતર) માં ૨૧ જન્મો નાં માટે મહેલ મળી જાય છે. જાગીર પણ મળશે. હમણાં તત્ત્વ પણ તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે દુઃખ આપે છે, ત્યાં તત્ત્વ સતોપ્રધાન હોય છે. તમે જાણો છો-સતયુગ માં કોણ-કોણ આવશે. પછી દ્વાપર માં ફલાણા-ફલાણા આવશે. કળયુગ નાં અંત માં નાની-નાની ડાળીઓ મઠ પંથ વગેરે નીકળતાં રહે છે ને. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં ઝાડ, ડ્રામા વગેરે નું નોલેજ છે. બાપનાં પાર્ટ ને પણ જાણો છો. મહાભારત લડાઈ માં બતાવે છે - ૫ પાંડવ બચ્યાં. સારું પછી શું થયું? જરૂર જે રાજયોગ શિખ્યા તે જ જઈને રાજ્ય કરશે ને. આગળ તમે પણ કાંઈ જાણતાં થોડી હતાં. બાબા પણ ગીતા વગેરે વાંચતાં હતાં. નારાયણ ની ભક્તિ કરતાં હતાં. ગીતા ની સાથે પણ બહુજ પ્રેમ હતો. ટ્રેન માં જતાં હતાં તો પણ ગીતા વાંચતાં હતાં. હવે જુઓ છે કાંઈ પણ સમજ્યું નહીં, ડબ્બી માં ઠીકફર. ભક્તિમાર્ગમાં જે કાંઈ કરતાં આવ્યાં પરંતુ ઉદ્ધાર તો થયો નહીં. દુનિયામાં તો કેટલાં ઝઘડા છે. અહીંયા પણ તો બધાં પવિત્ર બની ન શકે, એટલાં માટે ઝઘડા થાય છે. બાપ શરણે લે પણ છે પછી કહે છે બીમારી ઉથલશે જરૂર. બાળકો વગેરે યાદ આવશે, એમાં નષ્ટોમોહા થવું પડે. સમજવાનું છે હું મરી ગયો. બાપ નાં બન્યાં એટલે આ દુનિયાથી મર્યા. પછી શરીરનું ભાન નથી રહેતું. બાપ કહે છે - દેહ સહિત જે પણ સંબંધ છે, એને ભૂલી જવાનું છે. આ દુનિયામાં જે કાંઈ જુઓ છો તે જેમકે કાંઈ પણ નથી. આ જૂનું શરીર પણ છોડવાનું છે. આપણે જવાનું છે ઘરે. ઘરે જઈને પછી આવીને નવું સુંદર શરીર લેશો. હમણાં શ્યામ છો પછી સુંદર બનશો. ભારત હમણાં શ્યામ છે, પછી સુંદર બનશે. હમણાં ભારત છે કાંટાઓ નું જંગલ. બધાં એક-બીજા ને દુઃખ આપતાં રહે છે. કોઈ વાત પર બગડી પડે છે તો ગાળો આપે છે, ઝઘડી પડે છે. આપ બાળકોએ ઘર માં પણ બહુજ મીઠા બનવાનું છે. નહીં તો મનુષ્ય કહેશે આમણે તો ૫ વિકાર દાન આપ્યાં છે પછી ક્રોધ કેમ કરે છે. કદાચ ક્રોધ દાન નથી દીધો. બાપ કહે છે - બાળકો ઝોલી માં ૫ વિકાર દાન માં આપી દો તો તમારું ગ્રહણ છૂટી જશે. ચંદ્રમાં ને ગ્રહણ લાગે છે ને. તમે પણ હમણાં સંપૂર્ણ બનો છો તો બાપ કહે છે આ વિકાર દાન માં આપી દો. તમને સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળે છે. આત્મા ને બાપ થી વારસો મળે છે. આત્મા કહે છે આ જૂની દુનિયામાં બાકી થોડો સમય છે. કામ ઉતારી દેવાનું છે. વિચારો કોઈ પણ ઉતારી

દેવા જોઈએ. બાબા જાણે છે અનેક પ્રકાર નાં વિચારો આવશે. ધંધા નાં ખ્યાલો આવશે. ભક્તિમાર્ગ માં ભક્તિ કરતાં સમયે ગ્રાહક, ધંધાધોરી યાદ આવે છે તો પછી પોતાને ચુટલી ભરે છે. હું નારાયણ ની યાદ માં બેઠો છું પછી આ વાતો યાદ કેમ આવી! તો અહીંયા પણ આવું થાય છે. જ્યારે આ રુહાની સેવા માં સારી રીતે લાગી જાય છે તો પછી સમજવાય છે - અચ્છા છોડો ધંધાધોરી ને. બાબા ની સર્વિસ માં લાગી જાઓ. કહે છે છોડો તો છૂટે. દેહ-અભિમાન છોડતાં જાઓ. ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો વાનર થી મંદિર લાયક બની જશો. ભમરી નાં, કાચબા નાં પણ બધાં દૃષ્ટાંત બાપ આપે છે જે પછી ભક્તિમાર્ગ માં તે લોકો દૃષ્ટાંત આપે છે. હમણાં તમે જાણો છો કે કીડા કોણ છે. તમે છો બ્રાહ્મણીઓ. તમે ભૂં-ભૂં કરો છો. આ દૃષ્ટાંત હમણાંનું છે. તે બતાવી ન શકે. તહેવાર વગેરે બધું આ સમય નું છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈ તહેવાર હોતાં નથી. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ નું. હવે જુઓ કૃષ્ણ જયંતી હતી. કૃષ્ણ માટી નાં બનાવ્યાં, એની પૂજા કરી પછી જઈને તળાવ માં ડૂબાડી દીધાં. હમણાં તમે સમજો છો આ શું કરે છે. આ છે અંધશ્રદ્ધા. તમે કોઈને સમજાવશો, તે સમજશે નહીં. કોઈને બીમારી વગેરે થઈ તો કહેશે જુઓ તમે કૃષ્ણ ની પૂજા છોડી દીધી છે એટલે આ હાલત થઈ છે. એમ બહુજ આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી થઈ જાય છે એટલે બ્રાહ્મણોની માળા બની નથી શકતી. ઊંચા માં ઊંચું આ બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ છે. પરંતુ એમની માળા બની ન શકે. તમારી બુદ્ધિ માં છે આ શિવબાબા ની માળા છે પછી અમે જઈને સતયુગ માં નંબરવાર વિષ્ણુ ની માળા નાં દાણા બનીશું. તમારો એક-એક અક્ષર એવો છે જે કોઈ સમજી ન શકે. બાપ ભણાવતાં રહે છે. વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. પ્રદર્શની માં કેટલાં આવે છે. કહે પણ છે અમે આવીને સમજશું પછી ગયાં ઘર માં અને ખલાસ. ત્યાંનું ત્યાં રહ્યું. કહે છે પ્રભુ થી મળવા માટે રસ્તો બહુજ સારો બતાવે છે. પરંતુ અમે એનાં પર ચાલીએ, વારસો લઈએ આ બુદ્ધિ માં નથી આવતું. બહુજ સારી સેવા કરી રહી છે બ્રહ્માકુમારીઓ. બસ, અરે તમે પણ સમજોને. શારીરિક સેવા કરતાં રહો છો. હવે આ રુહાની સેવા કરો. સોસાયટી (સમાજ) ની સેવા તો બધાં મનુષ્ય કરતાં રહે છે. મફત માં તો કોઈ સેવા નથી કરતાં. નહીં તો ખાશે ક્યાંથી. હમણાં આપ બાળકો બહુજ સારી સેવા કરો છો. તમને ભારત નાં માટે બહુજ તરસ (રહેમ) રહે છે. આપણો ભારત શું હતો પછી રાવણે કઈ ગતિ માં લાવ્યો છે. હવે આપણે બાપ ની શ્રીમત પર ચાલી વારસો જરૂર લઈશું.

હમણાં તમે જાણો છો આપણે છીએ સંગમયુગી, બાકી બધાં છે કળયુગી. આપણે પેલે પાર જઈ રહ્યાં છીએ. જે બાપની યાદ માં સારી રીતે રહેશે તે એમજ બેઠાં-બેઠાં યાદ કરતાં-કરતાં શરીર છોડી દેશે. બસ પછી આત્મા પાછી આવશે નહીં. બેઠાં-બેઠાં બાપ ની યાદ માં ગયાં. અહીંયા હઠયોગ વગેરે ની કોઈ વાત નથી. જેમ જુઓ છો ધ્યાન માં બેઠાં-બેઠાં ચાલ્યાં જાય છે, તેમ તમે બેઠાં-બેઠાં આ શરીર છોડી દેશો. સૂક્ષ્મવતન જઈને પછી બાપ નાં પાસે ચાલ્યાં જશો. જે યાદ ની યાત્રા ની બહુજ મહેનત કરશે તે એવી રીતે શરીર છોડી દેશે. સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. જેવી રીતે શરૂ માં તમને બહુજ સાક્ષાત્કાર થયાં તેવી રીતે અંતમાં પણ તમે બહુજ જોશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મંદિર લાયક બનવાનાં માટે દેહ-અભિમાન છોડી દેવાનું છે. રુહાની સેવા માં લાગી જવાનું છે.
2. હવે ઘરે જવાનો સમય છે એટલે જે પણ હિસાબ-કિતાબ છે, ધંધાધોરી નાં ખ્યાલો છે, એને ઉતારી દેવાનાં છે. યાદ ની યાત્રા ની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- યોગયુક્ત સ્થિતિ દ્વારા સૂક્ષ્મ તથા કઠોર બંધનો ને કોસ કરવા વાળા બંધનમુક્ત ભવ યોગયુક્ત ની નિશાની છે - બંધનમુક્ત. યોગયુક્ત બનવામાં સૌથી મોટું અંતિમ બંધન છે - સ્વયં ને સમજદાર સમજીને શ્રીમતને પોતાની બુદ્ધિ ની કમાલ સમજવી અર્થાત્ શ્રીમત માં પોતાની બુદ્ધિ મિક્સ કરવી, જેને બુદ્ધિ નું અભિમાન કહેવાય છે. ૨. જ્યારે ક્યારેક કોઈ કમજોરી નો ઈશારો આપે છે અથવા બુરાઈ (નિંદા) કરે છે - જો એ સમયે જરા પણ વ્યર્થ સંકલ્પ ચાલ્યાં તો પણ બંધન છે. જ્યારે આ બંધનો ને કોસ (પસાર) કરી હાર-જીત, નિંદા-સ્તુતિ માં સમાન સ્થિતિ બનાવો ત્યારે કહેવાશે સંપૂર્ણ બંધનમુક્ત.

સ્લોગન :- પહેલાં વિચારવું પછી કરવું - આ જ જ્ઞાની તૂં આત્મા નો ગુણ છે.

“મીઠા બાળકો - રાવણ ની મત પર કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો , પતિતો ને પાવન બનવાનો રસ્તો બતાવો ”

- પ્રશ્ન :- સયાના સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો કયો પુરુષાર્થ કરતાં એક શ્રીમત નું ધ્યાન અવશ્ય રાખશે?
- ઉત્તર :- સેન્સિબલ બાળકો ઊંચ પદ પામવાનાં માટે નિરંતર યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરતાં સદૈવ શ્રીમત નું ધ્યાન રાખશે કે અમારે નિમિત્ત બની અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. જે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે, તેમનું કલ્યાણ સ્વતઃ જ થઈ જાય છે.
- ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોની બુદ્ધિમાં હવે નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા બંને છે કારણ કે બાળકો જાણે છે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે અને નવી દુનિયા બાપ જ રચે છે. બાળકો જાણે છે શિવ ની જયંતી પણ મનાવે છે, રાત્રિ પણ મનાવે છે. બંને અક્ષર નો અર્થ દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. શિવ જયંતી અર્થાત્ શિવ નો જન્મ. હવે એ તો મનુષ્ય નો જન્મ મનાવે છે, શિવ નો જન્મ તો હોતો જ નથી. સમજતાં નથી કે જન્મ કેવી રીતે લે છે. શ્રીકૃષ્ણનું તો ગવાયેલું છે કે એમનો જન્મ થયો છે. શિવ જયંતી નાં માટે કોઈ વર્ણન જ નથી. ગવાયેલું પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. શું ઉપર સૂક્ષ્મવતન માં બેસી કોઈને પ્રેરણા કરે છે? આ તો થઈ ન શકે. યાદ તો કરે જ છે પતિત-પાવન બાપ ને. જ્યારે બાપ પોતે આવીને સમજાવે ત્યારે મનુષ્ય ની બુદ્ધિ માં બેસે. આ ડ્રામામાં હોવાનાં કારણે, બાપે આવવાનું જ છે સંગમ પર. આપ બાળકો જાણો છો કે બાપ આવેલાં છે, પરંતુ હમણાં સુધી આવું કોઈ મુશ્કેલ જ સમજે છે, આ ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) માં કોઈ નથી લખતું કે બરાબર પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા ભારત ને ફરીથી શ્રેષ્ઠાચારી, સતયુગી દુનિયા બનાવી રહ્યાં છે. યથાર્થ રીતે કોઈ સમજતું નથી કે બાપ આવેલાં છે. સ્વર્ગની રાજાઈ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. રાજ્યોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. હજારો આવે છે પછી કોઈ રહે છે, તેમાં પણ આવતાં-આવતાં ફરી ઓછાં થતાં જાય છે. કેટલાં તમોપધાન બુદ્ધિ બન્યાં છે, જે આટલી સહજ વાત સમજી નથી શકતાં. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. આ યોગ અગ્નિ છે, જેનાથી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. વિકર્મ કરાવવા વાળો છે રાવણ, એની મત પર નહીં ચાલો. કોઈને દુઃખ નહીં આપો. બાપ આવ્યાં છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. બાબા કહે છે તમારો પણ આ જ ધંધો છે. રાત-દિવસ આ જ ચિંતન કરો. અમે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ! રસ્તો ખૂબ સહજ છે. યોગબળ થી જ આપણે સતોપ્રધાન બનીશું. આ છે અવિનાશી સર્જન ની દવા. આ કોઈ મંત્ર વગેરે નથી. આ તો બાપ ને ફક્ત યાદ કરવાનાં છે. કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવે છે. કલ્પ-કલ્પ આ સમજાવ્યું હતું. ગાયન પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. વૈરાગ્ય કોનું? આ જૂની છી-છી દુનિયાનું. જૂની દુનિયામાં બિલકુલ પાપ આત્મા બની ગયાં છે. કહે પણ છે પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. લિબરેટ (મુક્ત) કોનાથી કરે છે? દુઃખ થી. રાવણ રાજ્ય થી. રાવણ ને અંગ્રેજી માં ઇવિલ (શેતાન) કહે છે. તો કહે છે શેતાન રાજ્ય થી મુક્ત કરી ઘરે લઈ ચાલો. અમારા ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની સાથે લઈ ચાલો. જેવી રીતે કોઈ જેલ થી છોડાવી ખૂબ પ્રેમ થી ઘર માં લઈ જાય છે. બેહદ નાં બાપ બધાં બાળકોને ખાતરી આપે છે - તમને હું જેલ માંથી છોડાવવા આવ્યો છું. મેળા, પ્રદર્શની માં પણ આ મોડલ (નમૂના) રૂપ માં બતાવેલું છે. કેવી રીતે બધાં જેલ માં પડ્યાં છે છતાં પણ મનુષ્ય કાંઈ સમજે થોડી છે. બાપ કેટલું સહજ રીતે સમજાવી વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. તમે સતયુગ નાં માલિક બની જશો. કેટલું સહજ છે. કોઈ પણ ધર્મ વાળા સમજી જાય. બતાવવું જોઈએ, ફલાણો ધર્મ ક્યારે સ્થાપન થાય છે! અંતમાં બધી આત્માઓ પોત-પોતાનાં સેક્શન (વિભાગ) માં ચાલી જશે. પછી શરૂ થશે દેવી-દેવતા ધર્મ. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, આ લખેલું છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર છે નંબરવન. ત્રિમૂર્તિ અને ગોળો આ ચિત્ર પર બિલકુલ ક્લિયર સમજાવી શકાય છે. આ પણ સમજાવ્યું છે એક છે શાંતિધામ, બીજું છે સુખધામ અને આ છે દુઃખધામ. આ દુઃખધામ થી જોઈએ વૈરાગ્ય. હવે ભક્તિ ની રાત પૂરી થઈ, સતયુગ ત્રેતાનો દિવસ શરૂ થાય છે

બાપ કહે છે - હવે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે એટલે એનાથી વૈરાગ્ય જોઈએ. તે છે હદ નો વૈરાગ્ય, આ છે

બેહદ નો વૈરાગ્ય. તે સંન્યાસી વગેરે કોઈ નવી દુનિયા નથી રચતા, ક્રિયેટર (રચયિતા) બાપ છે ને. એમને કહેવાય છે હેવનલી ગોડ ફાધર, હેવન (સ્વર્ગ) સ્થાપન કરવા વાળા. બીજું કોઈ તો છે નહીં. ભણતર છે સતયુગી રાજધાની પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે. જ્ઞાનસાગર આવીને જ્ઞાન આપે છે. જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન એમને જ કહેવાય છે. નોલેજ શેનું? શું બેરિસ્ટર, સર્જન નું નોલેજ? પરમાત્મા ને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ છે. તેમાં બધું નોલેજ આવી જાય છે - બેરિસ્ટરી, એન્જિનિયરી વગેરે બધાનું મૂળ માખણ છે ગોડલી નોલેજ (ઈશ્વરીયજ્ઞાન). તે શારીરિક નોલેજ ભણવું, એન્જિનિયર વગેરે બનવું કોઈ મોટી વાત નથી. આ તો તમે જાણો છો, સતયુગી નવી દુનિયાનાં જે રીત-રિવાજ હશે, તે જ ત્યાં ચાલશે. આપણે જેવી રીતે કલ્પ પહેલાં મહેલ વગેરે બનાવ્યાં હતાં, તે જ ફરીવાર કરીશું, તેને કહેવાય જ છે સતયુગ. ત્યાંના રીત-રિવાજ ને મનુષ્ય નથી જાણતાં. ત્યાં કેવી રીતે હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલ બને છે. તે ગવાય જ છે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. જે રીત-રિવાજ હશે તે અનુસાર રાજાઈ ચાલશે. તે ડ્રામા માં નોંધ છે, આત્માઓ પોતાનો પાર્ટ ભજવશે. મકાન કેવી રીતે બનાવશે, કેવી રીતે રહેશે. તે બધી નોંધ છે. જેવી રીતે આ જૂની દુનિયા ની ચાલે છે તેવી રીતે તે દુનિયાની ચાલશે. અહીંયાં છે અસુર, ત્યાં છે દેવતા. શાસ્ત્રોમાં આ વાતો કાંઈ નથી. જ્ઞાન અને ભક્તિ, ગાતા પણ રહે છે - બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત. બ્રહ્મા નું જ નામ લે છે, વિષ્ણુ નું નહીં. બ્રહ્મા જ વિષ્ણુ થઈ જાય છે. બ્રહ્મા-સરસ્વતી વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે એટલે બાબાએ સમજાવ્યું છે કે લક્ષ્મી-નારાયણ ૮૪ જન્મ પછી આ બને છે. રાજયોગ ની તપસ્યા કરે છે અહીંયાં, સૂક્ષ્મવતન નાં નહીં. યજ્ઞ વગેરે પણ અહીંયાં રચાય છે. બાપ સમજાવે છે આ અંતિમ યજ્ઞ છે પછી સતયુગ ત્રેતા માં કોઈ યજ્ઞ નથી હોતો. જાત-જાત નાં યજ્ઞ રચે છે, વરસાદ ન થયો તો યજ્ઞ રચશે. કોઈ પણ દુઃખ આવે છે તો યજ્ઞ રચે છે, સમજે છે યજ્ઞ થી દુઃખ ટળી જશે. આ તો સૌથી મોટો યજ્ઞ છે, જે જ્ઞાન યજ્ઞ થી આખી સૃષ્ટિ નાં દુઃખ ટળી જાય છે. આ છે રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી જ્ઞાન યજ્ઞ. બધું આમાં સ્વાહા થઈ જશે. કેટલું સારી રીતે સમજાવાય છે.

દિલ્લી માં મંડપ બનાવી મેળો કર્યો છે, આ પણ સારું છે. મંડપ બનાવવામાં કોઈ વાર થોડી લાગે છે. આ જે હોલ નાં માટે આટલું હેરાન થવું પડે છે, એનાં કરતાં તો પોતાનો મંડપ લઈ લો. નાનાં-નાનાં ગામડા નાં માટે તો નાનાં મંડપ પણ બનાવી લો. ગામડા વગેરેમાં બત્તી વગેરે ન હોય તો દિવસમાં પણ પ્રદર્શની થઈ શકે છે. પોતાનો જ સામાન હોય, લોન પર કેમ લઈએ! બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપી રહ્યાં છે - પ્રદર્શની કમિટી (મંડળી) ને. વોટરપ્રુફ મંડપ બનાવી લો. ભલે વરસાદ પડે, વાંધો નહીં. બાબા જ્યારે દિલ્લી ગયાં હતાં તો ઠંડી માં પણ મંડપ માં જઈને ભાષણ કરતાં હતાં. ઠંડી નાં માટે તો બધાંને ગરમ કપડાં છે. પ્રદર્શની નાં માટે તો કેટલાં પણ મંડપ બનાવી શકો છો. કોઈ વિઘ્ન ન નાંખે, સારું ઇન્શોરન્સ (વીમો) કરી દો. સર્વિસ તો કરવાની હોય છે ને. સમજાવવાનું પણ છે, બાપ નો પૂરો પરિચય આપવાનો છે. હવે તો આપણે બાપની સાથે છીએ. જ્ઞાન સાગર બાપ થી આપણને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. સતયુગ માં જ્ઞાનની દરકાર નથી રહેતી. બાપ કહે છે - હું સદ્ગતિ નાં માટે આવ્યો છું પછી રાવણ થી દુર્ગતિ થાય છે. સદ્ગતિ દાતા તો એક બાપ જ છે. એટલું ક્લિયર સમજાવાય છે. પરંતુ પોતે સમજતાં નથી ફક્ત કહી દે છે - આ મનુષ્યો ને માટે ખૂબ સારું છે. બાકી પોતે સમજે એનાં માટે કુરસદ નથી. મોટાં-મોટાં લોકોને પણ કેટલું જઈ સમજાવે છે. ફક્ત એ સમજો કે બાપ કેવી રીતે શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા બનાવે છે. શ્રેષ્ઠાચારી બનાવવાં બાપનું કામ છે, ત્યારે તો બાપ ને પોકારે છે. ગાતા રહે છે દુઃખ હરો, સુખ આપો. આ પણ સમજે છે બાપ આવશે તો અમે બલિહાર જઈશું. શ્રીમત પર એક્યુરેટ (ચોક્કસ) ચાલીશું. છતાં પણ બાપની શ્રીમત પર ચાલતાં નથી. મનુષ્યો ને તો ખબર નથી ભગવાન શું વસ્તુ છે. સર્વવ્યાપી કહી દે છે. અરે પતિત-પાવન ભગવાન તો એક છે ને. એ સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હશે? પછી તો બધાં ભગવાન કહેવાય. ભગવાન કોઈ નાનાં મોટાં થોડી હોય છે. પ્રદર્શની માં આ પણ દેખાડ્યું છે - કોઈ માંસ ખાય છે, કોઈ લડે છે.... શું આ બધું ભગવાન કરે છે? તે સમયે મનુષ્ય ખુશ થઈને ચાલ્યાં જાય છે, બહાર ગયાં પછી ત્યાંનું ત્યાં રહ્યું. ફક્ત પ્રજા બને છે. રાજા બનવાનાં માટે કેટલું માથું મારે છે. હાથ બધાં ઉઠાવે છે - રાજા બનવાનાં માટે, પછી ૫-૭ દિવસ પછી જુઓ તો છે જ નહીં. માયા કેટલી જબરજસ્ત છે, ફસાવી દે છે. રાજધાની સ્થાપન કરવી કેટલું ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે. ધર્મ સ્થાપન કરવામાં ડિફીકલ્ટી નથી. ત્યાં કોઈ અસુરો નાં વિઘ્ન થોડી પડે છે. અહીંયાં બાળકો કહે લગન નહીં કરીશું તો બાપ કહે લગન તો જરૂર કરવાનાં છે. લગન વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે. અરે લગન ન કરવા તો સારું છે ને. લગન નહીં કરશે તો બાળકો પણ નહીં થશે. બર્થ કંટ્રોલ (જન્મ નિયંત્રણ) થઈ જશે. બાપ સમજાવે છે, હવે જે કરશે તે પામશે. આગળ ચાલીને ખૂબ જલ્દી-જલ્દી બનશે. આપ બાળકો જાણો છો જેવી રીતે કલ્પ પહેલાં સ્થાપના થઈ હતી તેવી રીતે જ થશે. જે દિવસ વિત્યો તે કલ્પ પહેલાં માફક,

રાત નાં સુવે છે, ખ્યાલ ચાલે છે - આજે આખો દિવસ જે પસાર થયું તે ડ્રામા અનુસાર, પછી કાલે જે થવાનું હશે તે ડ્રામા અનુસાર થશે. સિવાય તમારા બીજા કોઈને પણ ખબર નથી કે આ ડ્રામા છે. તેનું આદિ-મધ્ય-અંત શું છે! કાંઈ ખબર નથી. તમને ખબર છે - તમે પુરુષાર્થ કરો છો અને તે બધાં ધોર અંધકાર માં છે. જે કાંઈ પાર્ટ ચાલે છે તે ડ્રામા અનુસાર. આજે અહીંયા બેઠાં છો અને કાલે બીમાર થઈ જાઓ, તે પણ કહેશું ડ્રામા અનુસાર ભોગના ભોગવવાની છે. કલ્પ-કલ્પ આવું થશે. ડ્રામા બુદ્ધિમાં છે એટલે કોઈ ફિકર નથી થતી. વિઘ્ન પડે છે, કામ માં વાર લાગે છે - સમજે છે કલ્પ-કલ્પ વાર લાગી હશે. આસાર એવી રીતે ખબર પડે છે. ઊંચ પદ પામવાનાં માટે પુરુષાર્થ ખૂબ કરવાનો છે. જોવાનું છે કે અમે ઉપર ચઢી રહ્યાં છીએ? બાબાની સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ કે એક જગ્યા પર ઊભા છીએ? અમે કોઈનું કલ્યાણ કરીએ છીએ? અનેકોનું કલ્યાણ કરશું તો અમારું પણ કલ્યાણ થશે. પરીક્ષા જ્યારે પૂરી થઈ જશે પછી બધું ખબર પડી જશે કે અમે આ પદ પામીશું. કલ્પ-કલ્પાન્તર ની બાજી (રમત) છે. પછી અંતમાં ખૂબ પસ્તાશે કે અમે આટલો સમય પુરુષાર્થ કેમ નહીં કર્યો? બાબા ની શ્રીમત પર કેમ નહીં ચાલ્યાં? બાબા ફક્ત કહે છે મનમનાભવ, બસ. કેટલાં પ્રેમ થી કહે છે બાળકો મને યાદ કરો. બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવવાની સર્વિસ કરો. પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામવું જોઈએ! એમને કહેવાશે સયાના સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો. ભણાવવા વાળા પણ સમજે છે કે આ શ્રીમત પર નથી ચાલતાં, કોઈનું કલ્યાણ નથી કરતાં તો જરૂર પદ પણ ઓછું મળશે. જેટલો અનેકોને રસ્તો બતાવશો, એટલું ઊંચ પદ પામશો. પોતાનાં માટે સર્વિસ કરવાની છે, જે કરશે તે પામશે. તો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ કે અમે કેમ નહીં આવી સર્વિસ કરીએ. ક્યાંય પ્રદર્શની હોય છે તો ત્યાં હાફ પે (અડધાં પગાર) પર પણ જઈને સર્વિસ કરે છે. કોઈ તો ફુલ પે (આખો પગાર) પણ છોડીને સર્વિસ કરે છે. બાબા કહે છે બાળ-બચ્ચાઓનાં માટે કાંઈ જોઈએ તો મોકલી દઈએ. શરીર નિર્વાહ તો ભલે હજાર થી કરો, ભલે ૧૦ રૂપિયા થી કરો. પૈસા કોઈની પાસે બહુ છે તો લાખો રૂપિયા પણ ખર્ચો થાય છે. બાબા તો કહે છે ભલે તમે ઘાસ કાપો છો, ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો ૨૧ જન્મો નાં માટે સ્વર્ગ નાં માલિક બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બધી ફિકરાતો (ચિંતાઓ) થી છૂટવાનાં માટે ડ્રામા ને બુદ્ધિ માં યથાર્થ રીતે રાખવાનો છે. જે વીત્યું કલ્પ પહેલાં માફક.
2. રાત-દિવસ આ ચિંતન કરવાનું છે કે અમે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો રસ્તો કેવી રીતે બતાવીએ! શ્રીમત પર પોતાનું અને બીજાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.

વરદાન :- સર્વિસ કે પુરુષાર્થ માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા ડબલ તાજધારી ભવ સંગમયુગ પર સદા સ્વયં ને ડબલ તાજધારી સમજીને ચાલો - એક લાઈટ અર્થાત્ પ્યોરીટી (પવિત્રતા) નો તાજ અને બીજો જવાબદારી નો તાજ. પ્યોરીટી અને પાવર - લાઈટ અને માઈટ નો તાજ ધારણ કરવા વાળા માં ડબલ ફોર્સ (બંને શક્તિ) સદા કાયમ રહે છે. એવી ડબલ ફોર્સ વાળી આત્માઓ સદા શક્તિશાળી રહે છે તેમને સર્વિસ કે પુરુષાર્થ માં સદા સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે.

સ્લોગન :- દિવ્યગુણો નાં આધાર પર મન-વચન અને કર્મ કરવું જ દિવ્યતા છે.

“દિવ્યતા - સંગમયુગી બ્રાહ્મણો નો શ્રંગાર છે”

આજે દિવ્ય બુદ્ધિ વિધાતા, દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા પોતાનાં દિવ્ય જન્મધારી, દિવ્ય આત્માઓને જોઈ રહ્યાં છે. બાપદાદાએ દરેક બાળકોને દિવ્ય જીવન અર્થાત્ દિવ્ય સંકલ્પ, દિવ્ય બોલ, દિવ્ય કર્મ કરવા વાળી દિવ્ય મૂર્તિઓ બનાવી છે. દિવ્યતા આપ સંગમયુગી બાળકો નો શ્રેષ્ઠ શ્રંગાર છે. એક છે સાધારણતા, બીજી છે દિવ્યતા. દિવ્યતા ની નિશાની તમે બધાં જાણો છો. દિવ્ય-જીવનધારી આત્મા કોઈ પણ આત્મા ને પોતાનાં દિવ્ય નયનો દ્વારા અર્થાત્ દૃષ્ટિ દ્વારા સાધારણતા થી પરે દિવ્ય અનુભૂતિઓ કરાવશે. સામે આવવાથી જ સાધારણ આત્મા પોતાની સાધારણતા ને ભુલી જશે કારણ કે આજકાલ નાં સમય અનુસાર વર્તમાન નાં સાધારણ જીવન થી મેજોરીટી (અધિકાંશ) આત્માઓ સંતુષ્ટ નથી. આગળ ચાલીને આ અવાજ સાંભળશે કે આ જીવન કોઈ જીવન નથી, જીવન માં કાંઈક નવીનતા જોઈએ. “અલૌકિકતા”, “દિવ્યતા” જીવન નો વિશેષ આધાર છે - આ અનુભવ કરશે. કાંઈક જોઈએ, કાંઈક જોઈએ - આ ‘જોઈએ’ ની તરસ થી ચારેય બાજું શોધશે. જેમ સ્થૂળ પાણી ની તરસ માં તડપતા માનવો ચારેય તરફ પાણી ની બૂંદ માટે તડપે છે, એવી રીતે દિવ્યતા ની તરસી આત્માઓ ચારેય તરફ અંજલી લેવાનાં માટે તડપતી દેખાશે. તડપેલી ક્યાં પહોંચશે? તમારા બધાં પાસે. એવાં દિવ્યતા નાં ખજાના થી ભરપૂર બન્યાં છો? દરેક સમયે દિવ્યતા અનુભવ થાય છે કે ક્યારેક સાધારણ, ક્યારેક દિવ્ય? જ્યારે બાપે દિવ્ય દૃષ્ટિ, દિવ્ય બુદ્ધિ નું વરદાન આપી દીધું તો દિવ્ય બુદ્ધિ માં સાધારણ વાતો આવી ન શકે. દિવ્ય જન્મધારી બ્રાહ્મણ તન થી સાધારણ કર્મ કરી ન શકે. ભલે જોવામાં લોકો નાં માટે સાધારણ કર્મ હોય. બીજાનાં સમાન તમે બધાં પણ વ્યવહાર કરો છો, વ્યાપાર કરો છો અથવા ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ની નોકરી કરો છો, માતાઓ ભોજન બનાવે છે. જોવામાં સાધારણ કર્મ છે પરંતુ આ સાધારણ કર્મ માં પણ તમારું બીજા લોકો થી ન્યારું “અલૌકિક” દિવ્ય કર્મ હોય. મહાન અંતર એટલે સંભળાવ્યું કે દિવ્ય જન્મધારી બ્રાહ્મણ, તન થી સાધારણ કર્મ નથી કરતાં, મન થી સાધારણ સંકલ્પ ન કરી શકે, ધન ને સાધારણ રીત થી કાર્ય માં ન લગાવી શકે કારણ કે તન, મન અને ધન - ત્રણેય નાં ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) છે, એટલે માલિક બાપની શ્રીમત નાં વગર કાર્ય માં ન લગાવી શકો. દરેક સમયે બાપની શ્રીમત દિવ્ય કર્મ કરવાની મળે છે. એટલે ચેક (તપાસ) કરો કે આખાં દિવસમાં સાધારણ બોલ અને કર્મ કેટલાં સમય રહ્યાં અને દિવ્ય અલૌકિક કેટલાં સમય રહ્યાં? ઘણાં બાળકો ક્યાંક-ક્યાંક બહુજ ભોળા બની જાય છે. ચેક કરે છે પરંતુ ભોળપણ માં. સમજે છે - આખાં દિવસ માં કોઈ વિશેષ ભૂલ તો કરી નથી, ખોટું વિચાર્યું નથી, ખોટું બોલ્યું નથી. પરંતુ આ ચેક કર્યું કે દિવ્ય તથા અલૌકિક કર્મ કર્યું? કારણ કે સાધારણ બોલ તથા કર્મ જમા નથી થતાં, ન મિટે છે ન બને છે. વર્તમાન નો દિવ્ય સંકલ્પ તથા દિવ્ય બોલ અને કર્મ ભવિષ્ય નું જમા કરે છે. જમા નું ખાતું વધતું નથી, તો જમા કરવાનાં હિસાબમાં ભોળા બની જાય છે, ખુશ રહે છે કે મેં વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કર્યું. પરંતુ ફક્ત એમાં ખુશ નથી રહેવાનું. વેસ્ટ (વ્યર્થ) નથી કર્યું પરંતુ બેસ્ટ (સમર્થ) કેટલું બનાવ્યું? ઘણી વાર બાળકો કહે છે - મેં આજે કોઈને દુઃખ નથી આપ્યું. પરંતુ સુખ પણ આપ્યું? દુઃખ નથી આપ્યું - એનાથી વર્તમાન સારું બનાવ્યું. પરંતુ સુખ આપવાથી જમા થાય છે. તે કર્યું કે ફક્ત વર્તમાન માં જ ખુશ થઈ ગયાં? સુખદાતા નાં બાળકો સુખ નું ખાતું જમા કરે છે. ફક્ત એ ચેક નહીં કરો કે દુઃખ નથી આપ્યું પરંતુ સુખ કેટલું આપ્યું? જે પણ સંપર્ક માં આવે માસ્ટર સુખદાતા દ્વારા દરેક કદમ માં સુખ ની અનુભૂતિ કરે. આને કહેવાય છે દિવ્યતા અથવા અલૌકિકતા. તો ચેકિંગ પણ સાધારણ થી ગુહ્ય (સૂક્ષ્મ) ચેકિંગ કરો. દરેક સમયે આ સ્મૃતિ રાખો કે એક જન્મ માં ૨૧ જન્મો નું ખાતું જમા કરવાનું છે. તો બધાં ખાતા ચેક કરો - તન થી કેટલું જમા કર્યું? મન નાં દિવ્ય સંકલ્પ થી કેટલું જમા કર્યું? અને ધન ને શ્રીમત પ્રમાણ શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં લગાવીને કેટલું જમા કર્યું? જમા નાં ખાતા તરફ વિશેષ એટેન્શન (ધ્યાન) આપો કારણ કે આપ વિશેષ આત્માઓ ને જમા કરવાનો સમય આ નાનાં એવાં જન્મ નાં સિવાય આખાં કલ્પ માં કોઈ સમય નથી. બીજી આત્માઓ નો હિસાબ અલગ છે. પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનાં માટે - “હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં”. તો સમજ્યાં શું કરવાનું છે? એમાં ભોળા નહીં બનો. જૂનાં સંસ્કારો માં ભોળા નહીં બનો. બાપદાદા એ રિઝલ્ટ (પરિણામ) જોયું. કેટલીક વાતો નાં રિઝલ્ટ માં જમા નું ખાતું બહુજ ઓછું છે, એનો વિસ્તાર પછી સંભળાવશે.

બધાં સ્નેહ માં સર્વસ્વ ભુલાવીને પહોંચી ગયાં છે. બાપદાદા પણ બાળકો નો સ્નેહ જોઈ એક ઘડી નાં સ્નેહ નું રિટર્ન (વળતર) અનેક ઘડીઓની પ્રાપ્તિનું આપતાં જ રહે છે. તમને બધાંને આટલાં મોટા સંગઠન માં આવવાનાં માટે શું-શું પાકું કરાવ્યું? પહેલાં તો પટરાણી બનવું પડશે, ૪ દિવસ જ રહેવું પડશે. આવવું-જવું જ પડશે. તો બધી વાતો સાંભળવા છતાં પણ સ્નેહ માં પહોંચી ગયાં. આ પણ પોતાનું ભાગ્ય સમજો જે આટલું પણ મળી રહ્યું છે તો પણ જડ મૂર્તિઓ નાં દર્શન ની સામે ઉભાં-ઉભાં રાત તો નથી વિતાવતા ને. ત્રણ પગ પૃથ્વી તો બધાંને મળી છે ને. અહીંયા પણ આરામ થી બેઠાં છો. જ્યારે આગળ વૃદ્ધિ થશે તો સ્વતઃ જ વિધિ થી પરિવર્તન થતું રહેશે. પરંતુ સદૈવ આ અનુભવ કરો કે જે પણ મળી રહ્યું છે, તે બહુજ સારું છે કારણ કે વૃદ્ધિ તો થવાની જ છે અને પરિવર્તન પણ થવાનું જ છે. તો બધાં ને આરામ થી રહેવાનું-ખાવાનું મળી રહ્યું છે ને. ખાવાનું અને સૂવાનું - આ બે વસ્તુઓ જ જોઈએ. માતાઓને તો બહુજ ખુશી થાય છે કારણ કે બન્યું-બનેલું ભોજન અહીંયા મળે છે. ત્યાં તો બનાવો, ભોગ લગાવો - પછી ખાઓ. અહીંયા બનેલું, ભોગ લગાવેલું ભોજન મળે છે. એટલે માતાઓને તો સારો આરામ છે. કુમારો ને પણ આરામ મળે છે કારણ કે એમનાં માટે પણ મોટો પ્રોબ્લેમ (સમસ્યા) ખાવાનું બનાવવાનો જ છે. અહીંયા તો આરામ થી બનેલું ભોજન ખાધું ને. સદૈવ આવા ઈઝી (સરળ) રહો. જેનાં સંસ્કાર ઈઝી રહેવાનાં હોય છે, એમને દરેક કાર્ય સહજ અનુભવ થવાનાં કારણે ઈઝી રહે છે. સંસ્કાર ટાઈટ (કડક) છે તો સરકમસ્ટાન્સ (પરિસ્થિતિ) પણ ટાઈટ થઈ જાય છે, સંબંધ-સંપર્ક વાળા પણ ટાઈટ વ્યવહાર કરે છે. ટાઈટ અર્થાત્ ખેંચતાણ માં રહેવા વાળા. તો બધાં ડ્રામાં ના દરેક દૃશ્ય ને જોઈ-જોઈ હર્ષિત રહેવા વાળા છો ને. કે ક્યારેક સારા-ખરાબ નાં આકર્ષણ માં આવી જાઓ છો? ન સારા માં, ન ખરાબ માં - કોઈમાં આકર્ષિત નથી થવાનું, સદૈવ હર્ષિત રહેવાનું છે. અચ્છા.

સદા દરેક કદમ માં દિવ્યતા અનુભવ કરવા વાળા અને કરાવવા વાળા દિવ્ય મૂર્તિઓ ને, સદા પોતાનાં જમા નાં ખાતા ને વધારવા વાળી નોલેજકુલ આત્માઓ ને, સદા દરેક સમસ્યા ને ઈઝી (સરળ) સ્થિતિ દ્વારા ઈઝી પાર કરવા વાળા - એવાં સમજદાર બાળકો ને, અનેક આત્માઓનાં જીવન ની તરસને મટાડવા વાળી માસ્ટર જ્ઞાન સાગર શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, જ્ઞાન સાગર બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

બોમ્બે ગ્રુપ :- બોમ્બે નિવાસી બાળકો સર્વ ખજાનાઓ થી સંપન્ન છો ને. સદા પોતાને સંપન્ન આત્મા છું - એવો અનુભવ કરો છો ને? સંપન્નતા, સંપૂર્ણતા ની નિશાની છે. સંપૂર્ણતા નું ચેકિંગ પોતાની સંપન્નતા થી કરી શકો છો કારણ કે સંપૂર્ણતા એટલે સર્વ ખજાનાઓ થી કુલ (ભરપૂર) થવું. જેમ ચંદ્ર જ્યારે સંપન્ન હોય છે તો સંપન્નતા એની સંપૂર્ણતા ની નિશાની હોય છે. એનાથી વધારે આગળ નહીં વધશે, બસ એટલી જ સંપૂર્ણતા છે. જરા પણ કિનારી ઓછી નથી હોતી, સંપન્ન હોય છે. તો તમે બધાં જ્ઞાન, યોગ, ધારણા, સેવા - બધામાં સંપન્ન, આને જ સંપૂર્ણતા કહેવાય છે. એનાથી જાણી શકો છો કે સંપૂર્ણતા નાં સમીપ છો કે દૂર છો! સંપન્ન છો અર્થાત્ સંપૂર્ણતા નાં સમીપ છો. તો બધાં સમીપ છો? કેટલાં સમીપ છો? ૮ સુધી, ૧૦૦ સુધી કે ૧૫૦૦૦ સુધી. ૮ ની સમીપતા, પછી ૧૦૦ ની સમીપતા અને પછી ૧૫૦૦૦ ની સમીપતા. કેટલાં સમીપતા વાળા છે - આ જ ચેક કરવાનું છે. સારું છે. તો પણ દુનિયાનાં કોટો થી તમે ખૂબ-ખૂબ ભાગ્યવાન છો. તે તડપવા વાળા છે અને તમે સંપન્ન આત્માઓ છો. પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ આત્માઓ છો. આ ખુશી છે ને. રોજ સ્વયં થી વાત કરો કે અમારા સિવાય બીજું કોણ ખુશ રહી શકે છે? તો આ જ વરદાન સદા સ્મૃતિમાં રાખો કે સમીપ છીએ, સંપન્ન છીએ. હમણાં તો સમીપ મળવાનું પણ થઈ ગયું. જેમ સ્થૂળ માં સમીપ સારું લાગે છે, તેમ સ્થિતિ માં પણ સદા સમીપ અર્થાત્ સદા સંપન્ન બનો. અચ્છા.

ગુજરાત - પૂના ગ્રુપ :- બધાં દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિઓની પ્રાપ્તિ ની અનુભૂતિ કરવાનાં અનુભવી છો ને. જેવી રીતે વાણી દ્વારા શક્તિ ની અનુભૂતિ કરો છો. મુરલી સાંભળો છો તો સમજો છો ને - શક્તિ મળી. એવી રીતે દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિઓ ની પ્રાપ્તિ ની અનુભૂતિ નાં અભ્યાસી બન્યાં છો કે વાણી દ્વારા અનુભવ થાય છે, દૃષ્ટિ દ્વારા ઓછું? દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિ કેય કરી (લઈ) શકો છો? કારણ કે કેય કરવાનાં અભ્યાસી હશો તો બીજાને પણ પોતાની દિવ્ય દૃષ્ટિ દ્વારા અનુભવ કરાવી શકો છો. આગળ ચાલીને વાણી દ્વારા બધાંને પરિચય આપવાનો સમય પણ નહીં હશે અને સરકમસ્ટાન્સ (પરિસ્થિતિ) પણ નહીં હશે તો શું કરશો? વરદાની દૃષ્ટિ દ્વારા, મહાદાની દૃષ્ટિ દ્વારા મહાદાન, વરદાન આપશો. દૃષ્ટિ દ્વારા શાંતિ ની શક્તિ, પ્રેમ ની શક્તિ - સુખ તથા આનંદ ની શક્તિ બધી પ્રાપ્ત થાય છે. જડ મૂર્તિઓની આગળ જાય છે તો જડ મૂર્તિ બોલતી તો નથી ને. તો પણ ભક્ત આત્માઓ ને કાંઈ ને કાંઈ પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે તો જાય છે ને. કેવી રીતે પ્રાપ્તિ થાય છે? એમની દિવ્યતા નાં વાઈબ્રેશન (પ્રકંપન) થી અને દિવ્ય

નયનો ની દૃષ્ટિ ને જોઈ વાઈબ્રેશન લે છે. કોઈ પણ દેવતા કે દેવીની મૂર્તિ માં વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) નયનો ની તરફ જશે. ફેસ (ચહેરા) ની તરફ અટેન્શન જાય છે કારણ કે મસ્તક નાં દ્વારા વાઈબ્રેશન મળે છે, નયનો દ્વારા દિવ્યતા ની અનુભૂતિ થાય છે. તે તો છે જડ મૂર્તિઓ. પરંતુ કોની છે? તમારી ચૈતન્ય મૂર્તિઓની જડ મૂર્તિઓ છે. આ નશો છે કે અમારી મૂર્તિઓ છે? ચૈતન્ય માં આ સેવા કરી છે ત્યારે જડ મૂર્તિઓ બની છે. તો દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિ લેવી અને દૃષ્ટિ દ્વારા શક્તિ આપવી, આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો. શાંતિ ની શક્તિ ની અનુભૂતિ બહુ જ શ્રેષ્ઠ છે. જેમ વર્તમાન સમયે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની શક્તિ નો કેટલો પ્રભાવ છે, દરેક અનુભવ કરે છે પરંતુ સાયન્સ ની શક્તિ નીકળી શેનાથી? સાયલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ થી ને. જ્યારે સાયન્સ ની શક્તિ અલ્પકાળ નાં માટે પ્રાપ્તિ કરાવી રહી છે, તો શાંતિ ની શક્તિ કેટલી પ્રાપ્તિ કરાવશે. તો બાપની દિવ્ય દૃષ્ટિ દ્વારા સ્વયં માં શક્તિ જમા કરો. તો પછી જમા કરેલું સમય પર આપી શકશો. પોતાનાં માટે જ જમા કર્યું અને કાર્યમાં લગાવી દીધું અર્થાત્ કમાયા અને ખાધું. જે કમાય છે અને ખાઈ ને ખતમ કરી દે છે એમનું ક્યારેય જમા નથી થતું. અને જેમનું જમા નું ખાતું નથી થતું એને સમય પર દગો મળે છે. દગો મળશે તો દુઃખ ની પ્રાપ્તિ થશે. એવી રીતે જ શાંતિ ની શક્તિ જમા નહીં થશે, દૃષ્ટિ નાં મહત્વનો અનુભવ નહીં થશે તો અંત સમયે શ્રેષ્ઠ પદ પ્રાપ્ત કરવામાં દગો ખાઈ લેશે. પછી દુઃખ થશે, પશ્ચાતાપ થશે એટલે હમણાંથી બાપ ની દૃષ્ટિ દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલી શક્તિઓ ને અનુભવ કરતાં જમા કરતાં રહો. તો જમા કરતાં આવડે છે? જમા થવાની નિશાની શું હશે? નશો હશે. જેમ સાહુકાર લોકોનાં ચાલવા, બેસવા, ઉઠવામાં નશો દેખાય છે અને જેટલો નશો હશે એટલી ખુશી હોય છે. તો આ છે રુહાની નશો. આ નશા માં રહેવાથી ખુશી સ્વતઃ થશે. ખુશી જ જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે. સદા ખુશી ની ઝલક થી બીજાઓને પણ રુહાની ઝલક દેખાડવા વાળા બનો. આ જ વરદાન ને સદા સ્મૃતિ માં રાખજો. કાંઈ પણ થઈ જાય - ખુશી નાં વરદાન ને ગુમાવતા નહીં. સમસ્યા આવશે અને જશે પરંતુ ખુશી ન જાય કારણ કે ખુશી પોતાની વસ્તુ છે, સમસ્યા પરિસ્થિતિ છે, બીજા નાં તરફ થી આવેલી છે. પોતાની વસ્તુ ને તો સદા સાથે રાખે છે ને. પારકી વસ્તુ તો આવશે પણ અને જશે પણ. પરિસ્થિતિ માયાની છે, પોતાની નથી. પોતાની વસ્તુ ને ગુમાવાની નથી હોતી. તો ખુશીને ગુમાવતા નહીં. ભલે આ શરીર પણ ચાલ્યું જાય પરંતુ ખુશી ન જાય. ખુશી થી શરીર પણ જશે તો સુંદર મળશે. જૂનું જશે નવું મળશે, તો ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર વાળા આ મહાનતા માં સદા રહેજો. ખુશી માં મહાન બનજો. અચ્છા .

આંધ્ર પ્રદેશ - કર્ણાટક ગ્રુપ :- આ ડ્રામા ની અંદર વિશેષ પાર્ટ ભજવવા વાળી વિશેષ આત્માઓ છીએ - એવો અનુભવ કરો છો? જ્યારે પોતાને વિશેષ આત્મા સમજો છો તો બનાવવા વાળા બાપ સ્વતઃ યાદ રહે છે, યાદ સહજ લાગે છે કારણ કે ‘સંબંધ’ યાદ નો આધાર છે. જ્યાં સંબંધ હોય છે ત્યાં યાદ સ્વતઃ સહજ થઈ જાય છે. જ્યારે સર્વ સંબંધ એક બાપ થી થઈ ગયો તો બીજું કોઈ રહ્યું જ નહીં. એક બાપ સર્વ સંબંધી છે - આ સ્મૃતિ થી સહજયોગી બની ગયાં. ક્યારેક મુશ્કેલ તો નથી લાગતું? જ્યારે માયા નો વાર થાય છે ત્યારે મુશ્કેલ લાગે છે? માયા ને સદા નાં માટે વિદાય આપવા વાળા બનો. જ્યારે માયા ને વિદાય આપશો ત્યારે બાપની વધાઈઓ બહુજ આગળ વધારશે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી વાર માંગ્યું કે દુવાઓ આપો, બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) આપો. પરંતુ હમણાં બાપ થી બ્લેસિંગ લેવાનું સહજ સાધન બતાવી દીધું છે - જેટલી માયા ને વિદાય આપશો એટલી બ્લેસિંગ સ્વતઃ મળશે. પરમાત્મ-દુવાઓ એક જન્મ નહીં પરંતુ અનેક જન્મ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. સદા આ સ્મૃતિમાં રાખજો કે અમે દરેક કદમ માં બાપની, બ્રાહ્મણ પરિવાર ની દુવાઓ લેતાં સહજ ઉડતાં ચાલીએ (રહીએ). ડ્રામા માં વિશેષ આત્માઓ છો, વિશેષ કર્મ કરી અનેક જન્મો નાં માટે વિશેષ પાર્ટ ભજવવા વાળા છો. સાધારણ કર્મ નહીં વિશેષ કર્મ, વિશેષ સંકલ્પ અને વિશેષ બોલ હોય. તો આંધ્ર વાળા વિશેષ સેવા આ જ કરો કે પોતાનાં શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા, પોતાનાં શ્રેષ્ઠ પરિવર્તન દ્વારા અનેક આત્માઓ નું પરિવર્તન કરો. પોતાને દર્પણ બનાવો અને પોતાનાં દર્પણ માં બાપ દેખાય. એવી વિશેષ સેવા કરો. તો આ જ યાદ રાખજો કે હું દિવ્ય દર્પણ છું, મુજ દર્પણ દ્વારા બાપ જ દેખાય. સમજ્યાં. અચ્છા.

વરદાન :- સદા એકરસ સ્થિતિ નાં તપ્ત પર વિરાજમાન રહેવા વાળા બાપદાદા નાં દિલતપ્ત નશીન ભવ સૌથી શ્રેષ્ઠ તપ્ત બાપદાદા નાં દિલતપ્ત નશીન બનવાનું છે. પરંતુ આ તપ્ત પર બેસવા માટે અચળ, અડોલ, એકરસ સ્થિતિ નું તપ્ત જોઈએ. જો આ સ્થિતિ નાં તપ્ત પર સ્થિત ન થઈ શકતાં તો બાપદાદા નાં દિલ રુપી તપ્ત પર સ્થિત નથી થઈ શકતાં. એનાં માટે પોતાનાં ભુકુટી નાં તપ્ત પર અકાળમૂર્ત બની સ્થિત થઈ જાઓ, આ તપ્ત થી વારંવાર ડગમગ ન થાઓ તો બાપદાદા નાં દિલ તપ્ત પર વિરાજમાન થઈ શકશો.

સ્લોગન :- શુભચિંતન દ્વારા નેગેટિવ (નકારાત્મક) ને પોઝિટિવ (સકારાત્મક) માં પરિવર્તન કરો.

“ મીઠા બાળકો - આ જૂની દુનિયા નો હવે અંત છે , એટલે સંગમયુગ પર તમારે ભવિષ્ય રાજાઈ નાં લાયક બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાળકોમાં કયો શોખ હોય તો ગદ્દીનશીન બની શકે છે?

ઉત્તર :- ઓલરાઉન્ડ સર્વિસ (દરેક પ્રકારની સેવા) કરવાનો શોખ હોય તો ગદ્દીનશીન બની શકે છે, જે ઓલરાઉન્ડ સર્વિસ કરી અનેકોને સુખ આપે છે તેમને તેમનું વળતર પણ મળે છે. બાળકોએ હંમેશા દરેક સર્વિસ માં હાજર રહેવું જોઈએ. એવાં હોશિયાર બનો જે માં-બાપ નો શો (પ્રત્યક્ષ) કરો. મમ્મા બાબા કહો છો તો તેમનાં જેવાં બનીને દેખાડો.

ગીત :- ઈસ પાપ કી દુનિયા સે...

ઓમ શાંતિ ! ફક્ત મીઠા-મીઠા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ જ આ જાણે છે કે પાપ ની દુનિયા અને પુણ્ય ની દુનિયા કોને કહેવાય છે. પતિત દુનિયા કોને, પાવન દુનિયા કોને કહેવાય છે. ભલે મનુષ્ય કહે છે કે હું પતિત દુનિયા ને પાવન બનાવવા વાળા આવો, પરંતુ જાણતાં નથી. આ પણ આત્મા જ કહે છે હું પતિત-પાવન.... બધાં મનુષ્ય માત્ર બોલાવતાં રહે છે. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે પાવન દુનિયા કોને કહેવાય છે. તે ક્યારે અને કેવી રીતે સ્થાપન થશે. હમણાં તમે નોલેજકુલ બાપ નાં બન્યાં છો, એટલે નોલેજકુલ જ્ઞાન સાગર બાપ ને ફક્ત તમે જ જાણો છો. બીજું કોઈ બિલકુલ નથી જાણતું કે પાવન દુનિયા ફરી પતિત કેવી રીતે બને છે. પતિત દુનિયા ફરી પાવન કેવી રીતે બને છે. પતિત દુનિયામાં કોણ રહે છે અને પાવન દુનિયામાં કોણ રહે છે. આ બધી વાતો તમે હમણાં જાણો છો. પાવન દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. જરૂર પાવન દુનિયા ભારત માં પણ તો એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું રાજ્ય હતું, એટલે ભારત સૌથી પ્રાચીન દેશ ગવાય છે. હવે તમે સમજો છો આપણને ફરીથી પાવન દુનિયામાં જવાનાં માટે પતિત-પાવન બાપ યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે. બાપ કહે છે - એક સેકન્ડ માં યુક્તિ બતાવું છું. બાપ આવે જ છે નવી દુનિયાનું રાજ્ય ભાગ્ય આપવાં. આ છે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો. બાપ જ આવીને રાજયોગ શિખવાડે છે. આપણે રાજયોગ શિખી રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે - તમે જ સતોપ્રધાન હતાં ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, ન કે હિન્દુ. દેવી-દેવતા ધર્મ ભારતનો જ પહેલાં-પહેલાં હતો. પછી જરૂર પુનર્જન્મ લેતાં આવ્યાં હશે. જેવી રીતે ક્રિશ્ચન લોકો પણ પુનર્જન્મ લઈ વૃદ્ધિ ને પામે છે. બૌદ્ધિઓ નો ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા બુદ્ધ, તે થઈ ગયાં ધર્મસ્થાપક. એક બુદ્ધ થી કેટલાં અસંખ્ય બૌદ્ધી નીકળ્યાં. કાઈસ્ટ એક હતાં. હમણાં જુઓ કેટલાં ક્રિશ્ચન થઈ ગયાં છે. બધાં ધર્મો નું એવું-એવું ચાલતું આવ્યું છે. આમ જ્યારે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો આ બીજા કોઈ નહોતાં. બીજાનું તો જાણો છો. ક્રિશ્ચન ધર્મ કાઈસ્ટે, ઈસ્લામ ધર્મ ઇબ્રાહિમે સ્થાપન કર્યો. સારું જે સતયુગ માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તે કોણે સ્થાપન કર્યો? દેવી-દેવતાઓની રાજધાની ચાલી છે ને. તો જરૂર કોઈએ રાજ્ય સ્થાપન કર્યું છે. સતયુગ માં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, તે હવે બાપ સ્થાપન કરે છે એટલે બાપ ને આવવું જ પડે છે સંગમયુગ પર. હવે બધાં મનુષ્ય માત્ર પતિત દુનિયામાં બેઠાં છે. જૂની દુનિયા માં કરોડો મનુષ્ય છે. નવી દુનિયામાં તો આટલાં મનુષ્ય હોઈ ન શકે. ત્યાં એક ધર્મ હતો. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી, ક્રિશ્ચન વગેરે કોઈ નહોતાં. તે જ દેવતા ધર્મ હવે પ્રાયઃલોપ છે. તે કેવી રીતે ભગવાને સ્થાપન કર્યો હતો, આ કોઈ નથી જાણતું. દેવતા ધર્મ નામ જ ભૂલી ગયાં છે, હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. હવે બાપ સમજાવી રહ્યાં છે હું આવું જ ત્યારે છું જ્યારે જૂની દુનિયાને બદલવાની છે. હવે આ જૂની દુનિયાનો એન્ડ (અંત) છે. આ ફક્ત આપ બ્રાહ્મણ જ જાણો છો. આ મહાભારે લડાઈ થી જ જૂની દુનિયા નો અંત થયો હતો. ગીતામાં દેખાડે છે બધાં ખતમ થઈ ગયાં. કોઈ ન રહ્યું. ૫ પાંડવ બચ્યાં તે પણ પહાડો પર ગળી મર્યા. પરંતુ એવું કોઈ હોતું નથી. આ તો બાપ સ્થાપન કરે છે. પ્રલય અથવા જળમઈ તો થતું નથી. બાબા ને પોકારે છે હું પતિત-પાવન આવો, અમારા દુઃખ હરો, સુખ આપો કારણ કે હમણાં રાવણ રાજ્ય છે. રામરાજ્ય ઈચ્છે છે તો જરૂર રાવણ રાજ્ય છે ને. બાપ સમજાવે છે હમણાં રામરાજ્ય ની સ્થાપના, રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ થઈ જાય છે. હું જે યુક્તિ શિખવાડું છું, જે શિખે છે તે જઈને નવી દુનિયા માં રાજ્ય કરે છે. આ જ્ઞાન ત્યાં કાંઈ પણ રહેશે નહીં. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ છે. જેમની બુદ્ધિમાં છે તે બીજાઓને સમજાવે છે. નંબરવાર તો છે ને. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકોની બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન ટપકતું રહે છે. જરૂર

સતયુગ માં પહેલાં-પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં. આ પણ તમે જાણો છો. બાપ પહેલાં-પહેલાં બ્રાહ્મણો ને જ રચે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા. આ જ્ઞાન યજ્ઞ છે ને તો જરૂર બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય જ જોઈએ. બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય જરૂર સંગમ પર જ હશે. આસુરી સંપ્રદાય છે કળયુગ માં, દૈવી સંપ્રદાય છે સતયુગ માં. તો જરૂર સંગમ પર જ સ્થાપના થશે દૈવી સંપ્રદાય ની. જ્યારે બાજોલી રમો છો તો પગ અને ચોટી મળે છે. તમે બ્રાહ્મણ છો પછી યાદ આવે છે. વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર પણ જરૂરી છે. આની સમજણ ખૂબ સારી છે. કહે પણ છે બાબા અમે તમારા ૬ મહિના નાં બાળકો છીએ. ૪ દિવસનાં બાળકો છીએ. કોઈ કહે છે હું એક દિવસનો બાળક છું અર્થાત્ આજે જ બાબા નો બન્યો છું. મુખ વંશાવલી બન્યો છું. જે જીવતે જીવ બાપ નાં બને છે તો કહે છે બાબા અમે તમારા છીએ. નાનો બાળકો તો કહી ન શકે. આ જ્ઞાન છે મોટાઓ માટે. કહે છે બાબા હું તમારો નાનો બાળક છું. નાનાં બાળક ને ચિત્ર પર સમજાવવું સહજ છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે સમજણ વિસ્તાર ને પામતી રહે છે. આ ચિત્રો ની યુક્તિ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક નીકળી છે. આમાં આ કોઈ પ્રશ્ન ન ઉઠાવી શકે કે શરૂમાં કેમ નહીં નીકળી, હમણાં કેમ? ડ્રામા અનુસાર જે યુક્તિ જ્યારે નીકળવાની હશે ત્યારે નીકળશે. સ્કૂલ માં ભણતર નાં નંબરવાર પદ હોય છે. એવું થોડી છે પહેલેથી જ મોટી પરીક્ષા પાસ કરી લેશે. પહેલાં ફક્ત અલ્ફ-બે ભણાવાય છે ને. આ તો બાપ નાં બાળકો બનવાથી જ બાપ સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપે છે. બાપ ને બાપ ક્યાં પછી ફરી નિશ્ચય તૂટે થોડી છે. અહીંયા તો બાબા-બાબા કહેતાં નિશ્ચય તૂટી જાય છે. તમે જાણો છો આ તો બેહદ નાં બાપ છે તમે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છો તો એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ કહે છે - બીજી બધી વાતો છોડી મને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. ચાલતાં-ફરતાં યાદ રહેવાથી ખુશી પણ રહેશે. પરંતુ આ યાદ રહેતી કેમ નથી. તમારી તો ગેરંટી (ખાતરી) છે - બાબા અમે તમારા બનીશું તો અમારું બીજા કોઈ થી મમત્વ નહીં રહેશે. હું તમારી મત પર જ ચાલીશ. બાપ પણ કહે છે શ્રીમત પર ન ચાલવાથી ભૂલો થતી રહેશે. શ્રીમત પર ચાલવાથી ખુશીનો પારો ચઢશે. આત્મા ને અતીન્દ્રિય સુખ મળે છે તો કેટલી ખુશી થાય છે. આત્મા જાણે છે પરમપિતા પરમાત્માએ આપણને રાજ્ય ભાગ્ય આપ્યું હતું, જે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં ગુમાવી દીધું છે ફરી બાપ આપી રહ્યાં છે. તો અપાર ખુશી હોવી જોઈએ ને. અંદર ની ખુશી પણ દેખાય છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચહેરા થી દેખાય છે ને. ભલે અજ્ઞાન કાળ માં કોઈ-કોઈ બહુજ સારા ખુશી માં હોય છે. વાતચીત કરવામાં પણ સારા હોય છે.

મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં સૌથી ઊંચું પદ કોનું છે? આમ તો સૌથી ઊંચા છે શિવ પરમાત્મા જેમને બધાં ફાધર (પિતા) કહીને પોકારે છે. પરંતુ એમના ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને જાણતાં નથી. જ્યારે બાપ આવે ત્યારે આવીને પોતાનો પરિચય આપે. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાબા થી વૈકુંઠ ની રાજાઈ મળે છે. ખુશી થવી જોઈએ ને. આપણે નર થી નારાયણ બનીએ છીએ. કોઈ ભલે હાથ ઉઠાવી લે છે પરંતુ કાંઈ પણ સમજતાં નથી. જેમને નિશ્ચય રહે છે તો એમને આ ખુશી રહે છે કે હવે અમે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યાં. હવે અમે બાબા ની મત પર ચાલી વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. આ ભણતર નો નશો કેટલો હોવો જોઈએ. પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ), ગવર્નર (રાજ્યપાલ) વગેરે ને નશો તો છે ને. મોટાં-મોટાં વ્યક્તિ આવે છે તેમને મળવાં. વગર પોઝિશન (પદ) ને જાણે, ક્યારેય કોઈ થી મળી ન શકે. બાબા પણ ક્યારેય મળતાં નથી. બાબા ની પોઝિશન ને ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. ભલે બ્રહ્માકુમાર કહેવાઓ છો પરંતુ બુદ્ધિમાં આ નથી રહેતું કે અમે શિવબાબા નાં સંતાન છીએ. એમનાથી અમે સ્વર્ગનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. ન બાપ ને, ન વારસા ને યાદ કરી શકે છે. યાદ રહે તો અંદરની ખુશી પણ રહે ને.

જેમ કન્યા નાં લગ્ન કરાવે છે તો એને ગુપ્ત દાન અપાય છે. પેટી બંધ કરી ચાવી હાથ માં આપી દે છે. બાપ પણ તમને વિશ્વ ની બાદશાહી ની ચાવી હાથ માં આપી દે છે. તમે નવાં સતયુગી વિશ્વ નું ઉદ્ઘાટન કરો છો. સ્વર્ગ માં પણ તમે જશો. બાબા તમને લાયક બનાવે છે. ભગત તો સ્વર્ગ માં જવાનાં લાયક બની ન શકે. જ્યાં સુધી બાબા જ્ઞાન ન આપે, પવિત્ર ન બને એટલે નારદ નું દૃષ્ટાંત છે. ભલે ભગત તો સારા-સારા બહુજ છે પરંતુ આત્મા તો પતિત છે ને. જન્મ-જન્માંતર તે પતિત બનતાં આવ્યાં છે, જ્યાં સુધી બાપ ન મળે ત્યાં સુધી સ્વર્ગ માં જઈ ન શકે. તમને બાપે બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યાં (અપનાવ્યાં) છે, જે તમે જઈને નવી દુનિયા માં રાજ્ય કરશો. બીજું કોઈ રાજાઈ સ્થાપન કરતું જ નથી. ન કોઈને ખબર છે. બાપ જ સંગમયુગ પર આવીને ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો ની રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. આ બાપને કોઈ પણ જાણતું નથી. હવે તમે સમજો છો બરાબર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભગવાન આવ્યાં હતાં. ગીતા નું જ્ઞાન સંભળાવ્યું હતું, જેનાથી મનુષ્ય થી દેવતા બન્યાં હતાં. ગીતા છે જ

આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું શાસ્ત્ર. સતયુગ માં તો કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે હોતાં નથી. બાપ કહે છે - હું સંગમયુગ પર જ આવું છું. ફરીથી આવીને સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવું છું, તે જ દેવી-દેવતા બને છે પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી જ્યારે અંત માં આવે છે તો એમને જ આવીને ફરી સમજાવું છું. વચ માં ક્યારેય પણ હું આવતો જ નથી. એવું થોડી કે કાઈસ્ટ કોઈ વચમાં આવી જશે બીજા જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે તે આ દુનિયાનાં માટે. હું આવું જ છું સંગમ પર નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાં. કાઈસ્ટ ની આત્મા આવીને પ્રવેશ કરી પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. આ બાપ તો રાજાઈ સ્થાપન કરે છે. આ કોઈને ખબર નથી કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજાઈ ક્યારે અને કોણે સ્થાપન કરી. આ જે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર વગેરે બનાવે છે તેમને પૂછવું જોઈએ. તમે સભા માં પણ પૂછી શકો છો. આ રહસ્ય તમારી બુદ્ધિ માં છે. બાબા, બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે કલ્પ-કલ્પ બીજું કોઈ જાણી ન શકે. અક્ષર પણ છે, પરંતુ યથાર્થ રીતે કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. કોઈ-કોઈ બાળકો પર ગ્રહચારી પણ બેસી જાય છે. દેહ-અભિમાન છે પહેલાં નંબર ની ગ્રહચારી. બાપ કહે છે - બાળકો, દેહી-અભિમાની ભવ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર અને સીડી નું ચિત્ર સમજાવવા માટે ખૂબ સારી વસ્તુ છે. અનેકોનું આનાથી કલ્યાણ થઈ શકે છે. પરંતુ જો ડ્રામા માં કદાચ વાર છે એટલે વિઘ્ન પડે છે, રાજધાની સ્થાપન થવામાં. બાપ સ્વયં કહે છે ખુબ વિઘ્ન પડે છે. માયા બહુજ સમર્થ છે. મારા બાળકો ને ઝટ નાક થી, કાન થી પકડી લે છે. આને કહેવાય છે રાહુ ની ગ્રહચારી. ભારત માં ખાસ આ સમયે વિકારો રૂપી રાહુ ની પૂરી ગ્રહચારી બેઠેલી છે. તમે સેકન્ડ માં સિદ્ધ કરી શકો છો કે આ જ ભારત પાવન હીરા જેવો હતો. હવે વિકારી કોડી માફક બની ગયો છે, ફરી હીરા જેવો બનવાનો છે. કહાની આખી ભારત ની છે. બાપ આવીને હીરા જેવાં બનાવે છે. છતાં પણ કેટલાં પ્રકાર નાં વિઘ્ન પડે છે. દેહ-અભિમાન નું તો ખૂબ ભારે વિઘ્ન પડી જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર પણ કોઈને સમજાવવું ખૂબ સહજ છે. બાળકો ને સર્વિસ (સેવા) નો ખૂબ શોખ હોવો જોઈએ. સર્વિસ પણ અનેક પ્રકારની છે ને. અનેકોને સુખ આપે છે તો તેનું વળતર પણ ખૂબ મળે છે, કોઈ ઓલરાઉન્ડ હઠી સર્વિસ (દરેક પ્રકારની અથક સેવા) કરે છે. ખુશી રહેવી જોઈએ આપણે ઓલરાઉન્ડ બનવાનું છે. બાબા અમે સર્વિસમાં હાજર છીએ. સારા-સારા બાળકો રુહાની સર્વિસ કરવા વાળા, ખાવાનું પોતાનાં હાથે બનાવે છે. તમને ખબર છે કે બાળકો પણ આટલાં હોશિયાર થઈ જાય છે જે ગદી લઈ લે છે. અહીંયા તો ઘર સંભાળવા વાળી માતાઓ છે. હવે માતાઓ, કુમારીઓએ સર્વિસમાં ઉભાં થઈ જવું જોઈએ. મમ્મા જેવી સર્વિસ કરી દેખાડવી જોઈએ. શો (બાપ ને પ્રત્યક્ષ) કરવો જોઈએ. બાકી ફક્ત મમ્મા, મમ્મા કરવાથી શું ફાયદો! તેના જેવું બનવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેહ-અભિમાન ની ગ્રહચારી જ યજ્ઞ માં વિઘ્નરૂપ બને છે, એટલે જેટલું થઈ શકે દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. પોતાનું ભણતર અને સતયુગી પદ ની પોઝિશન ની ખુશી કે નશા માં રહેવાનું છે, શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. કોઈ પણ ભૂલ નથી કરવાની.

વરદાન :- ઈશ્વરીય શાન માં સ્થિત રહી દરેક કર્મ શાનદાર બનાવવા વાળા સર્વ પરેશાનીઓથી મુક્ત ભવ સદા આ જ ઈશ્વરીય શાન માં રહો કે હું બાપદાદા નો નૂરે રતન છું, મારા નયનો કે નજરો માં કોઈ પણ વસ્તુ સમાઈ ન શકે. આ શાન માં રહેવાથી ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારની પરિસ્થિતિઓ સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે. કોઈ પણ પ્રકારની કમ્પલેન (ફરીયાદ) ન રહી શકે. જેટલાં જે પોતાની ઊંચી શાન માં સ્થિત રહે છે તેમને માન પણ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે અને તેમનાં દરેક કર્મ શાનદાર થાય છે.

સ્લોગન :- ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) તે છે જે પોતાનું બધું બાપ હવાલે કરી દે.

“ મીઠા બાળકો - તમે જેમની આજ સુધી મહિમા ગાતા હતાં , તે જ હવે તમારી સામે હાજર છે , એટલે સદૈવ ખુશી માં નાચતાં રહો ,
કોઈ વાત નું દુઃખ ન થાય ”

પ્રશ્ન :- પુરુષાર્થી બાળકો પોતાનાં દિલ ની અંદર કઈ જાંચ (તપાસ) અવશ્ય કરશે?

ઉત્તર :- હજી સુધી મુજ આત્મા માં કોઈ નાનાં-મોટાં કાંટા તો નથી? કામ નો કાંટો સૌથી તીવ્ર છે. ક્રોધ નો કાંટો પણ બહુજ ખરાબ છે. દેવતાઓ ક્રોધી નથી હોતાં એટલે મીઠા બાળકો કોઈ કાંટો હોય તો નીકાળી દો. સ્વયં પોતાને ઘાટા (નુકસાન) માં નહીં નાખો.

ગીત :- તુમ માત પિતા...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ પોતાનાં બાપની મહિમા સાંભળી. તેઓ ગાતા રહે છે, અહીંયા તમે પ્રેક્ટિકલ માં (ખરેખર) એ બાબા નો વારસો લઈ રહ્યાં છો. તમે જાણો છો બાબા આપણા દ્વારા ભારતને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે. જેમનાં દ્વારા બનાવી રહ્યાં છે, જરૂર તે જ સુખધામ નાં માલિક બનશે. બાળકોને તો બહુજ ખુશી રહેવી જોઈએ. બાબા ની મહિમા અપરંપાર છે, એમનાથી આપણે વારસો પામી રહ્યાં છીએ. હમણાં આપ બાળકો પર નહીં પરંતુ આખી દુનિયા પર બૃહસ્પતિ (ગુરુ) ની દશા છે. હવે આ તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો. ભારત ખાસ અને દુનિયા આમ, બધાં પર બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠી છે કારણ કે હમણાં ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનો છો. આ સમયે તો કોઈ કળા નથી. બાળકોને તો બહુજ ખુશી રહેવી જોઈએ. એવું નહીં અહીંયા ખુશી છે, બહાર જવાથી ખોવાઈ જાય. જેની મહિમા ગાતા રહો છો તે હમણાં તમારી પાસે હાજર છે. બાબા સમજાવે છે કે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ રાજાઈ આપીને ગયો હતો. હવે તમે જોશો ધીરે-ધીરે બધાં પોકારતાં રહેશે. તમારા પણ સ્લોગન નીકળતાં રહેશે. જેવી રીતે કોઈ કહે છે એક ધર્મ હોય, એક રાજાઈ હોય, એક ભાષા હોય. તે પણ આત્માઓ કહે છે ને. આત્મા જાણે છે બરાબર ભારત માં એક રાજધાની દેવી-દેવતાઓની હતી. આ સુગંધ ફેલાતી જશે. તમે સુગંધ નાખતા જાઓ છો. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર લડાઈ નાં પણ આસાર (અણસાર) સામે છે. આ કોઈ નવી વાત નથી. ભારત ને ૧૬ કળા સંપૂર્ણ જરૂર બનવાનું છે. તમે જાણો છો આપણે આ યોગબળ થી ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બની રહ્યાં છીએ. કહે છે ને - દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. બાપ પણ કહે છે વિકારો નું, અવગુણો નું દાન આપો. આ રાવણ રાજ્ય છે ને. બાપ આવીને એનાથી છોડાવે છે, એમાં પણ કામ વિકાર બહુ ભારે અવગુણ છે. તમે દેહ-અભિમાની બની ગયાં છો. હમણાં દેહી-અભિમાની બનવું પડે. શરીર નું પણ ભાન છોડવું પડે. આ વાતો ને આપ બાળકો જ સમજો છો, દુનિયા નથી જાણતી. ભારત જે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતું, સંપૂર્ણ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હતી. ભારત સ્વર્ગ હતું. હમણાં ૫ વિકારો નું ગ્રહણ લાગેલું છે, એટલે બાપ કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. આ કામ વિકાર જ પાડવા વાળો છે એટલે બાપ કહે છે આ દાન આપો તો ૧૬ કળા સંપન્ન બની જશો. નહીં આપશો તો નહીં બનશો. આત્માઓને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે ને. આ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમારી આત્મા માં કેટલો પાર્ટ છે. તમે વિશ્વ નું રાજ્ય ભાગ્ય લો છો. આ બેહદ નો ડ્રામા છે, અથાહ (અગણિત) એક્ટર્સ (પાર્ટધારી) છે. એમાં ફર્સ્ટ ક્લાસ (પ્રથમ શ્રેણી નાં) એક્ટર છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ, એમનો જ નંબરવન પાર્ટ છે. વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા સરસ્વતી પછી બ્રહ્મા સરસ્વતી થી વિષ્ણુ બને છે. આ ૮૪ જન્મો નું ચક્ર કેવી રીતે લગાવે છે, તે બધું બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. વેપારી લોકો ચોપડા રાખે છે તો એનાં પર સ્વસ્તિક બનાવે છે. ગણેશ ની પૂજા કરે છે. આ છે બેહદ નો ચોપડો. સ્વસ્તિક માં ૪ ભાગ હોય છે. જેમ પુરી (જગન્નાથપુરી) માં ચોખાનો હાંડો રાખે છે. તે પાકી (રંધાઈ) જાય છે તો ૪ ભાગ થઈ જાય છે. ત્યાં ચોખાનો જ ભોગ લાગે છે. હમણાં આપ બાળકોને કોણ ભણાવી રહ્યું છે? મોસ્ટ બિલ્વેડ બાપ (સૌથી મીઠા બાપ) આવીને તમારા સર્વેન્ટ (સેવક) બન્યાં છે, તમારી સેવા કરે છે. મનુષ્ય તો કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે. હમણાં તમે જાણો છો - આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ છે જ. એને પછી નિર્લેપ કહેવું કેટલું રાત-દિવસ નું અંતર થઈ જાય છે. જ્યારે આ કોઈ સારી રીતે માસ દોઢ બેસીને સમજશે ત્યારે પોઈન્ટ બુદ્ધિ માં બેસશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે પોઈન્ટ બહુજ નીકળતાં રહે છે. આ છે જેમ કસ્તુરી. શાસ્ત્રો માં તો કાંઈ પણ સાર નથી. બાબા કહે છે - તે હવે બુદ્ધિ થી નીકાળી દો. જ્ઞાન સાગર એક હું જ છું. જ્યારે પૂરો નિશ્ચય બેસે છે તો સમજે છે - બરાબર આ બધું ભક્તિમાર્ગ નાં માટે છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને

દુર્ગતિ થી સદ્ગતિ કરે છે. સીડી પર પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) બતાવવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. હમણાં ગીતા એપિસોડ (અધ્યાય) રીપિટ (ફરીવાર) થઈ રહ્યો છે. બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું. એમણે પછી કચ્છ-મચ્છ અવતાર કહી દીધું છે. ૨૪ અવતાર કહી દે છે. બાબા કહે છે - હમણાં તમારા પર બૃહસ્પતિ ની દશા છે. મેં તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં. હવે રાવણે રાહુ ની દશા બેસાડી દીધી છે. હમણાં ફરી બાપ આવ્યાં છે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં. તો પોતાનું નુકસાન ન કરવું જોઈએ. વેપારી લોકો પોતાનું ખાતું હંમેશાં ઠીક રાખે છે. નુકસાન નાખવા વાળા ને અનાડી કહેવાય છે. હમણાં તો આ સૌથી મોટાં વેપારી છે. કોઈ વિરલા વેપારી વેપાર કરે. આ જ અવિનાશી વેપાર છે બીજા વેપાર તો બધાં માટી માં ભળી જવા વાળા છે. હમણાં તમારો સાચો વેપાર થઈ રહ્યો છે. બાપ છે બેહદ નાં સોદાગર, રત્નાગર. અને જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. પ્રદર્શની માં જુઓ કેટલાં આવે છે. સેવાકેન્દ્ર માં કોઈ મુશ્કેલ આવશે. ભારત તો બહુજ લાંબો પહોળો (મોટો) છે ને. બધી જગ્યાએ તમારે જવાનું છે. પાણીની ગંગાઓ તો આખાં ભારતમાં નથી. આ પણ તમારે સમજાવવું પડે કે પાણીની ગંગા કોઈ પતિત-પાવની નથી. આપ જ્ઞાન ગંગાઓ એ જવું પડશે. ચારેય તરફ પ્રદર્શની મેળા કરતાં રહેશો. દિવસે-પ્રતિદિવસે ચિત્ર પણ સારા-સારા બનતાં રહેશે. શોભનિક ચિત્ર એવાં હોય જે જોવાથી જ ખુશી આવી જાય કે આ તો ઠીક સમજાવે છે. હવે લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. હમણાં બ્રાહ્મણ ધર્મ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. આ બ્રાહ્મણ જ દેવી-દેવતા બને છે. તમે હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો તો દિલમાં પોતાનાથી પૂછતાં રહો કે અમારામાં કોઈ નાનાં-મોટા કાંટા તો નથી! કામ નો કાંટો તો નથી. ક્રોધ નો નાનો કાંટો પણ બહુજ ખરાબ છે. દેવતાઓ ક્રોધી નથી થતાં. દેખાડે છે શંકર ની આંખ ખુલવાથી વિનાશ થઈ જાય છે. આ પણ એક કલંક લગાવ્યો છે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. સૂક્ષ્મવતન માં શંકર ને કોઈ સાપ વગેરે થોડી હોઈ શકે છે. ત્યાં ધરતી જ ક્યાં છે જે સાપ વગેરે નીકળે. આકાશ માં થોડી સાપ ફરશે. સૂક્ષ્મવતન અને મૂળવતન માં બાગ બગીચા સાપ વગેરે કાંઈ પણ નથી હોતું. આ બધું અહીંયા હોય છે. સ્વર્ગ પણ અહીંયા જ હોય છે. આ સમયે મનુષ્ય કાંટા જેવાં છે, એટલે આને કાંટાઓનું જંગલ કહેવાય છે. સતયુગ છે ફૂલો નો બગીચો. તમે જુઓ છો - બાબા કેવી રીતે બગીચો બનાવે છે. મોસ્ટ બ્યુટીફુલ (સૌથી સુંદર) બનાવે છે. બધાંને હસીન (સુંદર) બનાવે છે. પોતે તો એવર હસીન (સદા સુંદર) છે. બધી સજનીઓ ને અર્થાત્ બાળકોને હસીન બનાવે છે. રાવણે બિલકુલ કાળા બનાવી દીધાં છે. હવે આપ બાળકોને ખુશી થવી જોઈએ - અમારા ઉપર બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠી છે. અડધો સમય દુઃખ, અડધો સમય સુખ હોય, એનાથી ફાયદો જ શું? ના, ૩ ભાગ સુખ છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. બહુજ લોકો પૂછે છે કે ડ્રામા આવો કેમ બનાવ્યો છે? અરે આ તો અનાદિ છે ને. કેમ બન્યો, આ પ્રશ્ન ઉઠી ન શકે. આ અનાદિ અવિનાશી બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. બની બનાઈ બન રહી (બન્યું બનેલું બની રહ્યું છે)..... કોઈને મોક્ષ નથી મળી શકતો. આ તો અનાદિ સૃષ્ટિ ચાલતી આવે છે, ચાલતી રહેશે. પ્રલય થતો નથી. બાબા નવી દુનિયા બનાવે છે, પરંતુ એમાં ગુંજાઈશ કેટલી છે. જ્યારે મનુષ્ય પતિત દુઃખી થાય છે ત્યારે જ બોલાવે છે. બાબા આવીને બધાંની કાયા કલ્પવૃક્ષ સમાન બનાવે છે. તમારી આત્મા પવિત્ર બની જાય છે તો શરીર પણ પવિત્ર મળશે. તો બાપ તમારી કાયા કલ્પતરુ બનાવે છે. અડધોકલ્પ ક્યારેય તમારું અકાળે મૃત્યુ નહીં થશે. તમે કાળ પર જીત પામો છો. આપ બાળકોએ બહુજ પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. જેટલું ઊંચ પદ પામો એટલું સારું છે. પુરુષાર્થ તો દરેક વધારે કમાણી નાં માટે કરે છે. લાકડા વાળા પણ કહેશે કે અમે વધારે લાકડા લઈ જઈએ તો વધારે કમાણી થશે. કોઈ તો ઠગી થી પણ કમાઈ કરે છે. ત્યાં એવી કોઈ દુઃખની વાત નથી હોતી. હમણાં તમે બાપ થી કેટલો વારસો લો છો. પોતાની જાંચ (તપાસ) કરવી જોઈએ કે અમે સ્વર્ગમાં જવાનાં લાયક છીએ? (નારદ નું દૃષ્ટાંત) શાસ્ત્રો માં તો બહુજ વાતો લખી દીધી છે. આ તીર્થ યાત્રા વગેરે બધું છોડો. ગીત પણ છે ને- ચારેય તરફ લગાવ્યાં ફેરા તો પણ.... હવે બાપ તમને કેટલી સારી યાત્રા શિખવાડે છે, એમાં કોઈ તકલીફ નથી. ફક્ત બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બહુજ સારી યુક્તિ તમને સંભળાવું છું. બાળકો સાંભળો છો! આ મારો લોન લીધેલો રથ છે. આ બાપ ને કેટલી ખુશી થાય છે. મેં બાપને પોતાનું શરીર લોન માં આપ્યું છે. બાપ મને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. નામ પણ છે ભાગીરથ. તમે જાણો છો બોમ્બસ વગેરે તૈયાર થઈ રહ્યાં છે. આગ લાગવાની છે. રાવણ નું પૂતળું પણ બનાવે છે મારવા માટે. અહીંયા મારવા વગેરેની તો વાત જ નથી. ક્યાં મારવા વગેરેની વાત અને ક્યાં આ રાવણપુરી ખતમ થઈ રહી છે. આપ બાળકો રામપુરી માં જવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. તો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, કાંટા નથી બનવાનું.

તમે બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છો. બધાંનો આધાર મુરલી પર છે. મુરલી તમને નહીં મળશે તો તમે શું કરશો. એવું

નહીં કે ફક્ત એક બ્રાહ્મણીએ જ મુરલી સંભળાવવાની છે. કોઈ પણ મુરલી વાંચીને સંભળાવી શકે છે. બોલવું જોઈએ - આજે તમે સંભળાવો. હમણાં તો સમજાવવાનાં માટે ચિત્ર પણ સારા બન્યાં છે. આ મુખ્ય ચિત્ર તો પોતાની દુકાન માં રાખી અનેકોનું કલ્યાણ કરો. તે સોદા ની સાથે-સાથે આ સોદો પણ કરો. આ બાબાનાં અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો ની દુકાન છે. બાબા કોઈ મનાઈ નથી કરતાં કે મકાન વગેરે નહીં બનાવો. ભલે બનાવો. પૈસા તો માટી માં ભળી જશે. એનાં કરતાં કેમ નહીં મકાન બનાવીને આરામ થી રહો. પૈસા કામ માં લગાવવા જોઈએ. મકાન પણ બનાવો, ખાવાનાં માટે પણ રાખો, દાન-પુણ્ય પણ કરો. કાશ્મીર નાં રાજા મર્યા તો પોતાની પ્રાઈવેટ પ્રોપર્ટી (ખાનગી મિલકત) જે હતી તે બધી આર્ય સમાજીઓ ને દાન માં આપી ગયાં. પોતાનાં ધર્મ નાં માટે કરે છે ને. અહીંયા તો તે કોઈ વાત નથી. બધાં બાળકો છે, દાન વગેરે ની વાત નથી. તે છે હદ નું દાન. હું તો તમને વિશ્વ ની બાદશાહી આપું છું. ડ્રામા અનુસાર ભારતવાસી જ રાજ્ય ભાગ્ય લેશે. ભક્તિમાર્ગ માં વેપારી લોકો કાંઈ ને કાંઈ ધર્માદુ જરૂર નીકાળે છે. એનું પણ બીજા જન્મ માં અલ્પકાળ નાં માટે મળે છે. હમણાં તો હું ડાયરેક્ટ (પોતે) આવ્યો છું તો તમે આ કાર્ય માં લગાવો. મારે તો કાંઈ નથી જોઈતું. શિવબાબા ને પોતાનાં માટે મકાન બનાવવાનું છે શું! આ બધું બ્રાહ્મણોનું છે. ગરીબ, સાહુકાર બધાં સાથે રહે છે. તો આ બધું બાળકોનું જ છે. જોવાય છે ઘરમાં આ કેવી રીતે આરામ થી રહે છે, તો તે પ્રબંધ કરવો પડે એટલે કહે છે બધાંની ખાતરી (સેવા) કરો. કોઈ વસ્તુ ન હોય તો મળી શકે છે. બાપ ને તો બાળકો પર પ્રેમ હોય છે. એટલો પ્રેમ બીજા કોઈનો હોઈ ન શકે. બાળકો ને તો કેટલું સમજાવે છે - પુરુષાર્થ કરો બીજાઓનાં માટે પણ યુક્તિ રચો. એમાં જોઈએ ફક્ત ત્રણ પગ પૃથ્વી, જેમાં બાળકીઓ સમજાવતી રહે. કોઈ મોટાં વ્યક્તિ નો હોલ હોય, બોલો અમે જરૂરી ચિત્ર રાખી દઈએ છીએ. એક બે કલાક સવાર-સાંજ કલાસ કરીને ચાલ્યા જશું. ખર્ચો બધો અમારો, નામ તમારું થશે. ઘણાં આવીને કોડી થી હીરા જેવાં બનશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અવિનાશી બાપ થી સાચ્યો-સાચ્યો અવિનાશી વેપાર કરવાનો છે. એ સોદા ની સાથે આ સોદા માં પણ સમય આપવાનો છે. જ્ઞાન ગંગા બની બધાંને પાવન બનાવવાનાં છે.
2. બ્રાહ્મણ જીવન નો આધાર મુરલી છે જે પ્રેમ થી સાંભળવાની અને સંભળાવવાની છે. અંદર કોઈ પણ કાંટો હોય તો એને નીકાળી દેવાનો છે. અવગુણો નું દાન કરવાનું છે.

વરદાન :- સહનશીલતા નાં ગુણ દ્વારા કઠોર સંસ્કાર ને પણ શીતળ બનાવવા વાળા સંતુષ્ટમણિ ભવ જેમનામાં સહનશીલતા નો ગુણ હોય છે તે ચહેરા થી સદૈવ સંતુષ્ટ દેખાય છે, જે સ્વયં સંતુષ્ટ મૂર્તિ રહે છે તે બીજાઓને પણ સંતુષ્ટ બનાવી દે છે. સંતુષ્ટ થવું એટલે સફળતા પામવી. જે સહનશીલ હોય છે તે પોતાની સહનશીલતા ની શક્તિ થી કઠોર સંસ્કાર તથા કઠિન (મુશ્કેલ) કાર્ય ને શીતળ અને સહજ બનાવી દે છે. એમનો ચહેરો જ ગુણમૂર્તિ દેખાય છે. એ જ ડ્રામાની ઢાલ પર ઉભા રહી શકે છે.

સ્લોગન :- જે વાણી દ્વારા નથી બદલાતાં એમને શુભ વાઈબ્રેશન (પ્રકંપન) દ્વારા બદલી શકો છો.

“ મીઠા બાળકો - હવે શિખવાની સાથે - સાથે શિક્ષક બની શિખવાડવાનું પણ છે , આ ભણતર આ અંતિમ જન્મ નાં માટે જ છે , એટલે સારી રીતે ભણો અને ભણાવો ”

પ્રશ્ન :- સતયુગી રાજધાની કયાં આધાર પર સ્થાપન થાય છે?

ઉત્તર :- સંગમનાં ભણતર નાં આધાર પર. જે સારી રીતે ભણે છે અથવા જેનાં પર બૃહસ્પતિ (ગુરુ) ની દશા છે તે સૂર્યવંશી માં આવે છે. જે ભણતાં નથી, સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં તેના પર બુધ ની દશા બેસે છે, તે જેમ કે બુદ્ધ છે. તે પ્રજા માં આવી જાય છે. ઊંચ પ્રજા, નોકર ચાકર વગેરે બધાં આ સમય નાં ભણતર નાં આધાર પર જ બને છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ અથવા આત્માઓ પ્રતિ રુહાની બાપ અર્થાત્ પરમાત્મા બેસી સમજાવી રહ્યાં છે. રુહાની બાપ ને પરમાત્મા કહેવાય છે. સર્વ આત્માઓ નાં બાપ એક પરમપિતા પરમાત્મા છે. એ બેસી બ્રહ્મા તન દ્વારા સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય કહે છે ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા. હવે તમે બ્રાહ્મણ એવું નહીં કહેશો. તમે તો કહો છો ત્રિમૂર્તિ શિવ અર્થાત્ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં રચયિતા શિવ. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કોઈ અર્થ નથી નીકળતો. આ ત્રણેય દેવતાઓનાં રચયિતા છે જ શિવ, એટલે ત્રિમૂર્તિ શિવ કહેવાય છે. એક રચયિતા, બાકી બધી છે રચના. બેહદ નાં બાપ એક જ છે. લૌકિક બાપ તો દરેકનાં પોત-પોતાનાં છે. આ સમયે તો બધાં શિવ બાબા નાં બાળકો બન્યાં છે. બાળકો ને ખબર છે, અમે આત્માઓ ૮૪ નું ચક્ર લગાવીએ છીએ. તો ૮૪ બાપ બને છે હદ નાં. સતયુગ માં પણ માં-બાપ કોઈ બેહદ નો વારસો નથી આપતાં. સતયુગ નાં માટે બેહદ નો વારસો તો હમણાં તમને મળે છે. ત્યાં લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની છે અને જે પણ રાજાઈ વાળા રજવાડા હશે તેમનાં બાળકો ને પોતાનાં બાપનો વારસો મળશે. છતાં પણ ત્યાં સુખ ખૂબ છે. આ સમયે તમને બેહદ નાં બાપ બેહદ વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. સદા સુખ નો ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો મળે છે. ત્યાં દુઃખ નું નામ નિશાન નથી હોતું. વામમાર્ગ શરૂ થવાથી દુઃખ શરૂ થઈ જાય છે. જે પણ આવે તેમને આ સમજાવવાનું છે કે તમને બે બાપ છે. ૮૪ જન્મો માં તો ૮૪ બાપ હદ નાં મળે છે. બેહદ નાં બાપ તો એક જ છે. હવે આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં આ પણ સમજ છે કે મૂળવતન શું છે! મૂળવતન જે ચિત્ર માં દેખાડો છો તે પણ મોટાં-મોટાં બનાવવાં જોઈએ, તેમાં નાની-નાની આત્માઓ તારા માફક ચમકતી હોય. જેવી રીતે આગળ તમે ફાયર ફ્લાય નો હાર બનાવતાં હતાં, તેવી રીતે આ મૂળવતન નો પણ બનાવવો જોઈએ. પ્રોજેક્ટર શો બતાવે છે તો તેમાં પણ મૂળવતન નું ચિત્ર એવું દેખાડવું જોઈએ. ઝાડ મોટું હોય તો ક્લિયર દેખાય કે અમે આત્માઓ ત્યાં રહીએ છીએ. બાળકો ને સમજવામાં પણ સહજ થઈ જશે. આ છે બેહદ નાં બાબા, જે બ્રહ્મા દ્વારા દૈવી સંપ્રદાય ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. તમે હવે બ્રાહ્મણ છો પછી દૈવી ગુણોવાળા દેવતા બનશો. હમણાં બધામાં આસુરી ગુણ છે, તેને આસુરી અવગુણ કહેશું. વામમાર્ગ થી દુઃખ શરૂ થાય છે. એવું નથી કે રજોપ્રધાન બનવાથી ફટ દુઃખી થાય છે. ના, થોડી-થોડી કળા ઓછી થતી જાય છે. મુખ્ય ચિત્ર છે જ ત્રિમૂર્તિ, ગોળો અને નર્ક-સ્વર્ગ નાં ગોળા. આ પહેલાં-પહેલાં સમજાવવા માટે ખૂબ જરૂરી છે. ઝાડ નાં ચિત્ર માં પણ અડધા-અડધા કલ્પ નું માપ પૂરું છે. એક્યુરેટ (બરાબર) હોવાથી પૂરું સમજમાં આવશે. આ જ્ઞાન સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ સમજાવી ન શકે. ઘડી-ઘડી સમજાવવા નાં માટે ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર જરૂર જોઈએ. આ છે નિરાકાર બેહદ નાં બાપ, જેમને બધાં યાદ કરે છે. આત્મા જાણે છે એ અમારા બેહદ નાં બાપ છે એમને દુઃખ માં બધાં યાદ કરે છે. સતયુગ માં યાદ કરવાની દરકાર જ નથી. તે તો છે જ સુખધામ. દેવતાઓ જ પુનર્જન્મ લેતાં આવ્યાં છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી.

તમે જાણો છો - સતોપ્રધાન થી પછી આપણે કેવી રીતે સતો રજો તમો માં આવીએ છીએ. આત્મા માં ખાદ પડતી જાય છે. તમારી આત્મા જાણે છે કે આપણે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવવાનો છે. તે એક્યુરેટ આપણી આત્મા માં નોંધ છે. કેટલી નાની આત્મા માં પાર્ટ બધો નોંધાયેલો છે. આ છે ગુહ્ય થી ગુહ્ય સમજવાની વાતો. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર સંન્યાસી, ઉદાસી વગેરે ની બુદ્ધિ માં આ વાતો આવી ન શકે. ભલે નાટક કહે છે, નાટક ને ડ્રામા ન કહેવાય. આ ડ્રામા છે. ડ્રામા, બાયોસ્કોપ વગેરે આગળ નહોતાં. પહેલાં મૂવી (ઈશારા વાળા) હતાં, હવે ટોકી

(વાણી વાળા) બન્યાં છે. આપણે આત્માઓ પણ સાઈલેન્સ (શાંતિ) થી ટોકી માં આવીએ છીએ. ટોકી થી ફરી મૂવી માં જઈ પછી સાઈલેન્સ માં જઈએ છીએ એટલે આપ બાળકોને શિખવાડાય છે કે વધારે ટોક (વાતો) ન કરો. રોયલ મનુષ્ય ખૂબ ધીમે બોલે છે. તમારે જવાનું છે - સૂક્ષ્મવતન માં. સૂક્ષ્મવતન નું જ્ઞાન હમણાં બાપે સમજાવ્યું છે. આ છે ટોકી દુનિયા, તે છે મૂવી. ત્યાં ઈશ્વર થી વાતચીત ચાલે છે. ત્યાં સફેદ લાઈટ નું રૂપ છે, અવાજ નથી. ત્યાં ની મૂવી ભાષા એકબીજા માં સમજી જાય છે. તો હવે તમારે જવાનું છે સાઈલેન્સ (શાંતિધામ) માં વાચા મૂવી (સૂક્ષ્મ વતન). બાપ કહે છે મારે પહેલાં-પહેલાં સૂક્ષ્મ સૃષ્ટિ રચવી પડે પછી પાછળ સ્થૂળ. ગવાય પણ છે મૂળવતન, સૂક્ષ્મ, સ્થૂળ.... મનુષ્યો ને આ પણ ખબર નથી કે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર સૂક્ષ્મવતનવાસી છે. ત્યાં કોઈ દુનિયા નથી. ફક્ત બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર જોવામાં આવે છે. વિષ્ણુ ૪ ભુજા વાળા જુઓ છો, આનાથી સિદ્ધ છે, પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. સંન્યાસીઓ નો છે નિવૃત્તિ માર્ગ. આ પણ ડ્રામા છે, જેનું વર્ણન કરીને બાપ સમજાવે છે. મુખ્ય વાત તો બાપ કહે છે મનમનાભવ. બાકી છે વિસ્તાર. તે સમજવામાં સમય લાગે છે. નટશેલ (સાર) માં છે બીજ અને ઝાડ. બીજ ને જોવાથી આખું ઝાડ બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. બાપ બીજરૂપ છે, એમને આ ઝાડ અને સૃષ્ટિ નાં ચક્ર નું પૂરું નોલેજ છે, સમજાવવા નાં માટે સૃષ્ટિ ચક્ર અલગ છે. ઝાડ અલગ છે. ઝાડમાં આ બધાં ચિત્ર આપ્યાં છે. કોઈ પણ ધર્મ વાળાઓને બતાવવામાં આવે તો સમજી શકે છે. અમે સ્વર્ગમાં તો આવી નહીં શકીએ. ભારત જ્યારે પ્રાચીન છે તો ફક્ત દેવી-દેવતાઓ જ હતાં. બાકી બધાં શાંતિધામ માં રહે છે. તમે બીજ અને ઝાડ બંને ને જાણો છો. બીજ ઉપર માં છે, જેને વૃક્ષપતિ કહેવાય છે. હવે તમે બાપનાં બન્યાં છો તો તમારા ઉપર બૃહસ્પતિ ની દશા બેસેલી છે. જે બાપનાં બને છે તેમનાં ઉપર બૃહસ્પતિ ની દશા કહેશું. પછી છે શુક્ર ની દશા, બુધ ની દશા. બૃહસ્પતિ ની દશાવાળા સૂર્યવંશી બને છે. બુધ ની દશાવાળા પ્રજામાં ચાલ્યાં જાય છે, સર્વિસ નથી કરી શકતાં. બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં તો બુદ્ધ થયાં, આમાં પણ નંબરવાર બુદ્ધ બને છે. કોઈ ઊંચ પ્રજા કોઈ નીચી પ્રજા. ક્યાં સાહુકાર પ્રજા પછી ક્યાં એમનાં પણ નોકર-ચાકર. બધો ભણતર પર આધાર છે. ભણતર પણ સતોગુણી, રજોગુણી, તમોગુણી હોય છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. જે હોશિયાર છે તે બાપ ની યાદ માં પણ રહે છે. આખું ઝાડ બુદ્ધિ માં રહે છે. ભણતર થી જ શિક્ષક, બેરીસ્ટર બને છે. શિક્ષક પછી બીજાઓને પણ ભણાવે છે. ભણે તો બધાં છે. એક જ ભણતર છે પછી કોઈ તો ભણીને ઊંચા ચઢી જાય છે, કોઈ પછી ત્યાં જ શિક્ષક બની જાય છે. જે શિષ્યાં છે તે ભણાવે છે. હવે તમે પણ ભણો છો. કોઈ તો ભણતાં-ભણતાં શિક્ષક બની જાય છે. સ્વયં કહે છે શિક્ષક નું કામ છે આપસમાન શિક્ષક બનાવવાં. શિક્ષક નહીં બનશો તો બીજાઓનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરશો. સમય થોડો છે, જ્યાં સુધી વિનાશ થાય ત્યાં સુધી શિખતાં રહેશો. પછી તો શિખવાનું બંધ થઈ જશે. પછી બાબા ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને શિખવાડશે. આ ભણતર કોઈ સેંકડો (અનેક) વર્ષ નથી ચાલવાનું. આ તો છે જ આ અંતિમ જન્મ નાં માટે ભણતર. ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. બધાં તો ટીચર ન બની શકે. જો બધાં ટીચર બની જાય પછી તો ખૂબ ઊંચ પદ પામી લે. નંબરવાર તો હોય જ છે. પહેલાં-પહેલાં કોઈને પણ બે બાપ નો પરિચય આપો. ચિત્ર હોવાથી સારું સમજશે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર તો જરૂર સાથે હોવું જોઈએ. આ શિવબાબા, આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. બધાનાં ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. તો જરૂર પહેલાં આવ્યાં હશે ને. સૌથી આગળ છે બ્રહ્મા. હમણાં રચના રચી રહ્યાં છે. હવે આપ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો પછી બ્રાહ્મણ જ દેવતા બનશે. બ્રાહ્મણોનું ઝાડ નાનું છે. દેવતાઓ થોડાં હોય છે પછી પાછળ થી વૃદ્ધિ ને પામતાં જાય છે. આ તમારું નવું ઝાડ સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. તે બીજા ધર્મ વાળી આત્માઓ તો ઉપર થી આવે છે - પાર્ટ ભજવવા, ઉતરવાની વાત નથી. અહીંયા તો તમારું નવું ઝાડ સ્થાપન થાય છે. માયા પણ સામે છે. તમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું જ છે. ટ્રાન્સફર (પરીવર્તન) થવાનું છે કારણ કે દુનિયા બદલાઈ રહી છે, એટલે મહેનત થાય છે. દેવી-દેવતા ધર્મ ની અહીંયા સંગમયુગ પર સ્થાપના થાય છે. તમે આ પણ બતાવો છો કે સતયુગ કેટલાં વર્ષ નો છે. સતયુગ થી ફરી કળયુગ કેવી રીતે બને છે. કળયુગ માં તમોપ્રધાન તો થવાનું જ છે. તમોપ્રધાન થાય ત્યારે તો ફરી સતોપ્રધાન બને. તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી ખાદ પડતી ગઈ છે. હવે ભલે કોઈ નવી આત્મા ૨-૩ જન્મ લે તો પણ ઝટ ખાદ પડી જાય છે. તેમાં જ સુખ, તેમાં જ દુઃખ ભોગવે છે. કોઈ નો એક જન્મ પણ હોય છે. જ્યારે આવવાનું બંધ થઈ જશે ત્યારે વિનાશ થશે. પછી બધી આત્માઓએ પાછું જવું પડશે. પાપ આત્માઓ અને પુણ્ય આત્માઓ સાથે જાય છે. પછી પુણ્ય આત્માઓ નીચે ઉતરે છે. સંગમ પર બધી બદલી થાય છે. તો બાળકોએ આખો ડ્રામા બુદ્ધિ માં રાખવો જોઈએ. બાપ ની પાસે આ બધું નોલેજ છે ને. કહે છે હું આવીને સૃષ્ટિ ચક્ર નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બધું રહસ્ય સમજાવું છું. ભક્તિમાર્ગ માં થોડી આ જ્ઞાન સંભળાવું છું. ભગત યાદ કરે છે તો એમને સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે ત્યારે મારો પણ પાર્ટ શરૂ થાય છે. સતયુગ ત્રેતા માં હું વાનપ્રસ્થ માં રહું છું. બાળકોને સુખમાં મોકલી દીધા પછી શું! હું વાનપ્રસ્થ લઉં છું. આ વાનપ્રસ્થ લેવાની રસમ (રિવાજ) ભારત માં જ છે. બેહદ નાં બાપ કહે છે

હું વાનપ્રસ્થ માં બેસી જાઉં છું. બેહદ નાં બાપ જ આવીને ગુરુ નાં રૂપ માં વાનપ્રસ્થ માં લઈ જાય છે. મનુષ્ય ગુરુઓ નો સંગ લે છે - ભગવાન ને મળવાનાં માટે. શાસ્ત્ર વાંચશે, તીર્થો પર જશે, ગંગા સ્નાન કરશે. પરંતુ મળ્યું તો કાંઈ પણ નથી. હવે તમને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. દુઃખ થી છોડાવીને, રાવણ રાજ્ય થી નીકાળી રામ રાજ્યમાં લઈ જાય છે. બેહદ નાં બાપ એક જ વાર આવીને રાવણ નાં દુઃખ થી છોડાવે છે, એટલે તેમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) કહેવાય છે. સતયુગ માં છે જ રામરાજ્ય. બાકી આત્માઓ શાંતિધામ ચાલી જાય છે. આ પણ કોઈ નથી જાણતું. મુજ આત્મા નો સ્વધર્મ જ છે - શાંત. અહીંયા પાર્ટ માં આવવાથી અશાંત બને છે પછી શાંતિ યાદ આવે છે. અસલ માં રહેવાસી શાંતિધામ નાં છે. હવે કહે છે મને શાંતિ જોઈએ. મન ને શાંતિ જોઈએ. સમજાવાય છે - આત્મા મન-બુદ્ધિ સહિત છે. આત્મા છે જ શાંત સ્વરૂપ પછી અહીંયા કર્મ માં આવે છે. અહીંયા શાંતિ કેવી રીતે મળશે. આ તો છે જ અશાંતિધામ. સતયુગ માં સુખ-શાંતિ બંને છે. પવિત્રતા પણ છે, ધન સંપત્તિ પણ છે.

બાપ સમજાવે છે તમને કેટલું સુખ-શાંતિ, ધન સંપત્તિ વગેરે બધું હતું. હવે ફરી તમારે બીજાઓને સમજાવવાનું છે. જેમણે કલ્પ પહેલાં વારસો લીધો હતો તે સારી રીતે સમજવાની કોશિશ કરશે. ભલે પછી થી આવે છે પરંતુ જૂનાં થી ઝટ આગળ ચાલ્યાં જાય છે. પછી થી આવવા વાળાને વધારે જ પોઈન્ટસ સારા મળે છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે સહજ થતું જાય છે. આ પણ સમજશે હવે અમે સમજ્યું તો બધું છે પછી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાની મહેનત પણ કરવાની છે. તેનાં માટે તીવ્ર પુરુષાર્થ કરવા લાગી પડશે કારણ કે સમજે છે સમય થોડો છે, જેટલું થઈ શકે પુરુષાર્થ માં લાગી જઈએ. મોત થી પહેલાં અમે પુરુષાર્થ કરી લઈએ. તે પોતાનો ચાર્ટ રાખતાં હશે. ભણતર તો સહજ છે. બાકી છે યાદ ની વાત. ગવાયેલું પણ છે - રામ સુમિર પ્રભાત મોરે મન..... આત્મા કહે છે હું મારું મન, રામ નું સિમરણ કર. ભક્તિમાર્ગ માં તો આ પણ કોઈને ખબર નથી કે રામ કોણ છે. તે રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ કહી દે છે. કેટલી ગડબડ કરી દીધી છે. બધાનાં ભગવાન એ રામ કોણ છે, મનુષ્ય કાંઈ પણ સમજતાં નથી. વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ (સમય નો વ્યય), વેસ્ટ ઓફ મની (પૈસા નો વ્યય) કરતાં રહે છે. આપ બાળકોને મેં વિશ્વ નું રાજ્ય ભાગ્ય આપ્યું હતું, પછી ક્યાં ગયું? ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમને સ્વર્ગની રાજાઈ આપી હતી, તે પાછી કેવી રીતે ગુમાવી? હવે તમે સમજો છો - કેવી રીતે આપણે નીચે પડતાં (ઉતરતાં) આવ્યાં છીએ. હવે ફરી ચઢવાનું છે. ચઢતી કળા એક સેકન્ડ માં, ઉતરતી કળા ૫ હજાર વર્ષ માં. બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ બનવામાં એક સેકન્ડ, વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. કેટલાં પોઈન્ટસ સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હવે તો ટોકી થી મૂવી, મૂવી થી સાઈલેન્સ માં જવાનું છે, એટલે ટોકી (વાતચીત) ખૂબ ઓછી કરવાની છે. રોયલ્ટી થી ખૂબ ધીરે બોલવાનું છે.
2. નોલેજ સમજ્યાં પછી તીવ્ર પુરુષાર્થ કરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. યાદ નો ચાર્ટ રાખવાનો છે.

વરદાન :- શક્તિઓ ને કરામત નાં બદલે કર્તવ્ય સમજીને પ્રયોગ કરવા વાળા પૂજન તથા ગાયન યોગ્ય ભવ યાદ દ્વારા જે શક્તિઓની પ્રાપ્તિ થાય છે તેને કરામત સમજીને પ્રયોગ ન કરવો પરંતુ કર્તવ્ય સમજીને કાર્ય માં લગાવવી. તે મનુષ્યોની પાસે રિદ્ધિ સિદ્ધિ ની કરામત હોય છે પરંતુ તમારી પાસે છે શ્રીમત. શ્રીમત થી શક્તિઓ જરૂર આવે છે એટલે સંકલ્પ થી કર્તવ્ય સિદ્ધ થાય છે. સંકલ્પ થી કોઈને કાર્ય ની પ્રેરણા આપી શકો છો, આ પણ શક્તિ છે પરંતુ શ્રીમત માં જ્યારે પોતાની મનમત મિક્સ ન હોય ત્યારે ગાયન અને પૂજન યોગ્ય બનશે.

સ્લોગન :- કોઈ પણ પ્રકારની હલચલ માં દિલશિકસ્ત થવાનાં બદલે મોટાં દિલવાળા બનો.

“ મીઠા બાળકો - મોડે (પાછળ થી) આવવા છતાં તીવ્ર પુરુષાર્થ કરો તો બહુજ આગળ જઈ શકો છો , બીજાઓની ચિંતા છોડી સ્વયં નાં પુરુષાર્થ માં લાગી જાઓ ”

પ્રશ્ન :- કયું કર્તવ્ય એક બાપનું છે જે કોઈ મનુષ્ય નું ન હોઈ શકે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાં, એમને શાંતિધામ, સુખધામ નાં માલિક બનાવી દેવાં, આ કર્તવ્ય એક બાપનું જ છે જે કોઈ મનુષ્ય નથી કરી શકતું. તમને નિશ્ચય છે સંગમ પર જ અમે ભગવાનુવાચ સાંભળીએ છીએ. હમણાં સ્વયં ભગવાન કલ્પ પહેલાં માફક રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બેહદનાં બાપ બેહદનાં રુહાની બાળકો પ્રતિ સમજાવે છે. આ એક-એક અક્ષર અથવા જ્ઞાન રતન લાખી રુપિયાનાં છે. બાપે સમજાવ્યું છે - પરમાત્મા ને રુપ-વસંત પણ કહે છે. એમનું રુપ પણ છે, નામ શિવબાબા છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે, જે જ્ઞાન થી સદગતિ થાય છે. જ્ઞાન ધન પણ છે, જ્ઞાન ભણતર પણ છે. આ જ્ઞાન આપે છે - સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર (આધ્યાત્મિક પિતા). આત્મા ને કહેવાય છે, સ્પિરિચ્યુઅલ રુહ. ભક્તિમાર્ગ માં આત્માઓ કેટલી ભટકે છે, બાપ થી મળવાનાં માટે. એમને શોધે છે. સમજે પણ છે ભગવાન એક શિવ છે તો પણ ધક્કા ખાતાં રહે છે. બાપ આવીને સમજાવે છે કે રુહાની બાળકો, તમે તો અવિનાશી છો, પરમધામ માં રહેવા વાળા છો, જ્યાંથી પછી આવો છો અહીંયાં પાર્ટ ભજવવાં. તમે દૂરદેશ નાં રહેવા વાળા છો. આ ડ્રામા છે, આનું નામ છે હાર-જીત નો ખેલ. સુખ-દુઃખ નો ખેલ. બાપ સમજાવે છે કે હું અને તમે બધાં શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છીએ. એને નિર્વાણ ધામ પણ કહે છે. પહેલાં તો આ નિશ્ચય કરવાનો છે કે આપણે ત્યાંના રહેવા વાળા છીએ. આપણી આત્માનો સ્વધર્મ છે શાંત. આત્મા બિંદુ માં આખો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. બાપ ભણાવે પણ તમને છે, તમે દુનિયા વાળા મનુષ્યો ની ચિંતા કરો છો. તમને નિશ્ચય છે ને કે ભગવાનુવાચ થાય જ સંગમ પર છે, પછી ક્યારેય થતું નથી. કોઈ પણ મનુષ્ય ને દેવતા નથી બનાવી શકતું. શાંતિધામ, સુખધામ નાં માલિક નથી બનાવી શકતું. કલ્પ પહેલાં પણ બાપે બનાવ્યાં હતાં. હમણાં જે પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) બન્યાં છે ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી એ જ બનશે. આખી દુનિયાની જે સીન-સીનરીઓ (દૃશ્યો) છે, ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી રિપીટ (પુનરાવર્તિત) થશે. વૃધ્ધાઓ આટલું બધું ધારણ ન કરી શકે તો એમને કહેવાય છે ફક્ત ત્રણ વાતો યાદ કરો - અમે આત્મા શાંતિધામ ની રહેવા વાળી છીએ, પછી સુખધામ માં આવીએ છીએ પછી અડધાકલ્પ નાં પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે તો વિકારી બની જઈએ છીએ, આને કહેવાય છે દુઃખધામ. જ્યારે દુઃખધામ પૂરું થાય છે ત્યારે બાપ કહે છે કે મને યાદ કરો. મારે આવવું પડે છે તમને શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જવાના માટે. હવે જે આવીને બાપ નાં બન્યાં છે, તે જ વારસો પામશે. આ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. કરોડો મનુષ્ય આવીને કાંઈ ને કાંઈ બાપ થી સાંભળશે, સમજશે. વૃદ્ધિ થતી જશે. બધી તરફ તમારે જઈને સમજાવવું પડશે. સમાચાર પત્ર દ્વારા પણ ઘણાં સાંભળશે, પાકિસ્તાન માં પણ સમાચાર પત્ર દ્વારા વાંચશે. ત્યાં બેસીને પણ આ જ્ઞાન સાંભળશે. ગીતા નો પ્રચાર આખી દુનિયામાં બહુજ છે. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. આ લખાણ સમાચાર પત્ર માં વાંચશે એટલે પણ બહુજ બ્રાહ્મણ બનશે, જેમને વારસો લેવો હશે તો તે જરૂર આવીને લેશે. હમણાં સમય થોડો બાકી છે, વૃદ્ધિ થતી રહેશે. મોડે થી આવશે તો પછી તીવ્ર પુરુષાર્થ કરવો પડશે. કલ્પ પહેલાં જેટલાં સ્વર્ગવાસી બન્યાં હતાં, એટલાં હમણાં પણ બનશે જરૂર. એમાં જરા પણ ફક્ત નથી પડી શકતો. શાંતિધામ વાળા શાંતિધામ માં જશે. પછી પોત-પોતાનાં સમય પર પાર્ટ ભજવવા આવશે. હમણાં બાપ કહે છે બાળકો મને યાદ કરો તો તમે ઘરે પહોંચી જશો. સંન્યાસી મુક્તિ નાં માટે માથું મારે છે, એટલે બધાં કહે છે કે મુક્તિ જ ઠીક છે. સુખ તો કાગ વિષ્ટા નાં સમાન છે. શાસ્ત્રો માં લખી દીધું છે કે સતયુગ માં પણ દુઃખ ની વાતો હતી, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. કહે છે પરમાત્માએ આવવાનું છે. પતિત-પાવન પરમાત્મા આવો, આવીને અમને રસ્તો બતાવો. બીજી તરફ કહે છે ગંગા પતિત-પાવની છે. ગંગા-સ્નાન, યજ્ઞ-તપ, યાત્રા કરવી આ બધું ભગવાન થી મળવાનો રસ્તો છે. જ્યારે કે બોલાવો છો પરમાત્મા ને, પછી ધક્કા કેમ ખાઓ છો! આ બંધુ ભક્તિમાર્ગ ની નોંધ છે. મનુષ્યો ને જે આવડે તે બોલતાં રહે છે. કેટલી મહેનત કરે છે પરમાત્મા થી મળવાના માટે. હવે ભગવાન થી મળવા ભગત જશે કે ભગવાન ને અહીંયા આવવું

પડશે? પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. બાપ આવે છે લઈ જવાના માટે. બધી આત્માઓનાં પંડા એક જ છે. તમે પણ પવિત્ર બની એમની પાછળ ચાલ્યાં જશો. સાજન તમને જ્ઞાન રતનો થી શ્રંગારે છે - મહારાજા-મહારાણી બનાવવાં. બાકી કૃષ્ણ નાં માટે દેખાડે છે - ફલાણી ને ભગાવી, પટરાણી બનાવી. આ વાતો લાગતી નથી. આપ બાળકો જાણો છો અમે સ્વર્ગની મહારાણી બનીશું. તમે જ સ્વર્ગવાસી હતાં. હમણાં બાપ ફરી બનાવવા આવ્યાં છે. ૮૪ જન્મો ની વાત છે. ૮૪ લાખ જન્મ કોઈ યાદ કરી ન શકે. સતયુગ ને લાખો વર્ષ આપી દીધાં છે, ત્રેતા ને ઓછાં આપ્યાં છે. આ તો હિસાબ જ નથી બનતો. બાપ કેટલું સહજ કરી બતાવે છે કે ફક્ત બે વાતો યાદ કરવાની છે - અલ્ફ અને બે. તો તમે પવિત્ર પણ બનશો, ઉડી પણ શકશો અને ઊંચું પદ પણ પામશો. તો આ ફિકર રાખવી જોઈએ કે કાંઈ પણ કરીને બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. માયા નાં તોફાન પણ આવશે, પરંતુ હાર નથી ખાવાની. ભલે કોઈ ક્રોધ પણ કરે પરંતુ તમે નહીં બોલો. સંન્યાસી પણ કહે છે - મોઢા માં તાવીજ નાખી દો, તો તે બોલ-બોલ કરી ચુપ થઈ જશે. બાપ પણ કહે છે - કોઈ ક્રોધ થી બોલે તો તમે શાંત થઈને જોતાં રહો. કોઈ પણ હાલત માં તમારે શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. બાબાની યાદ થી જ વારસો પણ યાદ આવશે. તમારું અતીન્દ્રિય સુખ નું ગાયન છે કે અમે ૨૧ જન્મ નાં માટે સ્વર્ગ નાં પરિઝાદા (રાજકુમાર) બનીશું. ત્યાં દુઃખ નું નામ પણ નહીં હશે. તમે ૫૦-૬૦ જન્મ સુખ ભોગવો છો, સુખ નો હિસાબ વધારે છે. સુખ-દુઃખ બરાબર હોય તો ફાયદો જ શું! તમારી પાસે ધન પણ ખૂબ હોય છે. થોડાં સમય પહેલાં અહીંયા પણ બહુજ સસ્તું અનાજ હતું. રાજાઓની મોટી રાજાઈ હતી. બાબાએ ૧૦ આના મણ બાજરી વહેંચી છે. તો એનાથી પણ આગળ કેટલી સસ્તાઈ હશે. મનુષ્ય થોડાં હશે, અન્ન ની પરવા (ચિંતા) નહીં હશે. હવે આ તો યાદ રહેવું જોઈએ કે પહેલાં આપણે ઘરે જઈને પછી નવી દુનિયામાં આવીને નવો પાર્ટ ભજવશું. ત્યાં આપણું શરીર પણ સતોપ્રધાન તત્વો થી બનશે. હમણાં ૫ તત્વ બિલકુલ જ તમોપ્રધાન પતિત બની ગયાં છે. આત્મા અને શરીર બંનેવ પતિત છે. ત્યાં શરીર રોગી નથી હોતું. આ બધી સમજવાની વાતો છે. બાળકો ને અહીંયા સારી રીતે સમજાવે છે - પછી ઘરમાં જઈને ભૂલી જાય છે. અહીંયા વાદળ ભરીને કેટલાં ખુશ થાય છે, બહાર જવાથી ભૂલી જાય છે. પહેલાં રાસ-વિલાસ બહુજ ચાલતું હતું. પછી તે બધું બંધ કરી દીધું. મનુષ્ય સમજતાં હતાં - જાદુ છે. ભક્તિ માં જ્યારે નૌધા ભક્તિ કરે છે ત્યારે મુશ્કેલ સાક્ષાત્કાર થાય છે. અહીંયા ભક્તિ ની તો વાત જ નથી, બેઠાં-બેઠાં સાક્ષાત્કાર માં ચાલ્યાં જતાં હતાં, એટલે જાદુ સમજતાં હતાં.

આજકાલ દુનિયામાં કેટલાં ભગવાન બની ગયાં છે. નામ રાખે છે સીતારામ, રાધાકૃષ્ણ વગેરે. ક્યાં તે સ્વર્ગ નાં માલિક, ક્યાં આ નર્કવાસી. આ સમયે બધાં નર્કવાસી છે. સીડી માં સ્પષ્ટ દેખાડ્યું છે. સીડી બાળકોએ પોતાનાં વિચાર સાગર મંથન થી બનાવી છે. બાબા જોઈ ખુશ થયાં. સીડી માં બધી વાતો આવી જાય છે. દ્વાપર થી વિકારી રાજાઓ ભક્તિ કરતાં-કરતાં નીચે આવ્યાં છે. હમણાં તો કોઈ તાજ નથી. ચિત્ર પર સમજાવવું સહજ હોય છે. ૮૪ જન્મો માં કેવી રીતે ઉતરતી કળા થાય છે, પછી ચઢતી કળા કેવી રીતે થાય છે. ગાયે પણ છે ચઢતી કલા તેરે ભાને સર્વ કા ભલા (ચઢતી કળા તારા બહાને સર્વ નું ભલુ). બાપ આવીને બધાંને સુખ આપે છે. બધાં પોકારે છે કે હેં બાબા અમારું દુઃખ હરો, સુખ આપો. પરંતુ કેવી રીતે દુઃખ હરે છે, સુખ કેવી રીતે મળે છે, આ કોઈને ખબર નથી.

આજકાલ મનુષ્ય ગીતા કંઠ (મોઢે) કરી સંભળાવે છે, નટશેલ (સાર) માં અર્થ સમજાવી દે છે. સંસ્કૃત માં શ્લોક કંઠ કરીને સંભળાવે છે તો કહી દે છે આ મહાત્મા સારા છે. લાખો મનુષ્ય જઈને પગે પડે છે. આ ભણતર માં (લૌકિક ભણતરમાં) તો ૧૫-૨૦ વર્ષ લાગી જાય છે. એમનામાં કોઈ બુદ્ધિવાન હોય છે તો ઝટ શ્લોક વગેરે કંઠ કરી સંભળાવવા લાગે છે, તો એમની પાસે અનેક પૈસા ભેગાં થઈ જાય છે. આ બધાં કમાણી નાં રસ્તા છે. જ્યારે કોઈ દેવાળું મારે છે તો પણ જઈને સંન્યાસ ધારણ કરે છે, તો બધી ચિંતાઓ દૂર થઈ જાય છે પછી કાંઈ ને કાંઈ મંત્ર-જંત્ર યાદ કરી લે છે, ચક્ર લગાવતાં રહે છે. ટ્રેન માં પણ ચક્ર લગાવતાં રહે છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે કે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ અને આત્માઓ બધાં નિરાકારી દુનિયા માં રહે છે. ત્યાંથી સાકારી દુનિયામાં આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. હવે નાટક પૂરું થવાનું છે. તમે તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે પાછા જઈ નથી શકતાં. હમણાં બાબા આવ્યાં છે - તમને સતોપ્રધાન બનાવવાં. બધાં પોતાનાં ઘરે જશે. બાકી સ્વર્ગ માં ફક્ત દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હશે. શાંતિધામ, સુખધામ, દુઃખધામ... ક્યારે-ક્યારે હતું - આ પણ કોઈની બુદ્ધિ માં નહીં આવશે કારણ કે ઘોર અંધારા માં છે. સમજે છે કળયુગ નો અંત હજું એટલાં હજાર વર્ષો પછી થશે. કોઈ હિસાબ જ નથી. મનુષ્ય વધતાં જાય છે, અન્ન મળતું નથી. ૪૦ હજાર વર્ષ હજી બીજા હોય તો ખબર નહીં શું થઈ જાય.

જે બોલે છે તે બિલકુલ જ ખોટું. સત્ય ની રત્ની પણ નથી. હમણાં બાપ શિખવાડે છે રાવણ પર કેવી રીતે વિજય પામવાની છે. રાવણ પર જીત તમે જ પામો છો. આખી દુનિયાને રાવણ થી છોડાવી દે છે. તમારી શક્તિ સેના છે, તમે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો. કેટલી સારી-સારી વાતો સમજાવે છે. પછી તમારે બાપ અને વારસા ને યાદ કરી કેટલું ખુશ રહેવું જોઈએ. જ્ઞાનમાર્ગ માં ખુશી બહુજ થાય છે. હમણાં બાબા આવેલાં છે, હવે આપણે આ જૂની દુનિયાથી ગયાં કે ગયાં. બાબા ને યાદ કરવાથી સતોપ્રધાન બનશો. નહીં તો સજાઓ ખાવી પડશે, પછી કરીને રોટલી ટુકડો (સૌથી ઓછું પદ) મળશે, એનાથી શું ફાયદો. જેટલું થઈ શકે પોતાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. કદમ-કદમ પર બાબા થી સલાહ લેવાની છે. કોઈ કહે છે બાબા ધંધા માં ખોટું બોલવું પડે છે. બાબા કહે છે-ધંધા માં તો ખોટું થાય જ છે, તમે બાબાને યાદ કરતાં રહો. એવું નહીં વિકાર માં જઈને પછી કહો હું બાબાની યાદ માં હતો. નહીં, વિકાર માં ગયાં તો મર્યા. આ તો બાપની સાથે પ્રતિજ્ઞા કરી છે ને. પવિત્રતા નાં માટે જ રાખડી બંધાય છે. ક્રોધ નાં માટે ક્યારેય રાખડી નથી બંધાતી. રક્ષાબંધન નો અર્થ જ છે કે વિકારમાં નથી જવાનું. મનુષ્ય કહે છે પતિત-પાવન આવો.

આપ બાળકોને અંદર માં ખુશી બહુ જ થવી જોઈએ. બાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, પછી બાબા સાથે લઈ જશે. ત્યાંથી સ્વર્ગમાં ચાલ્યાં જશું. જેટલું થઈ શકે સવારે ઉઠીને બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. યાદ કરવા એટલે કમાણી કરવી, એમાં આશીર્વાદ શું કરશે. એવું થોડી કહેવાનું છે - આપ આશીર્વાદ કરો અમે યાદ કરીએ. બધાં પર આશીર્વાદ કરે તો બધાં સ્વર્ગ માં ચાલ્યાં જાય. અહીંયા તો મહેનત કરવાની છે. જેટલું થઈ શકે બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા એટલે વારસો. જેટલાં યાદ કરશો એટલી રાજાઈ મળશે, યાદ થી બહુજ ફાયદો છે. સસ્તો સોદો છે. એવો કોઈ સસ્તો સોદો આપી ન શકે. આ પણ કોઈ વિરલા જ લે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્યારે કોઈ ક્રોધ કરે છે તો બહુજ-બહુજ શાંત રહેવાનું છે. ક્રોધી નાં સાથે ક્રોધી નથી બની જવાનું. માયા નાં કોઈ પણ તોફાન થી હારવાનું નથી.
2. સવારે-સવારે બાપને યાદ કરવાનાં છે, પોતાની કમાણી જમા કરવાની છે. પવિત્રતા ની પાક્કી રાખડી બાંધવાની છે.

વરદાન :- દરેક કર્મ કરતાં કમળ આસન પર વિરાજમાન રહેવા વાળા સહજ તથા નિરંતર યોગી ભવ નિરંતર યોગયુક્ત રહેવાનાં માટે કમળ પુષ્પ નાં આસન પર સદા વિરાજમાન રહો પરંતુ કમળ આસન પર એ જ સ્થિત રહી શકે છે જે લાઈટ (હલકા) છે. કોઈ પણ પ્રકાર નાં બોજ અર્થાત્ બંધન ન હોય. મન નાં સંકલ્પો નો બોજ, સંસ્કારો નો બોજ, દુનિયાની વિનાશી વસ્તુઓ નાં આકર્ષણ નો બોજ, લૌકિક સંબંધીઓ ની મમતા નો બોજ-જ્યારે આ બધાં બોજ ખતમ થાય ત્યારે કમળ આસન પર વિરાજમાન નિરંતર યોગી બની શકશો.

સ્લોગન :- સહનશીલતા નો ગુણ ધારણ કરી લો તો અસત્ય નો સહારો નહીં લેવો પડશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારે હવે અવાજ થી પરે જવાનું છે એટલે મુખ થી શિવ - શિવ કહેવાની પણ દરકાર નથી ”

પ્રશ્ન :- એક બાપ ને જ સર્વ શક્તિમાન, જ્ઞાન નાં સાગર કહેશે, બીજાને નહીં - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે એક બાપ ને જ યાદ કરવાથી આત્મા પતિત થી પાવન બની જાય છે. બાપ જ છે જે પતિતો ને પાવન બનાવી દે છે, બાકી કોઈ પણ દેહધારી મનુષ્ય પાવન બનાવી ન શકે. બાપ તમને રાવણ રાજ્ય થી મુક્ત કરી દે છે. તમે શિવબાબા થી શક્તિ લો છો, જેટલું વધારે યાદ કરશો એટલી શક્તિ મળશે અને ખાદ નીકળતી જશે.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ભક્તિ ની મહિમા સાંભળી. તમે પણ મહિમા ગાતા હતાં. હવે મહિમા નથી ગાતા અને ન તમારા માટે મહિમા ની જરૂર છે. જે ભગત કરે છે તે આપ બાળકો ન કરી શકો. તમે ભગત હતાં, હવે તમને ભગવાન મળ્યાં છે. બધાંને સાથે તો મળી ન શકે. બાપ બધાંને સાથે કેવી રીતે ભણાવે? આ તો થઈ ન શકે. બધાં ભક્ત પણ એક સાથે ન થઈ શકે. હાં, બાપે ભણાવવાનું છે જરૂર કારણ કે આ રાજયોગ છે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજ્ય સ્થાપન થવાનું છે. બાળકોએ પ્રદર્શની માં સમજાવવાનું છે, તહેવારો વગેરે પર પણ તમે ખૂબ સારી સર્વિસ (સેવા) કરી શકો છો. તમારે પોતાનાં માટે જ રાજ્ય સ્થાપન કરવાનું છે. તમે શિવશક્તિ, મહારથી સેના છો બીજી કોઈ ફિલ (અભ્યાસ) વગેરે તમે નથી શિખતાં. તમે રુહાની ફિલ શિખો છો. આ ફિલ ભારતની નામીગ્રામી છે. આ છે યોગની ફિલ. આત્માએ પરમપિતા પરમાત્મા થી યોગ લગાવવાનો છે, એમનાથી વારસો લેવાનો છે. આમાં લડાઈ ની કોઈ વાત નથી. તમે બાપ થી વારસો લો છો, આમાં લડાઈ નું કનેક્શન (સંબંધ) નથી. તમે છો બેહદ બાપનાં વારિસ. તો બાપનાં બનીને બાપની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બાપ ની મત લડાઈ વગેરેની નથી. બાપ ફક્ત કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો તમે સતોપ્રધાન હતાં, રાજ્ય કરતાં હતાં હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે. બાપ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. ગાયે પણ છે ૮૪ જન્મ મનુષ્ય લે છે. ૮૪ લાખ આ તો ગપોડા છે. ભક્તિમાર્ગ માં જેમને જે આવ્યું તે વાંચતા રહ્યાં છે. ડ્રામા અનુસાર આ ભક્તિ માર્ગ ની સામગ્રી છે. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. ભક્તિ અલગ છે, જ્ઞાન અલગ છે. આપ બાળકો નાં સિવાય બીજા કોઈ ઋષિ-મુનિ વગેરે ની બુદ્ધિ માં આ જ્ઞાન નથી. તેમને આ પણ ખબર નથી કે સુખ અલગ છે, દુઃખ અલગ છે. સુખ બાપ આપે છે, દુઃખ રાવણ આપે છે. જે તમે સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી હતાં, તે ૮૪ નું ચક્ર લગાવી શૂદ્રવંશી બન્યાં. બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે - તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં. તમે ૮૪ જન્મ ભોગવી નીચે ઉતરતાં, તુચ્છબુદ્ધિ, તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. સતોપ્રધાન વાળાઓને સ્વચ્છ ઊંચી બુદ્ધિ કહેવાય છે. તમોપ્રધાન ને નીચી બુદ્ધિ કહેવાય છે. નીચી બુદ્ધિ વાળા ઊંચી બુદ્ધિ વાળા ને નમસ્કાર કરે છે. આ તમને પણ ખબર નહોતી કે અમે જ ઊંચા હતાં, હવે અમે જ નીચા બન્યાં છીએ. બાબાએ સમજાવ્યું છે, જેમણે પહેલાં નંબર માં જન્મ લીધો હશે તે જ સતોપ્રધાન બનશે. ૮૪ જન્મ પણ સૂર્યવંશી જ લેશે. હવે તમે સમજો છો આપણે વિશ્વ નાં માલિક હતાં તો પાવન સતોપ્રધાન હતાં. પતિત થોડી વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે. તેમની મહિમા જુઓ કેટલી ઊંચી છે. સર્વગુણ સંપન્ન..... ત્રેતા માં ૧૪ કલા સંપૂર્ણ નહીં કહેશે. સૂર્યવંશી ને ૧૬ કલા સંપૂર્ણ કહેશે. ૧૪ કલા ની પાછળ સંપૂર્ણ અક્ષર નહીં આવશે. સંપૂર્ણ ૧૬ કલા વાળાઓએ લખવાનું છે. હવે આપ બાળકો ૧૬ કલા સંપૂર્ણ બનો છો.

આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે કે આ જ્ઞાન અતિ સહજ છે, આનાથી સહજ કોઈ વાત હોતી નથી. બાબા રહેમદિલ છે ને. બાબા જાણે છે બાળકો ભક્તિ માં ધક્કા ખાઈ-ખાઈ ને થાકી ગયાં હશે એટલે દેખાડ્યું છે દ્રૌપદી નાં પગ દબાવ્યાં. બાબા ની પાસે ઘરડી-ઘરડી માતાઓ આવે છે. બાબા કહે છે તમે ભક્તિ નાં ધક્કા ખાઈને થાકેલાં છો, એટલે બાબા હવે તમારો બધો થાક દૂર કરી દે છે. ભક્તિ માં રામ-રામ જપતા, માળા ફરાવતાં રહે છે. બાબાનો પાદરીઓ થી પણ સંપર્ક રહ્યો છે. પાદરી પણ બાઈબલ લઈને બેસી સમજાવતાં રહે છે. બહુજ કિશ્વન બની જાય છે. અહીંયા માળા વગેરે ફરાવવાની વાત નથી. બાબા કહે છે - પોતાને આત્મા સમજી બાબા ને

યાદ કરો. શિવ-શિવ મુખ થી કહેવાનું નથી. આપણે તો અવાજ થી પરે જવા વાળા છીએ. બાબા ખૂબ સહજ યુક્તિ બતાવે છે કે મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જાય અને ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બનવાનું છે. કમળફૂલ ખૂબ નામીગ્રામી છે. તેની મોટી પંચાયત હોય છે, પરંતુ છતાં પણ ન્યારું અને ખ્યારું રહે છે. તમે પણ વિષય સાગર માં રહેતાં ન્યારા ખ્યારા રહો. આ વિષય સાગર છે, આને નદી નહીં કહેશું.

આપ બાળકો હમણાં કેટલાં સમજદાર બનો છો, આ જ સમજ થી તમે મહારાજકુમાર બની જાઓ છો. તમને તો ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ, બાળક અથવા બાળકી બંનેની આત્માએ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. લૌકિક સંબંધ માં બાપ નો વારસો ફક્ત બાળકોને મળે છે, બાળકી ને નહીં. અહીંયા બધી આત્માઓને વારસો મળે છે. બાપ સમજાવે છે યાદ ની યાત્રાથી જ તમે ઊંચ પદ પામી શકો છો. પ્રદર્શની માં પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે પછી એનાં પછી છે બાપનો વારસો. પહેલાં આ નિશ્ચય બેસાડો કે આ તમારા બેહદનાં બાપ છે. તેમને સમજાવવાનું છે ભગવાન એક છે - બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ ભગવાન નથી, દેવતા છે. ભગવાન પતિત-પાવન નિરાકાર બાપ છે. એમની મહિમા જ અલગ છે. આજકાલ પ્રદર્શની માં ત્રિમૂર્તિ પર સમજાવવાનું હોય છે. એ બાપ, આ દાદા વારસો એમનાથી મળે છે. એ નિરાકાર છે એમનાથી વારસો કેવી રીતે મળે! એ છે બધાનાં રચયિતા. બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર પણ રચના છે. રચના ને રચતા થી જ વારસો મળી શકે છે. એ તો નિરાકાર બાપ આમનાં દ્વારા વારસો આપે છે. રચતા બધાનાં એક છે એટલે ગવાય છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક. એમને જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે. બાકી તે બધાં શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી (સત્તા) છે. આ છે જ્ઞાનસાગર સ્વયં ઓથોરિટી. વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (વિશ્વની સર્વ શક્તિમાન સત્તા). સ્વયં કહે છે કે હું વેદો શાસ્ત્રો ને જાણું છું અને તમને સાર સમજાવું છું. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી જે સતયુગ-ત્રેતા માં હોતી નથી. ભક્તિ થી જ સીડી નીચે ઉતરવાની હોય છે. સર્વશક્તિમાન એક બાપ ને જ ગવાય છે. એમની સાથે યોગ લગાવવાથી જ આપણે પવિત્ર બની જઈએ છીએ તો સર્વશક્તિમાન થયાં ને. હું બધાંને પતિત થી પાવન બનાવી દઉં છું. રાવણરાજ્ય થી મુક્ત કરી દઉં છું. તમે હવે શિવબાબા થી શક્તિ લઈ રહ્યાં છો. જેટલું વધારે યાદ કરશો એટલી શક્તિ મળશે અને ખાદ નીકળી જશે. તમને દિવસ-રાત આ જ કુરણા (ફિકર) રહેવી જોઈએ કે પતિત થી પાવન, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જઈએ. માયા નાં તોફાન આવશે. બાબા કહે છે ખબરદાર રહેવું જોઈએ. તમારું માયા ની સાથે યુદ્ધ છે. ફાલતું વિકલ્પ બહુજ આવશે. જે ક્યારેય અજ્ઞાન માં નહીં આવ્યાં હશે તે પણ આવશે. તમે યુદ્ધ નાં મેદાન માં છો. મહેનત બધી યાદ ની યાત્રામાં છે. ભારત નો યોગ નામીગ્રામી છે. યોગ નાં માટે જ બાબા સમજાવે છે કે તમે પોતાને આત્મા સમજો બાપ ને યાદ કરો. એવું બીજા કોઈ મનુષ્ય સમજાવી ન શકે. તેઓ કહી દે છે બધાં ભગવાન નાં રૂપ છે. જ્યાં જોઉં છું - પરમાત્મા જ પરમાત્મા છે. બાપ સમજાવે છે તમે આત્મા છો, ૮૪ જન્મ ભોગવો છો. જો બધાં પરમાત્મા છે તો શું પરમાત્મા જન્મ-મરણ નાં ચક્ર માં આવે છે? આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આત્મા માં સારા ખરાબ સંસ્કાર રહે છે. સારા સંસ્કાર વાળાની મહિમા ગાયે છે. ખરાબ સંસ્કાર વાળા ને કહે છે પાપી નીચ. બાબા પવિત્ર બનવાની સહજ યુક્તિ બતાવે છે. મન્સા, વાયા, કર્મણા કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. પોતાને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. કોઈ પણ વિકર્મ, ચોરી વગેરે ન કરવા જોઈએ. જો ક્યાંય ખોટું બોલવું પડે છે તો બાબા થી સલાહ પૂછો (લો). સૌથી મોટું પાપ છે - કામ કટારી ચલાવવી, તે નહીં ચલાવો.

બાપ કહે છે - બાળકો હાથે થી કામ કરતાં બુદ્ધિ નો યોગ મારા થી લગાવો. (હથ કાર ડે.... બુદ્ધિ ચાર ડે) બાબા સર્જન પણ છે. બધાંની બીમારી એક જેવી હોઈ ન શકે. કર્મ પણ એક જેવાં હોઈ ન શકે. તો કદમ-કદમ પર પૂછવું જોઈએ. મંઝિલ ખૂબ ભારે છે. અમરનાથ ની યાત્રા પર જાય છે તો કહે છે અમરનાથ ની જય, બદ્રીનાથની જય. હેં બદ્રીનાથ અમારી રક્ષા કરજો. હવે તમારે તીર્થયાત્રા વગેરે કાંઈ નથી કરવાનું. આ જ્ઞાન ની વાતો બાપ જ સમજાવે છે. એમનો જ પાર્ટ છે. તમે પણ બાબા ની સાથે-સાથે પાર્ટધારી છો. જેટલું જે ભણશે એટલું ઊંચ પદ મળશે. આમાં કોઈની મોટાઈ નથી. મોટાઈ એક ની જ છે, જે સર્વ મનુષ્યો ને સદ્ગતિ આપે છે. સર્વ બાળકોને પતિત થી પાવન બનાવે છે. ડ્રામા માં મને પણ પાર્ટ મળેલો છે. ૫ તત્વો ને પણ પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે, તે ભજવે છે. ધરતીને ઉથલવાનું છે, વિનાશ થવાનો છે. તમારો પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે, આમાં મોટાઈ શું છે. રાજ્ય કરતાં-કરતાં પતિત બની ગયાં. તમે પણ પહેલાં શું હતાં? વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય). હવે તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો, આ તમારો પાર્ટ છે ફરી પણ આપણે એવું બનવાનું જ છે. આમાં મોટાઈ ની કે મહિમા ની કોઈ વાત નથી. આ ડ્રામા બનેલો છે. બાબા પણ આવીને પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. ભગત લોકો મોટાઈ આપે, મહિમા ગાયે, તે કામ આપણે ન કરી શકીએ. અહીંયા તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા આ ડ્રામા નું રહસ્ય તો

ખૂબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે! જે કોઈને ખબર નથી. બાબા અમે સતયુગ માં આ પણ ભૂલી જઈશું! ખૂબ વિચિત્ર ડ્રામા છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરો. કોઈ પાર્ટધારી સારો પાર્ટ ભજવે છે તો તાળી વગાડે છે. આપણે પણ કહીએ છીએ મીઠા બાબા નો, શિવબાબા નો ખૂબ સારો પાર્ટ છે. આપણે પણ બાબાની સાથે સારો પાર્ટ ભજવીએ છીએ. કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે, છતાં પણ કોઈને સમજમાં નથી આવતું તો સમજી જાય છે કે અમારી રાજધાની માં આમને આવવાનું નથી. આ પણ જાણે છે કે જે બ્રાહ્મણ બન્યાં હતાં તે જ બ્રાહ્મણ બની ફરી દેવતા બનશે. દેવતાઓમાં પણ પ્રજા વગેરે બધાં બનશે. બધાંને અનાદિ પાર્ટ મળેલો છે. સૃષ્ટિ પણ એક જ છે, તે ચાલતી રહે છે. ગોડ ઈઝ વન (ભગવાન એક છે), ક્રિયેશન ઈઝ વન (રચના એક છે). તે જ ચક્ર ફરતું રહે છે. મનુષ્ય શોધ કરે છે, જોઈએ ચંદ્ર શું છે! એની ઉપર શું છે! તેની ઉપર છે સૂક્ષ્મવતન. ત્યાં શું જોશે? લાઈટ જ લાઈટ. ખૂબ કોશિશ કરે છે - સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની પણ હદ છે ને. માયા નો પણ ખૂબ પામ્પ (ભપકો) છે. સાયન્સ સુખ નાં માટે પણ છે તો દુઃખ નાં માટે પણ છે. ત્યાં એરોપ્લેન ક્યારેય પડશે નહીં. દુઃખ ની વાત નથી. અહીંયા તો દુઃખ જ દુઃખ છે. ચોર લુટી જાય, આગ બાળી દેશે. ત્યાં મકાન ખૂબ મોટાં હોય છે. આખાં આબુ જેટલી જમીન એક-એક રાજા ની હશે. તમે આવ્યાં છો સ્વર્ગવાસી બનવાં. બાબા ને યાદ કરો તો ખાદ નીકળે. તમે બધાં આશિક છો, એક માથૂક તમને કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો અમરપુરી નાં માલિક બની જશો. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. સતયુગ માં છે શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા, આ છે ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. કેટલાં બી.કે. બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છે. તમે પણ વારસો લઈ લો. જો શ્રીમત પણ નહીં ચાલશો તો ઊંચ પદ નહીં પામી શકશો. દર ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી બાબા સ્વર્ગ બનાવવા આવે છે. કળયુગ માં અસંખ્ય મનુષ્ય, સતયુગ માં થોડાં, તો વિનાશ જરૂર થશે, એટલે મહાભારત લડાઈ સામે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મન્સા, વાયા, કર્મણા કોઈ ને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. ખરાબ સંસ્કારો ને નીકાળી હવે સારા સંસ્કાર ધારણ કરવાનાં છે. કોઈ વિકર્મ ન થાય એનું ધ્યાન રાખવાનું છે.
2. આ વિચિત્ર ડ્રામા માં પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ને જોતાં પોતાનાથી વાતો કરવાની છે કે અમે ભગવાન ની સાથે પાર્ટધારી છીએ. કેટલો સારો અમારો પાર્ટ છે.

વરદાન :- મનન દ્વારા બાપ ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) ને પોતાની પ્રોપર્ટી બનાવવા વાળા દિવ્ય બુદ્ધિવાન ભવ બાપ દ્વારા જે પણ ખજાનો મળે છે, તેને મનન કરો તો અંદર સમાતો જશે. પ્રોપર્ટી તો બધાંને એક જેવી મળેલી છે પરંતુ જે મનન કરીને તેને પોતાની બનાવે છે, એમને તેમનો નશો અને ખુશી રહે છે એટલે કહેવાય છે - અપની ઘોટ તો નશા ચઢે. જે મનન ની મસ્તી માં સદા મસ્ત રહે છે એમને દુનિયાની કોઈ પણ વસ્તુ, ઉલઝન (મૂઝવણ) આકર્ષિત નથી કરી શકતી. તેમને દિવ્ય બુદ્ધિ નું વરદાન સ્વતઃ મળી જાય છે.

સ્લોગન :- મન ની ઉલઝન ને સમાપ્ત કરવાનાં માટે નિર્ણય શક્તિ ને વધારો.

“મીઠા બાળકો - તમે જાણો છો કે બધી આત્માઓ બેહદ નાં બાપ થી ભણે નહીં પરંતુ સાથે જરૂર જશે ”

પ્રશ્ન :- ચક્રવર્તી રાજા બનવા વાળા બાળકો ને કઈ વાતની ખૂબ-ખૂબ કદર હશે?

ઉત્તર :- એમને ભણતર ની ખૂબ કદર હશે. ક્યાંય પણ રહેતાં ભણતર જરૂર ભણશે. સાથે-સાથે મિત્ર સંબંધીઓ થી તોડ (સંબંધ) નિભાવતાં યાદ માં રહેવાનો અભ્યાસ કરશે અને બધાંને આ જ સંદેશ આપશે કે બાપ ને યાદ કરો તો શાંતિધામ, સુખધામ માં ચાલ્યાં જશો. આ શ્રીમત પર પૂરે-પૂરા ચાલવા વાળા બાળકો જ ચક્રવર્તી બને છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપે, બધાં રુહાની બાળકોની સાથે-સાથે જે પણ સૃષ્ટિભર માં જીવ આત્માઓ છે, એ બધી જીવ આત્માઓ ને પાછી લઈ જવાનાં જ છે કારણ કે હવે અંધારી રાત પૂરી થાય છે. જૂની દુનિયા પૂરી થઈ નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. દુનિયા તો છે પરંતુ જૂની થી નવી થાય છે. સતયુગ આદિ માં બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જ હતો. હમણાં તે સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી નથી. બાપ સમજાવે છે એમણે પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હવે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. આ સમયે બધાં પાર્થદારી તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છે. ઈચ્છે પણ છે રામરાજ્ય, નવી દુનિયા, નવી દિલ્લી જોઈએ. જેમ બાળકો કહે છે ને - અમને ફલાણી નવી વસ્તુ જોઈએ. આ પણ કહે છે બાબા નવી દુનિયાનાં માટે અમને નવાં વસ્ત્ર જોઈએ. દિવાળી પર મનુષ્ય નવાં વસ્ત્ર પહેરે છે. કૃષ્ણ જયંતી પર નવાં વસ્ત્ર પહેરવાની વાત નથી રહેતી. ખાસ દિવાળી પર નવાં વસ્ત્ર પહેરવાનાં માટે ખરીદી વગેરે બહુજ કરે છે. દિવાળી પર જ્યોત જગાવે છે. તમારી હમણાં જ્યોત જાગી છે, તમારે પછી બીજાઓની પણ જ્યોત જગાડવાની છે. એમની છે ભક્તિમાર્ગ ની દિવાળી, તમારી છે જ્ઞાન ની દિવાળી. તમારે કોઈ કપડાં વગેરે નથી બદલવાનાં. તમારી જ્યારે પૂરી જ્યોત જાગી જશે તો પછી નવી દુનિયામાં નવાં વસ્ત્ર મળશે. બાપ કહે છે હું બધાંને લઈ જઈશ. કોઈ ઈચ્છે કે ન ઈચ્છે. બોલાવે પણ છે - હૈં પતિત-પાવન આવો. તે પછી કહે છે લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. કોઈ કઈ ભાષા માં કહે છે, કોઈ કઈ ભાષા માં. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને બધાંને લઈ જાઉં છું. સતયુગમાં તો બહુજ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. હમણાં કેટલાં અનેક પાર્થદારી છે. આ છે જીવ આત્માઓ. શરીર ને જીવ કહેવાય છે. એવું નથી કે જીવ કહે છે કે હું એક આત્મા છોડી બીજી લઉં છું. ના, આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. પરંતુ આ પણ કોઈને ખબર નથી કે આપણે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. એવું પણ નથી બધાંને ૮૪ જન્મ મળે છે. બધાંનો પોતાનો હિસાબ છે. જે પહેલાં-પહેલાં આવે છે તે જરૂર વધારે જન્મ લેશે. વધારે માં વધારે ૮૪ જન્મ. ઓછા માં ઓછો એક જન્મ પણ હોય છે. આ બાપ બેસી સમજાવે છે, બધાંને તો નહીં ભણાવશે. પરંતુ બધાંને સાથે જરૂર લઈ જશે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર હું બંધાયેલો છું લઈ જવાનાં માટે. દુનિયા આ નથી જાણતી કે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. બાપ આવી ને જરૂર નવી દુનિયાની સ્થાપના કરશે. મનુષ્ય ને રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રિંચક માત્ર પણ નોલેજ નથી. હાં, ભક્તિમાર્ગ ની ખબર છે. ભક્તિ માર્ગ નાં રીત-રિવાજ અલગ, જ્ઞાન માર્ગ નાં રીત-રિવાજ બિલકુલ જ અલગ છે. આ તો હોઈ ન શકે કે સતયુગ થી કળયુગ સુધી ભક્તિ જ હોય. ગવાય પણ છે જ્ઞાન દિવસ, ભક્તિ રાત. અંધારી રાત માં મનુષ્ય ધક્કા ખાએ છે. બાપ કહે છે ઠીક્કર ભીતર માં પણ જઈને મને શોધે છે. કોઈ હનુમાન નો સાક્ષાત્કાર કરે, કોઈ ગણેશ નો સાક્ષાત્કાર કરે. હવે તે બધાં ભગવાન તો નથી. મારું પોતાનું શરીર તો કોઈ છે નહીં. માયા રાવણે બધાંને બુદ્ધ બનાવી દીધાં છે. ભારતવાસીઓ ને આ પણ ખબર નથી કે રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે. આ ધ્યાન માં પણ આવે છે કે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય આ દુનિયા પર હતું. ફક્ત કહી દે છે - રામરાજ્ય જોઈએ. રામ કોઈ રઘુપતિ વાળા નથી. એનાં માટે શાસ્ત્રો માં બહુજ ઉલ્ટી વાતો લખી દીધી છે. મનુષ્ય મોત થી કેટલાં ડરે છે. જીવન ને બચાવવાનાં માટે દુવાઓ માંગતાં રહે છે. હવે તો અનેક મરવાનાં છે. એમનાં માટે શું કહેશે! બાપ ને બોલાવ્યાં જ એટલે છે કે બાબા અમને પાવન દુનિયામાં લઈ જાઓ. શાંતિધામ માં શરીરો ને તો નહીં લઈ જઈશ. ત્યાં તો આત્માઓ જશે. આ તો જૂનું છી-છી શરીર છે. ભંભોર ને આગ લાગવાની છે, એટલે આગ નાં ગોળા (બોમ્બસ) બનાવી રહ્યાં છે. હવે તેઓ કહે છે - બોમ્બસ નહીં બનાવો. હવે એટલી પણ સમજ નથી તો જેમની પાસે વધારે બોમ્બસ હશે, તે જરૂર શક્તિશાળી થઈ જશે. પછી બીજા પોતાને બચાવી કેવી રીતે શકશે, જો બોમ્બસ ન બનાવે

તો. હવે તે જ્યારે બધું સમુદ્ર માં નાખે ત્યારે તે પણ બનાવવાનું બંધ કરે. પરંતુ સમુદ્ર થી પણ વાદળ પાણી ખેંચે છે, તે વરસાદ પડશે તો બધું નુકસાન થઈ જશે. ખેતી વગેરે બળી જશે એટલે ડ્રામા માં યુક્તિ રચાયેલી છે. પહેલાં એ બોમ્બ્સ નહોતાં, હમણાં નીકળ્યાં છે એટલે આ બધી ધમ-ધમ (ધમાલ) મચી રહી છે. હમણાં આ તમે જાણો છો - આ બધું છે ભાવી. તમારામાં પણ ઘણાંને વિનાશ ની ભાવી નો નિશ્ચય નથી. જો હોત તો યોગ માં બહુજ સારી રીતે રહેત. યોગબળ થી વિશ્વ ની બાદશાહી લેવાની છે. તમારું બધું જ ગુપ્ત છે, શિખવાડવા વાળા પણ ગુપ્ત છે. આ આંખો થી જોવાતાં નથી. હમણાં તમે આત્મા ને રિયલાઇઝ (અનુભવ) કરી છે કે મારી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. અહમ (હું) આત્મા અવિનાશી છું. આ છે અતિ ગુહ્ય વાત. સમાચાર પત્ર માં પણ લખ્યું છે કે આત્મા શું છે જે શરીર માં રહે છે? આ કોઈ બતાવે તો એમને લાખો રૂપિયા મળી શકે છે. આત્મા શું છે, ક્યાંથી આવી છે? કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે? આ કોઈ પણ નથી જાણતું. કોઈ કહે છે બુદબુદા (પરપોટો) છે, કોઈ કહે છે બ્રહ્મ-તત્વ મોટી જ્યોતિ છે, એમાં આત્માઓ લીન થઈ જશે. અનેક પ્રકારની વાતો કરતાં રહે છે. તમે જાણો છો આત્મા બિંદુ સમાન છે. એમાં પાર્ટ ભજવવાની નોંધ છે. આ ડ્રામા અનાદિ બન્યો બનેલ છે, એનો ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. આત્મા પણ અવિનાશી છે. એને એ જ પાર્ટ ભજવવાનો છે. ફર્ક ન પડી શકે. આ બધી વાતો એમની બુદ્ધિમાં બેસશે, જેમને કલ્પ પહેલાં બેઠી હશે.

બાબા કહે છે - આટલાં અનેક મનુષ્ય ને હું કેવી રીતે ભણાવીશ. હાં, એટલું બાળકો સમજશે કે બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. બધાંને સંદેશ મળશે, બાપ આ મંત્ર આપે છે બધાનાં માટે. બાબા સમજાવે છે આપ બાળકોએ દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. અવગુણોને છોડવાના છે. દેહ-અભિમાન ને છોડો. તો પણ છોડતાં નથી. એ બિચારાઓ ને શું મળશે? એકબીજા થી પ્રેમ થી નથી ચાલતાં. તમારે બહુજ મીઠા બનવાનું છે. બાપ પ્રેમ નાં સાગર છે. તમે પણ એમનાં બાળકો છો તો તમારે પણ બહુજ પ્રેમાળ બનવાનું છે. ક્યારેય કોઈ કેટલો પણ ગુસ્સો કરે, સ્તુતિ-નિંદા વગેરે બધું જ સહન કરવાનું છે. કોઈ દેવાળું મારે છે તો સમજે છે - બાબા હવે સહાયતા કરે. અરે આ તો તમારો કર્મભોગ છે, એ તો તમારે સહન કરવાનું છે. બાપ એમાં શું કરે. બાપ આવેલાં છે બધી આત્માઓને લઈ જવાં. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો. દુનિયામાં બધાં ધોર અંધારા માં છે. ભક્તિમાર્ગ માં જરૂર ભક્તો નું માન હોવું જોઈએ. શંકરાચાર્ય વગેરે આ બધાં ભગત છે. એમને કહેશું પવિત્ર ભગત. ભક્તિ કલ્પ તો છે ને. જે પવિત્ર રહે છે, એમનાં મોટાં-મોટાં અખાડા બનેલાં છે. એમનું માન કેટલું છે. ધાર્મિક પુસ્તકો નું પણ બહુજ માન છે. એમને મોટી-મોટી પરિક્રમા અપાવે (કરાવે) છે. ભક્તિ નું માન બહુજ છે. જ્ઞાન ની કોઈને ખબર પણ નથી. તમે જ્યારે દેવતા બનો છો તો તમારી કેટલી મહિમા થાય છે. એવું કોઈ નહીં હશે જેમનાં મા-બાપ કોઈ ને કોઈ મંદિર વગેરે માં નહીં જતાં હશે. કાંઈ ને કાંઈ ભક્તિ નાં ચિન્હ ઘર માં જરૂર હોય છે. હેં ભગવાન કહેવું, આ પણ ભક્તિ માર્ગ છે. હવે તમે બેહદ બાપ નાં બન્યાં છો. આ બાપ, આ દાદા, એટલે ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર સમજાવવું બહુ સારું છે. ભલે કોઈ કહે દાદા ને કેમ રાખ્યાં છે? અરે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર અહીંયા જોઈએ ને. આ તો ઝાડ માં નીચે તપસ્યા માં બેઠાં છે. પરંતુ તે બદલાતાં રહે છે. આ જે મુખ્ય છે તે સદૈવ કાયમ છે. એમાં બાળકોએ બહુજ મીઠા બનવાનું છે. ચલન બહુજ રોયલ હોવી જોઈએ. વાતો ઓછી કરવી જોઈએ. પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. વધારે ટીક-ટીક કરવું ફાલતું છે. બહુજ થોડું બોલો. તમે પણ ભક્તિમાર્ગ માં બહુજ બોલ્યાં છો, રડીયા મારી છે. કેટલાં ધક્કા ખાધાં છે. હવે તમને સિમ્પલ (સરળ) સમજાવે છે - ફક્ત બાબા ને યાદ કરો તો યોગબળ થી વિશ્વ નાં માલિક બની શકો છો. આગળ ચાલી આ ખબર પડશે, નંબરવાર કોણ-કોણ શું બને છે. પ્રજા નો હિસાબ થોડી નીકળશે. તે તો લાખો કરોડો થઈ જશે. જે બ્રાહ્મણ બનશે તે જ સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી બનશે. આગળ ચાલીને બહુજ યાદ કરવા લાગી પડશે. જ્યારે મોત સામે આવશે પછી વૈરાગ્ય આવશે. આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. બધી આત્માઓ હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જશે, આને ક્યામત નો સમય કહેવાય છે. આટલાં બધાં શરીર ખતમ થશે. કુદરતી આપદાઓ થવાની છે, આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. નવી વાત નથી. ફૈમન (અકાળ) નાં કારણે મનુષ્ય ભૂખે મરે છે.

બાપ જાણે છે મારા બાળકો બહુજ દુઃખી છે. બધાંને દુઃખો થી છોડાવીને પાછા લઈ જઈશ. બાપ કહે છે - આ બધાં પરસ્પર માં લડશે. માખણ તો પણ તમને મળવાનું છે, આખાં વિશ્વનાં તમે માલિક બનો છો. મુખ માં ચંદ્રમા નો સાક્ષાત્કાર કરતાં હતાં ને! મુખ માં આ વિશ્વ નો ગોળો આવી જાય છે. તમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનો છો. આખી સૃષ્ટિ જેમકે તમારી મુઠ્ઠી માં છે. મુખ માં પણ, મુઠ્ઠી માં પણ દેખાડે છે. હમણાં સ્વર્ગ નો ગોળો તમારા મુખ માં છે. તમે જાણો છો યોગબળ થી આપણે વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ.

યોગ થી હેલ્થ (તંદુરસ્તી) અને જ્ઞાન થી વેલ્થ (સંપત્તિ) મળે છે. તમે ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. પરંતુ બાળકોને એટલી કદર નથી - ભણતર ની. ભલે બદલી થઈ જાય છે પરંતુ બાપ કહે છે ક્યાંય પણ રહો પરંતુ ભણો જરૂર. પવિત્ર રહો, ખાન-પાન શુદ્ધ રાખો. બધાંથી તોડ (સંબંધ) પણ નિભાવવાનો છે. આ દુનિયા દુઃખ આપવા વાળી છે. મુખ્ય છે કામ કટારી ચલાવવી, આ પણ મુશ્કેલ છેડે છે. કાંઈક કહો તો ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે. પછી અબળાઓ પર કેટલાં વિઘ્નો આવે છે. આ આર્ય સમાજ તો હમણાં આવ્યાં છે. પાછળ ની ડાળી છે. દેવતાઓ ને માનવા વાળા નથી. મહાવીર, હનુમાન નું નામ છે, વીરતા દેખાડી છે. જૈનો એ પણ મહાવીર નામ રાખી દીધું છે. હવે અર્થ તો તમે સમજો છો. આપ બાળકો પણ મહાવીર છો જે રાવણ પર જીત પામો છો. આ છે બધી યોગબળ ની વાત. તમે બાપ ને યાદ કરો છો, એનાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. પછી શાંતિ-સુખ માં ચાલ્યાં જશો. આ સંદેશ બધાંને આપવાનો છે. આ સ્થાપના ખૂબ અદ્ભુત છે, આને કોઈ નથી જાણતું. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ પણ અંદર વિકાર ન હોવાં જોઈએ. આત્મા ને બાપ જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. આત્મા વિકારી બને છે, બધું જ આત્મા જ કરે છે. તો હવે બાપની શ્રીમત પર પૂરું ચાલવું જોઈએ. સદ્ગુરુ નાં સમ્મુખ રહીને નિંદા કરાવી તો ઠોર (પદ) નહીં પામી શકશો. કોઈ પણ પાપ કરવું આ નિંદા થઈ. શિક્ષક ની મત પર નહીં ચાલશો તો ઠોર નહીં પામશો, નપાસ થઈ જશો. શિક્ષક ની શિક્ષા લેતાં રહેશો તો પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ) થશો. તે છે હદ ની વાતો, આ છે બેહદ ની વાતો. ભગવાન કોણ છે, દુનિયામાં આ કોઈને ખબર નથી. માયા પણ સતો રજો તમો હોય છે. હમણાં માયા પણ તમોપ્રધાન છે. જુઓ, શું-શું કરતાં રહે છે. કોઈ માં બુદ્ધિ નથી કે અમે કોને આગ લગાવીએ છીએ. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જે કાંઈ થાય છે ડ્રામા અનુસાર થાય છે. યાદવો નો પ્લાન, કૌરવો નો પ્લાન અને પાંડવો નો પ્લાન, શું-શું કરતાં રહે છે. પાંડવોને ઊંચા માં ઊંચો પ્લાન બતાવવા વાળા છે બાપ. નવી દુનિયા માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. તમે મોસ્ટ બિલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ થી મોસ્ટ બિલ્વેડ બાળકો વારસો લઈ રહ્યાં છો. બાપ વગર કોઈ કહી ન શકે કે હું તમને સાથે લઈ જઈશ. તેઓ કહી દે છે બધાં પરમાત્મા જ પરમાત્મા છે. પછી આ કહેવાનું આવશે કેવી રીતે. આ બધી વાતો આપ બાળકો જ જાણો છો બીજું ન જાણે કોઈ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિનાશ ની ભાવીને જાણી પુરે-પૂરું શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. યાદ નાં બળ થી વિશ્વ ની બાદશાહી લેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, પોતાની જાગેલી જ્યોત થી બધાંની જ્યોત જગાડીને સાચી દિવાળી મનાવવાની છે.
2. સ્તુતિ-નિંદા બધું જ સહન કરતાં બાપ સમાન પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે. ચલન બહુજ રોયલ રાખવાની છે. વાત બહુજ ઓછી કરવાની છે.

વરદાન :- ઈશ્વરીય કુળ ની સ્મૃતિ દ્વારા માયા નો સામનો કરવા વાળા સદા સમર્થ સ્વરૂપ ભવ કોઈપણ કાર્ય માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવી છે તો પહેલાં સ્મૃતિ દ્વારા સમર્થ સ્વરૂપ બનો. સમર્થ આવવાથી માયા નો સામનો કરવો સહજ થઈ જશે. જેવી સ્મૃતિ હોય છે તેવું સ્વરૂપ બની જાય છે એટલે સદા પાવરફુલ (શક્તિશાળી) સ્મૃતિ રહે - કે જ્યાં સુધી આ ઈશ્વરીય જન્મ છે ત્યાં સુધી દરેક સેકન્ડ, દરેક સંકલ્પ, દરેક કાર્ય ઈશ્વરીય સેવા પર છું. આપણો આ ઈશ્વરીય કુળ છે, આ સ્મૃતિ ની સીટ સર્વ કમજોરીઓ ને સમાપ્ત કરી દેશે..

સ્લોગન :- સત્ય સમય પ્રમાણે સ્વયં સિદ્ધ થાય છે એને સિદ્ધ કરવાની આવશ્યકતા નથી.

“ સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી ”

આજે વિશ્વ ની સર્વ આત્માઓ નાં ઉપકારી બાપદાદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ પર-ઉપકારી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. વર્તમાન સમયે અનેક આત્માઓ ઉપકાર નાં માટે ઈચ્છુક છે. સ્વ-ઉપકાર કરવાની ઈચ્છા છે પરંતુ હિંમત અને શક્તિ નથી. એવી નિર્બળ આત્માઓ ઉપર ઉપકાર કરવા વાળા આપ પર-ઉપકારી બાળકો નિમિત્ત છો. આપ પર-ઉપકારી બાળકો ને આત્માઓ ની પોકાર સંભળાય છે કે સ્વ-ઉપકાર માં જ બીઝી (વ્યસ્ત) છો? વિશ્વ નાં રાજ્ય અધિકારી ફક્ત સ્વ-ઉપકારી નથી બનતાં. પર-ઉપકારી આત્મા જ રાજ્ય-અધિકારી બની શકે છે. ઉપકાર સાચાં દિલ થી થાય છે. જ્ઞાન સંભળાવવું આ (સિવાય દિલ નાં) મુખ થી પણ થઈ શકે છે. જ્ઞાન સંભળાવવું - આ વિશાળ દિમાગ (બુદ્ધિ) ની વાત છે અથવા વર્ણન નાં અભ્યાસ ની વાત છે. તો દિલ અને દિમાગ - બંને માં અંતર છે. કોઈ પણ કોઈનાંથી સ્નેહ ઈચ્છે છે તો તે દિલ નો સ્નેહ ઈચ્છે છે. બાપદાદા નું ટાઈટલ (શિર્ષક) દિલવાળા છે-દિલારામ છે. દિમાગ દિલ થી સ્થૂળ છે, દિલ સૂક્ષ્મ છે. બોલચાલ માં પણ સદૈવ એ કહે છે કે સાચાં દિલ થી કહીએ છીએ - સાચાં દિલ થી બાપ ને યાદ કરો. એમ નથી કહેતાં કે સાચાં દિમાગ થી યાદ કરો. કહેવાય પણ છે - સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી. વિશાળ દિમાગ પર રાજી નથી કહેવાતું. વિશાળ દિમાગ - આ વિશેષતા જરૂર છે, આ વિશેષતા થી જ્ઞાન નાં પોઈન્ટ્સ ને સારી રીતે ધારણ કરી શકો છો. પરંતુ દિલ થી યાદ કરવાવાળા પોઈન્ટ અર્થાત્ બિંદુ રૂપ બની શકે છે. તે પોઈન્ટ રિપીટ કરી શકે છે પરંતુ પોઈન્ટ (બિંદુ) રૂપ બનવામાં સેકન્ડ (દ્વિતીય) નંબર હશે, ક્યારેક સહજ ક્યારેક મહેનત થી બિંદુ રૂપ માં સ્થિત થઈ શકશે. પરંતુ સાચાં દિલવાળા સેકન્ડ માં બિંદુ બની બિંદુ સ્વરૂપ બાપ ને યાદ કરી શકે છે. સાચાં દિલવાળા સાચાં સાહેબ ને રાજી કરવાનાં કારણે, બાપની વિશેષ દુવાઓની પ્રાપ્તિનાં કારણે સ્થૂળ રૂપ માં ભલે દિમાગ અનેકોનાં અંતર માં એટલું વિશાળ ન પણ હોય પરંતુ સચ્ચાઈ ની શક્તિ થી સમય પ્રમાણે તેમનું દિમાગ યુક્તિયુક્ત, યથાર્થ કાર્ય સ્વતઃ જ કરશે કારણ કે જે યથાર્થ કર્મ, બોલ તથા સંકલ્પ છે તે દુવાઓનાં કારણે ડ્રામા અનુસાર સમય પ્રમાણે તે જ ટચિંગ (સંકલ્પ) એમનાં દિમાગ માં આવશે કારણ કે બુદ્ધિવાનો ની બુદ્ધિ (બાપ) ને રાજી કર્યા છે. જેમણે ભગવાન ને રાજી કર્યા તે સ્વતઃ જ રાઝયુક્ત, યુક્તિયુક્ત હોય છે.

તો એ ચેક કરો કે હું વિશાળ દિમાગ નાં કારણે યાદ અને સેવા માં આગળ વધી રહ્યો છું કે સાચાં દિલ અને યથાર્થ દિમાગ થી આગળ વધી રહ્યો છું. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે દિમાગ થી સેવા કરવા વાળા નું તીર બીજાઓને પણ દિમાગ સુધી લાગે છે. દિલવાળાઓનું તીર દિલ સુધી લાગે છે. જેવી રીતે સ્થાપના નાં, સેવા નાં, આદિ માં જોયું - પહેલું પૂર (ગ્રુપ) સેવા નું, તેમની વિશેષતા શું રહી? કોઈ ભાષા કે ભાષણ ની વિશેષતા નહોતી. જેવી રીતે આજકાલ બહુ સારા ભાષણ કરો છો, કહાનીઓ અને કિસ્સા પણ બહુ સારા સંભળાવો છો. એવી પહેલાં પૂર વાળા ની ભાષા નહોતી પરંતુ શું હતું? સાચાં દિલ નો અવાજ હતો એટલે દિલ નો અવાજ અનેકોને દિલારામ નાં બનાવવામાં નિમિત્ત બન્યાં. ભાષા ગુલાબી (મિક્સચર) હતી. પરંતુ નયનો ની ભાષા રુહાની હતી એટલે ભાષા ભલે કેવી પણ હતી પરંતુ કાંટા થી ગુલાબ તો બની જ ગયાં. તે પહેલાં પૂરની સેવાની સફળતા અને વર્તમાન સમયની વૃદ્ધિ - બંને ને ચેક કરો તો અંતર દેખાય છે ને. વાત મેજોરીટી (અધિકાંશ) ની થાય છે. બીજા-ત્રીજા પૂર માં પણ કોઈ-કોઈ દિલવાળા છે પરંતુ માઈનોરીટી (ઓછાં) છે. આદિ ની પહેલી (કોયડો) હમણાં સુધી ચાલી રહી છે. કઈ પહેલી? હું કોણ? હજી પણ બાપદાદા કહે છે - પોતે પોતાનાં થી પૂછો હું કોણ? પહેલી હલ કરવાનું આવડે છે ને કે બીજા બતાવે ત્યારે હલ કરી શકો છો - બીજા બતાવશે તો પણ તેમની વાત ને ચલાવવાની કોશિશ કરશો કે એવું નથી, તેવું છે..... એટલે પોતે પોતાને જ જુઓ.

ઘણાં બાળકો પોતે પોતાને ચેક કરે છે પરંતુ જોવાની નજર તે બે પ્રકારની છે. તેમાં પણ કોઈ ફક્ત વિશાળ દિમાગ ની નજર થી ચેક કરે છે, તેમને અલબેલાપણા નાં ચશ્મા હોય છે. દરેક વાતમાં આ જ દેખાશે કે જેટલું પણ કર્યું - ત્યાગ કર્યો, સેવા કરી, પરિવર્તન કર્યું - આટલું જ બહુ છે. આ-આ આત્માઓ થી હું ખૂબ સારી છું. આટલું કરવું પણ કોઈ સહજ નથી. થોડી-ઘણી કમી તો નામીગ્રામીઓ માં પણ છે. આ હિસાબ થી હું ઠીક છું. આ

છે અલબેલાઈ નાં યશ્મા. બીજા છે સ્વઉન્નતિ નાં યથાર્થ યશ્મા. તે છે સાચાં દિલ વાળા નાં. તે શું જુએ છે? જે દિલવાળા બાપ ને સદા પસંદ છે તે જ સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ કરવાનાં છે. યથાર્થ યશ્મા વાળા ફક્ત બાપ અને પોતાને જુએ છે. બીજો કે ત્રીજો શું કરે - તે નથી જોતાં. મારે જ બદલાવાનું છે આ જ ધૂન માં સદા રહે છે. એવું નહીં - બીજા પણ બદલાય તો હું બદલાઉં. કે ૮૦ ટકા હું બદલાઉં ૨૦ ટકા તો તે બદલાય, આટલાં સુધી પણ તે નહીં જોશે. મારે બદલાઈ ને બીજાઓને સહજ કરવાના માટે એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બનવાનું છે એટલે કહેવત છે ‘જો ઓટે સો અર્જુન.’ અર્જુન અર્થાત્ અલૌકિક જન. આને કહેવાય છે યથાર્થ યશ્મા અથવા યથાર્થ દૃષ્ટિ. આમ પણ દુનિયામાં માનવજીવન નાં માટે મુખ્ય બે વાતો છે - દિલ અને દિમાગ. બંને ઠીક હોવાં જોઈએ. એવી રીતે બ્રાહ્મણ જીવન માં પણ વિશાળ દિમાગ પણ જોઈએ અને સાચું દિલ પણ જોઈએ. સાચાં દિલવાળા ને દિમાગ ની લિફ્ટ મળી જાય છે એટલે સદા આ ચેક કરો કે સાચાં દિલ થી સાહેબ ને રાજી કર્યા છે, ફક્ત પોતાનાં મન ને કે ફક્ત થોડી આત્માઓ ને તો રાજી નથી કર્યા! સાચાં સાહેબ નું રાજી થવું - આની બહુજ નિશાનીઓ છે. આનાં પર મનન કરી રુહરુહાન કરજો. પછી બાપદાદા પણ સંભળાવશે. અચ્છા.

આજે ટીચર્સ બેઠી છે. ટીચર્સ પણ ઠેકેદાર છે. કોન્ટ્રાક્ટ (ઠેકો) લીધો છે ને. સ્વ-પરિવર્તન થી વિશ્વ-પરિવર્તન કરવાનું જ છે. એવો મોટાં માં મોટો કોન્ટ્રાક્ટ લીધો છે ને. જેવી રીતે દુનિયા વાળા કહે છે આપ મરે મર ગઈ દુનિયા, તમે ન મર્યા તો દુનિયા પણ નથી મરી. એવી રીતે જ સ્વ-પરિવર્તન જ વિશ્વ પરિવર્તન છે. વગર સ્વ-પરિવર્તન નાં કોઈ પણ આત્મા પ્રતિ કેટલી પણ મહેનત કરો - પરિવર્તન નથી થઈ શકતું. આજકાલ નાં સમય માં ફક્ત સાંભળવાથી નથી બદલાતાં પરંતુ જોવાથી બદલાય છે. મધુબન ભૂમિ માં કેવી પણ આત્મા કેમ બદલાઈ જાય છે. સંભળાવો તો સેવાકેન્દ્ર પર પણ છો પરંતુ અહીંયા આવવાથી સ્વયં જુએ છે, સ્વયં જોવાનાં કારણે બદલાઈ જાય છે. કોઈ બંધન વાળી માતાઓનાં પણ યુગલ તેમનાં જીવન માં પરિવર્તન ને જોઈને બદલાઈ જાય છે. જ્ઞાન સંભળાવવાની કોશિશ કરશો તો નહીં સાંભળશે. પરંતુ જોવાથી તે પ્રભાવ તેમને પણ પરિવર્તન કરી દે છે એટલે કહ્યું આજ ની દુનિયા જોવા ઈચ્છે છે. તો ટીચર્સ નું આ જ વિશેષ કર્તવ્ય છે. કરીને દેખાડવું અર્થાત્ બદલાઈને દેખાડવું. સમજ્યાં.

સદા સર્વ આત્માઓ પ્રતિ પર-ઉપકારી, સદા સાચાં દિલ થી સાચાં સાહેબ ને રાજી કરવા વાળા, વિશાળ દિમાગ અને સાચાં દિલ નું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા, સદા સ્વયં ને વિશ્વ-પરિવર્તન નાં નિમિત્ત બનાવવા વાળા, સ્વ પરિવર્તન કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા, શ્રેષ્ઠ સેવાધારી આત્મા સમજી આગળ વધવા વાળા - એવાં ચારેય તરફ નાં વિશેષ બાળકોને યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

દિલ્લી ગ્રુપ થી પ્રાણ અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :

બધાનાં દિલ માં બાપ નો સ્નેહ સમાયેલો છે. સ્નેહે અહિયાં સુધી લાવ્યાં છે. દિલ નો સ્નેહ દિલારામ સુધી લાવ્યો છે. દિલ માં સિવાય બાપનાં બીજું કંઈ રહી નથી શકતું. જ્યારે બાપ જ સંસાર છે તો બાપ નાં દિલ માં રહેવું અર્થાત્ બાપ માં સંસાર સમાયેલો છે એટલે એક મત, એક બળ, એક ભરોસો. જ્યાં એક છે ત્યાં જ દરેક કાર્ય માં સફળતા છે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ ને પાર કરવી સહજ લાગે છે કે મુશ્કેલ? જો બીજાને જોયાં, બીજાને યાદ કર્યા તો બે માં એક પણ નહીં મળશે એટલે મુશ્કેલ થઈ જશે. બાપ ની આજ્ઞા છે ‘મુજ એક ને યાદ કરો’. જો આજ્ઞા પાલન કરો છો તો આજ્ઞાકારી બાળકો ને બાપ ની દુવાઓ મળે છે અને બધું સહજ થઈ જાય છે. જો બાપની આજ્ઞા નું પાલન ન કર્યું તો બાપ ની મદદ કે દુવોઓ નથી મળતી એટલે મુશ્કેલ થઈ જાય છે. તો સદા આજ્ઞાકારી છો ને? લૌકિક સંબંધ માં પણ આજ્ઞાકારી બાળકો પર કેટલો સ્નેહ હોય છે. તે છે અલ્પકાળ નો સ્નેહ આ છે અવિનાશી સ્નેહ. આ એક જન્મ ની દુવાઓ અનેક જન્મ સાથે રહેશે. તો અવિનાશી દુવાઓનાં પાત્ર બની ગયાં છો. પોતાનું આ જીવન મીઠું લાગે છે ને. કેટલું શ્રેષ્ઠ અને કેટલું પ્યારું જીવન છે! બ્રાહ્મણ જીવન છે તો પ્યારું છે, બ્રાહ્મણ જીવન નથી તો પ્યારું નહીં લાગશે પરંતુ પરેશાની નું જીવન લાગશે. તો પ્યારું જીવન છે કે થાકી જાઓ છો? વિચારો છો - સંગમ ક્યાં સુધી ચાલશે? શરીર નથી ચાલતું, સેવા નથી કરી શકતાં.... આનાથી પરેશાન તો નથી થતાં? આ સંગમ નું જીવન સર્વ જન્મો થી શ્રેષ્ઠ છે. પ્રાપ્તિ નું જીવન આ છે. પછી તો પ્રાલબ્ધ ભોગવવાનું જીવન છે, ઓછું થવાનું જીવન છે. હમણાં ભરવાનું છે. ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હમણાં બનો છો. ૧૬ કળા અર્થાત્ ફુલ (ભરપૂર). આ જીવન અતિ પ્યારું છે - એવો અનુભવ થાય છે ને કે ક્યારેક જીવન થી હેરાન થાઓ છો? હેરાન થઈને એ તો નથી વિચારતાં કે હમણાં તો ચાલ્યાં. બાપ જો સેવાનાં પ્રતિ લઈ જાય છે તો અલગ

વાત છે પરંતુ હેરાન થઈને નહીં જતાં. એડવાન્સ પાર્ટી માં સેવા નો પાર્ટ છે અને ડ્રામા અનુસાર ગયાં તો પરેશાન થઈને ન જતાં, શાન થી જજો. સેવા અર્થ જઈ રહ્યાં છે. તો ક્યારેય પણ બાળકો થી કે પોતાનાથી હેરાન નહીં થતાં. માતાઓ ક્યારેય બાળકો થી હેરાન તો નથી થતી? જ્યારે છે જ તમોગુણી તત્વો થી પેદા થયેલાં તો તે શું સતોપ્રધાનતા દેખાડશે? તે પણ પરવશ છે. તમે પણ બાપની આજ્ઞાઓ ક્યારેક-ક્યારેક ભૂલી તો જાઓ છો ને! તો જ્યારે તમે ભૂલ કરી શકો છો તો બાળકોએ ભૂલ કરી તો શું થયું. જ્યારે નામ જ બાળકો કહે છે તો બાળકો એટલે જ શું? ભલે મોટાં હોય પરંતુ તે સમયે તે પણ બાળક બની જાય છે અર્થાત્ બેસમજ બની જાય છે એટલે ક્યારેય પણ બીજાઓની પરેશાની જોઈ સ્વયં પરેશાન નહીં થતાં. તે કેટલું પણ પરેશાન કરે તમે શાન (સ્વમાન) થી કેમ ઉતરો છો? કમજોરી તમારી કે બાળકોની? તે તો બહાદુર થઈ ગયાં જે તમને શાન થી ઉતારી દે છે અને પરેશાન કરી દે છે. તો ક્યારેય પણ સ્વપન માં પણ પરેશાન ન થતાં - અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ શાન થી પરે નહીં થતાં. પોતાની શાન ની ખુરશી પર બેસતાં નથી આવડતું! તો આજ થી પરેશાન નહીં થતાં - ભલે બીમારી થી, ભલે બાળકો થી, ભલે પોતાનાં સંસ્કારો થી કે બીજાઓ થી. બીજાઓ થી પણ પરેશાન થઈ જાઓ છો ને. કોઈ કહે છે બીજું બધું ઠીક છે, એક જ આ એવાં છે જેનાથી પરેશાન થઈ જઈએ છીએ. તો પરેશાન કરવા વાળા બહાદુર ન બને, આપ બહાદુર બનો. ભલે એક હોય, ભલે દસ હોય પરંતુ હું માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છું, કમજોર નથી. તો આ જ વરદાન સદા સ્મૃતિ માં રાખજો કે અમે સદા પોતાની શ્રેષ્ઠ શાન માં રહેવા વાળા છીએ, પરેશાન થવા વાળા નથી. બીજાની પણ પરેશાની મિટાવવા વાળા છીએ. સદા શાન નાં તખ્તનશીન છીએ. જુઓ, આજકાલ તો ખુરશી છે, તમને તો તખ્ત છે. તે ખુરશી ની પાછળ મરે છે, તમને તો તખ્ત મળ્યું છે. તો અકાળ તખ્ત-નશીન શ્રેષ્ઠ શાન માં રહેવા વાળા, બાપનાં દિલ તખ્તનશીન આત્મા છે - આ જ શાન માં રહેજો. તો સદા ખુશ રહેજો અને ખુશી વહેંચજો. અચ્છા. દિલ્લી ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે સેવા નું. ફાઉન્ડેશન કાચું હશે તો બધાં કાચાં થઈ જાય છે એટલે સદા પાક્યા રહેજો. અચ્છા.

વારંગલ ગ્રુપ : પોતાને સદા ડબલ લાઈટ અનુભવ કરો છો? જે ડબલ લાઈટ છે તે આત્મા માં માઈટ અર્થાત્ બાપની શક્તિઓ સાથે છે. તો ડબલ લાઈટ પણ છે અને માઈટ પણ છે. સમય પર શક્તિઓ ને યુઝ (ઉપયોગ) કરી શકો છો કે સમય નીકળી જાય છે, પાછળ થી યાદ આવે છે? કારણ કે પોતાની પાસે કેટલી પણ વસ્તુ છે, જો સમય પર યુઝ ન કરી તો શું કહેશે? જે સમયે જે શક્તિની આવશ્યકતા હોય તે શક્તિ ને તે સમયે યુઝ કરી શકો - આ જ વાતનો અભ્યાસ આવશ્યક છે. ઘણાં બાળકો કહે છે કે માયા આવી ગઈ, કેમ આવી? પારખવાની શક્તિ યુઝ ન કરી ત્યારે તો આવી ગઈ ને! જો દૂરથી જ પારખી લો કે માયા આવી રહી છે, તો દૂર થી જ ભગાવી દેશો ને! માયા આવી ગઈ - આવવાનો ચાન્સ (મોકો) આપી દીધો ત્યારે તો આવી. દૂર થી ભગાવી દેત તો આવત નહીં. વારંવાર જો માયા આવે છે અને પછી યુદ્ધ કરીને તેને ભગાવો છો તો યુદ્ધ નાં સંસ્કાર આવી જશે. જો બહુજકાળ યુદ્ધ નાં સંસ્કાર હશે તો ચંદ્રવંશી બનવું પડશે. સૂર્યવંશી અર્થાત્ બહુજકાળ નાં વિજયી અને ચંદ્રવંશી એટલે યુદ્ધ કરતાં-કરતાં ક્યારેક વિજયી, ક્યારેક યુદ્ધ માં મહેનત કરવા વાળા. તો બધાં સૂર્યવંશી છો ને! ચંદ્રમા ને પણ રોશની આપવા વાળો સૂર્ય છે. તો નંબરવન સૂર્ય કહેશું ને! ચંદ્રવંશી બે કળા ઓછી છે. ૧૬ કળા અર્થાત્ ફુલ પાસ. ક્યારેય પણ મન્સા માં, વાણી માં કે સંબંધ-સંપર્ક માં, સંસ્કારો માં ફેલ (નપાસ) થવા વાળા નહીં - આને કહેવાય છે સૂર્યવંશી. એવાં સૂર્યવંશી છો? અચ્છા. બધાં પોતાનાં પુરુષાર્થ થી સંતુષ્ટ છો? બધાં સબજેક્ટ (વિષય) માં ફુલ પાસ થવું - આને કહેવાય છે પોતાનાં પુરુષાર્થ થી સંતુષ્ટ. આ વિધિ થી પોતાને ચેક કરો. આ જ યાદ રાખજો કે હું ઉડતી કળા માં જવાવાળો ઉડતો પંખી છું, નીચે ફસાવા વાળો નથી. આ જ વરદાન છે. અચ્છા.

વરદાન :- સદા અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ કરવા વાળા અટલ અખંડ સ્વરાજ્ય અધિકારી ભવ જે બાળકો સંગમયુગ પર અતીન્દ્રિય સુખ નો વારસો સદાકાળ નાં માટે પ્રાપ્ત કરી લે છે અર્થાત્ જેમનો બાપનાં વિલ (વારસા) પર પૂરો અધિકાર હોય છે તેઓ વિલ પાવર વાળા હોય છે. તેમને અતૂટ અટલ અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ થાય છે. એવાં વારિસ અર્થાત્ સંપૂર્ણ વારસા નાં અધિકારી જ ભવિષ્ય માં અટલ-અખંડ સ્વરાજ્ય નો અધિકાર પ્રાપ્ત કરે છે.

સ્લોગન :- જ્યાં મારાપણું આવે છે, ત્યાં બુદ્ધિ નો ફેરો થઈ જાય છે.